

20

M. S. en L.^o purgamiento bien tratado,

Controversia de Ciencia Dei. autor P. Pedro Zapata año 1697.

Protestada

Zapata de Ciencia Dei Medica.

212 1. 119

2. 005

CONOVER. D SCIA, D
CC, FVVVA, CONNE,
CREA ABTJ T, D
TNA, QV AB: SVE
SCA D MEDA, T VSN

AVRE MCN^o ESER^o
AFFECT^{mo} RR, P, P, ZAPA-
T PRM^o FE^o LOCÆ P^{ro}-
FESS^o R^e, T STDR^o PRÆ-
Fecto in collegio Hispalensi Dⁿⁱ Her-
megildⁱ Societatis Iesu, et Sanctæ In-
quisitionis Qualificatore: auscultante
bacc, Balthasare à Regibus, et Aze-
vedo Hispalensi. Decimo quarto Ka-
lendas Octobris anno Dⁿⁱ MDCLXXI^o

COMPTON D. CLIA D.
CC FLVVA COMME
CREM ABBI R. CD
TMA ON VS: VED
SCA D MEAT VMA

ARE MARMOR

EFFECT RR P P. ZVA

A PRIMO FEBRU

URS. E. LBR. PRA

Festo in collegio Hispanici D. H.

regioli: Societas Iam et Augustus

positionis Qualificatore: amantiss

pac. Balharas a Regibus et A

vero Hispanici D. Cimo quarto

lendas Octobris anno D. MDCXXI

PRÆLQVVM

2

Placuit, auditores mei, quod & vobis oratur, futurum esse spero,
Dei regis et sui auctoris arbitrii creati Templari: quia nihil potest mi-
rabilius nobis occurrere: hoc enim hoc sua Dei singulari potentia super-
eant hanc ingeniis auctoris, ut illi viderant, solum admirabile superant:
O altitudo divitiarum Sapientiae, et scientiae Dei, Apostolus ad Romanos, cap. 11 in
illi oculos Orientis admiratur, exclamat. Et sane si illa Minervae
verget, multicolor, quae fuisse Athenis dicitur tanquam ante elaborata,
tanquam subtili stamine intexta, ut si a bella, quae unguis, et vix,
evenirent una in clamyde Minervae, adumbrata, uno et capitea vire-
rent, in hoc in admirabilem sapientiam. cur illi Divinus Sapientia, quae omnia
Complebit et occulto, Divinusque aspectus refert, non mirumur?

Exemplum in deo
omni studio, et admiratione meae. summa illa Divinus Sapientia, maiestas, verum
et sacra quaedam stupor, l. Sapientissimus, inquit: vixit et capliat,
Chrysostomus. Porro, et de incommensurabilitate Dei multa inquit, quae le-
musemur, non quod, cum amore, ut magnifica aedificia columnarum, ornamenta,
parietes, picturae, corporum, flores, et elegantia miramur; ac maiori vai-
ritate, immensa aquarum purgites, et altitudines, non sine metu inspi-
mus. Sic et Prophetarum, ut vixit id, immensa Divinus regis pel-
gus inspiat, vestigine quaedam tentatur, stupor, ac summo cum stupore
demum recedit, et exclamat: Ipseboni, et deamilitate magnifica-
tus es: mirabilis facta est scientia tua cor me. Quid venustum?

Et sane ip-
sa de sua Dei disputatio, presentis est, quae se manibus huius, me-
tunc divinus hoc proculis notis, quae vixit ipsas inter societates

neq[ue] sua visio; & media inter utraq[ue], & mediz quid[am] stat[us] inter
politat[us], & futuriz obli[qu]i ab[se]nt[ia] affray, sive rep[re]sentat[us]. Ivenit eni[m] q[uod] dicitur
sua in aliquo: & in aliquo ab unaq[ue] differt: Ivenit eni[m] sua simpliciter
in aliq[ui]bus: q[uod] unaq[ue] e[st] ante deum Dei actu existens, & exco[n]sistens: differt v[er]o
ab illa in eo, quod sua media ita affray suz obli[qu]i sub d[i]c[t]o fuit, ut sub ea-
de[m] d[i]c[t]o potuerit affray in futuriz: sive v[er]o sua simpliciter in aliq[ui]bus. Ivenit
enim dicitur eni[m] sua visionis q[uod] unaq[ue] ita affray uniz extremiz, ut potuerit
affray opp[os]it[us]: differt v[er]o ab illa, q[uod] sua visio tendit a fut[ur]o, ab[se]nt[ia], & p[ro]p[ri]e
talia: & supponit aliquod deum Dei lib[er]u[m] actu existens, & exco[n]sistens
uniz, sua a media, non ex se n[on] e[st] a fut[ur]o p[ro]p[ri]e talia, q[uod] fut[ur]o
d[i]c[t]onate, & q[uod] versat[ur] n[on] n[on] p[ro]p[ri]e fut[ur]o: h[uius] n[on] supponit deum Dei
lib[er]u[m] actu existens, & exco[n]sistens.

Hinc alio ex cap[itulo] amplius de-
terminant[ur] hec sup[ra]. Certe sua simpliciter in aliq[ui]bus e[st] o[mn]ino n[on] n[on] n[on] n[on]
necessitate opp[os]it[us] lib[er]itatis; v[er]o eni[m] necessitate opp[os]it[us] d[i]c[t]io: n[on] q[uod] dicitur n[on]
lib[er]a p[ro]p[ri]e: ut; & quod ut talis a Deo cognoscatur, o[mn]ino n[on] n[on] e[st] Deo.
Sua a d[i]c[t]onate e[st] n[on] n[on] necessitate opp[os]it[us] lib[er]itatis, n[on] v[er]o d[i]c[t]io: h[uius]
q[uod] a societatis doct[ri]na: quod ut futuriz d[i]c[t]io d[i]c[t]io sub d[i]c[t]ione auxilij A, h[uius]
h[uius] rep[re]sentat[us] d[i]c[t]ioat, atq[ue] ita affray a Deo; nihilominus ita rep[re]sentat[us]
d[i]c[t]ioat actu, ut potuerit d[i]c[t]io d[i]c[t]io, & a Deo cognoscatur: nempe, quod
n[on] e[st] futuriz d[i]c[t]io d[i]c[t]io sub d[i]c[t]ione auxilij A. Att[amen] ut n[on] p[ro]p[ri]e
ad arbitri[um] Dei delectare, & elegere: n[on] affray, h[uius] n[on] d[i]c[t]io d[i]c[t]io
uniz sub d[i]c[t]ione auxilij A, fit inde, quod vult y[es] illa. & d[i]c[t]io d[i]c[t]io d[i]c[t]io
d[i]c[t]onate sub d[i]c[t]ione auxilij A relatiue ad Deu[m] n[on] n[on] quid lib[er]u[m],
& p[ro]p[ri]e d[i]c[t]io; arbitrio v[er]o creati d[i]c[t]io d[i]c[t]io sua Qui, q[uod] op[er]at[ur] p[ro]p[ri]e affray
lib[er]a e[st] in ab[se]nt[ia] d[i]c[t]onate: hoc e[st], e[st] lib[er]a, si d[i]c[t]io, h[uius] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
sive exco[n]sistens: ac p[ro]p[ri]e ipsi voluntati creati lib[er]a ab[se]nt[ia] e[st], quando
p[ro]p[ri]e d[i]c[t]io.

Quapropter hec sua d[i]c[t]onate, n[on] o[mn]ino n[on] n[on] e[st] Deo; n[on] o[mn]ino n[on]
si lib[er]a; & aliquid de h[uius] extremiz p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: & aliquid exco[n]sistens.

ad quæ sunt. ^{1^a} Si quæ supponimus, sicut dicitur ex dictis: hanc præ-
notat. ^{2^a} Vnde patet suaderi, quod si creatura existat ab ipso, quæ
est conditio ditionis sub ditione in ordine, non est novum simpliciter,
et ab ipso necessitate. ^{3^a} Hanc. Cuiusmodi bene videtur, quod si creatura
sua media immutabili dicitur, ex eo videtur, quod si supponatur
semel nata ad aliquam veritatem creaturæ obsequi, non potest non dari ad
illam.

Inferuntur ^{3^a} vnde, quod si dicitur statum rei creaturæ, sicut operari
liberum, nempe statum politicum, statum futuritionis ditionis, et ita
statum futuritionis ab ipso, sicut et dicitur in supradictis. Quia statum ditionis
statum, remanent inter se quædam ordines prædicti et posterius in subsisten-
di. Vnde bene valet ratio ab statu et sua ab ipso ad statum ditionis,
et ad statum ditionis, et ad statum politicum, et ad statum simpliciter inlinguæ:
bene et valet ab statu et sua ditionis ad statum politicum, et ad
statum simpliciter inlinguæ: non vnde dicitur.

Probo quoad statum. Si dicitur omnes operari
creaturæ libere, qui actu existunt, tum prædicti, tum etiam futuri ditionis.
Quia omnes, qui sunt futuri ditionis, et etiam prædicti bene valet ab statu
existente in operari libere ad statum futuritionis ditionis, et ad statum poli-
ticum: et etiam bene valet ab statu futuritionis ditionis ad statum politicum
et non vnde valet id, quod prædicti et prædicti, qui non sunt futuri ditionis
sub hac ditione. A prædicti et prædicti et futuri ditionis, qui
non existunt actu: ^{4^a} Hanc.

Probo quoad statum, quod omnes operari creaturæ libere,
qui actu existunt, cognoscuntur à Deo quidditative, et ut prædicti:
et etiam ut futuri ditionis; et omnes operari creaturæ libere, qui cognoscuntur
à Deo sua visionem, actu existunt: omnes operari libere, creaturæ, qui
cognoscuntur à Deo sua auditionem, et cognoscuntur, quidditative, et ut prædicti,
ac coherere sua simpliciter inlinguæ: atque etiam ut futuri ditionis, ac

coenter nra Idionali; nre media; &c. Probo magis, q' nullu
operaz libez videt Deu existeret, quz n' cognovimus, anteqz
existeret ut p'p't, et quoad quid e; et ut futurz Idionate sub aliqua
Idione indutante; &c.

Id v'o n' valet, q' quz n' existunt actu
p' aliqua exi'stentiā, n' vident' a Deo nra visionis; et, cog-
noscunt, Idionate fut, et si nunquz p'nat, Idio; ac p'inde nra
Idionali; et etz cognoscunt, q' quidditate p' simpliciz intell'g.
P'curz ea, quz n' cognoscunt, Idionate fut, v'p' sub auxio, et
p'curz ut n' fut, n' cognoscunt, Idionate fut, p'curz Idionate
futuraz Idionate; et, cognoscunt, quoad quid e; p' simpliciz in-
tellig; &c. Sectio 2^a an p'dictz tres sup' Dei diffeant inter se ex p'p't,
obh, l, t^m ex p' m' cognoscendi.

Sectio. 2^a

an p'dictz tres sup' Dei diffeant inter se ex p'p't,
l, t^m ex p' m' cognoscendi?

ex dicta nra visionis sit ea nra, qua
Deu cognoscit obh ut actu existeret; nre h'c exi'ta cognoscit, ut h'c, et nre
p'curz, nre ut fut, a p'curz ut p'curz, nre ut existeret, p'curz independentem
a Deo, p'curz nra eoz, qui iudicant exi'ta n' ab eoz durate
e dictz: nra simpliciz intell'g sit ea nra, qua Deu cognoscit obh
p'curz quidditate ita ut n' tali cognitioni p'curz ab eo, quod eoz
remaneat p'curz p'curz, l, ut in aliqua temp't, exi'ta; et tandz nra
dia sit ea, qua Deu cognoscit fut, a Deo, Idionate libez arbitrij,
ante de decreta Deuz voluntati abh existeret, p'curz m' n' h'c
difficultat; ante eoz sup' d'curz nra, p'curz ex p'p't obh, l, t^m ex
p'curz, qui in illud p'curz tendunt.

fore nulla e difficultat; p'curz n' remanet

1^a de ratione, & simpli motu. In sa nulla admittente di-
stinctionem, et exiit: sine politate, & ultima actualitate rei. 9.
Si prima actualitate, & exiit, quod recipit rationem ut obli, eide
realiter ut era, & politate, quod est obli. simplius motu, id est obli,
dubio est obli. Vnde vult: ac pince, ducuntur vnde sup ab alia
in ex obli, & ex mo illud significandi ducuntur.

At v^o maior edi-
fuitur in suis iudicantibus eug o politate distigu ab exiit, et
actualitate: accedente in mea sa docente in rebus, quae sibi in-
figunt actualitatem tempus, quantitatem, & sup ducunt; & possunt magis,
primus ducere; et fieri, l. magis impere, l. desinere, exiit distigu realiter
ab era, atq. identificari ut ducere, et q. realiter successus: quod late tradi-
di ty lib 4° Priorum. Quia 2^a ducuntur 2^a recte, & in metha 2^a ducuntur
ducuntur 1^a recte.

At h^o h^o ma ducit. Sui simplius motu, et ratione
omni de eadem n. differunt ex obli, & politate hinc vnde id est obli. Probo.
q. obli sup simplius motu, & era, politate intrinseca, & exiit rei; &
era, politate intrinseca, & exiit rei, & est obli sup ratione: quia
et id est obli. Vnde sup, l. exiit rei distiguat ab era. Pro-
bo maior. 1^a q. omne quod est pole, cognoscitur quidditativum a Deo sup
simplius motu, atqui qdo era n. exiit n. solum ipsa, rei eius era,
et est eius politate intrinseca, & exiit, & politate qdo era n. exiit,
n. solum ipsa, sui eius era, & est ipsius politate intrinseca, & exiit
sa cognoscitur a Deo sup simplius motu: accedente si eius
obli.

Probo 2^a eadem maior. 1^a sui simplius motu ducit Deum ut
pducit: vnde l. 1^a q. exiit, quod est pducit, reddat frater
existente; & n. pot. dirigere Deum ad hoc, nisi exiit totum opus est
vnde: & reparet eug. rei, et ipsius exiit ut pole. Quid-

quidq[ue] Deus p[ro]ducit, sua voluntate, et deo, decernit: q[uod] et illud p[ro]ducit,
cognoscit. Et mai[or] q[uam] nihil vol[uit] q[uod] p[ro]ducit: q[uod] quidq[ue] p[ro]ducit
in suo inregabilis; alioquin in Deo cap[ut], et alio p[ro]ducta,
et Deo p[ro]ducet nos eff[icit]: et Deo decernit: e[ss]e rei ut actu
existens, sive ut existens: q[uod] et illi, ut actu existens, sive ut exi-
stens cognoscit: et in sua intentione, quae affirmat q[uod] actu existens: q[uod] sua
simplici intentione, quae affirmat e[ss]e, et e[ss]e existens p[ro]p[ri]e existens: q[uod] quan-
tus e[ss]e, sive p[ro]p[ri]e intentione in distinguat, realiter ab existens, sive ultima
actualitate ipsius rei: Deo cognoscit sua simplici intentione tan e[ss]e, et po-
tente intentione rei, quae ipsius existens, et actualitate ultima.

Probo no

m[od]o p[ro]p[ri]e syllog[ismi]. q[uod] de, q[uod] actu existit e[ss]e Deo rei visionis: et e[ss]e
quicquid actu existit, e[ss]e ipsius, et p[ro]p[ri]e intentione, atq[ue] existit, et ultima
actualitate e[ss]e existens: q[uod] quantum e[ss]e, sive p[ro]p[ri]e intentione in distinguat
realiter ab ipsius existens, et ultima actualitate, e[ss]e Deo rei visionis.

Sec[un]da

ma[ior] Deo. Sua media, sive additionalis in deus differre ex p[ar]te ob[jecti] a sim-
plici intentione, et relatione: et de h[is] sup[er] p[ro]p[ri]e tendere e[ss]e idq[ue]
p[ro]p[ri]e ob[jecti]. Probo. q[uod] hic actus e[ss]e sup[er] simplici intentione: Deo p[ro]p[ri]e sub
auxilio A p[ro]p[ri]e: et hic e[ss]e sup[er] visionis: Deo p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e auxilio A: et hic
e[ss]e actus sup[er] media, sive additionalis: n[on] de p[ro]p[ri]e auxilio A. p[ro]p[ri]e: et ex p[ar]te
ob[jecti] unq[ue] e[ss]e idq[ue] p[ro]p[ri]e e[ss]e ob[jecti], quod attingunt h[ic] actus: nempe Deo
p[ro]p[ri]e, et auxilio A: q[uod] idq[ue] no[n] ob[jecti] respiciat a simplici intentione, sive vi-
sione, et additionalis: q[uod] h[ic] sup[er] in differunt p[er] se ex p[ar]te ob[jecti].

Sec[un]da

Octavo. Sua simplici intentione, sua additionalis, et sua visionis differunt p[er]
rei diversis m[od]os, quibus sup[er] ob[jecti] respiciunt. Probo. q[uod] sua simplici
intentione et natura esse affat illud ip[su]m, quod sua additionalis re-
p[ro]p[ri]e: et e[ss]e ip[su]m illud ip[su]m, quod sua additionalis affat, infuat,

si autem: q. h. sup. diuerso mo. videntur in suis ob. p. p. r.
simplex inlinga, ut dicitur explicat. nam inlinga p. dicitur, affrat
suis ob. p. affrat. Additionat: h. si dicitur p. sub auxilio A
existat, existat ab. Additionat: h. si dicitur explicat p. dicitur,
et eorum suis ob. ut presentia existat, et reducibilis ad eorum ac-
tualia; quatenus affrat existat talis rei ab. Additionat: sub hy-
poth. ut presentia existat. Sicut, visiones attingit in ob. p. affrat ab. dicitur
h. si dicitur p. sub auxilio A ad existat. tunc si dicitur affrat in
ob. sub ditione indrante: vlt. si dicitur p. sub auxilio A dicitur: ad cuius verita-
tem n. requiritur, quod ab. existat dicitur, neg. quod ab. existat auxilio
A, et ob. requiritur, quod, purificata ditione, nempe p. dicitur ca, et auxilio
A, sub quo talis sua affrat, l. negabat dicitur, existat in op. eas
libera, quae affrat, l. illius op. eas libera, quae negabat.

Aduen-
tendy t. e, quod quatenus sua simpliciter inlinga, et sua ditione, tunc
media quatenus in no. repandi ditione, et hypothetico; dicitur t. in eo,
quod simplex inlinga affrat Additionat sub ditione, l. identificata, l. dicitur
na ut ipso: tunc, ditione, sua media affrat, l. negat Additionat sub ditione
one ex se indrante, et dicitur, tunc ut affrat sub ditione, quae ut eius
causa.

Aduen-
tendy t. e, quod t. ut id. ob. ut huius sup. accipit id. dicitur,
l. auxilio, et eadem ut huius existat affrat, p. simpliciter inlinga, accipit
ditione; nihilominus dicitur dicitur, et ex ob. in ditione ut talis nec
pot. ut huius sua affrat eadem ditione sub eadem ditione: neg. si
ditione identificat, l. dicitur, ut dicitur, requirit ipso dicitur affrat, l. sub ditione
l. ditione, tunc media; at v. si n. identificat, nec dicitur, negat affrat
p. simpliciter inlinga. tunc, ut quatenus, quod sua media, n. affrat dicitur
ditione ut dicitur, quae affrat, et existat ut huius, sub hypothetico, quod po-
nat ditione at v. simplex inlinga affrat identificat, l. dicitur ditione Additionat
nato. Sectio 3. n. nullo ob. dicitur, alio dicitur tunc dicitur, tunc dicitur.

sectio. 3^a

non nullis objectionibus solutis, alij diuisiones sup^a Dei
referuntur.

Obiicit 1° circa sup^a obij. reuocato-
riam. etenim n^o ideo obij est tale, q^{uod} cognoscitur ut tale; & potest ideo
cognoscitur est tale; q^{uod} ipso in se tale est. h^{oc} sup^a h^{oc} numerat^{ur} Dei
supponunt sup^a obij. & obij eam^{us} nequit est unus & id^{em}. Probat^{ur}
ultima coa; q^{uod} si eam^{us} obij est unus & id^{em}; eum^{us} vent^{us} una; & ead^{em};
lⁱ est Ifig^{is}, lⁱ maria: n^o t^{er}ti^o. h^{oc} p^{ro}bat^{ur} sup^a dⁱu^{is}io^{ne} p^{ro}bat^{ur} Ifig^{is} n^o t^{er}ti^o;
p^{ro}bat^{ur} namq^{ue}; & hoc est manifeste s^{ed} ut dicit^{ur} ex dictis: n^o s^{ed} simpliciter in-
tellig^{it} est maria; vnde media, lⁱ v^{er}it^{as} est dⁱu^{is}io^{ne} q^{uod} obij unus sup^a eam^{us};
& obij aliam est dⁱu^{is}io^{ne} h^{oc} sup^a discernunt^{ur} ex p^{ro}bat^{ur}.

Obiicit 2° obij sim-
plici^{us} intellig^{it} n^o p^{ot} n^o est v^{er}it^{as}; siquid^{em} n^o p^{ot} n^o est obij talis sup^a; obij
v^{er}it^{as} lⁱ sup^a medij. lⁱ sup^a v^{er}it^{as} p^{ot} n^o est v^{er}it^{as}; q^{uod} p^{ot} n^o est obij sup^a ma-
dij, lⁱ v^{er}it^{as}; & n^o p^{ot} est id^{em} obij, quod p^{ot} n^o est v^{er}it^{as}; & n^o p^{ot} n^o est v^{er}it^{as}.
q^{uod} n^o obij simpliciter intellig^{it} dⁱu^{is}io^{ne} n^o p^{ot} n^o est v^{er}it^{as}; & obij sup^a medij.
v^{er}it^{as} p^{ot} n^o est v^{er}it^{as}, n^o est unus, & id^{em} obij hanc hanc s^{ed} eam^{us}; ac coest eam^{us}
p^{ro}bat^{ur} sup^a diu^{is}io^{ne} eam^{us} obij.

Obiicit 3° q^{uod} quicunq^{ue} rei creat^{ur} sol^{us} &
n^o existens h^{oc} quid^{am} n^o est, ut sit obij simpliciter intellig^{it} dⁱu^{is}io^{ne};
siquid^{em} supra ill^{ud} h^{oc}; et n^o h^{oc} quid^{am} n^o est ut sit obij sup^a
medij, lⁱ v^{er}it^{as}; siquid^{em} ill^{ud} n^o h^{oc}, ut sup^a p^{ro}bat^{ur}; & aliquid n^o est
ex p^{ro}bat^{ur} obij, ut sit obij sup^a medij, lⁱ sup^a v^{er}it^{as}, quod n^o est n^o est, ut sit
obij simpliciter intellig^{it} p^{ro}bat^{ur} n^o est unus & id^{em}, & dⁱu^{is}io^{ne} hanc hanc s^{ed} eam^{us}
obij.

Non nulli, ut ab his n^o est re expediant, reuertunt^{ur} ad dⁱstⁱnc^{ti}o^{ne}
re^{re} sup^a cuius rei creat^{ur} ab eund^{em} ex^{is}t^{en}t^{ia}; & reuera inuoluntate reuertunt^{ur}.
Tale est q^{uod} tan^{ta} eam^{us} sol^{us} n^o est inuoluntate, q^{uod} n^o est n^o est, cognoscit^{ur}.

quando existit & determinate ff. sic medij dirigentis: quando con-
stituitur ff. sic visionis liberis; quod existit ab ea eua realiter du-
ta, que dirigens e, cognoscit ff. sic navi simpliciter intlingit: & tan-
deatay sup. & politatis, quod existit e nava simul, & dirigens.
Probo aut quod 13 ff. q. nulla crea tan nava e, ut qdo existit & di-
rectione sub dione indiente, & quando existit ab, n. existit & di-
genter: q. nulla crea tan nava e, ut qdo existit & directione sub dione
indiferente n. sit obly sup medij dirigentis: qdo existit absolute n.
sit obly sup visionis liberis: & ff. Probo quod 23 ff. id. art. q.
nulla crea tan dirigens e, ut n. sit nava politis: q. nulla crea tan dirigens
ut n. possit cognoscit ff. q. deditatay & politatay ingit & existit, que
nava e: ac sententia simpliciter intlingit: & ff.

Ad solvendo supradicta
Obly simpliciter intlingit Quing & dirigens meo sensu, in quo ob-
ly sup & directionis, l. sic visionis & dirigens: & obly sup & directionis, l.
sic visionis & navi ead. necessitate, qua obly simpliciter intlingit navi.
Nz si loquamur de necessitate ab, se existendi navi e navi, & ab,
dirigens; atq; si loquamur de necessitate n. sequenti, sue politatis, l. de
necessitate & directionis; & ex supradictis, navi e dirigens: & vbi q. e navi. Inde
obly hanc suam, n. se videtur e simul navi, & dirigens: & vbi vbi, &
id. e, ita hnt & eand. necessitate, & ead. dirigentis, in duobus ff. senen-
tis hnt dirigens ab, & ad existendi ab, & necessitate n. sequenti, sue
politatis, sue & directionis, & ex supradictis.

At v. q. obly, n. videtur, in ea
obly, ut e obly unus sup, participat necessitate, quod n. hnt, ut e obly al-
terius sup. l. participat dirigentis, quod n. hnt ut e obly alius sup. q.
ut e obly simpliciter intlingit n. sit n. e obly huiusmodi sup. arguitur
quod obly talis sup. sit ipsum obly, & non navi: at v. ut e obly sup.
& directionis, l. visionis, sit n. e obly talis suam: arguitur quod ob-

ubi e naria, et sua Odinali, siue visionis e Obi; atq; ay
 illa diu naria, q; het. obli nary: et hec diu Obi; q; het
 obli Obi; ly nary, l. Obi; appellat. fraliter, denotando
 obli simplicis insting. n. paren. e obli talis sup: et obli
 sup visionis e Obi; obli talis sup: q; pot n. e obli
 talis sup: Obi; e, quod Obi; entia exiit, videt. Obi; entia eni-
 bus: ac pme illud obli, quod aut exiit, et e obli sup visionis,
 n. exiit, ut potius Obi; n. foret obli sup visionis.

Cas 1. Vig. I. Obi; Obi; abs, et nary necessitate Odinali,
 siue exsupoe: q; ut Obi; siue euy Obi; ita e obli sup visionis,
 an, ut n. obli simplicis insting: et ut nary, siue euy necessitate
 e obli simplicis insting, ut n. obli sup visionis: q; h. sup di-
 criminant, ex p. obli.

Responso anti, negdo cog: q; ay e Obi;
 via absoluta diu. ut praty exalte realiter, et identifiaty ay
 pto diu, et deus cognat ut talis p. simplicis insting: q; ay
 n. p. cogno p. quidditativa, et ad p. diu deus n. aliter p. a-
 ta quidditativa exprese cognacere: et ay necessitate Odinali,
 siue exsupoe: identifiat, et realiter ay pto diu, exiit, existen-
 te diu: et ideo debet et p. sup visionis cognat, qd p. illg
 cognat diu exiit, aliter.

Instay 2. q; obli simplicis insting,
 e abs Obi; et obli sup visionis e nary necessitate Odinali, siue
 exsupoe: q; illud addet Obi; simplicis insting: et illud re-
 ddet nary sup visionis.

Responso anti, negdo cog. q; Sim-
 plex insting a sua Odinali, siue hypothetica sub Odinali iden-
 tificata, l. Obi; ay Odinali, ideo ad reddendg ay Obi; entia.

et dicitur n. sufficit, quod cum sit dispensatio.
Id est: quod in se habet abesse, in eo tunc; et tunc re-
quiritur, quod per additionem potest contineri, in eo contineri. Quod
et hinc patet apud suum obij. abesse, contineri, et tunc ipse
suum abesse (additione in eo continetur: quia per se in se. Quod in se
in eo contineri abesse additione, ex hypothesis, sub qua affirmatur ipse
suum abesse, et suum simpliciter contineri, in de e. quod dicitur, et sit abesse in
se, in se potest reddere dispensationem suum simpliciter contineri, in eo additio-
nata abesse, in se suum affirmantem ipse suum abesse additione, ex
hypothesis, quod continetur.

Et dicitur 9. sua ratione e. absoluta, ideo ad
reddendum ex natura n. sufficit necessitas obij. dicitur, tunc ex
suo, et requiritur necessitas abesse, et tunc. respondet in obij. con-
tinetur, suum rationem ipse dispensationem, in se sit, nam ex
hypothesis, sua de illo absoluta e. dispensationem.

Itaque, et quod obij. in se
in malum, n. sufficit, ut actus tendens in illud sit malum: nam actus
in se voluntarius tendens in se, et in se, et bonum: si per se ab
obio malo bonum e. Et quod obij. in se sit bonum, n. sufficit, ut
actus tendens in illud sit bonum: nam actus odii tendens in obij.
bonum e. malum: ita quod omnis necessitas obij. sufficit, ut actus ten-
dens in illud sit malum: Et tunc necessitas obij. n. absoluta, et
solum ex hypothesis n. sufficit, ut actus solus detali obio sit malum,
et tunc dispensationem: nec dispensationem obij. abesse sufficit, ut omnis actus ven-
iens eo illud sit dispensationem. Et tunc et per se abesse detali obio sit
dispensationem; nihilominus per additionem illud per se, per se
natura. Quod obij. cum actu voluntario in sumit per se ex eo,
quod obij. unus, et simpliciter, et specificatur sit natura; et ob-
ij. alterius in eo natura sit dispensationem; et ex eo, quod obij. un-
us, et simpliciter, in se simpliciter, et in se obij. sit natura: quod

ex eius causa. Omnis enim ens; a se, quod non existeret, non haberet
esse ex se sua quodlibet natus est ad habendum simpliciter
instans; imo utique habet, non est natus, quodlibet ens, actus et
de se habet aliquid habet: quod quantum sequatur, veritas ex se.
ob hoc, ut, natus est, quod ob hoc actus habet ex veritate existeren-
tis, et sufficit, quod illa habet, non existens de se, sub qua
Jacobus affirmat. Hic tamen sufficit, non de hac diffini-
tate. Ipse in his diebus audibit summe.

Hic, non nulla est,
addere ad illud. Sed et super Divina, divina. Insuper
Dei cognoscit, impotia per simpliciter instans, ea tamen non potest
cognoscere per sua unionem.

Pro ratione 10. a Dei. Sphen-
der huius phantasia, et in se, atque utique, actus; et non per
huius phantasia, et in se, et utique, actus. Et habet, nisi co-
gnoscit ob hoc actus. 2. a Dei cognoscit huius actus ob hoc:
et plura huius actus ob hoc et impotia: et Dei ea omnia
impotia, quae possunt fingere phantasia humana, et in se
actus, cognoscit. 3. a Dei cognoscit omnia potia et dicta ab
impotibus; et non cognoscit effectus potia et dicta ab im-
potibus, nisi cognoscit impotia. 4. a Dei.

Prodi. potens.

3. a 3. Verena. Impotia non possunt existerre: non po-
tunt cognoscere per sua unionem. Et tamen, quod id, quod actu
existit, attingit per sua unionem: et impotia non existunt,
neque existerre possunt: et non possunt attingi per sua unionem.
Dei cognoscit a Deo, utique, habundant, per sua unionem
instans, cognoscit, a Deo. Pro hac ratione, utique, utique,
huius deinde
propter. Hic est sua et alia na-
tia: si existat chymica, existat a deo, propter: et hac ma-

Dec 20,

Quiaque divisiones huius explicat & suadet, ut feci;
inter, atque, si scia Dei, ut feci, et ad obstruenda, et diu-
ter diuisum, et sic dividit in singulis simpliciter intell. et in singulis
suis. Et si nulli dicunt illi, et singulis, quia Deus cognoscit verum
et verum: hunc v. et singulis, quia Deus cognoscit verum libe-
ratur inde colligitur, Deus ab omni sua simpliciter intell. et singulis
verum verum: scia v. verum, atque non libens, h. immo, h. meo.
in pluribus. Quod Gracchus 1^a et 2^a tract. 4° de scia Dei diff.
1^a tract. 2^a. Alii v. hunc de Divina perfectione verum ab omni
sua, ita autem. Quod Nicolaus Machinon meum semper bene-
dit in scia maputa de scia Dei diff. 2^a tract. 5° tract.

Pres à peu moments, et qd de nos: att, ex m, qui donne in

deum in omni deitate sua. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² <

Secundum in aliis: V. g. in omnibus Optionalibus nomen affirmat, utas;
etideo dicunt, Malitiae.

Ceterum ex multiplex est habitudo, eamque di-
versam, Optionalis ad Optionalis, inde est quod dicitur Optionalis in-
surre valde diversis. Ceterum 1° Optionalis potest esse meretur Optionalis ad Optionalis
nomen: et tunc evadit Optionalis nomen, et vocat, Malitiae Malitiae
nomen, V. g. si soluitur dicitur: l. si hoc est veritatis. 2° Optionalis potest esse
nomen Optionalis: et tunc Optionalis evadit Optionalis: V. g. si
soluitur, non est, l. si equus est, totus est: nomen, ex hoc Optionalis
est, in quibus habitudo Optionalis ad Optionalis est, l. nomen, Optionalis
habet ad nomen Optionalis: non dicitur sua simpliciter Optionalis apparet ha-
bitudo Optionalis Optionalis et flax, et illas nomen a uenit. 3° Optionalis potest
esse Optionalis ex re, ut dicitur ad Optionalis, l. dicitur Optionalis et tunc
habitudo Optionalis ad Optionalis Optionalis est.

Quartum, Optionalis ad Optionalis adhuc
potest esse duplex: non 1° potest esse talis, ut nomen, Optionalis, l. inducat ad
Optionalis, nomen ad Optionalis: nomen ad uno, l. ab altero illorum reha-
bit, et sic non disparat ad unum Optionalis Optionalis, l. dicitur
habere rehat, V. g. si dicitur Optionalis, Optionalis sedat Optionalis. 2° Optionalis
potest esse talis, ut aliquando Optionalis ad unum Optionalis, et rehat
ad Optionalis: V. g. si dicitur Optionalis, Optionalis apert Optionalis: ubi dicitur
ad Optionalis, ut dicitur, et dicitur Optionalis ex Optionalis, et Optionalis Optionalis.
Optionalis, ad Optionalis, et remouet a Optionalis.

Agimus de Optionalis
Optionalis Optionalis Optionalis. sub Optionalis Optionalis, et dicitur
pibili. ex aliis Optionalis Optionalis, l. dicitur Optionalis, et dicitur
Optionalis potest ad unum Optionalis, quod ad Optionalis, et nomen Optionalis
interuenit Optionalis nomen. Ceterum 1° Optionalis dicitur Optionalis: an dicitur
coponiat Optionalis, et Optionalis obta Optionalis Optionalis. Sub Optionalis
Optionalis, Optionalis Optionalis Optionalis Optionalis, et de

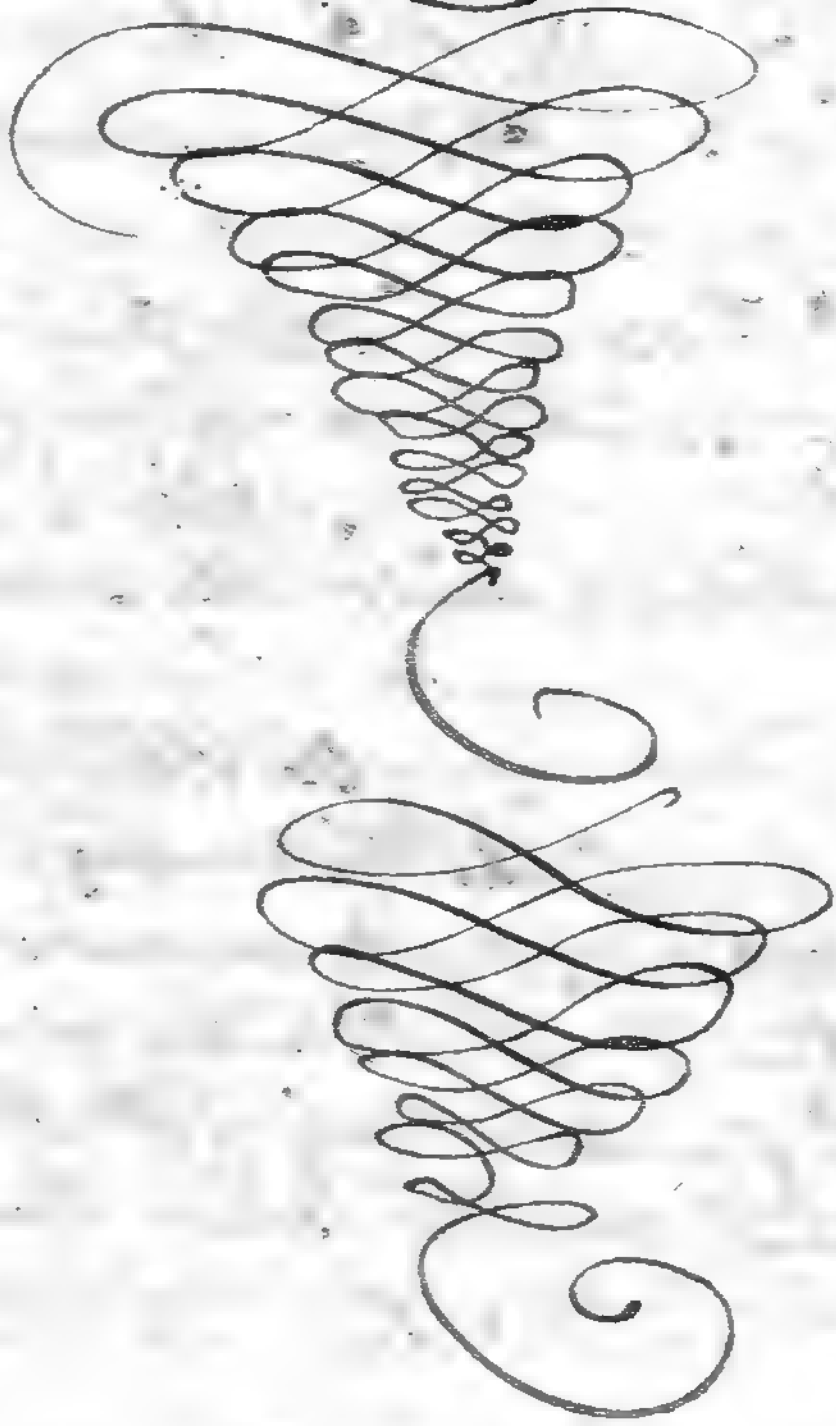
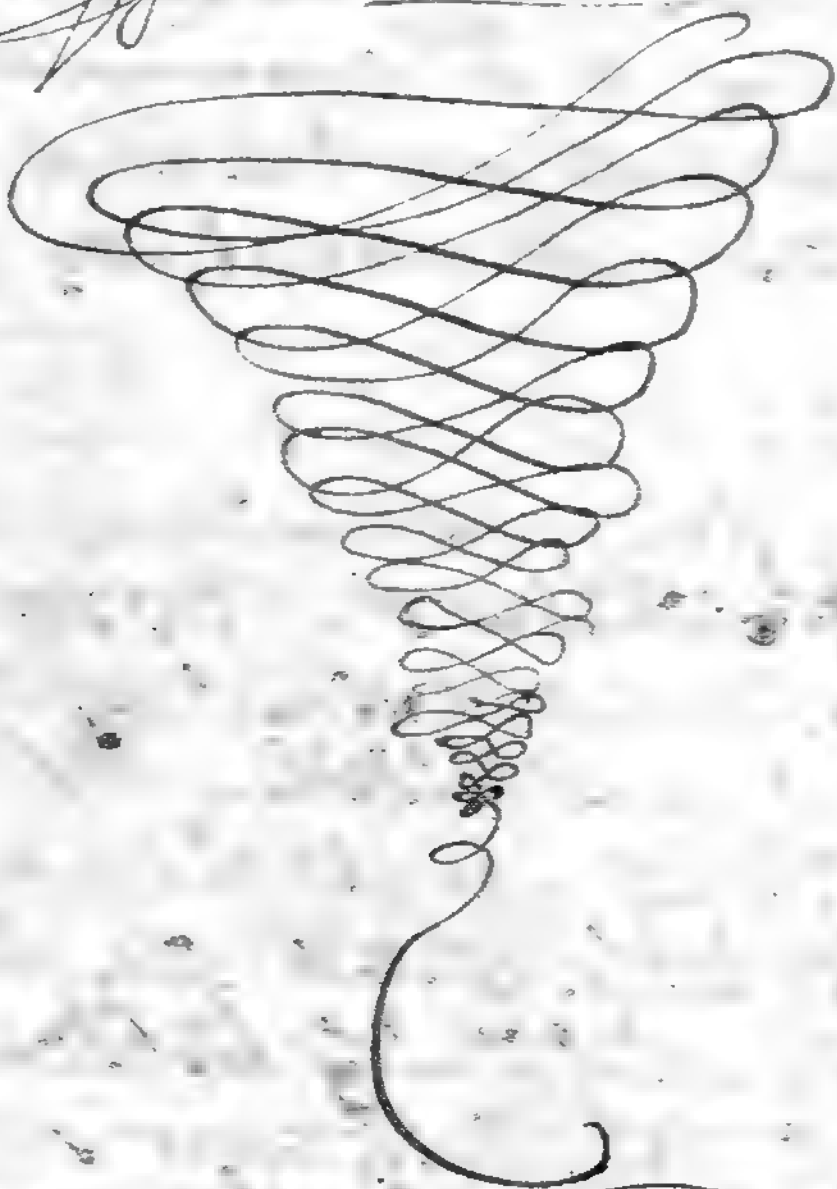
ditionis, indifferens, et dispensabilis ex Additione, et ex eius
oppo: nihilominus non est pure Additionalis, et dispensabilis: et ex pte
Additionis affertur aliquid methi. Quare ex Additione: id est, solus
et aliquis agnitus Dei, si lex velis et pudentibus de facto exy-
entibus, et definitis efficari: quod quidem subintelligitur ex pte Addi-
tionis, et in iudicio poenitentibus finalis exiret, frequenter, ut pte
Dei: et in Quibus pte non exiret poenitentibus damnavit. Pro
e: et huiusmodi, et plures humiliter pte, affirmant aliquid ex pte Additionis
et hoc de huiusmodi non est, quia Additionalis: et huiusmodi importans ex pte igni-
us Additionis aliquid, quod in Additione ex se indifferens. Quod dicitur
fuit ars, quod ad huiusmodi sumptus. Quod dicitur methi ex Additione: imo
et pte si affertur Questionem hanc.

Exemplum in iudicio. Specie:

in iudicio poenitentibus finalis exiret frequenter, ut pte
Additionis, cum antea pte minime. Quod dicitur Saluandi dei hoc decedens
in poenitentia finalis: quod pte aliquid affert ab huiusmodi Additionis,
accidentis non est pure Additionalis: Quare non est tota poenitentia finalis,
quod est indifferens, et illa, ut dicitur ex pte pte Deum saluandi dei
hoc decedens in poenitentia finalis est antea ad huiusmodi, sub quo affertur,
sive ex quo inferatur iudicio: et antea ad huiusmodi, sub quo affirmat, in
iudicio de saluando. Quod dicitur methi, et infallibiliter ex salute iudicio,
sive ex Additione. Tandem pte si affirmat Questionem antea a-
d huiusmodi ex pte Deum: et huiusmodi affert, ex pte Additionis antea infallibiliter,
et methi Quod dicitur ex Additione, sive Deum, pte si affirmat
Questionem Deum, et illud coeque ex antea et ideo pte et illa
Quod dicitur.

Non debetur, quod iudicio Dei debet, et aliis veritatibus huius-
modi non est sua media: neque sua media est illa, quod dicitur affert
quid debet. ponitur, a libero arbitrio dispensat, et libere sub
Additione indifferens, et si ducunt, non est, inferre namque di-
ditionis, ut dicitur pte: et huiusmodi pte non affertur Additione

Print. Acet. et p. s.
sufficit.

Del B^o Baltasar de los Reyes Azuendo 16

Del B^o Baltasar de los Rey.
Azuendo — — —

Dei R^{ti} Thom^{ae} q^{ui} ex exercitio disputandi
ex n^{ost}is Q^{uest}ib^{us} facti cautions cedunt; q^{ui} Deus suus infallibilis ordinat
et obligat, et negant Dialecticis: hanc v^o solam adnitebant
illi antiqui Thomistae, qui sapientissimi B^{ea}t^{us} Molina impugnava-
bant. Ceterum ex B^{ea}t^o Molina reiecit D^{omi}nicanis q^{ui}as Mag^{ist}er
Bañez Dominicanus ponere in Deo suum infallibilem obligatorem
naturam, tanquam necessariam ad utilitatem officii Divini gratiae, et con-
ducere ad destinationem Divinam ex libertate arbitrii creati; De^{us} suus
acriter pugnavit de^{us} Q^{uest}ioⁿe Dominicae magistro Albanus antiqui-
ores, indicantes manifestum esse de obli^gatione Divinam necessitatem,
et infallibilem potestatem à Deo cogniti, et solam Dialecticam. Unde,
dissectio inter Q^{uest}ioⁿe^m Dominicae, et Q^{uest}ioⁿe^m Terciam^{am} fuit de sua di-
visione Divina^m Obligationem; et q^{ui} lyta à n^{ost}ris Doct^{or}ibus adhibebat
independens à decreto Dei, et media, et quatenus asserbat infallibilem:
Ideo in hac lite n^{ost}ri Q^{uest}ioⁿe^m affabam: et Q^{uest}ioⁿe^m Dominicae negabant
ex suis et infallibilis, et duntaxat Dialecticis se debeant.

non Q^{uod} patz legunt, & ecce Franciscus Felix Minorita auxiliatur Thomi.
 si de via deica 6to disputant n° 2°, Ioann^{es} à S^{an}cti Thomae homo 1° dist 2°
 art^o 1°, Gonetius hic dist 5° art^o 1°, Vinez, & alij asserunt nunquam Thomistay
 negamine h^{oc}es sig^{na} infall^{ib} negat^o minime. Dialecticay futuray Iⁿg^o, & dio-
 natoray: nec de ha^c fuisse inq^uq^{ue} disputatay inter Dominicanos, & Iesuitay;
 & totz fuisse Iⁿg^o de medio cognoscendi: an sit ea infallibilis, huiusm^{od}i sup^{er}
 p^{ro}pos^{it}o, in decreto dⁱonato, l. in veritate obiectiva: & Gonetius noⁿ loq^uit^{ur}
 ut Ioann^{es} à S^{an}cti Thomae n° 2°, quamlibet gloriunt^{ur}, Thomistay suis
 arguit dⁱctor, l. reluctantay Dialecticay futuray dⁱonatoray obij^{ci}z in fa-
 ll^{ib}: & ha^c Triumphos, quo tanta veritay pompa decantant, leues fo-
 lioz scitay, & inanez umbray vocat.

Gov. in med. & military life

diving: ne si Thom^{us} nunquam negavit infallibilitatem sup^{er} Divin^{is} et In-
finita, tunc dixerit Gonet: at v^o si illi olim negabant, et tunc
ipsi admittunt, Triumph^{us} certum negari non possunt, et in portu
ne vocantur leues probantur, et manes umbrae; nec sequitur,
nec Gonet: adhibenda est fides p^{ro} hac line^a divinenda, et idem illi
Thomistae Dominicans, qui, negant ex huiusm^{od}i sup^{er} infallibi-
litate, et negant audierunt, et ex Doctoribus externis, qui se-
quuntur.

Audamus; deus. Frater R^{ex} Ledema Dominicanus, et
Salmanticensis moderatus Repperding cathedrae theologiae homo de auxilio,
ex Salmanticensi typis mandato anno 1644 disp^{os}it de sua Additione
nata difficultate 1^a p^{ar}te 574 columnas, rogat, an eventus Additionis
ne futuri certus, et infallibiliter cognosci possint? Et interrogationi
res: in hac difficultate is dux opposit^{us} est inter Doctores: scilicet affra-
tina, v^{el}, quod in Deo vere est scia certa, et infallibilis futurorum Additionis
sunt. Hanc s^{ed} tenent quidam moderni Theologi, qui non de schola
D^{omi}n^{ic}i Thomae, ut Molina p^{ar}te 14 art^{ic}ulo 13 disp^{os}it 14 et 15, Gre-
gorius Valenzia p^{ar}te 14 p^{ar}te 5, Vaz p^{ar}te 6, Suarez
tom^{us} 1us in 33 p^{ar}te, disp^{os}it 1^a sec^{und}a. Unde ex p^{ar}te quinq^{ue} m^{od}o ex-
ponendi hanc s^{ed}, et tandem subiungit pagina 579: 2^a inquit,
scia est non huius opposit^{us}, qui quidam docet, quod in Deo non rep^{re}s^{en}t^{at} talis
scia Additionis. idem futurorum Additionis. docet enim ista s^{ed}
posuit. Deum p^{ro} Deum aliquo m^{od}o cognoscere, quod ea libera
faciet, si in tali occasione ex illis libris Additionis Additionis, et
posset infallibiliter sua id cognoscere. Hanc s^{ed} sequuntur, de disci-
puli D^{omi}n^{ic}i Thomae, qui hac tempestate interpretantur, illi: et de, qui
sequuntur, eorum doctrina in ma de auxilio. hoc Ledema.

et ut non excludat, variis Gonet in decretis Additionis, et indicat

hinc non potest ad hunc esse via facta. Unde infra dicitur de hac
sua causa. Dei Thomistarum omni: hęc ista e certissima taliter,
quod opus est in melius habere. Cuius sedema idem iudicare
Thomistay testat, inasiter Gonzalez de Albelda, et ipse ^{ms} Ad,
la se dicit 44, sect 2 versiculo 1^a, et curay Caroneli-
datay. Dilectissimay. Tomo 1° tract. 3. disp 9, dubio 2° et 3
6. 1°.

Idem auerunt nobilitati taty externi, vlt Dennoy
lib 3° promonauit cap 16, et Monte Pilony Tomo 2° disp 31
cap 1° et 8° Muehner, Dny. Angelus Manzique congregatio
Syltenciensis Hispani, et Generalis, et promonauit Theologie
professor in Academia Salmanticensi, et danday Episcopus pa-
ris Augusty in Tomo n^o dy in lug edito de sua media lib 3° Thoa
24 cap 1° no 8 his verbis: primis annis, inquit, de notitia soly ddi-
tionis certaty e inter utroq^{ue} authores: et an ad mitonday, an ne-
pta cet in Deo: quippe ea (ist oio certa e infalli) a ^{ms} Opus
Dominicanis, et eam sectatorib^{us} penitus negata, n erat opus ad mediz
pertransire. Quod claray.

Unde loquat^{ur} testis o^{mn}is exceptionem maior
eo, quod loquat^{ur} coray Clemente **VIII** summo Pontifice in d^{ic}te congregatio^{ne}
Rome habi ad disputanday de hac ma^{te} ay P^{ro}bu^{re} Dominicanis, cui ideo,
erit iuris adhibenda e fides. Die 29 Novemb^{ris} anni **MDCIX**
q^{uod} agitata hęc fuit: an in Deo det^{ur} cognitio Dignitay Dditional^{is} certat
et infalli^s? de qua sic disputat Mr Ferdinandus de la Parada, di-
cit in Precedente congregay, Beatissime P^{ater}, in hac hoc puncto quicq^{ue} 13
an in Deo sit hanc Dditional^{is} cognitio. 2^a, an sit certa, et infalli. et
post pauca dixit agam hodie de 1°, et pugnabo hui^{us} cognitio^{is}
certitudin^{em} in quay ^{ms} argum^{en}ta Acta aduersarij. Quater volent, in-
dent eni hanc ^{ms} sciz, nisi infalli sit, non p^{oss}unt ad certitudin^{em} fidei-
nay deuenire: et ideo q^{uod} cogunt^{ur} Precedere hęc fuit, a Deo cognita.

Siunt hanc cogit n se infall, & dictum in hi. buen & Var-
ida. quia? credam Q Variaz cog Summo Pontifice,
& Papibus Dominicani mentis fuire, & n fuire dicty? pa-
ce, & venia Gone n cedo.

quatuor auctores, auctores nunquam Dominicans, regimine
Deo summi sui infallig; neq; admirabili dicturali; afflig
antiquos homines in exordio hanc omnia affare in Deo.
ly den sui dicturali; dictionalis; omnia; & 13. moq; inter
DD. 1. & sequitur hanc fuit in ea sequitur merito diu victorie,
et si casu triumphos vana verborum pompa decantent.

um, ut intelligat Gouhey, me callesse aut sui Ophiancy candi-
 re, quo allegat p. 12. tribuente Deo huiusmodi: Idem Dicitur de
 Claudio Ophiancy novissimus, ut ait, Societatis Scripserunt; et si-
 mul silentio sacras plures Thomistas, qui ipso n. larone, vlt. Ledema,
 Nabarutz, Caberudiz, Cabruaz, Pijoz, nec n. Cayetanz, Ferriarionz,
 Catharinz, et Janzeniz, quos allegat p. 12. sacra Ledema vlt. sup. et
 et facit ois illis, quos nos Thomistarum Iuricuz citat inaviter Albedi
 Dominicanuz vlt. sup. Insuper libet sub inscriptione Claudio Ophiani
 Societatis Iesu vlt. Gentiz extat, forte in spatio imaginarij: libet
 enj cite de ordine, deq. prioru, et posterioru, quz tribuit Gouhey Cla-
 udio Ophiano Societatis Iesu eding fuit sub inscriptione Anoni-
 mi authoris, quz sup. utamur; et n. nisi temere pot. adscribi
 Societatis.

Itaque magister Alvarez Quichy SS^l Testimonis, q^{uod}
n^{ost}r^{is} DD^{is} p^{ro}bant sig^{illa} Di^{ocesis} inf^{ra}ly: Edictionibus D^{ominicis},
ex Thomisti^{ca} docuit h^{uius}modi sig^{illa} certitudin^{em}: et ne uideret^{ur}, sig^{illa}
medic^{orum} angl^{orum}, et sequi DD^{is} Societatis, p^{er} quos p^{ro}fecto int^{er}as d^{omi}n^{ic}as
decern^{unt} Edictat^{ur} in scholis antea inauditis: quod quid^{am} deinceps, ut

V. p. hoi pudenter Deo iubenti: omni incedunt, religionem
sunt pudenter; & paret ipse Deus recte certo, & infalli-
ter: siquidem ignorans quid paret dione incedunt in religionem
et pudenter; & dubitant an et pudenter, l. n. ac pudenter
soli paret dione: ignorans, l. dubito, l. suspicor: qui ad pudentem
omni incedunt Deo paret: Deus cognoscit certo, & infalliter
et pudenter Deo dione.

Primo: Omne id, quod homo certo scire
natura pudenter desiderat, ex se certo cognoscit: & pudenter
et non quod ex se certo cognoscit, non potest supponere in natura pudenter
soli illud certo sciendi: paret ex illo appetitu inordinato, in-
ordinato, & de solo impolit, qui nequit se incedunt, & homo taliter,
et pudenter paret desiderat scire certo, & infalliter, & soli
Deo taliter: qui eventus debet futurum et paret huius, l. illa
dione: & eventus Deo dione futurum, & ex se certo cognoscit; & De-
us cognoscit certo, & infalliter omne id, quod ex se certo cognoscit:
Deus cognoscit certo, & infalliter et eventus Deo dione.

Deinde
adversari appetitu sciendi eventus Deo dione futurum non est appeti-
tus, nisi a vana curioſitate sciendi inordinata. Sed contra est. q.
appetitus, qui inquit a vana curioſitate, et huius est pudentissimus, et
Dei dione. Sed huius non est vana curioſitas, et appetitus pudenter, et
inordinatus a natura; at nulla est natura, quae non expectaverit oracula, l. ex in-
ordinato, l. veri Dei, appetitus sciendi, quod debet futurum et sub huius,
l. illa dione: id est eventus a vana curioſitate, l. pudentissimus, et Dei
dione. Sed huius non est vana curioſitas, et pudenter, et
inordinatus a natura.

Probo 2. q. ad infinitum paret provisionem spectat in
re ea ora, qui paret altitudo, l. naturae ipse de executione

Nisi enim, prius quod deannat existit illud: ne deinde recogno-
 nita illi facti parentat: q. Deum ut potest infinite perfectus passim
 Sor. viunt certo, & infalibiter ea omnia, quae possent ipsi etar-
 dare, ne v. a. tribueret Angelis, h. Adamo libertatem, qua supra
 abusi sunt; & hae sua non potuit et ablati a peccatis Angelis
 [Adam: q. cum si est ablati, supponat libertatem igitur collatam, non potest
 collatam libertatem impedire: q. e. scilicet diabolus peccati Angelorum, h.
 Adam; & non diabolus; q. hae, cum sit incerta, non potest allicere, nec
 retardare, excludere penultimo poenitentibus: q. e. scilicet diabolus certa
 & infallibilis Directoris futurorum Directoris.

3. *Præd. 3° n^o nullis S. S. Ver-*
monis, in quibus dicitur Deus proferre fut. Iste Iudicatus, & n. ab.
Primo Reg. cap. 23. Iudicatus David Deus: an si ipse cum suis militibus
remaneat in civitate, vel decesserit, foret Saul ad ex. vrb. ex-
ponenda: & an ipse David tradendus foret a civibus in manus
Saul: si tradent me, inquit, velite in manus eius, sicut Saulis, &
si descenderet Saul? Respon. ei Deus: descenderet, et tradent te.
Ecc. hoc via Dei, & Iudicatus fut. 2° Iudicatus: n. ipse David ad-
monitione Dei fugisset, n. fut. purificatus Ido, nec Saul descenderet,
nec velite tradiderunt David: & Deus proferret & revelaret hanc
duam veritates Iudicatus, & ab. hanc

Reg^a hoc sua Idiosyncrasia n^o fuit. Dic-
 turque, et certa, et infallibilis: by q^d David n^o volebat De^o de Piechi-
 tis, et periculo p^{ro}ph^{et}ia traditionis, et descendit Saulis: ea em^o ipse
 Saulis p^{ro} se penetrabat; et de. certo, et infallibilis descendit Saulis,
 et traditione David: quos eventus in cordibus Saulis, et militibus
 luxentis, et sub Odione, quod David remaneret. Ceilp^o furus Tolay
 Deu^o infinito suo m^ota sua poterat: & c.

adhibere magis fidei quod dictum Dei oraculo, quod responso Ormo-
ni, l. hoi ex sapientissimi, et altissimi; at ii Deus n. ex certa, et
infallibili deservit Saulis, l. traditionis Idionate futuris; et ex
notitia perierit, eam. 2. respondit, descender et habet; inde
bener, illi et maior fidei; siquidem cumque eximiam adhibebat,
et deservit Saulis; siquidem ita multum potestas retrahi ab ex-
probrato Ceilz: neq. ex traditione David de Ceilz optime meriti,
siquidem vixit super liberaverat ab obsidione Filisteorum; ac con-
tempnit David hoc immo, et per Dei oraculo, et revelat du-
bitare de deservit Saulis, et de sui traditione, n. aliter, ac si res-
ponsum accepisset a Ormone, l. ab hoc tantum dictum aliter hoc verum
res percellente: Deus via certa, et infallibili hoc verum Idionate
concedebat.

Reverentia Cabrena, Albanus, Brucenius, et alij et nobis
et sententia Dei per ea verba: descender, habet, n. voluisse sig-
nificare deservit Saulis, et traditio David, et dispositio. Sicut, actualis
et voluntas, quod habent Saul, et Ceilz: quod tunc David vixit
supererat: et ex eo Deus divinitus et moralis quada. certitudine
evident, ut deservit Saulis, et traditione David exphat incorpu-
tate firmata afferunt paraphrasiz talidam, et explicat. Et
Buzenij: imo citant P. Cornelij a lapide super ea verba
Hieronymi cap. 38 versiculo 11: Hec dixit Deus exercituum De-
us Israel, si profectus exieris ad Principes Regis Babilonis in
aiatnas et civitates n. succinderis, p. ne. aut enim Cornelij: Sicut
Deus, vixit: n. in effectu, qui nunquam erat futurus, et in causa,
pudat in voluntate, et perierit tunc Saulis, quod Ceilzorum d. 2.

Sed
2. q. huc interpretatio e. nimis notoria, et si phat. a Buzenij,
reprobatur a Lirano: et quod cap. e. David explicat. Qui Hieronymi

q. 7. ad huc, et alia huiusmodi S. S. &
testimonia emendanda n. nulli reuertunt ad Dictiones, & hy-
perboles; & alij ad probabilis, l. moralis certitudinem, et in hunc
modum videntur: q. si his, et alijs adeo manifestis Sacris pag. verbis
n. tenemus credere futurum Dictionem, & solus probabilis, l. certi-
tudine moralis euentus reuelari; inde sequitur liberum nobis de affranc
in his testimoniis, in q. dicitur peccatum Antichristi futurum n. reuelari
ipsum peccatum, & Dictionem, l. probabilis, l. certitudinem moralis peccandi:
Consequitur n. irratione ex S. S. Deum cognoscere incerto per, ab, &
testimonia, quibus sumuntur, potest siue intelligi de Dictione, l. probabilis,
l. certitudine moralis.

Proco 1. q. 1. dicitur, sub quacumque affra, & Deo
probabilis, l. q. futurum euentus Dictionis, includit exaltationem, ipsa probabilis
euentus, l. n. si dicat l. 3. q. huiusmodi via n. d. huiusmodi, de qua e-
rent disputata, & naria, imo & via, quae Deum deducit, n. reddet
hunc sensum: si adest Dictione Omnia circumstantia, q. reddidit probabi-
euentus Dictionis, probabilis erit euentus Dictionis: quod Dictione finitas
e, & n. aliter certa, ac yta: si ut alio, erit & euentus huiusmodi. Si
dicat l. 3. ac p. inde Odio n. esse indifferens, ut euentus Dictionis
sit, l. n. sit probabilis infans: q. sub Odione indifferente, & Dictione
l. probabilis, l. n. probabilis, Deum cognoscit certo, & infallibiliter
si debeat potius probabilis euentus, quod n. probabilis illius: q. q.
per certo, & infallibiliter cognoscere sub Odione indifferente debeat al-
terius Dictionis euentus, nempe euentus futurus.

Probo cog. & p. i.
q. a priori Dictione. Deum certo, & infallibiliter cognoscit q. veritatem; tunc
ex his datis & debeat vray: Quid si remaneat Certum, n. mater? Quid
et si remaneat Certum, n. mater? Quid certe & infallibiliter cognoscit debeat
te vray. Sola minor indiget probare, q. sic mater n. n. d. d. d.

dentura obta dionata, que p multos d nobis et manifesti:
Et hoc quidq no finito carcerant, ut e videtur. Ita Magister Su-
na Dominicanus in oblationibus in 33° Martini Medingde
in carceres qd 1° art 4° pao, 92° dicens Deu n sice quid est
fuit 3 in tali casu (mag. ut veniens Xpi, et solum et peccatis origina-
le sine actuali) sicut in multis aliis dionatis dionatibus. Deu
enq in sat modo, si n condere luy mundu, an pderet aliy, l, aliy
mundo, aut nulle mundo? Nec snt, an si n o renouer mundo,
que creant, an ex nullis annihilaret, et destrueret. Idg F. Joan,
a Posthoma iniqui Thom, deatit, ingit, ut n nullatis dionate
porcemus, quod saltz habuerit Deu, deata, que ad ppeid huius mi-
ueri aliquos mo d ducere possunt, et quony obta dionata aliquos dion-
atione, l, ording huius q p sentibus. Idg ad nubit Sedayma p 1° q 14°
dis p 10 art 1° q quod attinet: et idg dicit Didacny Albarez lib 1°
responsiony cas 1° na 39. Anaso ex Dominicanus t p, q 14 art,
13 dub 1°.

Et quany multum Thom n regent ex ppeid Deo infallitaz sup
dionatise extendentis ad omnia dionatibz dionata, sicut ad omnia
mpe libertatis exierit d, de dionatione, et interrogat infinitas, que
fieri possunt de dionatibz dionatibz; nihilominus nullus, que videtur,
inuenit, qui dionat impote Deo et, ut p voluntate nullis quicq
et eventus dionate futuros efficaciter sub dione decernere; atq ita
nihil de nate, et infallitaz de illis velis sice p iug dionatibz. Inueni
nullus videt Thomaz, qui dicit Deo sig dionatibz et fut, dionata, que
de facto n abt, et simul cognoscunt, a Deo p iug visionis.

Dicendy nobis
e Deu certo, et infallitaz cognoscere, saltz omnia fut, dionata, que
de facto n s, ex dione abt. Quas, quas p infallitaz sup Deo dionatibz
snt 3^a quimny, et ex ppendimny. Hanc Delus suadent. q 1° q 1° na 39

1^a ad id quod dicitur, hoc dicitur: Deus nihil potest ignorare, et ad eius
 perfectionem spectat potestate cuilibet questionem à nobis prodebat
 potest: et ideo nobis inquit, à Deo, qui usque cognoscitur, quid quilibet
 hoc faceret, l. omittit in quocumque casu, aut in quolibet eorum ordine, sub
 quo Deus illi velle crearet: si nemo cognoscit Deus dei voluntatis creat
 operationes, nunquam. Situat ab, et, et ditionary illam ditionary. Sili
 ber reliqua, nunc, pbaone, suadent et in Deo sua ditionary euentu diti
 gentu ditionary, qui nunquam in ditionary.

Quibus addo. Sua ditionary
 è Deo pure ditionary, et naxia necessitate off. Quam libentiam, sine
 facultati illi, evitandi: qd è pure speculativa, evitabili, et detra
 bilis à voluntate creata, et naxia infra copiose stabilienda;
 et sua, que è Deo hoc naxia, ita deus extendi ad omnia diti
 gentia ditionary cognoscenda; ut nec Deus se ponit seficere; quod
 aliquod illorum Deus lateat: qd sua ditionary extendit ad omnia
 ditionary, que in ditionary, nec in ditionary, existit.

Dicendum è nobis.
 Deus sua ditionary cognoscere tanquam sub ditionary, et omnia
 illa ditionary, que ab ipso sunt. Probo 1° qd sua ditionary,
 ditionary, è Deo pure ditionary; accipit in libera, et naxia: et sua
 ab, ditionary ditionary è Deo libera: qd sua illa ditionary ditionary
 ditionary, que existeret naxia in Deo, si non daretur sua ab, ditionary,
 existit et, quando dat, in Deo sua ab, ditionary: illa enim pbaone
 nullo de ditionary excludit.

Probo 2° qd sua ditionary ditionary è inde
 pendens, et prior statu ab, ditionary, ut potest potest, et ditionary
 ditionary. Sectione 1^a et infer, 3° qd futura ditionary ditionary
 deus prius cognoscit. qd sua ditionary, que futura ab, ditionary, et sua ab, ditionary,
 sua ditionary; et quod è prius, et independens in potest independens à potest
 on, et dependens: qd sua ditionary, que vales sine ab, ditionary existit.

n impeditur p illis, & p totum ignoventia. Secus & obiectioibus occurrimus.

Objectionibus occurrimus. Sectio. 4.

Obiiciunt. 1° Quod Lederma d^o infallitatis sup
Quid dionat: pluram N^l determinata, in quibus Deus videt &
nuntiare. Ingenit^a d^o dionata sub particularibus exprimentibus dubitans
loquens, quales in h^o foris, foris d^o, v^o q^o Luc cap 10 dicit: mittam fi-
lios meos dilectos; foris in hunc viderint, veniebunt. & Marb cap 11 si in
Iudom^o facere p^oissent virtutem, que facit in mte, forte manissent v^o in
hunc d^o. Ad quod ait D^o Hilarius: q^o forte illi credendi fuerit offerunt,
Si talis virtutis templis d^o dionat: q^o in Deo dat, sua d^o dionat.

Res illa
parlas foris, foris et alia huiusmodi significare, n^o dubitans, nec p^o bati-
litas, nec certitudine moralis in se d^o; & Ingenit^a arbitrii creati;
et ad ea exprimentis p^oire appositae. Ita D^o Hieronim^o ad illud
Hieronim^o cap 6: nonli substatere verbum, si forte audiant: ait: verbum
ambiguum foris maiestati D^o n^o p^o d^o dionat, et n^o loquitur affectu,
ut liberi homines sentiant, arbitrii. & sonat Remigius in ead^o verba:
ideo D^o d^o dionat, qui omnia nunt, in hoc loco verbum dubitans p^oire, ut
demonstraret, q^o liberi arbitrii d^o dionat e^o h^oib^o. & Hugo Cardi-
nalis forte, ait, nota dubitans, que p^oire in aliis ead^o que
est in Deo; l. arbitrii libertate. Ad verba D^o Hilari res
ip^o p^oire locum, more script^o. Adde in script^o p^oire p^oire
forte n^o expriment dubitans, et affragi: & ideo illi in d^o dionat
p^oire p^oire e^o nota affragi, et sonat id^o ac, utiq^o, ceteris p^oire
ut debio.

Inq^o 1° in q^o Lederma: verba, l. ut t^o dionat, D^o Aug^o 3° de doct,
Aphiana cap 10 intelligat^o e^o p^oire significat, quod inde nihil colligit.
D^o dionat fidei, i^o dionat; & p^oire forte, et alia huiusmodi significant p^oire d^o.

bitas, et aliunde. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³

Inter 1° quidqd a Prophetis predictum fuit, ita dicitur: gras
Dei, quod supponere dicitur, in cruce de ipso euentu, et de p^{ro}-
p^{ro}phetia eam ad illud.

Res 1° nihil obare ita inter; q^{uod} n^{on} p^{ro}bat. **Res 2°** Dei cognoscere fuit, dupliciter, sua
duplex cognoscere, ut in suis causis, et in seipsis: ut dicitur, autem in se
et in se q^{uod} dicitur art^{iculus} ad 2um. Divina p^{ro}phetia, inquit, recipitur fuit, a m^{ultis}, duo,
ut p^{ro}phetia sunt in seipsis, in quantum p^{ro}phetia ipse intuetur, et in quod
sunt in suis causis: ut in quantum videt ordinem eam ad effectum. Ap^{er}ta fuit, a
d^{iv}ina, et putat in seipsis sint declarata ad unum; nihilominus putat in suis cau-
sis, n^{on} ita declarata ad unum, ut n^{on} valeant aliter d^{iv}inare; et ideo cognoscitur
d^{iv}inam in seipsis e^{ss}e certa, et infallibilis: cognoscitur, ipse in causis p^{ro}phetiae ob-
tine dicitur, ut futuri liberi d^{iv}inationi, utiq^{ue} d^{iv}inam.

Et ultra cognoscitur sem-
per in se in se d^{iv}ino; nihilominus n^{on} semper declarat, magis q^{uod} revelat;
q^{uod} revelat prophetia aliquando p^{ro}phetia exprimit d^{iv}inam p^{ro}phetia putat
n^{on} quantum d^{iv}ina ordinem eam p^{ro}phetia ad effectum: hunc quantum aliter d^{iv}inat,
a^{ut} p^{ro}phetia d^{iv}ina fuit, nihilominus illa p^{ro}phetia n^{on} falsificat, q^{uod} sen
illius e^{ss}e, quod d^{iv}ino eam secundum ad id inclinatur: et in hoc sensu accipit-
end^{um} e^{ss}e illud Ita p^{ro}phetia: moritur, a^{ut} n^{on} moritur: hoc e^{ss}e, d^{iv}ino d^{iv}ino componitur et d^{iv}inat
ad mortem: et illud Ita cap^{itulum} 3°: adhuc quadraginta dies, et Ninive subver-
tetur: hoc e^{ss}e, peccata Ninive portulant ipsam subversionem: q^{uod} quan-
tum a^{ut} d^{iv}ino d^{iv}ino debent accipi p^{ro}phetia, et ordinem eam infallibilis,
quando fuit, a^{ut} a^{ut} Prophetis revelata n^{on} d^{iv}inam ut revelata n^{on}; nihilom-
n^{on} ipse d^{iv}ino n^{on} sicut in templo eam secundum; et p^{ro}phetia
d^{iv}ino ulterius ad cognoscendum infallibiliter sub tali d^{iv}inatione ipse eam de-
clarat, l^{ib}er eam. Ita nota Ita n^{on} videre oculis p^{ro}phetia verba d^{iv}ino
siquis n^{on} s^{ed} p^{ro}phetia eam verba.

Obiect^{um} 1° Ledema: n^{on} e^{ss}e certum fuit, d^{iv}inam

Put. Idionata e in se debeat cognoscibilis: nec e certu e debeat cog-
noscibilis in decreto: q. Deu n cognoscit certo, e infalliter Idionata: Pro-
bat aut. 1o; q. ab authoribz vtriusq. factionis ad inuicem reijcit certa
cognoscibilitatem futuri Idionati, siue in decreto, siue in se: q. neutra cog-
noscibilitas e certa. Probat 2o; q. fut. Idionata in se n e certa cog-
noscibilis in decreto; q. ut supponit voluntas nra pdehant ab. q. fut.
Idionate, e futuri Idionatorum: nunc n e debeat cognoscibilis in seip-
s; q. cognoscibilitas sequit ee; e nullu e inest Idionati: q. e nulla cog-
noscibilitas.

Ordinatio vix Catholice ubi hac fra arguendi; qui quid significare
fuerit, destrueret plura nra fidei dogmata; equali eni n suaderet Deu n hu-
ac libertate, nec quidentis nec sui futuri in hunc modum: n e certu Deu
libere velle p additione mali intinu, nec p additione mali continui e
certu, nec e certu, Deu puidere arbitrio creato p auxilia intinua effi-
cacia, nec p auxilia intinua indria, nec e certu Deu sure ab. fut.
in se, in decreto: e deinde impugnata pbatiter vtriusq. ta opp. destrue-
ret, certitudo libertatis, quidentis, e sui. Quing de futuri: imo pui-
natis certitudo sili dilemmate destrueret: accende ma 1a fra subtilis,
audentia, e reliqua entia creata eo mo, quo subeunt variis sententiis, po-
ssuntq. pbatiter impugnari, tollerent, de medio, e tandem necessitas pui-
uini ad videndy destrueret; q. neg. dextera, sine sinist. oculis requi-
rit ad videndy.

Itaq. hec obiectionis philosophica e, res ad illam dano
anti, negdo ag; q. ut ut des. ab. necessitas pui uini ad videndy, e
n deus dari in quolibet oculo debeat, e diuinit, e vage; ita ut des.
ab. certitudo, e infallitas aliumq. illud: n deus dari in hoc, in
illo mo e defendendi debeat accepto, e duntaxat pbatili, e in ali-
quo ex illis vage acceptis. Preter neutra entia pbat demonstrat De-
u n sure certo, e infalliter fut. Idionata, e m n apperere illud.
nihil debeat in hoc, hillo mo illud exponendi: in quo care nullu e.

Obiit 3° ex ipso Ledema: Dr Aug^o de destinatione sanctorum cap^{te},
14 ad illavenda sapientia, rapit e, ne malitia mutaret d^r d^r can
n^o e^o intingda m^o p^ria d^r p^ria peccatorum, que forent, si vestig^o ille
d^r d^r videret, d^r p^ria h^ru^o utp^r: hoc e^o tota causa, inguit, cur d^r
rapit e, ne malitia mutaret int^r e^o; d^r e^o m^o p^ria
cula utp^r h^ru^o, n^o m^o p^ria d^r, que p^ria hoc, quod p^ria erat, n^o p^ria
p^ria n^o erat, id e^o, quod ei^o m^o m^o fuerat largit^r, ut ten-
bationem subtraheret. Incento, n^o quod peccatus erat, qui p^ria inten-
tatione n^o erat. Dr Augustinus De denegat^r p^ria conditione

A page of ten lines of cursive handwriting practice on lined paper. The lines are filled with continuous, flowing cursive script, likely a form of shorthand or a specific cursive style. The ink is dark, and the lines are evenly spaced.

sed ^m congruentiam; ideo enī. raperet ex Deo; q. Quidam
illius peccatum, virtutem; et ne peccaret rapit; accoeretur rapu-
erit ex Impru ditionat.

Post Aug, dicit Deo rely vane,
qd futurum erat ab peccata illius lyth, que n ab, sed contingens
ditionate ex fit, n pro Deo Aug 3° Aug per ipse
negat Deo Aug ditionat. Insuper Aug lib 2° duas episto-
las Pelagii ait: quomo pro ea fit loquit de op eribus, que
parant in infantia mochuri ferrent, n ad adultu grat peruenirent,
que illis in infantia mochuris fit; q. pro ea fit falli n pro, pro pro
in per lib, de origi ne ait Vincen Victor cap 12 dicit: quomo
re dicit pro pro pro, quod n est pro. Ad Proper episto
ad Aug loquen de Semipelagianis ait: fit, que n est fit, pro pro
pro pro n dat, in Deo certa, et infalli notitia futurorum pro
ditionat.

Pro 1° Aug Aug Aug Draper, et alio Aug Aug Aug
locutionibus utent, n negare Deo sua infalli ditionat; et 1° Drac
ne ex ee sua, n ee pro pro; q. que n est pro, et 1° di
tionate, sua possunt, pro n possunt et hanc sanctorum pro; et 1° ex
quo Hugo de Victor de Sanam cap 18: ipse, inquit, que pro
e, sua pro, et n pro n pro. Unde Aug 1° ad Aug Mac
leney negat ut ap ee pro; q. ex eius mentis, l dementia n
pro ditionalia, nuquam fit, n hoc est, ab ac pro, l sua, ce,
et infalli n Deo diunt pro pro. Pro n obstante sua pro,
Aug pro ditionat in pro di pro; q. 1° theologi indiscrimi-
nati utunt, notis sua, et pro ad signand Dei sua infalli et pro
ditionat.

Pro 2° hor pro negare pro ditionata pro n Deo ut
hencia notis mentis, l dementia; n negare ipse pro n Deo ut pro

[illegible][illegible]

hoc in potestate habuit? aut eorum mala facta negavit? nempe
nihil eorum, nisi perverissime, et insanissime dicit: et dicitur
nisi insanissime, et perversissime negat. Deo sua peccata, quod per
aut ab ipso impediti auferendo utique peccata: qui sane sua ab ipso
dubio dicitur. Atque, cum Deus rapuerit ista peccata. Illi, ne mala-
ria mutaretur in illis eorum, non refert. O Aug., in eorum ditione demerita,
merita, in quibus omnes in pace, et in altitudine sui Dei, et ingratum
in ditione sapientie ab ipso, regit verba apostoli: in altitudine ditionis Dei
et...

Hinc 3^a in duplici mihi alia exponitur. Patet Martoya disp. 66
de scia Dei, ubi dicitur ea verba Aug., in quibus intelligitur
in quibus ab ipso: quod videbantur ad ditionem semipelagianam, et negant,
Aug.: quod semipelagianam dicunt peccata illi pure ditione facta,
et ab ipso peccata, et demerita, ab ipso momenta Dei ad pacem infligenda videbantur.
In malis autem, Deus cognoscit ea peccata sub ditione longiori, utique facta,
quod dicitur sua ditione, quod simul et sua ab ipso facta peccata. Inde O,
Aug. docet ea peccata pure ditione facta non esse peccata, et ab ipso peccata, sine
demerita, dicit, et non cognoscit. In quibus Dei, sit ab ipso, quasi dicitur: errant
Mauliersey, dicitur tradunt peccata, quod non erant, et fore, et ab ipso peccata, et de-
merita: et dicitur, Deus rapere utique in hanc praeiudicium ab ipso peccata, quod non
erant, et fore, si illi homines dederunt longiora iura.

Hanc explicat et genuinam,
suadent ita dicitur Aug. verba lib. de peccatorum Sanctorum cap. 13: homines sunt,
inquit, qui non sunt peccata. proculdubio nulla sunt merita: et hoc videtur fallimur. Ideo
nec Pelagianus hoc dicere potuerunt: et multo magis nec isti dicere debue-
runt. Et lib. 1° de aia, et eius origine. Et ait: quomodo ergo puniuntur pe-
ccata, quod nulla sunt, id est, quod nec acta ita non de impiebat. Mirra si ante
carnem, nec mater peccata post carnem: O Aug. non negat sua ditione
et, quod Deus infallibiliter cognoscit opera, quod quoniam factum est, si dicitur
in iudicio, et negat sua, quod Deus cognoscit opera pure ditione facta

Rev

Sec'do. 6a

2

Primo arguitur: futurum Dictionaty in cognatis.

Odionota pectorator
Od. 13 anni p^{er} et nobis flg: q^{ue} d^{icitur} conger Odionota

23 coaley at. ex

transiunt in drentibus, quibus eo scilicet ditionali videntur inferni: ne inferni quod inta-
li sita daret, et inferni ditionem; vique ditionem ditionis, et ditionem. Cuius inferni
simplicis extensionem; et haec est: si quis vocat, autem A, ditionem: ne affiat,

intelligentia, quia unum omnes precedit ad omne decretum
Quoniam, et ad omnes identiam unum saltem circa contin-
gentia.

Quantum sit: omne obitum, l. e. l. fuit, l. erit, sive neque,
neque fuit, neque erit: si primum dicitur, cognoscitur a Deo
per scientiam unam; si secundum, ut sit obiectum prout possibile,
cognoscitur per scientiam simpliciter intensionem: et in Deo dantur
unum, et simplex intensionem: non alia scientia, quae sit scien-
tia conditionalis. Quod est consequentia: quia cum creatura non
habeat alium modum essendi, nisi prout possibilitatis, et tunc
cognoscitur per simpliciter intensionem, l. coexistentem pro aliquo
tempore differentia, et tunc cognoscitur per scientiam unam.
non possunt alia scientia, scientia duae cognoscuntur: et ete-
rat.

Deo concurrens antecedenti, repando consequentiam: ad
hunc probatorem dicitur antecedenti: cum creatura non habeat
alium modum essendi absolute prout, vel absolute, et distincti-
onem necessariam, concedo autem: essendi absolute, et distincti-
onem, nego antecedenti. Nam res creata
non potest coexistere absolute per aliquod tempus, l. nulla coexistunt
absolute, et quod non coexistunt absolute, l. signum per quod non sunt distincti,
si distincte sunt. l. distincte sunt distincte, hoc est, si ponatur hoc,
l. illa distinctio: apud verificabile est de illis, quod si ponatur, habet distinctio,
distincte coexistunt: quod sane verificabile est, et si sunt absolute intra statum
et distinctio: quod absolute sunt prout possibile, aliter habent distinctio: siquidem
de si ponatur distinctio, res, quae est prout possibile, existit: et sic cognoscuntur
per simpliciter intensionem, neque scientiam unam, et sua distinctio.

Deinde: si existat vocat, existit. Deinde: si existat, existit. Deinde: si existat, existit.

existere auriq; A; existunt et vera altera. Id est, si
 si existere auriq; A, existere dicitur: quod idem verum est
 Quod. Sed: quatenus Deus cognoscit Idionata disparata,
 et de oblo impoli.

SECTIO.

an, et quatenus Deus cognoscit Idionata dis-
 parata et de oblo impoli.

Inter obiectores, quibus Idionata Anonim;
 impugnatur notitia Dei certis, et infallibilis Idionata futurorum,
 non videtur. Respondenda: Deus in hoc videtur certis, et infallibilis Idionata
 futurorum Idionata sub Idione disparata, nec sub Idione impoli: et in
 hoc videtur certis, et infallibilis Idionata Idionata futurorum: sub Idione con-
 li, et ducente.

An dubium est, et verum in presenti exordio: Id est, si
 est: an Deus cognoscit sua Idionata Idionata, et Idionata fut sub Idione
 no disparata.

Pro intelligenda sensu questionis, ly omnino disparata bini-
 tate videtur: et disparata videtur: ne ex ordine, et ex ordine Dei not
 deducere ad Idionata Idionata alia, no disparata, et implicare videtur:
 et in hoc sensu intelligitur. Et illud Eliezer ad regem Ioy & regem cap. 13:
 si perveniret, inquit, quid quidem, sine rebus, perueniret. Syria
 Id est ad Idionata: ne Idionata perveniret. Saulo rege, rege impo-
 tinenti no erat videtur, ut supra de rebus, Syria: ut, ex ordine
 Dei valde deducatur: quod quidem ordinis Dei nihil aliud est, nisi de rebus Dei
 efficacis; q; Idionata no implicare, et disparata no Idionata, neque ab ipso
 no ordinari ad ipsos Idionata dependente ab illa ponendo, nisi de
 rebus Dei efficacis.

Nec ideo subitito Abeldy. disp. 44 no. Id est, si
 Deus no necessitatur ad decurrendum unum ad Idionata sub quibus imagi-
 nati hypotesis disparata. Quod est Idionata quidam inveniuntur de rebus

Itaqz sensus questionis restringendus
ad tria scilicet: 1. Additionem subdictionis inthemic impotente, & disparatam,
2. scilicet Quidem ad deus D. ditionis tribuente in genere & formalis
essentia & dictionis ad ditionem: ac contra subdictionem, quae lex ordi-
nationis Dei per se ducit: de facto & non ducit: & reheat disparatam modo ad
Additionem: scilicet hoc pp: si fuerit dormiens, Qui loquitur dispa-
ratam autem dicitur impotens ad ditionem: siquidem non ducit ulla
ratio, nec per se physica, nec moraliter inthemic. l. entitativa, neqz tanqz
causa, l. ditionis influit in ditionem. In hoc sensu, autem: an, & qua-
ritur. Num ignorat hoc sit, Additionem subdictione non impotente,
& disparatam.

Quibus postea 8^a facta affert Deu. legatione hinc fuit,
 Edmonstarub Idione Tigarara, sig. p. p. Idione. Ita Pr. Montoya
 diff. 1^a sect. 2, Pr. Suarez lib. 1° de iura Indigenarum cap. 6° no 4,
 et cap. 1° no 5, Pr. Peneca 6° meth. cap. 2° q. 4^a sect. 10, et
 alii, quibus postea subscribit Pr. Pinadeneira de sua diff. 23^a

Addit. ⁱⁿ plene ad huc loqui, an p^{er} p^{er}ta sinari.
debet reddere sensu dictionis, h^{ic} p^{er} h^{ic} d^{ic}tionem ita exponenda in
ff^o d^{ic}tionibus de d^{ic}tionis disparata: q^{uo}d tunc dormit, Qui loquit^{ur}
Hypocriti: ac p^{er}inde eam reddere sensu copulationis: e^{ss}e sensu d^{ic}tionis
d^{ic}tionis eam imp^{er}antem veritate a Deo cognoscibilem.

Patet ^{ex} d^{ic}tionibus
sub d^{ic}tionis disparata in eo sensu copulationis accepta e^{ss}e cog-
noscibilem a Deo; neq^{ue} t^{em}p^{or}e eam recte exponi p^{er} h^{ic} copulationis: ac
coenter inf^{er}re: hanc p^{ro}p^{ter} iⁿ tunc dormit, Qui loquit^{ur} Hypocriti:
reddere hunc sensu: tunc dormiente; Qui loquit^{ur} Hypocriti: sine in-
stanti, in quo fuerit dormitio. Tunc e^{ss}e locutio P^{er} h^{ic}
p^{er} h^{ic}. Probo 1°: q^{uo}d p^{ro}p^{ter} d^{ic}tionis sub d^{ic}tionis disparata d^{ic}tionem
audis utriusq^{ue} sensu v^{er} copulationis. 2° q^{uo}d ut p^{ro}bavimus, Maena-
liten^{er} f^{er}at sensu v^{er} h^{ic}: q^{uo}d p^{ro}p^{ter} d^{ic}tionem vera. 3° q^{uo}d p^{ro}p^{ter} d^{ic}tionem
d^{ic}tionis ad sui mentem n^{on} requirit exist^{ent}ia d^{ic}tionis: e^{ss}e e^{ss}e n^{on} aff^{er}at.
Et t^{em}p^{or}e aff^{er}at exist^{ent}ia d^{ic}tionis, n^{on} d^{ic}tionis sub qua p^{er} h^{ic} aff^{er}at.
Et t^{em}p^{or}e n^{on} aff^{er}at tunc: n^{on} e^{ss}e copulationis. Probo aut^{em} q^{uo}d si suppona-
mus Qui loquit^{ur} Hypocriti, sine tunc dormit, sine dormi-
at, ut p^{ro}p^{ter} tunc: tunc e^{ss}e h^{ic} p^{ro}p^{ter} iⁿ tunc dormiat, Qui
loquit^{ur} Hypocriti: e^{ss}e simul h^{ic} e^{ss}e vera: iⁿ tunc n^{on} dormiat,
Qui loquit^{ur} Hypocriti: siquid^{em} in e^{ss}e e^{ss}e adversa p^{er}ta si n^{on} imp^{er}antem
d^{ic}tionem d^{ic}tionis: e^{ss}e in p^{ro}p^{ter} d^{ic}tionem, ut supponimus, veru^m e^{ss}e q^{uo}d Qui
loquit^{ur} Hypocriti, sine tunc dormiat, sine dormiat: e^{ss}e h^{ic} p^{ro}p^{ter}
d^{ic}tionem n^{on} aff^{er}ant d^{ic}tionem. P^{ro}p^{ter} coa^l q^{uo}d alioq^{ui} forent vera p^{ro}p^{ter} d^{ic}tionem
dup^{lex} p^{ro}p^{ter} e^{ss}e d^{ic}tionem coexist^{ent}em locutioni tunc: q^{uo}d n^{on} e^{ss}e
copulationis.

Procedia ad 3^{am} p^{ar}tem p^{er} an v^{er} Deu^m cognoscatur
d^{ic}tionem sub hyp^othesi imp^{er}antem aff^{er}ant, Theophilus in opuscu-
lo de nova libertate lib^{ro} 2° cap^{itulo} 14, e^{ss}e ip^{so} sensu Pontius So-
rita. Negant v^{er} d^{ic}tionem h^{ic}.

Sit v^{er} naa

Illius affractus Dilectionis, qui dicitur in oblatione, et qui in nobis
unione. n. 3. hanc unione, ad, loquendo Petri Philip. et po-
ne hunc locutionis dependentem à somno. Item: qui po-
ne locutionis dependentem à somno affractus. ff. Dilectionis affractus
na: q. si hoc independentem à somno affractus locutionis, hanc
ff. ff. Dilectionis: n. 3. ita putanda ab alio, emperve ventura
n. 3. absolute debet affractus dependentem à Dilectione. quod eo n. 3. po-
nere, quod locutionis nec ratio sui, nec ratio alterius dependeat à
somo, ff. a. e. ff. affractus, quoniam somno. Item: oblationis
Petri Philip. coexistant. Ceterum si non sufficit. Simultas actualis
existit. Item: et Petri, ut alter affractus existens sub Dilectione alter-
ius; ita nec simultas existit, si sufficiens ut unus affectus, ut
fuit sub Dilectione alterius.

Hic ubi V. si foret natus deus Dei
 et deus, sua Deo additione confutatur sub additione in fine
 de parata; et foret natus deus Dei, ut deus, sua Deo addi-
 tionalis et plenaria, sub additione deus; hoc à nobis n. admittit
 et n. illud debet admitti. S. maioris regularis; et foret natus de-
 us Dei, et adhuc sub additione de additione deus: si Pius
 Franciscus Xavierius accipit socium Pius Ignatius, apud Indos orien-
 tis evangelizabitur hoc evangelizatio Sancti Francisci Xave-
 rii dependet ad expeditionem et nuntiatio Sancti Indii, ahiis,
 et universis, qui minime deus ad deum deus, et hoc, quod
 Sancti Francisci Xavierius in a. s. Parentis mi Pius Ignatius nu-
 meretur per deum et nuntiatio evangelizationis Sancti Francis-
 ci Xavierii sub additione deus deus futurum, natus erat deus
 Dei et deus.

Res nando sequet^r mai^r: ad p^rib^ros d^rignos an-
te alios: fore necessari⁹. deinde de e^r respectu condition^r con-
ferent^r: nego antea d^ring: in d^rition^r n^r d^rucent^r, & in h^ru^r c^r im-

impetrentur. Quedo aut. Ceterum evangelizatio Hispaniarum Navarum
apud nationes Orientales dependet utique à pluribus circumstantiis,
minime intrinsicè ducentibus, ut quod ipse accedat socius Deus leg-
natio induat, ut Deus illi tribuat auxilia efficacia ad desideranda Ori-
entalis Inventionis: hęc à desiderata induunt, ut Deus debeat missionem
Hispaniarum Navarum in plagas Orientales, expeditionem classis, reli-
quasq; media necessaria ad missionem: ita dicitur, ut ea desideria, reliquasq; actiones
libere, quę dependent à recto arbitrio cognoscant, à Deo abiq; de-
bito, posse sub ditione qđ libere pōt expedire ad illas: prout pōt
libera et alia quę placeant circumstantes inducenter ad ditionem, et soli Deo
libere, et nisi pōtente decreto videntur, à Deo.

Obijciat B. Quod Deus cogno-
cat conditionata sub ditione disparata, sufficit decretum habenda sub ditione:
qđ nō requirit decretum existens sub ditione in Deo. Et autem qđ Deus suat
P. loquutus Principali, si Turca dormiat; sufficit, quod p. suis mediis
videat, se decretum locutionis P. Principali pōtente sonno turci: qđ
Deo

nando aut, ex eius p. b. qđ si Deus nō pōt affirmare, quod factura sit
metavoluntas sub ditione intrinsicè o. disparata, abiq; decreto; ita nō pōt
affirmare, quod suavoluntas d. decretum ne sub ditione intrinsicè o. di-
parata, et sonno turci: qđ Deus sub ditione huiusmodi sonni facit, nō
ē pōtente pōtente ad decernenda locutionis P. et ideo nō sufficit de-
cretum ordinatum sub ditione; sufficiens ē, si Deus sub ditione metatibi son-
ni et pōtente pōtente decernens locutionem.

Reply. Deus p. suis decretis pōt
reddere ducenter ditionem ex se, intrinsicè o. disparatam, ut sup. di-
cebamus: qđ sub eadē ditione pōt cognoscere ditionem quod sit p. p. re-
decenter.

Res, Quoniam aut, reglo cog. qđ in sonno turci nubatur
ducentia, antea ad decretum Quod illi tribuent in genere causę, frater in-

exining. Oducentis, ut Deus decernat locutionem, requirit Deus rationem
ipsius sonus minime inducentis, et per se poens in actum ad decernendum
ad ditionem, ut locutionem. Per Hippalium et idem Deus rationem aliam
et dimitit inducentis. Itaque Oducentia, quae sonus in se habet, su-
perant illi ab actuali ordinatione Dei (et est per superant ab
alia accensu) decernentis, ut si existat sonus. Sonus, existat lo-
cutionem. Per Hippalium quae sonus ordinatione, cui existat sonus
et illius in inducentis movet. Deus ad decernendum Oducentia, ut
locutionem. Per Hippalium quae quidam motus in Dei ex suppone
prioris decreti est natura, et in ditionem est ditionem.

Obiectum 4.

non possumus enumerare per mentaliter, per vocaliter per ditionem
de ditione oio disparata, quae habent debita veritatem, claritatem, et
et Deus per hanc rationem ditionem de huiusmodi obiectis.

Res, omnino an-

ti, negdo cogit. In eo signo, in quo est cognoscibile ditionem sub
ditione oio disparata est ab, futurum, quod non exponant per ditionem
dionem de ditione disparata: et est cognoscibile, ut ab futurum: et per signum
no, per quo sit cognoscibile ditionem ut ab, futurum. Per Hippalium et idem
pali, non per cognoscibile a Deo per rationem ditionem: et impotente cognoscere
res, siquidem cognoscant per cogit. Per Hippalium ex suo modo ditionem ab eo, quod
illa locutio sit, in se ab futurum: et cognoscibile a Deo per rationem ab, et uti-
onis.

Obiectum 5. Proponitur ditionem, ut per ditionem et idem affrat, quod
posito uno extremo est alterum; et affrat hoc, prout ab affrat ditionem
ventis, sive ab eo, quod unum ditionem defacto ad aliud: et per ditionem
affratia, ut per ditionem prout ab affrat ditionem, sive in fluxu ditionem
in ditionem: et Deus per hanc rationem ditionem sub ditione oio dispa-
rata, et ditionem, quae extrema disparata. Per Hippalium et idem
unum in affrat ditionem, affrat ditionem per casum per se, prout prout ditionem

et istud, siue ponat, siue non ponat, id est: qd siue det, siue non det, si-
ue eius Odionis, existeret ab Odionis, et necesse est, existere hy-
poten, l. eius Odionis; ac pnde Odionis pfectum: et necesse
Odionis est ab, pfectum, sicut Odionis de Odione suo disparata
vera: et sic.

Scio aliquos explicare pp Odionis de Odione suo dispa-
rata pp disjunctionem de eadem Odionis, l. emissa Odionis, siue negati-
ue coexistit Odionis ex eadem Odionis, ut hanc non existens simul
sunt dormire. et p hoc loquitur Hippali: utrum hi autem, tunc nobis, n Odionis;
q facit has pp n ce ppe Odionis. tunc insufficiens explicans huiusmodi
pp, q pot ce veritas pp: l. Quia n dormit, l. Qui loquitur Hippali: qd
sit veritas: si Quia dormit, Qui loquitur Hippali: qd hanc bene exponit
illud. Probo autem qd si neg. Quia dormit, nec Qui loquitur Hippali, verae
hyp: l. Quia n dormit, l. Qui loquitur Hippali: qd ad veritatem pp disjunc-
tionis sufficit, quod altera ex categoriis, qd Oponebatur sit vera; et n evanilla
Odionis; q n eo pro, quod n existant Odionis, et Odionis, e vera pp Odionis de
Odione disparata; imo nec Odionis de Odione deducens.

Nec obstat, quod in loco
Quia dicitur, et sic et sic. Quia obiter dicitur, loquendo de Odionibus
de Odione disparata. Arg: qd si hanc n n Odionis, n Odionis de Odione
deducens exunt pp Odionis: nq ibi loquebar de pp Odionibus de Odione
invenit disparata; ex hunc, deducens.

Item, 6° de 23 de duobus. Scia de Odion-
alis, et Odionis sub hypoten impoli e Deo valde ubiq, ut exhibeat duri-
ty sententia de mai arbitrii creati. Dedenda e Deo. Ipsi: qd Quia sine
imperfessione cognoscit de veris; et veris e Spiritus Sanctus n distinguendus e a
filio, n ab ipso n pcedens: q sub eal hypoten impoli n pcedens sp
a filio, affert aliquod Odionis, nempe indit Spiritus n a filio: q co-
noscit de Odionis sub hypoten impoli.

Respondeo autem. Ceterum Deum-

Propositi: an huiusmodi de ditione disparata in-
dite, hoc est, de ditione, quae in unius p[ro]p[ri]etate ditionis sit disparata: cum
alterius p[ro]p[ri]etate pertinenter se habeat: v.g., si huic dormiat, dormitio eius co-
existet locutioni huic. Principalis: in quavis ditione, vlt, si huic dormiat,
se habet pertinenter ad ip[s]am dormitionem suam, quae est una p[ro]p[ri]etate ditionis:
et impertinenter ad aliam p[ro]p[ri]etate ditionis, vlt ad locutionem huic. Principalis quae
quidam p[ro]p[ri]etate, neq[ue] est simpliciter de ditione disparata, neq[ue] est simpliciter
de ditione ducente; et est de ditione disparata in ad se in ad quod se habet
ex p[ro]p[ri]etate ditionis an, inquit, huiusmodi et similes p[ro]p[ri]etate possint bene sig[na]re Dei
dictionem, quae in hac altera p[ro]p[ri]etate de ditione ad se disparata: vlt, si huic
dormiat, huic loqueri, Principalis et ratio disparitatis est. q[uod] in hac parti-
culari p[ro]p[ri]etate, ditione ex se, induit ad ditionem; atq[ue] in p[ro]p[ri]etate ditionis sonu
suu induit ad ditionem: neq[ue] ex se unius p[ro]p[ri]etate induit ad eor[um] locutionem;
et ex se sonu suu est p[ro]p[ri]etate, coexistens sonu suu cu[m] locutione Principalis.
Principalis ditionis.

De in una p[ro]p[ri]etate requiritur decretum Dei; atq[ue] inde de-
betur n[on] conuenire huiusmodi p[ro]p[ri]etate ditionis. Ratio est. q[uod] ex una p[ro]p[ri]etate
specificatiue accepta n[on] induit ad positionem alterius p[ro]p[ri]etate etq[ue] specificatiue accep-
ta n[on] induit sufficienter ad positionem huiusmodi, ut requireret, ad hanc sig[na]re di-
tionem independentem a decreto: huiusmodi q[uod] ad veritatem huiusmodi requiritur coexistens
ab[se]nti illius p[ro]p[ri]etate ditionis, ut unius se habet impertinenter ditioni: neq[ue] ex locutione
Principalis ita dicitur, fuit, q[uod] cap[ut] sonu suu, ut nullo m[od]o fundetur
inteli sonu; dicitur fuit, siue huic dormiat, siue n[on] dormiat: q[uod] dicitur
ab[se]nti fuit, q[uod] ad veritatem huiusmodi requiritur, quod p[ro]p[ri]etate sit ab[se]nti locutionis
Principalis.

Ad hoc. q[uod] aduersarij ex p[ro]p[ri]etate suar[um] fatent[ur] p[ro]p[ri]etate independentem,
et subdit vltim[um], qualis est ista si casaretur p[ro]p[ri]etate, et alius ex se, et n[on] su-
biles a Deo ante decretum: q[uod] quantum co[m]m[un]i dependeat ab anti; atq[ue] par-
la si p[ro]p[ri]etate dependentis ad se, et quod co[m]m[un]i dicitur in se ab[se]nti fuit, et
positio anti; at co[m]m[un]i n[on] nec, et ab[se]nti in p[ro]p[ri]etate ditionis; et n[on] inducere

certis, libalij, & talij anij; & si ex illa sonu fure, n. duar ad co-
 exijz sonu u. lachone adpja sumptz, nec Odeur, ut existat
 alterapary Editionatij; n. edictis sufficiens, ut sub illa Deus suam
 dependentem a decretis feditz coemittz. Dissertatio 3^a, an sua Divi-
 na Editionatorum sit libera Deo, & supponens decreta, seu pue
 Ongen, & media? Sectio 1^a Van la sequitica, quaz themyrica ppo-
 nit.

Dissertatio 3^a
 an suentia Divina Editionatorum sit libera Deo, & supponens
 decreta, seu pue Ongen, & media? Sectio 1^a.

Van la. ~~Themyrica~~ Themyrica pponitur.

Admirantur qd Themyrica pponitur. Ab
 bonz seuu uij. Divina Editionatij certitudin, & infallibilitate, quaz
 antiquiores Themyrica negabant; & inde p. redimunt ad 2^{am} p. pue-
 bz, ut quod in h. disputatione p. dunt inter 2as Dominicos &
 authores Societatis Jesu versat: apud Deu beate hanc uij. Divi-
 nationem ante de decretis libere suu voluntatis, sua, quod n. in me-
 dia infallibilitate, in quo h. obla Editionata congruunt, a Deo angit
 decretum Divinum subit abij & abij Editionatij: l. an independentem
 ab illo Deu cognoscat fuit, Divina Editionata in seipis: & coentem an
 h. sua sit libere, & decretis supponens; l. pue Ongen, & me-
 dia.

P^r. Ludovicus de Molina, (ut furius narrat in Molis de auxiliis Divi-
 ny gratia. Molis de dissentase 2^a lect 4^a) via ingenio, & literis nulli re-
 uenduntur. Sequitur Schola gloria, & corona, & gloria f. l. p. anij
 deay. Ingenitij Editionatorum uentate de nate, Divina de illis Editionatij
 sua, quaz apud sua temporis theologia pene e memoria exiduas in saeculo
 scriptis & sanctorum Patrum, & sancti Augⁿⁱ, & Thomae testimonij quaz laten-
 t adinvenit, & p. luit, & illu. naut. ex illis v. l. uij. uij. inlingz epi-
 scopi, & auctoritaz, & u. l. uij. & destinaz, & electionis ad gloriam, Divina

de beneficentia, eamque concordia cum arbitrio creati libertate operari,
in studiis nostris, et veritatis amore, sanctus Patrum magisteris edo-
cui: quae omnia amplius sunt in libro de Concordia liberi arbitrii, exposita,
quod in lucem edidit anno 1589.

Rev. Pater Dominicus deus Meus Do-
minicus Banez, cum per sine semel adhibitis auxiliis, et intrin-
secis indigentibus, et duntaxat efficacibus ex divina libertate creati, a Deo
suis modis periculis, ut docebat per Molinam periculis evitanda, et duellen-
da efficacibus intrinsecis auxiliis determinantibus, quae ipsi moliebant, bo-
nis viribus in dandis Patris Molinam inuenerunt, nulli de lapidibus h. moue-
rent, ut eorum obicerent, et non rapentes opprimerent, et in primis hanc
doctrinam ut Pelagianismum ad Sultani Sani Inquisitionis Tribunal
dehulit Magister Banez ipso anno 1589: et ubi nulla censu-
ra notaretur, et potius lingua sana doctrina declarata, et approbata
fuerit ab Archiduce Alberto Supremo Inquisitionis dunc iudice:
itaque delata est ad Tribunal Pincianum, et 3° ad Supremum Inqui-
sitionis: et cum utroque, post longum examinem, et academiarum multarum,
eius doctrina ut sana, et probabilis confirmata, et eorum copia facta doceri
di publice suis onedig.

Placuit Molinam doctrina acriter facti P. P. Do-
minicani causam ad Summum Pontificem Clemensem XIII° dehulere: et eorum
ipso accepta est disputatio anno 1602, absolutam fuit anno 1606. Sub
Paulo V, qui auditis censoribus post plures tam probatas, quae publi-
cas disputatas inter duos factionis P. P. sanxit doct. Patrum Molin-
am, et eorum, et probabile, quod ex illo libello aureo, syllaba una rade-
retur. En insuperabilis in veritatem. Sa P. Molinam totius rigido
examine dismuta, et ab innumerosis adversariis plerumque qui
pluri annos sepius, et ubique impetita, dandis semper in iudicio
dictorio stetit, victor.

Sed uehementer ad vniuersum de Phomistis, et

Regulæ explicatæ. PP. Dominicani, et Jesuitæ in Quæstione
 eo, quod transiit ad ditionem Thomisticam, quæ Thomistica in certis, et in-
 fallis et nova Thomistica, id est, et probabilis: expunctis, qui per hoc
 collocant in opere libero, et ditione fut; inquitur: an Deus in-
 digeat decreto actuali, sui voluntati, ut sciat, quid voluntas creata.
 Quidam in actu suo sui libertati de necessitate facere, aut non facere?

Prima
 Sa e affertur Thomistica, et quæ Deus certo, et infallibilis cognoscit fut,
 ditione, quæ in se, et revelata, et per hanc ad ipsam quidem, et
 pervenitque universi, indicat in decreto suo definitivo, et potestatis sub-
 iectivæ ab, et obliu ditione, tanquam in medio ditionis obliu, et
 ditione et ut medio, et per se repræsentat; quatenus e idonea res
 repræsentandi hoc fut. ditione per se illo decreto: n v cognoscit eade-
 recte in seipso immo; q vlt potius forent, quæ n forent.

Hoc e de-
 crety Pueri, in quo fundat. sua Dei ditionem Thomistica, dicit
 subiectivæ ab, et q supra, et alia ditione: et ideo e
 subiectivæ ditione; q tunc dat, dicitur subiectivæ, sive ex se sub diti-
 tionem, quando subit, et id est, quando velut voluntas, quæ ex-
 primet. per hanc vult, et tunc de obliu ipso, quæ de voluntate
 spiciat hanc e illud, in ditione ponere: n vlt vult venari,
 si hoc liceret clerico: q vult n significo me hanc actuali-
 tem voluntatem venandi; et potius me illa habitum sub hypoteti,
 quod venatio licet clerico; et in decreto, quod Thomistica
 hoc Deus, n vlt hanc, alioquin e hanc decretum imperfectum,
 ne dicat vult, et volo; ideo decretum Dei n est ex se subit,
 sive subiectivæ ditione; et potius absolutum, ut pote actu existens
 in Deo. Dicitur e ditione obliu; q n dicuntur, ut vlt ditione
 ditione obliu ab, existens, et ditione, ut existat ditione,
 nempe, si ipse Deus decreverat Nihil miranda, et ditione apud
 Nihil.

Ordens hanc sibi definiti suaditionary,
sua ditionis: e nostra infallij, e dñe operari libere creat
O ditione fuit fundata in decreto ab exp acty, O ditione
p. obli. Itaque ay p hanc suz phomistiq O ditione ita cognoscat, p,
O ditione p. obli: vob, ut si vellem pponi hanc a Xpo euange-
liz, ay O ditione, me tunc pdefiniente e pdefiniente eay duor-
sion; et q nullo, ut O ditione, nullo et ut a Xpo pponat, e
euangeliz. En tabella suz O ditionary phomistiq fida manu de-
picta. En dogma, p cuius defe Pontificia regerant doctissimi
Dominicani. O ditione p. obli: dñe pdefiniente e, ut Molina damnet inquit
lepide e vere O ditione, possumus vivere securi. hanc igam-
plectunt, p. obli: magistru Banez O ditione inuentor, dñe docti-
simum R. R. Dominicani seculi magistru Albanus disp de auxilij,
e p. obli: oportulo repponit, nempe Albelda O ditione, disp 43
sect 3. Joannes a S. Thoma p. obli: disp 10 art 3, e sequentibz,
illustissimuz Godey de via disp 35, Godey de via Dei disp 6;
e apud ep. Davila, Cabezudo, Luna, Ripa, Nabarrete, Jo-
seph de S. Maria, Gregorius Martinez, Zanardus, Kirpols,
Berduz Lederma, Cerna, Cochetus, Moranus, Araucy in
metris, Cipulus, Martinez de Prado, Varon, e Sandy Vices
q. 19 disp 2 numerat quinquag, quing, scilicet p. obli: Domi-
nicanz familie.

Ex externis a refert Joannes Thomaz cur-
re Carmelitanz disp 6 e 10, Antonius de Mahe Dei Carmeli-
taz deualcaty, Cornejo Calceaty, P. Cabrera ex ordine S.
Blasii, Zanet e Machin ex familia S. Marij de mor-
cede, Leonardus Cochus Doctus Parizenz, Hieronymus de la
Pua Doctus Solitanz, Gaspar Ram primarius Pheloz
p. obli: Obierenz, Andres Enriquez de l'ileja, Remon Ophi-
senz, Alphonsus Carcel, e p. obli: Pontis magistru Villanay

Salmantenses, & Blasius Berduc regens theologie apud
 en omnes a familia Dominicana eximie
 Thomae patroni, quos post accuratam investigationem adinvenit the-
 maticum ubi sup. omnes antiquos Doctores, ut ipse ait, omnino
q. n. ita expressis q. n. hanc disputantem, addit thematicum ad Domini-
 canos accedens. Inter reliquos n. m. a. sapientissimam familiam Beate
 Marti de Mercede, Sancti Hieronymi, & Clericorum Minorum regulari-
 um, nec n. Universitatis Salmantensis.

Cum autem sententia sine explicatione
 hinc abice n. p. m. t. a. m. = in primis ergo n. omnes P. Do-
 minicanis relati. Subscribunt. hinc it. q. ea decreta sub hinc absoluta,
 & ob hinc idcirco in quibus fundat. et sine quibus n. p. t. saltem scilicet
 tionatay Thematica reuocant plures ex numeratib. Ceterum Iodem ad
 de auxilii Oduo. Illa vocat fl. & implacita. Blasi Berduc
 Dominicanus, quz inaduatentem, hinc ad illud, ut externum augere, n. m.
 inter eos collocat Thematicum, dicit folio 15 de auxilii: n. ce ad hinc ad illud
 decreta Additionatay, ut p. t. in p. f. l. i. m. a. libertate Divina o. h. o. r. y. Naba-
 rete et Dominicanus. Tomo 1. O. m. a. 16. ait: decreta p. u. e. d. i. t. i. o. n. a.
 de quibz obto ee manifeste. S. t. a. t. y. Thomae, qui semper exigit ali-
 qua p. h. i. c. m. i. t. a. t. y. in rebus ad d. p. l. e. n. d. y. quodlibet decreta. Nec
 d. y. t. a. t. ab his. P. i. p. o. l. i. s.

Quamvis ex externis Tumel. sibi n. d. i. t. a. t. ut fa-
 ber. Alvarez et Thematicus: agende P. Farley. merito illi utat. tan-
 p. Thematica, quia p. t. e. n. t. i. c. a. t. a. p. f. q. e. 14. art. 13, dubio 16 no 286.
 O. n. o. 116. Ceterum expresse faveat p. t. a. t. i. q. & Thematicus opponit
 Tomo 1. variam disputationem, quae p. m. i. n. i. a. d. y. p. a. g. r. a. p. h. i. m. y. c. a. b. i. t. u. r.
 O. p. e. t. e. n. t. i. y. p. a. g. 112 explicat quodlibet. Qui hinc Thematicus conatur
 p. b. a. e. ex mente Qui Thomae docentis Verby Qui in p. u. i. s. e. a. s. s. u. m. p. t.
 hinc n. g. h. u. m. a. n. i. s. n. h. o. m. i. n. p. e. c. c. a. r. e. t. d. a. n. i. n. D. e. o. l. i. c. e. n. t. i. a. p. e. t. u. r. o. n. i. d. i.
 tionatay independentem a decreto. quare, inquit, sequitur. P. a. i. q. i. l. l. y. p. i.

fuisse hanc sig. futurorum ditionalium, de qua loquimur, quia
 Deus ante ad omnes debetas libere sui voluntatis cognovit,
 quid homo facturum esset, si crearetur, et talibus circumstantiis
 hoc p[ro]p[ter] hoc, et his admodum. Quid dicitur p[er] sua media?
 et p[er] 12. columna facti statu future ditionalis n[on] p[ro]cedi-
 a. future debetas p[er] se, h[ic] in suis causis dicit: neg. et potur dia
 m, quia causis n[on] debetas ad future hunc effectus, quod de
 voluntate Divina videtur certum, q[uod] ut dicimus, voluntas Divina n[on]
debetas defecto et future hunc ditionalis. et p[er] 13
columna dicit, q[uod] hunc ad future hunc ditionalis, aut in exer-
centis tanquam ad reproba utens in Deo, aut id obtinere in quan-
ty licet talis ad reproba in Deo, tamen reproba
ex ditione si esset ponenda hypothetis, &c.

Expositione 13

p[er] 14 aut 13 dicit 8. Deus in ditione ab ipso reproba di-
at. Deus reproba debetas de future hunc ditionalis.
 et p[er] 6. Deus in ditione argumentum at: hunc future ad a
Deo et ordine ad debetas sui future, et presentis. Et tunc et
 p[er] 12. Deus hanc dicit et n[on] nulli affran, q[uod] Deus n[on] debetas
future hunc ditionalis, ut sint, h[ic] ut forent aliquando, n[on] h[ic]
minis debetas ut cent, italis apponerent, circumstantis, et ca-
as. hoc est audiam de ita doctrina thomistica: et dicit Deus reproba
io, q[uod] Deus imperfectus reddat. Et Tumet cuius in hac re, aut ita
Blasida in portema oratio, tantum maior et authoritas, quanto p[er]
cinacius ipse unus et Banez Molina semper persecutus,
apertis impugnat decreta thomistica ditionalis, in quibus fundet
sua ditionalis thomistica.

et Ambrosius Machin alia Mer-
 cenarius ubi dicit 34. sed et vocat n[on] sententia Dei Re-
versus, et reut et defendit thomistica ut probabile, et ex-

n existeret ad in Deo sed deus, in quo sanguis in medio
 que Deus operatur fuit, et hinc dicitur: imo aruit, et defen-
 dit utriusque prae. Hippali suus medius Iesuus. Insuper
 deus et Thomae Dominicanus, tunc male peccati n. par de fuit
 a Deo: quod dicitur habet Zuerich p. 92. et art. 4.

Cadavera n. minorum varietate defendit et h. 19. Iesuus. n. 30
 in 33 p. 92 art. 1. disp. 12 §. 1. n. 208, et 209, et 210, ad-
 mittere deus dicitur dicitur deus fuit, dicitur nata, n. sanguis resp-
 sa existit in Deo, et h. ob h. c. n. 169 dicitur: veritas dicitur
 n. dependet a deitate Divina voluntatis in reposita; et h.
 in h. ob h. c. Sub ditione Ocepta. Et h. 10 p. 1 art. 3. disp. 1 §.
 22 n. 349, et reponit solus Thomae, quod fuit, re h. m.
 ex Zuerich, et h. quod sit Deus n. dicitur h. h. hoc fuit in dicitur
 de illa: et h. reposita p. 100 e, et in Deo imp. h. h. dicitur.

Deus Cor-
 n. 12 p. 92 art. 13, disp. 3 dubio 2 n. 1) deus: et satis
 p. 100 Deus nihil deus de futuro, dicitur, dicitur: et p. m.
 de inclinatur ad opinionem de n. certa, et infallibilis n. h. c. Deo c. fuit diti-
 onata.

Alphonse Lucet, et Basilii Pontis ad h. fundam, dicitur tha-
 mae re tractare suus medius, quod in h. scriptis aperte defen-
 dunt; ut optime demonstrat M. Calogus p. 3. sect. 1. a n. 31.

Andreas
 Uniquus de Villagay Thoma 1. cap. 1. vocat h. Iesuus n. par p. lau-
 ribus h. c. temperate: et cap. 3. ut fateri Thomae, deus h. h.
 m. h. c. et cap. 4. habet Deus operatur fuit dicitur nata in c. p. o. tan-
 quod in exemplari eminenti: in quo dicitur p. p. m. accedit h. h. h.
 quod Dominicanus p. Cochey reposita dicitur ad male peccati
 cap. 9. et 10 lib. 5. S. Aug. de civitate Dei: et h. h. h. h. h.

ut ait Thomaeus ordinis Beate Marie de mercede, & dicitur
rationi: siquidem eam autem vult Zornel, Machin, & latere
nobis facere; nec minus clari Minores regulares; siquidem
generalis Sapientissimi Chusca vult medius appropinquat
Quod 10. dicitur. 2. no. 5.

Unde manifestum dicitur, quam dubio fidei
sit autem, quod per Thomaeus refert Thomaeus: autem, iniquum
est, & iniquum est subsidium in nullo, qui ipse latere, referam, vult
fratres Sibius Vicecancellarius Academiae Quarensis libere
motore & motore, Eligius Bazey in flandria theologiae magister,
Andreas a Cruce Carmelitus Fiscalis in 13. q. 1. art. 13.
dicitur & 2. dubio 1. Cantallanus, qui ipse ait. 2. farley, Lezang
Carmelitus Calzeatus haec. 4. in 13. q. 3. q. 5. quod, dicitur. 5.
q. 10. sequitur adhaeret, et negat deus definitur alius malis; im-
memor. nihilominus, suum & arguit medius, in quo deus cognoscitur
huius malis & ditione futura. Accedunt etiam Dominici in nullo de-
bitis, quatenus de namque decretis ditionis ad suum ditionis: quod
aliqui dicunt se an, & a maiore libertate independant: alij v. se con-
comitant: differunt & ad illi, quatenus negant ex illo derivari
punificata ditione phis & ditionis. Sectio 2. in sequentia pro-
ponit declaratur. Sectio. 2.

Sententia sequentia proponitur, & declaratur.

~~~~~

Secunda est sequentia, & quod deus in-
diget decreto subiecti ad, & ob hunc ditionem; & prout indepen-
dentem ad illa, cognoscit certo, & infallibiliter ditionem, sed ditionem di-
recte iniquis: ac prout ipse independens a quovis decreto actualiter
cognoscit, & ad, existens, tendente, ditionem in ditionem
dignis, siquidem viderent miracula Christi, cognoscit deus autem;

Theologicis antea in Academia Salmanticensi, Joannem
Fitzcanon, Regium professor primarium in Tolozana, Mar-
tino de Mura, Ludovicum Tona, Petrum de Boca, Ludovicum
Montezinum, & Christodorum Cancellum Sirtanensem prima-
rii Theologicis professor in Academia Oplutensi, Philip-
pam Gamacum, Andream Duratium, Abraderacum, Jan-
uam D.D. Sorbonae universitati Parisiensi, Joannem
Maldum Episcopum Andegavensem, & Joannem, & Vigenum utrumque
professor Theologicis universitati Lobanensi: Thomam, & He-
rilem plerumque plerumque Regium primum Quasi, & deinde Lobanum,
et Oduardum, & Herbertum et Quasi professor Theologicis, Sa-
biel Pennam Abbatem & Montem primum ad vices in propo-
nendo humani libentatis, Alexander Pezantius Theolo-
gicus et utrumque, & Gundarabum, Sanchez Lucca Canoni-
cum Granatensem, Claudium Daryquum, Joannem Martinez, &
Oplutensem, & Herbalem Billonem Magistram Theologicis.

Episcopus de Presente Eminentiissimus Theologus Petrus à
S. Josepho, & Joannem à S. Jo. utrumque Sirtanensem, et fecit
et Theologicis eundem instituit. Et ex familia S. francisci, & S. disci-
pulis Hugo Cancellum Hibernum, Primum, et Metropolitani-
um Armachanum in S. Jo. utrumque dicitur, & sepe ali-
bi, & S. Jo. utrumque Joannem Merinero professor Theologicis Oplutensem,
et deinde Seraphicum familiam Superior Generalis, & deinde Episcopus
Valisoletanus, Philipus Faver plerumque Theologicis in uni-
versitate Paterna, Maurice et franciscanum, & S. Parisiensem,
Petrus nobilis Salita, Ludovicus à Dola Capuccinum Pra-
curator in Burgundia, & Ludovicus Caspensis ipse ordinis de-
finit Generalis, Stephanus Spinula ex praeposito Somarcas
et Averra, & utrumque, Fran-^{co} Mariade Monacho Clericus
Regularem, & Patrum Professor Theologicis. Suffraganeus hoc docet, in-
perio, deputatus, celebrans, utrumque & referens omnes

quæ sua media fecerunt suffragiis, numerare longum, et importunum
 foret illas referre. Plur. Leonardi sect. 15. Corollariis de
 sua media historice peragunt, et Bonum diff. 5 de sua media,
 rest. 4, et tandem, quinque societatis auctores de suis mediis à
 Martiney de Prado citatis, ab hac calumnia clarissime liberant,
 et hec in prima, et in iudicio, in ultima suis mediis commendatis:
 omnes Dilecti Catholici, qui pugnant contra Lutherum, Calvinum, et alios
 hereticos, defendunt suis mediis, illa utuntur ad solvenda hereticorum
 argumenta. Sectio 3.ª Ieruitica, et nostra sententia amplius explicatur.

Sectio. 3.ª

Ieruitica, et nostra sententia amplius explicatur

Sit nostra dictio a doctrina societatis, quæ
 hoc mentis, et cordis pondere amplectimur. Deus cunctis, et infan-
 litem cognoscit, et a dicta ditione directi, et immo in se ipsam
 ter, et independentes a decreto Divino et sub illa ab, et diti-
 honato obliuiscuntur, et minime in ipso decreto: ac coeque dicitur, in hoc sua
 media ditione obliuiscuntur. Hec dictio dicitur: 1.ª dicitur
 cognoscere directi, et immo euentus liberos nros ditione futu-
 ros in se ipsam, autem, et independentes et a decreto Divino sub illa
 absoluto, et ditionato obliuiscuntur. Quæstiones Petri, quæ sunt potius,
 quæ in se ipsam sub ditione ducunt, et inducunt ad se, et in se ipsam ducunt.

Ad cuius rei intelligentiam nota, futuram ditionem, et ditionem illud,
 quod existet, si ponatur, hypotesis, siue ditione ducunt, et ex se inducunt,
 et ditionem, tan in eo, quod existet ditionem, quæ eam oppositum.
 in. P. vocatur, aucto. A. ducuntur, ubi ducuntur, et sunt ditionem, eo
 quod sit sub hypotesi ducunt, et inducunt, et hypotesis est, quod
 aucto. A. ducuntur, Petri, quod iane inducunt, et ditionem tan in
 Quæstione Petri, quæ in ditionem: ducunt, et ad ipsam Quæstione.

In illa a supposito: si Petrus vocaretur a Deo

A. intelligimus in solis entitate auxilij, et plene sufficiens vocatio
Petrus ad Questionem, cuius vera pos in actu 1° primo libentia di-
stincta ut dicitur, si ipse velit, potius eligere Questionem, quae
in Questionem: imo illa eandem pos, quae heret cum casu, quo inducere-
ret, et quae tunc reverteretur per solam suam libentiam, et malivolun-
tatem, cum hoc 4ta dispensatione, quod Petrus, quando ex Dei vocatio re-
sponderet, illa per ista ipsius voluntate abiceret, et 2° quando
ex vocatio sequeretur, se darent ad Deum, ad id solum suam
voluntatem, et libentiam se darent, et non sola sua voluntate omni
auxilio Divino nuda, et destituta; et sua voluntate excitata, p-
uenta, tunc promota in actu 1° a Deo per auxilia supernaturalia quae co-
operantur, et cooperantur: et in actu 2° adiuta per auxilia quae adiuvan-
t, et cooperantur, ut late domi in dictione de auxilio Divi-
no.

Inde cum futurum Additionale Questionis Petri, si vocaretur
a Deo per auxilium A, nihil aliud sit, nisi quod Petrus, si vo-
cetur, per tale auxilium, illi tunc darentur, et darentur, sit
inde, quod nullus requirat decretum Dei ad hoc, et exi-
stent in Deo, ut dicitur Petrus sit futurum Additionale, et vlt
ipse vocaretur, et auxilio A, ac postea Deum, cognoscit ex Questionis Petri
Additionale futurum sub auxilio A incepta, et ante de suis decretis ac-
tu, et de presenti existens in ipso tendens, et futurum, aut in futurum
Additionale, vlt Questionis Petri, et independentem a tali decreto.

2° quod nra
Solutio dicitur: quod eventus nri liberi Additionale futuri non possunt pro-
venire a Deo, nisi in mo decreto actu existente, et Additionale ob hunc
ipsum q Additionale sedet hunc: quod statumy d^o P^o Petri Domini-
canos, qui in docent Doctor regis Dei nra, et infallibile magis au-
tuz d^o gentes futurum Additionale in nra decreto Dei sub hunc ab,

et hinc Idionato, ipfauig, et anti; ad ipfz rugiaidig.

Ad. Ludwig.

instans aduersus triplex decretum posuimus. 1° simpli-
tatem absolutam, quod Deus absolute, et simpliciter, et absque ulla limi-
tatione decessit aliquid relexit, viz creare mundum: de quo quidem in
Scientia disputamus: nam certum est, nam verum, et infallibile, quod Deus cognouit
ut fuit, 2° Idioallia dependentia ab arbitrio creato decessit
independentem, et ante decretum sui voluntatis absolute simplicitate,
illa fuit. Ratio, quod fuit, 3° Idioallia, quae nunquam exiit, et venit,
si poneret, Idioallia aliqua, scilicet ea, quae reuelata sunt, cognouit,
a Deo, et ideo certum: et hoc non habuit Deus ante decretum absolute
simplicitate: quia ea, quae Deus hoc modo vult, non ponunt in scientia, siqui-
dem, quia quicquid vult, facit in caelo et in terra, et non est, qui ei po-
ssit resistere voluntati: 3° certum est, Deus hanc certum, et infallibile non-
tatem hanc Idioallia independentem, et contra ad hoc sui decretum
absolute simplicitate.

Quorum sunt, & ditionata, quae manent in ab-
soluta, et cognoscuntur a Deo antecedenti decreto absoluto simpliciter
quod sua ditionalia utralia debet esse eorum cognitio per se signo, per quo
in ditionalia; et non in ditionalia per signo ante ad ~~decreta~~ decreta abs,
simpliciter: et sua eorum ut ditionalia debet esse per signo ante, et inde-
pendentia a decreto absoluto simpliciter. Probo in omni: quod futura
ditionalia nunquam per dictum decretum simpliciter aut
transiunt in absoluta sunt: quod in signo decreti, per signo illud debet
non possunt esse, neque facit ditionata sunt: et Deo.

Secondary darcy? sub-

hinc Idiomaty, & abstrahit. obline, quo Deus n' decessit actu, ut res aliqua
sit, l. est, & quo statueret, ut res aliqua est, si hoc, illa Idio? ponatur?
hoc d' decessit in'tio disputationis n' nobis P^{er} P^{er} Comitesani meditari
fuerit ad excludendz suz mediz: doceant ergo Deus cognoscere certe,

et infallentiam ex se ipsam Dei cognoscibilis, quae ex se obliuio, nunc
actum libera. Additione futurae nunc sua media, et sua fundata inhu-
mum decreto efficaciter, et ante exercitum, et subiecta Additione: quod sic ex-
plicabatur: vell. efficaciter Quoniam Quoniam in Xpi illi predicantur:
et pollicetur huius decreti simul habet Quam actu aliud decretum, quo
absolute, et efficaciter nollebat Predicantur Xpi apud Syrios, collationem
autem pollicetur Predicantur illos ad poenitentiam. Ita Barz 1^a p. 23^a
art. 3° De hoc 10° & ad modum v. in 2^a editione folio 334, quae alij re-
quirit sup. recet. a nobis citati.

Nos a. iudicamus dari in Deo sua
ca. 1^a Prima Additione futura, et independentem ab isto decreto, imo in illo, po-
terit deficiente Predicantur Dei Thomistae tanguntur, quae tempo-
ralis, et de inuenimus et alia, quae inuenimus recte p. 6, hoc de de-
cretis, et ideo et Thomistae. Illud deuenire, ut tunc fati, Quoniam di-
p. 5^a art. 2°.

3° vi^o decretum est subiectum absolute, et Additionem obliuio,
quo Deus, n. statuit absolute, et simpliciter, ut ne aliqua sit, et sta-
luit. Additione ut est, si hoc, si illa Additione ponat: vi^o decretum Quoniam
on. Quoniam, et Xpi illi Predicantur. Hoc autem decretum, quod inuenit
et illi nunc Magister Didacus Albarz, Pravuit in schola Patrum Do-
minicanorum, et Quoniam defendentibus Deus certo, et infalliter cognoscere
Prima Additione fut., tanquam in medio in huiusmi decreto: ideo de
illo nominaliter in nostra Deus mentione fecimus: asserimusque Patrum no-
bis vestigiis insistentem, Deus certo, et infalliter cognoscere Prima Addi-
tione futura ante hoc decretum subiectum absolute, et Additionem obliuio;
et ideo independentem ab illo.

Quoniam de exigentibus apparet ad evitan-
da in nullorum Thomistae ignorantibus, qui credunt punctum huius celeberrimi
et Thomistae Quoniam in hoc: antequam possit cognoscere Additionem reuera
et Thomistae, in suo decreto efficaciter. Et illi vultis facere Thomistae affe-

Differunt 1° ex p^{te} Additionali: hoc
enim in sua theomistica est Divina determinatio, sine p^{te} definitio absoluta, et
p^{te} determinatio, aut etiam creata, et p^{te} phirica p^{te} determinatio tanquam in op^{te}
in liberi causa: Cuiusmodi hanc etiam Additionem dicitur duas p^{tes},
1³ Res, et 2³ et homini libera; ita ut quoniam hae 2^{ae} homini libe-
ra vlt^{ae} sua determinatio volendi, seu volendi, dicatur libera, et ab hoc
evitabili; ita tanquam, quae est Divina determinatio, sine p^{te} determinatio, seu inae-
ata, et p^{te}terna, seu creata, et temporalis, nullo modo est homini li-
bera, neq^{ue} impeditibilis, nec evitabilis, nec comparabilis ab arbi-
trio creato. At v^o in n^{ra} Additione, si supponatur voluntas cre-
ata in actu 1° primo sup^{er} libertate constituta, est homini duntaxat
libera, v^o p^{te} peccati: in appetibus a bonis, et in indeceteris quid
Deo libera, vlt^{ae} requiritur p^{te} definitio, quae non nulli ex multis Do-
ctrinis supponant, illud t^{er} dependens a sua natura, et ideo ac-
quisibile, et evitabile, contra q^{ue} vlt^{ae} creditur est libera.

Differunt 2° in medio, in quo cognoscantur, Orig^{ine} Additionis fuit: q^{ue} a theo-
misticis; Deus, illa cognoscitur tanquam in medio infallibilis, in sua
voluntate, et decreto subiecto absoluto, et Additione obiecti: ac p^{te}
inde Deus ita illa cognoscitur, q^{ue} ipse ita vult cognoscere: et sic in actu
ali suo Additionis decreto statuit opus n^{ost}re libertatis, seu boni, seu mali
sub Additione, et auxilio indolente futurum. At v^o a n^{ost}ra 3^{ae} nullus admittit
medium sup^{er} Additionis obiectum, et determinationem ab ipso modo operis Additionis
to dicitur, tunc quod nunc est ab ipso exstat in Deo ad hanc p^{te}ph^{er}am,
quae ad alia sup^{er} eius voluntate determinanda.

Differunt 3° tanquam ex p^{te}
Additionis, quam ex p^{te} Additionis, videtur, et videtur, in sensu negationis:
quatenus vlt^{ae} sua theomistica in t^{er} creditur extendi ad Additionem, et
ad opus sub Additione futurum; et etiam negare ipsam Additionem, et ipsam

et ipse ditionem ut absolute futura. Nam a sua ditione p^{er} se
affert. I negat op^{er} op^{er} sub ditione ditionis, ita ut, ut neque affert,
neque negat ipse et sub ditione futura, et penitus a future
absolute fundat. Quapropter Thomae identificant eam ditionem affra-
tingit v^{er}o ditionis ditionis sub ditione ditionis, et scia ab^{er} negatua
ipse ditionis ditionis, et ditionis ditionis apud illa, et scia illa in hac
necessario ditionis credunt. Et deo negant. Dea v^{er}o ditionis eam
ditionis, et q^{ue} attendit ipse Deu suavia ab^{er} et v^{er}o
ditionis et ditionis et absolute affertua eam ob^{er} docent, in di-
conter v^{er}o ditionis et ditionis quamq^{ue} deha^{er} ad v^{er}o absolute nega-
tionis eam ob^{er}.

Diferunt 4° in eo, quod sua ditionis Thomae,
libera Deo; ac inde, n^{on} v^{er}o ex^{er} ob^{er}, et ex^{er} sub^{er}
libera: q^{ue} support^{er} de^{er} aduale Dei libere ex^{er}, et illi
innat^{er}. p^{er} ditionis ad v^{er}o ditionis libere; q^{ue} h^{er} ad absolute ex^{er}-
sentis ditionis de^{er}, et libere deha^{er} ditionis voluntati:
sua v^{er}o ditionis ditionis et n^{on} est strict^{er} n^{on}; q^{ue} sit n^{on}as
necessitate ex^{er}, libere, n^{on} est n^{on}as n^{on}as n^{on}as, ut po-
te de ob^{er} ditionis; nihilominus n^{on} est Deo libera; q^{ue} n^{on} innat^{er} Dei ac-
tuali de^{er}; et n^{on} independ^{er} est, et ant^{er} nullo.

quod n^{on} ditionis Thomae, namq^{ue} d^{er} in Deo v^{er}o med^{er} ditionis
v^{er}o futu^{er} ditionis. Nam d^{er} ditionis ditionis ditionis ditionis
te futu^{er}, ut a nobis explicata est media inter v^{er}o simplici in-
ditionis; et v^{er}o ditionis: inter v^{er}o libere et n^{on}; siquid^{er} aliquid ditionis
et ex^{er} n^{on}as excludit, et aliquid parti^{er}at, et sub neutro ditionis
n^{on}as, fraliter: ut explicu^{er} ditionis et 1^a Sect^{er}. Sectio 4^a
an h^{er} sua ditionis merito vocet^{er} media: et an sit nova
antiqua?

Sectio. 4^a

an h^{er} sua ditionis merito vocet^{er} media: et an sit nova,
antiqua?

Novissimam ex Latina, et Doctissima Ro-
manorum familia. Praepta magister Gonet antiqua suorum
funda sua Odiosi Thomistica, et sua media Seruitia colli-
git; et ex nova luce, et nitore illa suffundit, novam illi illucinat,
nova reddit, sine magna sui ingenti, et eloquentia mendacit;
magno et necessitate dispendio: quod et debuit palam fatetur
ipse sequitur, et Dicitur, atque Dicitur Thomae ex aio, quamquam
minime Thomisticae strupulus.

Monet Gonet lector in limine
disputationis 6. Senectutis aduersum voluntatem et affectum;
nate qm et in se debent: et velle ab omni verbis, et au-
leorum amaritudine abstinere; suspecta omnia et contentia, quae
lucis essentia, nudae, et aperta videri refugit, seque Dicitur occultat:
Infirma, et rades indiga, quae solique maledictis defen-
dit: illi, qui se solis Quibus, et verbis auleis Otequant, rec-
te a Nazianzeno Sepius comparant, quae altissimum
ante se evomere audent, ut piscatores efugiant, aut Opedu-
m eripiant. Fluunt Gonet. Anv, et promissis alij in-
dicent; ut hoc ipsum iudicium Acillius sa iudicium ferant. Cuius
si forte illi sui immemor Dicitur in nos efuderit, pariam referam,
~~et~~ et doctus oraculo Dicitur Aug, uisus verbiis reuera, et non
serius inistit et ex Sandy Doctor rogatus ex Petidiano Dicitur
anti n reddet illa, et: quod si velle maledictis maledictas
reperdere, quid aliud, quae duo maledicti eremur. Cui Gonet;
pripue nobis dicendum. si manet: abest procul Dicitur: et in
re gravissima Sacra Script, et Patrum Testimonis, et san-
ctissimis pugnemus.

Prius n nulla, et si levia Dicitur sa media abi-
penda n. I sua media auget, novitatis: imo n Dicitur, igitur
eo, quod fatent, et non, igitur ex eo, quod dicant se antiqua, su-

gillans, à Thomasio, Olivæ et Goreti aut 2°.

Quævis autem
dignitas antiquissima, et non inventa à P^{re} Molina, sed illo an-
tiquior: quæ legitime deducitur ex Sacra Scriptura et Patribus,
in quorum sinibus iacebat, ut ex dicendis ostabit. Propterea
assumptum à ipsi adversariis debent fateri: quod et ipsos suadendi
dignitatem, id ab omnibus admittitur certa, et infallibilis; et non plures
Thomistas non esse innixa decreto Ordinationis actualiter existentibus;
Siquidem plures Thomistas reliquunt hæc decreta Ordinationis: ut supra
probavimus: quod daturus sum Dei certa, et infallibilis Ordinationis indepen-
dens à decreto Ordinationis et eo Thomistas; et hæc Divina Ordinationis,
quæ à P^{re} Molina vocatur media: § 1^a.

Itaque Sapientissimus Molina
docuit illis Ordinationis suæ sine decreto actuali, quæ ex Sa-
cra Scriptura, Patribus, Ceteris, et antiquis Theologis profunde pe-
retractis didicit: suæ Dei antiquæ, et olim inventæ tradidit: ipsam v^o
magis illustravit, validissime munivit, et novo nec, suæ mediæ
appellavit: et adeo perspicue, et acute eam exposuit, ut illa ratio,
quæ olim obscurius stabat ratio Divinandi huius libertatis ex Divina
gratia, Providentia, et Predestinatione, id clarissime percipiat. Quapropter
hæc sua media, inquit illustrissimus Maycarenas hactenus de auxilij
Divinæ gratiæ dispensatione (se 4^a no 2), ab illi v^o repudiavit, potest,
qui neque Divinæ libertatis apte interpretantur, neque doctrinæ
Patrum perspectæ sunt, neque satis considerant Divinæ quidam
Predestinationis, et Circumventionis ordinem.

Inde colligitur, quod hæc sua
antiqua possit multis denominibus, tum nova inventa à P^{re}
Molina: et ipse Molina etiam possit dici eundem suæ auctor,
et inventor: siquidem Plato hec, ideam inventor, in quod
alios antiquiores latuerint ideo, ut expresse dicit P^{re} Aug^{us}.

q^{ue} 46 questionum hinc sup^a octoginta; et quod illi non imposuerunt. Explicuit et^{iam} optime quid^{am} hanc r^{ati}onem Molina non r^{ati}onem med^{ia}: et eandem vocavit mixta^m P^{er} Fonseca, qui prior credit, a nullo in hac r^{ati}o tradenda. In manuscriptis: quis a eam prior fuerit in r^{ati}onanda, h^{ic} ead^{em} sub iudicio: et ne iudicentur panes.

Sed eni ipsa nomen sua media inu^{en}it^{ur} est Thomisti; q^{ui} noui. Quod sane n^{on} parum n^{on} minuat. Nam hoc nos quidam phica noui et^{iam} est, ut fateri, Albi. nec lib^{er} 2° r^{ati}onem Cap^{it} 1° no 33: et ead^{em} r^{ati}onem n^{on} appellat. A Thomisti act^{us} med^{ia} interrupt^{ur}, et operari: et^{iam} nec Thomisti, uno nec nob^{is}, hoc p^{ro}ferre delit^{ur}lo difficiat: quod ad^{em} nec difficiat dictio p^{ro}ferre. Sed eo p^{ro}ferre quod vocat^{ur} d^{ic}t^{io} media inter d^{ic}t^{io} r^{ati}onem, et r^{ati}onem. Et quid^{am} p^{ro}ferre, l^{ib}er^{us} in p^{ro}ferre p^{ro}ferre u^{er}sati^{us} n^{on}, qui nob^{is} p^{ro}ferre nouitate huius vocabuli Oplex^{us}. sua media: n^{on} in Celen^a valde u^{er}sati^{us} est antiqua dogmata s^{ed} nouis p^{ro}ferre nomen^{us}, utat^{ur} A^{ug}ust^{inus}: nos q^{ui}, d^{ic}imus q^{ui} Q^{ui}o Athanasi^{us} p^{ro}ferre hanc vocem homin^{um} (de qua nos lat^e tractauimus in d^{ic}mon^{um} de p^{ro}ferre) ab Ar^{ist}ot^{elis} maledicti^{us}: offendunt, ne, inq^{ui}at, nouitate nomen^{us}? an et^{iam} r^{ati}onem ipsam u^{er}sati^{us}, q^{ui} hoc est r^{ati}onem vocabuli r^{ati}onem. r^{ati}onem an^{te} antiquos noui accepit. n^{on} vocabulo noua noua r^{ati}onem u^{er}sati^{us} accipit. quid p^{ro}ferre, et ad q^{ui} p^{ro}ferre q^{ui} p^{ro}ferre?

Insuper d^{ic}imus Thomisti r^{ati}onem med^{ia} n^{on} r^{ati}onem quod nos, et et^{iam} quod r^{ati}onem fuisse antiqui^{us} Thomisti p^{ro}ferre. quid inde? adhuc immo uocatur noua; siquid^{am} r^{ati}onem fuisse p^{ro}ferre 1163 sup^a p^{ro}ferre ann^{us}: ann^{us} eni 1565 r^{ati}onem ill^{ud} publice docebat, et defendebat P^{er} Molina. ann^{us} 3us de u^{er}sati^{us} (d^{ic}mon^{um} in q^{ui} r^{ati}onem d^{ic}mon^{um} d^{ic}mon^{um} Thomisti in fallit^{ur} u^{er}sati^{us} n^{on}. et antiqua? minime quid^{am}: ut fateri?

Albano lib. 1° responsionum cap. 26. Cur non tantum
medici criminantur, Thomistae? Sui media, non debent
variari.

Et quoniam est nova, debet admitti, ut per
minima ad plures gravissimas difficultates superandas, et ad
facili negotia resolvendas. Hinc et ideo illi qui dicitur am-
plexantur, et catholici Thomistae putant, inter duas à dia-
metris oppositas sententias, et ambas catholicas, servitica et ap-
piaz ad vincendum huius, et ipsius spulchritates, ne li-
beritatis, et Divinae Sanctitatis eversionem, ipsius longius, quod Do-
minicam ab oppositis erroribus distaret: quod tamen sui medicis
criminales, et non levis est ipsius commendatio, quod Lutherus, Calvi-
nus, aliique rectorum, et novatorum, non minus sui medicis, quod ca-
tholice veritati verum indicent, ut videre licet apud B. Anna-
dy. Dissertatio 4^a, an sacra scriptura potius favet sui medicis,
quod sui Odionali decreto innuit? Sectio 1^a, sua media ex sacra
Scriptura efficaciter.

Dissertatio IV
an sacra Scriptura potius favet sci medicis, quod
scientie Odionali decreto innuit? Sectio 1^a

Sua media ex sacra scriptura efficaciter

Sit nota. Sacra scriptura manifeste
favet sui medicis infallibili auctoritate decreto, et minime sui Odionali
P. R. Thomistarum decreto auctoritate innuit. Probo 1°. Quia P. R.
et Conchus ex sui Thomistae p. bant infallitatem et certitudinem sui
Dei Odionali ex illis verbis Matthaei cap. 16, et Luc. cap. 10: De libri
Conchis, et libri Belaidis, qui cum synagoga fuerint fuerint
vultus, qui in vobis facti sunt, ubi in vultu et vultu poenitentia
episcopi. Sed his verbis suadet, quod infallitatem et certitudinem sui
Odionali minime nuntiat decreto Dei Odionali, et potius, quod de

ante et independentes ab illis: & his verbis efficaciter suadet
sua media, et excludit sua idiomata. Quod illi mirari imi-
ora decreto actuali. Probo minor, in qua tota difficultas. In edic-
ti verbis. Quod illi Chineses, non solum predictio, verum et incomparsio incre-
dibilis. Iudges Caros, et Beltrandi, nunc quid abstracta, et sparsa
respiuere Iudges, ut culpa res ex eo, quod non credent; et sparsa
sua ad Cyris et Sydonios, qui, ~~non~~ eiusdem Aphi miraculi pariter
egissent: ac prout ostendunt Iudges non solum et culpabiles, et respon-
sibiles absolute, et etiam dignos speciali et maiori reprehensione
paratiue, eo quod Cyris et Sydonii cent predicti, et magnas
nitentis signa daturi, si Aphi Dei miracula uiderent; illi
Iudges et uidentes illa eadem Aphi prodigia minime credent;
at illa incomparsio satis ut paratiua foret iniusta, si penitentia
Cyris, et Sydoniorum instat idiomate cognosceret, et Deo uide-
renti predicti. Predicti idiomate eadem Cyris, et Sydonii
ita Aphi incomparsio ut paratiua, penitentia Cyris, et Sydoniorum
copulata sit. **V**erum instat idiomate prout ante, et indepen-
dentes a decreto Divino Predictante idiomate eorum Cyris, et Sydonii tan-
quam medio cognoscendi infalliter: ac coeque iugis medii.

Maion
perspicue colligit ex ipsa ~~idiomate~~ ~~verbo~~ ~~et~~ ~~verbo~~ Aphi Dei
annectuntur: verumamen dis volis Cyris et Sydonii remissionem
erit in die iudicii, quod vobis. Coa a legitima.

Prima v. suadet, quod
incomparsio idiomata male operantur. Beneoperante inuicem,
debent ambo et pariter. In ea, quae valde iurant ad beneoperandum,
et non dependent ab ipsa libertate eorum: et ideo non incomparsio iugis aut
miliis male armatis, aut prout inuicem exemplo alterius mili-
ti optimi armati, eo quod ille non ita. Arme, ac hic pugnaret;
et Iudges, et predicti Gentiles non forent quidem. In ea, quae valde iurant.

que valde iurant ad Questionem, et dependent ab usu libertatis eorum;
 si vero ideo pure iudicet penitus Gentilibus id honorari fuit, et de-
 numerat illis per Iudges Cororaim, et Belraide, fide hanc ad peni-
 tentiam sub idoneo predicato, et misericordia Christi: et ea Christi in-
 crepato ut opusculum foret iustum. Ita et Epistola. Ma est mani-
 festa ex ipsa non argumentatione, a paritate omnibus notis: he-
 rent, ut docet Philosophus, 2° logicorum cap. 3. et lib. 3. et 6. ethicorum,
 dedit, ut rectaret, supponere quia et paria in his, que
 non dependent a libertate. Hanc uiliter obuia e. q. arguit a pa-
 ritate, et exemplo statim soluit, ac arguit disparitatem, ut tribus
 inferioribus: prout datur ea iniquitatem intercedens in paralo-
 nis arguit ita magis, ut ipse sit summus in solutio.

Sanctus
 minor demonstratio Gentilibus ideo pure forent creditur, et ac-
 tua presentibus; et se determinarent, id honorari ad fide, et Queri-
 on: et Iudges ideo pure non Querunt, nec credunt, nec agunt pre-
 sentibus; et simili fide hanc Divina carerent: et hec e. eundem dispa-
 ritatem, et iniquitatem, et ea, que valde iurant, et ad Questionem, et de-
 pendent ad usum libertatis eorum: et ita.

Quia, et oborat, herias: et
 oburopas inusta e, ut pot. obitu iusta, et Epistola ex uisalo: et
 et erat Quia id honorari inuenerit de aeto D. sub hinc ad, et
 obitu id honorari fide, et Christi Qui oburopas potest obitu a
 Iudges iusta, et Epistola ex uisalo: et si sua Quia id honorari inu-
 enerit fide de aeto, illa Christi Qui oburopas foret inusta: et
 scia Quia id honorari. minima n. h. fide de aeto, et dat, et des
 independentem ad illa. Maor uidet, certa: minor a glo: et a
 ea aduersari prout possent Iudges iusti Christi Qui oburopas
 reere: ut non exemplo. Iudges, et id honorari reprehendi? Ce-
 re quod magis, quod illi forent creditur, et presentibus acheri

hic examinet: et in hanc m. retorquet in nos argut. Prin-
cipales inceptas unius hominis. Operatur alterius, cui ne
par, et equalis in auxilio est, ut dicunt aduersarii, inuente Xpist
inceptas Iudeis exemplo, et operatur Syriam; ut Syrii et in
aduersari habituri sunt magis ex parte Philae, et in eam Diidena-
ta, saltem in ea maiorem inuade beneficium, quod Iudei: qui punde go-
therunt huius hanc exortationem, et reue. Xpist obuiantibus: ut nos
inceptas exemplo Syriam. Si enim daret nobis, pro illis daret exor-
tatione sup medic, quod illi erant daretur: et si nos ponamus in illis
occasionibus, et inuentionibus, in quibus prouidit, et in medic, nos et
credimus, sicut decreuisti ponere Syriam; et nos credemus,
dixit illi; et si daret nobis gratis inuentionem, et credimus, nos agi-
mus pariter; ita nec illi credemus, nec pariterent, si ego
daret illi daret.

Sicut et defensorum suis medic reue uolunt,
et quoniam illi Iudeorum et inuentionem, et exortationem fructus,
et inuentionem; et aduersionem, et exortationem illius reuentionem saltem,
et quod Deus daret Iudeis quod sufficienter, et quod parant
habituere credere, et agere pariter; et si obligari daret sem-
per ei quod daret, et expectare illa occasiones, in quibus prou-
idit, et in medic hominum diuersum, et in uocari ob-
temperantur.

Ita et nos dicimus, quod quamvis Syrii ex hypo-
thesi Philae, et inuentionem Xpist haberi sunt magis ex parte Philae
in eam in eam exilis, quod Iudei: et futuri sunt ipsi reuentionem...
in uoce auxilii effectum, quod Deus non tenet, daret omnibus talia,
et nulla foret gratia uariis misericordis, et gratia hanc gratia, ut loqui
et in Philae inuentionem, sicut obuiantibus Xpist aduersari Iudei:
et ad uentionem illius sufficienter, quod fuerint pariter Syrii in uoce
auxilii sufficientis, et quamvis ad ea, quod reuentionem ex se pariter, et

9 p^o p^o, ea actus h^uicquarum fuerint iniquales quoad illa, quae re-
9 tenent ex p^o actus 2ⁱ / ex p^o reductum de actu 1° ad 2° / Glac-
tenus Sonens.

Unde in p^o act. arguo, et p^oimasib^us dixisse; re-
illis plene satisfacere credit ex hac doct^a equalitatis in actu;
9 q^o ubi est, inquit, equalitas in p^ota, est par obligat^o, quae rone
9 fundat^{ur} super p^ota, n^{on} super actus, et applicat^{ur} ad illos; et q^o decret^u
9 et q^ota efficac^{ia}, et p^odit^{ur} n^{on} eant p^ota, et illud supponunt, et
9 ad actus efficaciter applicant; hinc est, quod iniquitas ex illis p^ota, quent^{ur},
9 n^{on} tollit equalitatis obligat^o, nec obstat iuste increpationi et p^ota
9 rati^one; et in p^ota obligat^o fundante supponant, et hinc est equalitas
9 imo n^{on} est iniquitas ex p^ota decret^u, et q^ota applicanti, et redu-
9 cent^{ur} de actu 1° ad actus 2°, nullus daret^{ur}, long^u increpationi.

9 q^o p^ota p^ota applicat^{ur} ad actus, reu^{er}te^{ntur} de actu 1° ad actus 2°,
9 p^ota p^ota actus, qui h^uic indissolubilis, et illud decret^u. Unde si iudg^{is}
9 fuissent p^ota p^ota in decret^u, et in p^ota efficac^{ia}, et p^odit^{ur} ante ad
9 p^ota, n^{on} p^ota argui, et increpationi a X^{po} ex^{em}plare
9 p^ota p^ota: Exempla a militib^us, sicut et senariis, qui
9 solent adduc^{er}e, et ad ill^us, et in illis, et iniquitas, quanta ad ea,
9 qui, re^uer^{te}nt^{ur} ex p^ota p^ota, et actus 2° ut dicit^{ur}. Et omnia p^ota
9 p^ota ad enervand^u debilitand^u mi^u argui; ip^ota p^ota adduc^{er}e
intelligit^{ur} iudg^{is}, et n^{on} insolubilis.

Et in p^ota minorib^us aucto-
rit^{at}e p^ota, quã vult persuadere lectori, se scire hac argu^{er}e
in n^{on} re^uer^{te}nt^{ur}, nisi p^ota sui immemor n^{on} recognoscere
re^uer^{te}nt^{ur}, quod ip^ota evidens disparitat^{is} hui^us instant^{is} p^ota
no 180; et q^o nobis nullis admitt^{ur} imp^ota obiect^{ur},
dicent^{ur}: tanta faciunt p^ota peccatorum, ut illis p^ota
n^{on} dubitent t^ota caput salutis ad hui^us libertat^{is} reuocare.

Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis
Iudea nō dūca accepta. Quia ob id dūdo sō p̄p̄ia sūp̄medis

Nam in nra sūp̄-
posita libertate humana, vniq̄ inter ludos & syris manet dūci-
m̄ exip̄m̄ libera voluntate descendere: & p̄p̄ia collata. Vniq̄
auxio sufficienti, tota disparitas, & inq̄ualitas. Vnde in libera est
electione: q̄ sō nra p̄p̄ia inefficacia auxio, siue causa efficacis in auxio
Ostendit & dīstet inuincē p̄ ip̄is libera de hanc imp̄p̄itētia: effi-
cacia auxio p̄ opp̄ de hanc ad p̄p̄itētia: p̄videntia est p̄p̄itētia,
P̄p̄ia decretis omnibz. Omne, p̄p̄itētia p̄ sūp̄ medis, & vniq̄m̄, q̄
quidā homo p̄ suo libito p̄t impedire, l. de hanc; at vbi dispa-
ritas, seu inq̄ualitas ē imp̄p̄itētia illis, qui reprehendunt, & n̄
an̄, & coeū eorū. electionis libera, reprehensio p̄p̄itētia iustitiae.
H. Notatū disparitatis hanc. & nobis libera, & coeū; q̄p̄
in q̄m̄ quia nobis libera sit, ut Deus eligat, siue tribuat auxio,
quod p̄ sūp̄ medis cognouit futurū & efficacis; & quā nobis li-
bera ē, ut auxio, quod Deus eligat, & nobis tribuat, sit efficacis; &
ita fuerit, & ab ip̄o Deo p̄p̄itētia efficacis. Sūp̄ia vniq̄m̄, q̄
ab ip̄o Deo p̄p̄itētia n̄ reprehendit. ad vniq̄m̄, q̄ Deus n̄ elegerit, &
Ostendit auxio efficacis; & q̄ ip̄e homo sua cooperare n̄
efficax, ut auxio a Deo collatū sit efficacis; h̄c latius ex-
p̄lūm̄ in Thōm̄ de auxio. Dūm̄ q̄p̄.
Deus Deus m̄

[illegible]

9^a Stuy. Ranch

Primum in b. l. Primum est illud, à quo aliquid procedit, ut docet S.
 Thomas I. 2. q. 33. art. 1. 2. et v. 2. Primum Ceterum procedit efficienter
 à Thomista, et ipse Gonet. à qua procedente intrinsece efficiat, et
 procedit à deo. Primum. Procedens à primo Ceterum. Procedens
 enter se habet ex se actus. l. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 8

In 2° q^{ua} dantur vires sufficientes & p^{ro}p^{ri}ae, & reser^uentur
se^{pe} ad h^{oc} p^{ro}p^{ri}um, ut dicitur G^ont^o. & a^lternatione o^{mn}ia dantur vires
efficacissimae, qualiter apud Thomistam. & deinde ad h^{oc} &
et p^{ro}p^{ri}ae, & reser^uentur se^{pe} ad h^{oc} p^{ro}p^{ri}um, & nequit esse men^{te} additio.

Exo

3.º rididitō e applicas, at loquitur Gomey, nihilominus eant
operas, et sine illa e imposs. operatio; et quicquid ditione,

et applicat, siue medio essentialiter requirito ad operandum,
ita ut in eis potestate n. sit illud habere, seu acquirere,
ita iuste obiciantur, eo quod n. operentur operari illis, qui
ex additione, siue applicat habent. & d. 2.

In 4° a. q. ex pot., quae
habetur iudici, quorum Quaesitio n. fuit definita, et decretum p. i. i. i. i.
militari et pot. remota, et imaginaria: & male accipitur. Consequenter
iudex fuit iustitiae operari ad hunc, quia simpliciter
non potest perire agere, et potest hunc. Probo autem, q.
ille, qui nec habet, nec libere potest hunc, quod requiritur ad agen-
dum, n. e. simpliciter potest agere, et iudex, quod Aphyro
crepabat Operari ad hunc, nec habuerunt, nec libere potest
exire hunc illud requirere ad agendum, quod Thomae dicitur in
definitione, siue de act. absoluto, & dicitur: ut ipse adversari de-
centi: & iudex, quod Aphyro dicitur in iudicio n. fuit et Thomae
tunc potest simpliciter libere potest ad agendum. Probo ma-
ior: q. iller qui nec habet, nec libere potest hunc requirere ad agen-
dum, n. potest agere et requirere, siue in sensu Operari illi: negre-
q. habet, nec libere potest acquirere tale requirere, siue scilicet cum
Operari, nec potest agere in sensu dicto, siue cura talis
requiritur: q. impossibile est, et hunc Quaesitio, siue Operari ope-
rari et sensu dicto, siue cura, siue dictione requiritur
ad agendum: & d. 2.

In 5° a. quanta. omittimus dicitur hunc potest
agendi meum imaginari, et vocat, et ad iudicium, siue p. i. i. i.
tamen illi dicitur: q. d. apud Thomae celebrantur distinctiones
inter requirere ad potest, et requirere ad agere; ad hunc, inceptum
dicta Aphyro Operari fore inceptum et doct. Thomae: q.
ille, qui nec habet requirere ad operandum, nec illud p. suo arbitrio potest
acquirere, n. e. iuste reprehensibilis, eo quod n. operetur: id est maxime

Opponere illis, qui her. l. horet ante sui libertatis executionem,
 electionem. tale requiritur ad agendum; et in hominibus, iudici,
 quod si per inopiam, neque habuerit, neque per suo arbitrio
 re, sine eligere potuerunt requiritur ad agendum penitentiis,
 quod tamen habuerunt heri ante sui voluntatis executionem, electi-
 onem: in dicto casu iudici et doct. 3 hominibus. n. exantistore-
 phemibile. rephemibile paratuna ad huius.

Pro mai. q. ille, qui

reprehensionem potest obviare iuxta discretionem reprobationem, neque ab-
 neque paratuna, potest iuxta reprehensionem; et iudici, et si hanc potest
 potest ad agendum. Opto pro ea reprehensionem potest obviare
 iuxta discretionem reprobationem, si ab ipso culpa apparet, et inevitabi-
 liter caueant requiritur, et si non ad par. talis ad agendum, et
 ad iudiciem, quod si, huius, sine merito, et electione per ipsam volun-
 tatem hanc: et si. Probo minime. Opponens enim iudici: non
 inevitabiliter, et ab ipso culpa habemus impedimentum, et per du-
 lionem: et rare, qui iuxta potest ex cogitatione casualis, quod et
 et impeditur ad agendum penitentiis ab ipso culpa apparet, et
 ante ipsam electionem: et si hanc impeditur ad par. Et enim
 potest obviare eo, quod non agens penitentiis, et ad illam ab ipso
 culpa apparet, impeditur neque eo eo, quod non agens sine ab ipso
 donec illud impedimentum ab ipso inevitabile, et manifestabile neque
 quia non agens penitentiis: ponendo illa apparet ad ipsam impe-
 dimentum, sine occupando impedimentum; et utrumque est illud impole-
 prius hominibus: neque potest reprehensionem; et non ponunt penitentiis
 potest eius impedimentum; sine inveniunt potest impedimentum, ut nega-
 tionem decreti, et determinationem: id enim fuit eo reprehensionem; et non agunt
 impolit: et si.

Handz bonz exuaz potest opponere reprehensionem

51
Illi, qui ideo non agunt penitentibus: non quod ipsi non vult, sine quo non red-
derat a seipso ad non agendum penitentibus; sed quod Deus suam in-
vincibili, et inflexibili voluntate decrevit, ut ipse non agat penitentibus;
et debeat, ut ille ipse agere non velit: sic enim homo se reformare debet
voluntatis, quod neque impedire, neque tollere, neque infringere valet;
Iudges, qui hanc excommunicationem ponunt Christo Domino obicere ad Tho-
mistam, inique reprehenderent, ab ipso Christo Domino.

Oppone. I. Iud-
ges non idcirco reprehensibiles ad Thomistarum doctrinam; sed quod non
impossibile ad agendum penitentibus; cum enim aliunde ad hanc excom-
municandam instantiam omiserimus Iudges hanc potestatem, quod illi fingunt Tho-
mistam, ad agendum penitentibus. Respondeo: verum, quod mihi non
imputandum, et doctrinam adversariam ad doctrinam sceleratam: et tunc id
cuiuslibet chymere est proprium, ut ex illa sua doctrina, sua opinione, sua
et pululenta doctrina: accipere de ipso, et apponere ad Iudges et Thomistas
in consequentiam, et sua sponte ruant.

Cited. m. arguo
aliter et Genesius non est dicent, res. 8. 1. Apostolus ad Rom.
cap. 9. ego sibi obieci difficultatem: nam si statueret hanc
veritatem: quod unus vult Deus misereri, et quod vult, indurat;
statim obicit sibi, quod ex adversarii voluntate: dicitur,
Mihi, qui adhuc quiesco. et tunc dicitur homo iniquus es, quineas
Deus et tunc adhuc est bonus, ut parare Orientibus inceptum, di-
ventientem ergo Deus profunditatem, ut loquitur Paulus, Prophe-
ta lib. 1. de vocacione Gentilium cap. 25, illius questionem, quod tunc
admirandus est impredictabilis Spiritus, et liberum arbitrium velle, et
nolle, non solum, quod obicit Paulus in hac parte non recurre ad in-
liberum arbitrium creati, et ad insensibilia iudicia Dei.

Unde Genesius

Jonetus inuenerit sua media hoc determinate. Et, laus
Dini Phyl, Aug, et Propere dicuntur et faciendo con-
te de deo Dei. et in fine Dini et sua media: illis
innotuit. Si laus, suspecta quidem, imo damnae catho-
logia, quod Dini Phyl, et Dini Aug, et Dini Propere
non ex Dini defensorum penitus ignorarunt. qui enge-
da Phyl, et Dini Aug, et Dini Propere aquila in perperimio
nocturno, et perperimio uident. Si innotuit: quare, aut
Quia potuit Dini, Phyl, silentio, ac non sua media nec
de donec et de et non ex non scandalo auertendo; et
ita prout difficultate sola admittit solvere, et ad di-
potentissimam voluntatem reuocare? Et tandem dicit Jonetus.
Et argumenta à silentio, et negat debilitant; nihil
ominus hoc arguit et admittit Phyl petitis demonstret
debe reputari: Phyl et silentio alij qualiter tuba cla-
mat sicut à sua media.

Aug^o lib^o de bono aereantip cap^o 8° cur ita, inquit, ta-
voce ut vocantur sequat, ille a n^o vocet, aut n^o ita vocetur
vocantur sequat, inevitabiliter se iudicium Dei.

Prima a quo de-
bet solui ex D^{no} Aug^o, Propere, et alii Ceteris Paribus p^o
velle, et nolle arbitrii creati: n^o si duo, inquit. Aug^o, in penam
ut aquila, ut ait Gonerius lib^o 12 de Civitate Dei, equaliter
affectu aie et corpore videant pulchritudinem, quia vira, unus
eorum ad illura moveat, alter in voluntate publica stabili
proveniet, quid aliud apparet nisi unus voluere, et alter
nolle, a castitate deficiat. quid charitas, et operaturus p^ous
excoptione, ma sa.

Quapropter Iudg^o Xpo D^{no} obli-
cerent: cum nobis n^o tribuitur, ut p^ous, illa p^ous, quia p^ous vira n^o libera-
talis p^ous p^ous p^ous, ut daturus erat h^ous. tunc quid d^o
reuer Xp^ous D^{no}us, et h^ous D^{no}us. o homo tu qui es? n^o
ne licet mihi aliud v^o facere in h^ous, et aliud in D^{no}us?
tu p^ous exuberat, quod voluntaria obsequia addidisti in-
epicula avaritia, quae Gentilibus corda evolvunt. qui p^ous, ino-
bra sit, n^o videat. et h^ous, medic p^ous, hunc obsequia n^o
ill^o relinquit excoptione, v^ous.

At v^o, si Iudg^o Xpo D^{no} obli-
cerent: cum nos reprehendit p^ous exemplo, et illis h^ous
p^ous, in hunc ep^ous, quod n^o independentia ab arbitrio n^o voluntarij
nobis negasti: et nequaquam imple, et ch^ous, et nos agere p^o-
tentibus, quod h^ous et illa p^ous n^o agere. Cuius obsequia
reuer Xp^ous D^{no}us, et h^ous medic p^ous, et h^ous, quod falsum
e: n^o reuer, ut docet Gonerius, et p^ous, et admin^ous p^ous: aliqui
en^o daret Iudg^o - sufficiens occasio. blasphem^o in D^{no}: n^o,
quod reprehendit eos: daret ab arbitrio illorum inevitabili di-

dicunt ergo: cum non videamus, ut impotentibus accipere
fuerit in tua potestate curare. Sed habere tuam potentiam, nec te
porali de male peccati impotentibus; nec illa contra, prout a
nobis separari, et cunctis impotentibus.

Cassiopeia 11. 2. 1891

2^a 13^a Gonetii, & Thomistarum opinio: Iudicij ex p^{re}dictis suppo-
nere in illis p^{re}sentem; in alijs potuerunt agere p^{re}sentem; ipsi Iudicij too-
nentur instare: hoc, quod vocat, p^{re}sentem, ut oro sit instare, quod ex
p^{re}dicta Quingal, casu quo n^{on} det, p^{re}dictas exaliter requirit
ad p^{re}sentem; & in nobis, ut det, vale p^{re}sentem idat, p^{re}dictas
exaliter requirit ad p^{re}sentem; & 2^a 13^a 1^a instare hoc re-
ferri: alioquin est et^{iam} foret iusta obliuio, quae referendae
quod p^{re}sentem eo quod digito caly n^{on} tangat uirtute p^{re}sentem nemo illud
tangendi, et^{iam} si illi desit p^{re}sentem requirit ad illi p^{re}sentem;
ne incipere, Iudicij eo quod inevitabilia n^{on} utantur, dicend^{um} est
n^{on} est p^{re}sentem obligat, ubi n^{on} est p^{re}sentem in omnibus p^{re}sentem, n^{on}
re habeant p^{re}sentem p^{re}sentem, n^{on} p^{re}sentem applicat, n^{on} p^{re}sentem, n^{on}
actionis dummo ab ipso arbitrio exalto n^{on} independa.

Indemito

O Thom. Ille n^o est culpabilis, nec dignus reprehensione, eo quod n^o
 agat, qui n^o habet omnia requisita, sive ex se actus Iⁱ, sive ex se
 secundi ad agendum independentia a sua libertate; et qui caret
 eo se debita, sive eterna, sive temporali; n^o habet ex Thom^o tota
 requisita I ex se actus primi, I, ex se actus II independentia a
 sua libertate, requisita, inq^{ue}, ad agendum: q^{ui} d^{icitur}. Coa^{est} electio^{nis}.
 Minor est doctrina Thom^{ae} istar^{um} apud Scot^{um}, qui docet ex, qui habet
 auxilium sufficiens sive efficax ad agendum habere omnia requisita ex
 se actus Iⁱ, n^o v^o, habere omnia requisita ex se actus IIⁱ independentia
 ab ipsius libertate.

Mam, que Occupat 1600, que adhibet 1000,

na 183 suades. Des illa n' e' culpabilis, nec dignus reprehensione, eo
quod n' agit qui n' habet omnia requirita ex se actus i' ad agendum,
independentia ab aly libertate; q' quodvis requirita ex se actus i'
independentem ab arbitrio creati e' aly ad actionem ipsum arbitrium, et
in illo e' impot' ipsa actus arbitrii creati; q' quodvis requirita ex
se actus i' independentem ab arbitrio creati (qualis e' a Thom.
Godefrido tan p'erna, q'q' temporalis, sive i'ueat ex se actus i'
sive ex se actus i') e' aly ad actionem arbitrii creati; Omnis illi e' im-
pot' ipsa actus arbitrii creati ut docent Thom. p'p'rii: q' ille n' e'
culpabilis, nec dignus reprehensione eo quod n' agit qui n' habet omnia
requirita, et ex se actus i' ad agendum, independentia ab aly li-
bertate; q' d'c. Adde illi distinctionem requirita ex se actus i' a re-
quirita ex se actus i' q' representant et extrinseci, et solum d'icere vocem
inane, utinam recte q' demonstravimus.

Attamen n' amplius ex-
p'li declaro. Ille, qui est intenebris, n' est culpabilis, si n' videt; q'
desideret illi lux, quod e' requirita ad videndum: et qui caret bonis animis,
in culpabiliter omittit offici' d'icere veritatem; q' illud ad horum ca-
nonem recitanda e' n'ecesse: et sacerdos, qui desiderat pariter ad
recitandum, excusat, ab obligatione celebrandi minus; q' hostia e'
ad d'icendum requirita: s'icet illa, qui n' habet omnia requirita,
sive ex se actus i' sive ex se actus i' ad agendum, antea ad actionem
i' arbitrii creati, et o'io ad illo independentia n' e' culpabilis.
Disparitas a Godefrido demonstrata eo, quod in exemplis allatis
sunt requirita ex se actus i'; q' in nro casu sunt requirita
ex se actus i' n' e' ad agendum; q' quidvis n' de ipse dispari-
tate, q'q' q' impugnavimus, ducimus in eo, quod omnia h'c
requirita p'cedant ad actionem, sive actus i' arbitrii creati, illud
q' reddant impot' voluntati creati, et ideo inculpabilis.

S. 20

Causa impoſita homini nō obligatū ad ponere
 quodane nō independens a libero arbitrio quicquid
 ad ipſum agere, ſive ad actus obediendi precepto, quod ipſe ho-
 mo ſuo arbitrio ponere, licet. 3. Quia nō imponit
 impoſita, tunc dat illi homini nō ſed requirit ad ponere,
 et requirit ad agere; ſive hoc dicant, reſerere ex ſe actus
 ſive ex ſe actus 2. dymō ſunt inacquiritibilia, et independēta
 ab arbitrio creato: 3. ſi Dei p. deſtinaō ſan p. terra, quod tempo-
 rally p. ſunt requiritū lex p. actus 1. lex p. actus 2. ad agere,
 et nō ponit acquiri, nec dependeat ab arbitrio creato, Deus
 debet illis tribuere, ut homines libere obſervarent precepta; et
 nō debet tribuere, imo ne tribuat omnibus hominibus, ut eam-
 ly: 3. neq. ex ſe actus 1. et ad ponere, neq. ex ſe actus 2. ad agere
 requirit, nec ideo ille, qui canit grā d. g. ut ſtendit
 Gonet, ponit diu nō p. ſere p. ad implenda precepta, eo quod
 grā d. g. ad ſup. mediū doctū ad operandū ex ſe actus 2.
 requirit, 3. d. g. ita ſcet ex ſe actus 2. ut depende-
 at a libera volūntate deſtinaō: a qua minime dependet
 deſtinaō thomistica, ſive p. terra, ſive temporalis. quod p. nullus
 arguit ex 1. quibus h. thomistica deſtinaō p. deſtinaō, ſive
 p. deſtinaō p. h. impugnamus, p. apte, nec ad ſp. in
 grā d. g. reſtorquēti. Unde ſtemenda venit incredibi-
 ly, et nugatoria Gonet calumnia inducēti p. Martino-
 nis in anti-Tanzenio ſatentis omnes iſtantiā, quæ eopu-
 rat p. p. deſtinaō, ponit d. g. d. g. reſtorquēti. ſectio 2.
 Aliq. thomistarū evaſiones ſolūnt.

Sectio 2.
 Aliq. thomistarū evaſiones ſolūnt.

Gonet 6. 2. no 190. ſate p. 3.

ut si nos argueret Gonet? Si 13. suspecta, in dam-
 nanda e ea theologia, quæ hanc, et illi sibi
 Quæque hæc æternæ vindicæ, et fideli affectu, et atlantæ
 fortissimi penitus ignoramus: et per Berno dicenda: quid
 e hic (Gonet) quid melius afferas, quid subtilius inuenis, quid
 secretius tibi reuelatus iactas, quod tot spectent sanctos,
 et sapientes: hinc sunt Gonet verba, quæ 2. et 3.
 P3 Molina pphit; et per 11. affirmata ad impugnand-
 dz ipm 19. Si 2.3. quarare, aut quædā pphit pph
 quæ hinc scandalo auerendo pphitene, neque idonez
 et et nariæ hanc doct. 3. de impedim. pph. efficiat; et ita dif-
 cultatē silentio, et admittat solvere, et ad dispositionē Dei
 voluntatē recurrere. Propterea, si hoc go nō soluendū velle
 et nolle arbitrii creati: vides nos noctuæ, et vespertilionē
 appellat Gonet, q. ad id recurrere: quomodo 13. paucis interpo-
 sitis lineis, recurrat ipse Gonet ad voluntariū impedim. et
 ad velle, et nolle arbitrii creati? in se valde graui hoc un-
 dicat ad tractanda Quæque hæc attia magis nariæ e
 19. quæ eloquentia.
 2. a 2. q. 1. deay videt huiusmodi im-
 pedim. pph. efficiat sua ditionata libera, et innōa de-
 ucto pph. deante actuali, l. sua ditionata quæ diti, am-
 dia? Si dicat 2.3. quod sane debes dicere, ut ite pph.
 solutioni, quæ statuit Deu negare pph. efficiat, quod pph.
 uident impedim. arbitrii creati sententia authoribz gra-
 uior, quod 13. te expediant, optime de sua media meritis?
 Si dicat 13. integra. pph. argui vix: possent enī diuersimodis:
 cur nos reprehendis pph. quod posuerimus impedim.
 ad quod ponendū pph. deo libera, et nobis inueniabilis?
 pph. fuerimus.

mutua p[ro]ximitas et[er] in diuerso genere caus[ar]u[m] reali[um] &
in mente intentionali, ut docuit libro 2° Philo[so]phie 2^a di-
stinctione 3^a sect 2^a & sit 3^a idem. Probo 1° q[uod] nihil
p[otes]t ad se ip[s]u[m] realiter p[re]supponi, atq[ue] inter causas, b[ea]t[us]
quasi causas, n[on] mente intentionales, & reales et[er] diuersi
generis; q[uod] p[otes]t una et[er] malis, & altera efficiens, docuit
mutua calitas, siue p[ro]ximitas, id[em] realiter p[re]supponere
ad se ip[s]u[m]; q[uod] implicat mutua calitas, siue p[ro]ximitas et[er] in
diuerso genere et[er] in mente intentionali, & reali. Probo mine-
re: q[uod] si sol[us] ca[usa] & quidq[ue] ex se caus[us] n[on]o requirit ad can-
da[m] effect[us]. P[re]supponit realiter existens ad illu[m] eade[m] p[ro]xi-
mitate, q[uod] ca[usa] ip[s]a p[re]supponit: & causa p[re]supponit realiter exis-
tens ad effect[us]; & si effect[us] requirit ex se caus[us] n[on]o, ut
ducatur ip[s]u[m] effect[us], id[em] ip[s]e effect[us] p[re]supponit realiter existens
ad se ip[s]u[m]; & eff[ect]us si durat in genere caus[us] reali[um] ad suu[m]
caus[us] p[re]requirit n[on]o ex se sup[er] causat realiter exis-
tens, ut hoc ca[usa] illu[m] p[re]ducatur: & D.

Pro 2° q[uod] si res durat

Quid duraret in genere caus[us] materiali ad p[re]dicta, re-
querit quod p[ri]us duraret qu[od] p[otes]t durare; & hoc ma-
nifeste respondet: & D. Probo. namq[ue] q[uod] res durat durat
et in genere caus[us] mali ad p[re]dicta, p[ri]us qu[od] ip[s]e durat
existens: duraret p[ri]us, qu[od] p[otes]t durare. Ca[usa] e[st] au-
tem. Si durat, nec n[on] p[otes]t durare in genere caus[us] mali,
donec actualiter existat. An[te] salt[em] suadet. q[uod] si res durat
duraret in genere caus[us] mali ad p[re]dicta, n[on] existens re-
aliter p[re]dicta & eo p[ri]us caus[us] mali; & p[re]supponit
q[uod] n[on] p[re]supponit existens p[re]dicta, q[uod] e[st] ca[usa] efficiens durat, requirit
ip[s]e durat existens: & D. Multis aliis modis, qu[od] ostendunt re-

reperire hanc multum prioritate, et par in aliis quibus
decurrunt, brevitate quod supercedo.

2° et facit impugnat hanc
solus, qui non evadit prioritate hominum et deinde tan
quam, et extrinsecus, quod temporali et intrinsecus, quod defendit. Ita
2° et aliqui (P. P.) possunt uti hac multum prioritate in diverso
genere causarum, quales sunt P. Vazquez, P. Valenzuela, P. Vitor,
et alii; nihilominus eam possunt uti homines. Quendam
deinde sine terra, sine temporalis, nisi simul velint deven-
ire cum doctrina, et sic medicis subscribere. Unde Gonet, cum
iuratus homines, qui hunc et in suo clypeo theologicis hominibus in-
movenda deinde deinde, nimis incoherenter hanc solus ample-
ntur.

Sed prius quod id ostendit, notum, Gonet, aversum, quod non
Cardinalis de Lugo et alii momenti et quod hanc multum prio-
ritate in diverso genere et, ut eadem sita dicat deinde deinde pa-
rentia sicut deinde hominibus, qui ea obsequuntur, notum et ab
arguit, quod deinde, et per in hunc etiam a P. P. obli-
scant. Hanc et manifestum imponit opus, ostendere, ut audire me
caute legant Gonet, et, hunc perspicue cognoscant, ipsi et deinde
adhibenda, deinde authorum societatis pariter per se sententia et phias
deinde.

Item Cardinalis de Lugo postquam ubi super hominibus, et
in nullis societatis P. P. defendentes ad hunc in instanti iustifica-
tionem fieri ab hunc charitatis, ad quod disponit: et hunc Ocilianus in
multum prioritate inter actus et hunc, impugnaverat. 3° ex eo, et
dicitur si cedet ab hunc charitatis instanti iustificationem, et
cedet ibi, subiungit no 164: dixit in ma de qua adhuc
Omnis prioritate inter homines, et hunc, manere per se deinde.

difficultatibus in deducenda mutua prioritate inter dilectionem, et
Dilectionem. Redduntur rationes: quod habet charitatis de se non debet
voluntatem ad dilectionem; et ideo dilectio est libera; et potest duci
esse causa dilectionis ex prioritate, sicut et habet charitatis; at vero auxilium
dilectionis per suam essentiam debet voluntatem ad dilectionem; nec pariter
ullo modo voluntatem ducere causa dilectionis ex auxilio dilectionis: ideo
quidam sit de dilectione, in hoc tunc casu (sicut dilectionis) non appa-
ret vestigium libertatis. Hactenus Cardinalis de sup. Quidam ho-
mines, an ut mutua prioritas salvetur, ex deducenda libertate mittunt
ad Cardinalis de sup. dicentem, nec vestigium libertatis appareat.

Contra 163

dicunt: quoniam si clarum debueret, in dicitur, et libertatem per dilectionem, quod
est habitus; adhuc tamen ex modo, quo de facto infunditur gratia in iustificatione, non
videtur tamen salvam libertatem dilectionis, si oritur ab habitu ad quod di-
spensat; et multo minus salvam. Iste liber, si movetur a dilectione, ad
quod ipse dicitur disponere: 3. Cardinalis de sup. nullo modo accedit,
positam mutua prioritate. Hic est a magis arguit Thomistas pro-
pore.

Grati. dicit no 163 non autem, qui admutant prioritates
mutuas in eodem genere efficienti inter habitus charitatis, et dilectionis,
salva libertate ipsius dilectionis, non posse impugnare argum. de-
sumptum ex libertate (creditur tamen, potest aliter) dilectionis, si interpretetur
magis, et dicitur admittit mutua prioritas, non in diversis generibus
in eodem genere causae efficientis: est tamen ex dicto Thomae hanc
mutant mutuas prioritates in eodem genere causae efficientis, et tamen
in diversis generibus causae, minime. Cardinalis de sup. posuit re-
solvendi mutua prioritate ab argum. desumpto ex destructione li-
bertatis huius.

Respondetur igitur, et intendit Thomistas, qui ad hanc mutua
prioritatem obviunt, non debent a magis argui. 1. 2. 3. Thomae.

[illegible]

Dicitur 1° q^d illo p^{ri}mo n^{on} p^{ro} quo cadit d^{omi}n^{us} p^{ro} m^ultis
 causis malis, & dispositionibus n^{on} datur d^{omi}n^{us} d^{omi}n^{us} Dei indumentis, ac co-
 ententia d^{omi}n^{us} n^{on} p^{ro}cedere audentati ut p^{ro}ente eliceat iⁿ p^{ri}mo
 d^{omi}n^{us} d^{omi}n^{us}. Sed d^{omi}n^{us} est id^eo p^{ro} illo p^{ri}mo n^{on} datur, & d^{omi}n^{us} Dei
 indumentis, q^{ui} q^{ui} ex p^{ri}mo actum intelligeret, aliquid de m^ultis:
 q^{ui} p^{ri}mo p^{ri}mo et aliquid ex v^{er}bo actum componibile;
 n^{on} p^{ro}pter 13: q^{ui} p^{ri}mo ad d^{omi}n^{us} n^{on} est p^{ri}mo p^{ri}mo, et
 p^{ri}mo p^{ri}mo ad d^{omi}n^{us} d^{omi}n^{us}, ut p^{ri}mo p^{ro} m^ultis malis: & ex
 p^{ri}mo actum n^{on} intelligit de m^ultis. n^{on} p^{ro}pter 2° q^{ui} d^{omi}n^{us} n^{on}
 subtrahit arbitrio creato su^o d^{omi}n^{us} indumentis eo quod p^{ri}mo
 p^{ri}mo ut aliquid in p^{ri}mo ex v^{er}bo ex h^{ab}itu lib^{er}at^{is}: Et ex
 q^{ui} lib^{er}at^{is} amat, n^{on} p^{ro} p^{ri}mo d^{omi}n^{us} d^{omi}n^{us} indumentis, et ad ed^uc^{ti}oⁿem, quan-

ut p potestate nescit amari in potestate q odic: q quare
potestati signo ut pcedat ad dicit: att n pcedat
Quare pcedit inducens et ad dicit: accedente pcedit inducens,
et pcedit elice dicit: et dicit.

Quare pcedit inducens et ad dicit: accedente pcedit inducens,

pcedat in genere causae malae, id est, ut dependens a suo subiecto, n
ut dependens a causa efficiendi: et ideo n pcedere ut liberum. Sed
pcedit inducens n admittunt mutua pcedentia in eodem genere
causae efficiendi: accedente n admittunt eam mutua pcedentia interea
dicit: et pcedat: quoadmura, ut Cardinalis de Supo Saluat pcedit
ut malitiam actus ex pcedente. pcedit: q pcedit signo pcedit, quo
nec dicit pcedit q mutua causae malae ad pcedat sui, existit pcedit
dicit: et n a re: q ab alio: et n a aliud pcedit, a quo efficiens sit,
aut voluntas sola, l voluntas ex gta sufficiente: q a voluntate, n
l sola, l adiutrix gta sufficiente: et n pcedit a voluntate pcedit
nata: q a voluntate ut inducens, et liberis operantibus: q pcedit ut
liberis: q a in potestate voluntatis, quod a ponat, dicit, et impedi-
at pcedat, ad quod disponit ipse dicit.

Incho. q inchoa pcedit

signo n, in quo nec dicit pcedat ut ea malis, et disponit
moralis ad pcedat, pcedit pcedit, existens ut liber; q pcedit
pcedit, ut natus, nullo mo pcedit pcedit signo n
ut liber: natus pcedit pcedit ut inducens ad voluntatem
liberitatis: q q implat, quod existat realiter, et n sit, l de-
bitate liber, l debeat natus: q q alioqui n pcedit pcedit pcedit
nec de dispo meritoria pcedat: q q pcedit pcedit n inte-
lligit pcedere a pcedit debeat, et a voluntate inducente ut cognoscere,
q q dicitur dicitur inducens; siquidem n pcedat a pcedat:
pcedit pcedit e voluntate ut cognoscere, et conueniens et induci-
entis, accedente pcedit ut q actus dicit: q nec dicit pcedit
pcedit pcedit existens ut liber. pcedit: q eo ipso,

non est illi prout disponit, existens ut liber, et
propter ut dependens, non vult a suo subiecto, et est a suo ac-
tibus: non operatio necesse intelligi ut libera, et necessaria, non
intelligitur dependens a primo actibus, et est efficiens, ut docet
invidens. Item, et canone 1.º et 2.º prout ut dependens
a potestate: non enim omni potestate non causam, malum, et
dispositionem ad potestatem, quod simul intelligitur, ipsa potestatem
non potestatem et non causam efficiens ad deum. Immo vero
etiam ex mutua proportionate deum, et potestatem illor-
um naturam, et quod prout existens ex se causam effici-
entem, et ut prout actus non vult ut actus creatur
libere. non prout potestatem ad deum, non et illi prout non dicit
impedimentum ad deum, ita et non dicit impedimentum ad deum
quod prout illi prout relinquere expedire, imo etiam
prout prout ad deum, ita et illi prout relinquere expe-
dire prout ad deum, et admutua potestatem mutua proportionate,
potestatem et illi prout non dicit impedimentum, ne prout
seu prout existat deum; ac prout non relinquere, ne in
se, neque in voluntate prout impedire ad deum: signi-
ficat ut supponeret deum, et ipse deum prout utraque malum,
et dispositionem ad ipsam potestatem, et sit impedimentum ad deum
et prout prout prout prout impedimentum ad deum, et prout
prout, impedire prout prout prout ad deum. et hoc mutua
proportionate, et actus prout prout prout et potestatem: prout re-
ddat dispositionem deum prout libere et prout prout
prout, prout prout.

Impugno 3.º. Determinatio
tam ex natura, quod natura et requiritur collata, ut crea-
tur arbitrio operetur, non a operatur ac prout e inde-
pendens ab illo, ut recepta existat; et prout nec liber
prout in genere causam, malum, seu dispositionem potestatem.

q^u illis subiecte? p^{er} omnia soluc^oes adhibet. Sect^o 3^a
arguta ex. Sacra h^{oc} h^{oc} sol^uti^one sol^uti^one sol^uti^one sol^uti^one sol^uti^one
Sectio Qu^a Additionale p^{er}ducta, dⁱstⁱntⁱo. Sectio 3^a

arguunt. ^{La} ex Sacra Script^a p^a sua Thomistica Editho-
nata in decreto Dei Edithinato fundata dissolvunt.

18. sciz. Dei dicitur fundari in deum Dei ditione glat 1.º 9,
Nun in scriptis, et frequenter illa Dei voluntate, que vocantur
de salute omnium hominum, que eo se ditione e.

2° 9^a Day
 paribz in locis Scripturae revelantur remota factura, si n^o est,
 illa d^o h^o ponetur, quae nihilominus defecto posita n^o est v. p.
 Genesii cap 18 Deus promittit se n^o deleturum Sodomam, si in
 ea fuerint quinquag^a, si triginta aut vult: et Sieneris cap
 18, quod vivet Rex Sederis, si exierit ad regem Babi-
 lonis: quae quid^{am}, et alia huiusmodi, quae par^{im} in Scriptis occu-
 raunt, manifestant deum in Deo decretis additionata ex p^{ri} obli^ging
 qdo Deus talia additionata, ut certis, et infalliter fut, pronuncia-
 v^{er}unt; l^o eius voluntas erat decretata ad illa ponenda, l^o n^o si 13.
 n^o intentus: q^{uod} talis dectio, ex cet libera, et n^o varia, erat al-
 quod liberis dectis, et ex n^o est ab^o, et ex aliquo tali
 ratione pendens, n^o erat dectis absolutis, et additionatis ex
 se obli^g, si 23. De e^o q^{uod} id nequit dici: si eius voluntas Divi-
 na erat n^o suspensa, et indectata ad illius p^{ri}dictio^{em}, illi
 et effectus, qui ab ea p^{ri}ndebant tanq^{uam} a ca^{usa}, fuerunt
 tunc suspensi, et indectati, et n^o ponunt. et magis
 dectati, quae voluntas Divina, a qua dependet illius a^{ct}io.

illud videretur: quod enim est Deus aliquid velle, quod illud respiratio
solacii; et etiam potest imponere illud deus de intendendo
voluntate. Sed et tunc ob hoc fuerit mure induens, et non
ita quomodo certa fuit, et firma et sollicitudo, et ad hoc aperta, et
indubitata. Cuius enim vis effectus magis certus et determinatus, quod ipse
met causam? et, utinam? et suspensio, et incertitudo, et resouenda, et re-
luctantia. Sed per actuali securitatem.

Denique placet in illo 4° respondere
ut enim dicitur ad Iosue regem Israel: n^o percutietis terram quinquaginta
quies, aut ~~semitas~~, aut ~~semitas~~, percutietis. Sicut usque ad Ierusalem;
et tunc futurum Additionali venturum n^o potest fundari in aliqua Infectione,
In ordine, quod ante fiat ad eorum, et sit de Additione ad Dispa-
ratam: et solum potest fundari in decreto libero. Quia voluntas illas
Infectiones, et stantes, devastare. Sicut et huiusmodi, quod Lex
Israel dicitur. Laudo terram percutietis. Hactenus Gonsky fecerunt
Verbi arguerunt.

namque subdit additio; quod n^o quidem adducuntur
et apta: per se ipsum requirit, ut Deus independentem
decreto. Quia, cognoscit per se ipsum medium eorum Additionis;
et Additione Additionis predicta, et mirandum est n^o adducuntur
omnes per se ipsum ad huiusmodi Additionem: et sic ea Additione nequit
magis medium cognoscit. Sed et si Deus apponit ad deum
seus apponit huiusmodi Additionem per se ipsum. Subditur auxilium,
per se ipsum. Huiusmodi medium dicitur, quod se dicuntur, et se a
Tu dicitur in fide: quod quidem gloriam opponit. Apolo di-
centi 1° ad Corinthios. Scap. 4°. Quis enim se dicuntur, quid a
se, quod n^o accepit. In accepit, quia gloriam quid n^o accepit
venit. Discretio est debet provenire a deo. Quia Additionis
specula maiori. Nam ex se Divina voluntas, necnon quid a
airosingis sunt huiusmodi et huiusmodi quales et n^o senten-

quibusque efficacibus, et quibus infalibiter sumus, et libere ad id
 venturum? voluntas enim creata, cum de se sit ea fallibilis,
 et contingens, non potest ex se esse certa, et infallis talis.
 nexionis; et ideo put subest inefficacem. Per decretum, et au-
 xilio, et ad agendum applicanti et determinanti: g. d.

Conditionalis n̄ est vera in illatione, n̄ pot̄ de vera est,
 nisi in v̄ aliam causam extrinsecam, quae infalliter ponat con-
 ditionem, posito ante, ut tradunt dialectici in summis; et in
 istis ~~aff~~ ^{by} Conditionalibus defuit, Obligenti, quae Deus in scrip-
 tura ~~revelavit~~ ^{revelavit}: n̄ percutietur terra quinquies &c., et n̄ in
tyro, et sydone facti fuerint vineae &c., et in aliis huiusmodi
 an n̄ dicitur causa certa & infallibilis coeherens: et Conditionalia illa sunt
 disparata: et effectus Obligens nullus fuit Oratione ex natura rei, et
 Conditione: ~~et~~ ^{et} illi Conditionales defuit, Obligenti, n̄ potentes
 vere infalliter, et n̄ namque soluti, nisi in v̄ aliam causam dextrā
 Quasi talia extrema Orationis: et scia Dei hanc veritatem Con-
 ditionis fundat in decreto dicto.

[illegible]

infalibiles & nectunt, in oratione anni, & subieq.

Ad istas nega magis
q. mea sumo e. de omni p. ditionali; & ita id uenit in iis
quam de p. ditionali; manu; minime uenit e, si equum
de ditionali; p. ditionali; ut notat ditione - sed e. d.
res nego an; & sed, d. h. q. etz a Summulari Scribo
notat.

Adde, m. notanda de iure & manifesta inog. Conter; que
dip. 4. aut 1. & 4. cu. reliquis hominib; docet sufficere ut ditionali;
n. ut de ditione disparata, quod an; gaudeat Oracione m. ditione,
l. m. ditione, l. p. ditione, & inter hoc ditione numerat illud: n.
Ap. h. ditione euangelii ditione, & ditione, illi crediderunt, &
p. ditione episcopi, & in p. ditione huius ditione ditione p. ditione
m. ditione, hoc ipse ditione de ditione & ditione reuere inuere
ditione disparata, in quibus inog. inuere ditione ditione ditione
dion extendendi ad quicquid fur, ditione, ditione ditione ditione
an, & episcopi ditione ditione, & ditione ditione, ut ipsa p. ditione ditione
copiarum, & affirmari certo, & infaliter.

Ad quatuor v. prima argum. tal
que p. ditione ditione in sacra scripta, ditione, ditione, ditione, ea ditione p. ditione
ditione ditione ditione ditione. q. aliud e. ditione: an aliqua sua
Dei ditione ditione ditione in ditione ditione: & aliud: an omni
sua Dei ditione ditione, & infaliter de operacione nra ditione, & ditione
ditione ditione Dei ditione: & ditione, & ditione ditione ditione
omni: ad quod minime ditione ditione ditione ditione ditione
n. ad ditione ditione: q. l. sua ditione ditione de opere ditione ditione
sub ditione ditione, in ditione ditione, inde ditione, & infaliter. ditione
ditione operacionis arbitrio creato libere, inuere ditione Dei ditione: q.
ad ditione ditione ditione ditione: & ad ditione ditione ditione ditione
hec ditione ad ditione ditione, que ditione ditione ditione

Deinde si dicitur onata de illis operibus reuelatis, quae sunt a sua
libertate dependent; non est de illis, quae pendunt ex voluntate,
et libero hominis arbitrio. Insuper nostro plures homines ex regione
Dei deus. Et dicitur, ut sciat, quid sit ipse facturus sub tali
conditione: de qua difficultate non infra magis inditum manifestum
habemus.

Nunc autem primum dandi in Deo deus et ditionata de
pluribus operibus: a Deo immo sciendis, et non a voluntate humana: quae
videtur reuelata in promissionibus, factis et obediuntibus, quae in pro-
missionibus, et aliis aliis. Cuius testimonium dicitur: negamus. In De-
o hunc deus. Et dicitur, ut sciat, quid sit ipse facturus sub tali
conditione sub conditione amplectente potestatem immo operandi, con-
quiescent, ut dicitur in illa cognoscit scia conditione et operante magis
conditionate fut.

Unde in casu in manu Ioannis a Thomae
diff. 20 dicente ex his verbis dicitur Thomae in 13 dicitur 6 q. 1
46 art. 1 ad 3: quod voluntas Dei autem, quarelibet omnes homines
salvos fieri et conditionata: inferni manifeste destructionis suae, modo,
quod non stat ex decreto ab ipso, ex parte actus, et conditionate ex parte obiecti.
Cuius ergo hic magis arguendi non est mirabilis: Quia conditionate
vult omnes homines salvos fieri: et videtur scia conditionata, quae fun-
detur in decreto, siue: quae repugnat scia media: et et ite: hoc fut.
Conditionate cognoscitur in decreto: et omnia, quae Deus cognoscit et
fut. Conditionate, cognoscitur in decreto, et non possunt cognoscitur, ni-
si in decreto. Profecto hic magis arguendi a parte ad vlt: et
et a facto aliquo existente ad impossibilitatem oppositae, et frequenter
sit in hac ora apud Thomae nullum pondus est: ut sciant di-
a de deo, et ideo audacter neganda et ita.

Quia deus admi-
ttere, cuius media, dicitur et celum deus conditionate velle deus.

Ad 23^{am} dicitur quod magis: huius po-
tente in donari, quod se discreverunt in fide a se, hoc, uni-
bus solidis nō: negotiorum: videtur nō: qd dicitur superius
exemplis, subditis: in genere et eligentibus, et debentibus: Dato:
in genere et coefficientibus: prout: negotiorum: omnino, et cōg.

plex e ca discretionum unius ab alio: alia scilicet: quod quid e ca
quod dicitur: discriminat, a nō dicitur, p qd illi ingenerat:
alia v^o e ca fidem; quod quid e ca efficiens; quod efficit illud p qd
p qd illi duo reddunt, prout in quibus: ea e scilicet, p qd
dicitur dicitur, a nō dicitur e actus, sive operatio salu-
taria: ea v^o efficiens e voluntas creata; efficiens nō nuda, solitaria
et sumpta, et vobis nō vobis relicta, ut dicitur Pelagius an,
et semipelagianus; et ut adiuta p Dei p qd auxiliante; ita
et ut voluntas creata sit ea partialis, et proxima; minus
specifica et partialis; p qd v^o Dei auxiliante sit ea magis partialis:
ac p qd ex vobis, coaleuit ea efficiens ad apta operati-
onis salutaria.

Unde dicitur datur e; homo v^o acceptor, nō mē-
pariter scilicet, ut dicitur datur e; datur e; datur e; datur e; datur e;
cooperant: ac p qd datur e; datur e; datur e; datur e; datur e;
salubriter datur e; ab infidelibus; etiam datur e; in genere
donantis oia bona; et efficiens partialiter operatio salutaria;
homo v^o se discreverunt in genere et efficiens partialis, minus
partialis, acceptantibus beneficia Dei, et eligentibus operatio salu-
taria et op: de quo sane sancta, et iusta in Domino gloriantur
et p qd ipso Apol, qui in eadē spiritū cap: et gloria
se et discreverunt ab aliis Apol: quia abundantius oibibus
bonis: et q hanc discretionem nō ipse solus, et q datur e; p qd

sup. medicis, ut dicitur in libro de medicis, qui sunt
 medicis ad mirum remanent. Lib. 3.º sua ditionata in
 his, quibus inde agitur. Lib. 4.º Aug. q. n.º per se, nonne
 inanis est, ut dicitur in libro de conceptione, et
 qua cap. 8, ubi loquitur Sanchez de tota ditionata peccati, ut
 ut unus parat Deum hoc est vita libera, antequam impari-
 ter de deo, sic Pelagius interrogat: reg. 1.º po-
 sumus: cum illo, qui, in fideliter, et pie, dicitur, in fine de
 utq. huius generis sapientia, ne malitia mutaret inly co-
 az, et ne fides desperet, utq. utq. hoc in pota-
 tatem habuit? an eorum mala fatiata, nequit? nempe
 nihil horum nisi per se, nonne, ad inanis dicitur in
 quibus verbis, et rursus a nobis relatis. Aug. Aug. ag-
 monere, sua ditionata, bonum, et nobis, Sanchez
 diff. 5. art. 1.º & 1.º, Ioannes a Thoma, et alij, ad
 Dominicanos.

Sed sua P*ro*positio est ditionata innixa a decreto subiecte
ab. et ditionate obliue nec p*ro*curissime, nec inanimissime
repat. Quo. e*st* sua ditionata, qu*od* in dictis verbis apparet,
sup*er* n*on* e*st* innixa decreto edicta, et media. Proinde. q*uod*
Deus n*on* p*ro*curat in iure et in p*ro*curatitate dominare negant
Deo v*er*o lib*er*is, qu*od* in suo lib*er*o p*ro*curat Deus n*on* p*ro*curat et sua
ditionata innixa decreto, et in iure existentia require
ret, deinde ditionate, e*st* sua libera, qu*od* p*ro*curat Deus
in suo lib*er*o n*on* p*ro*curat. Imo illud ip*se* decret*um*, cui inni
xit ditionata Thomistica, repant p*ro*curat antiqui
Thomist*ae*, et ut videtur, somniant, et imp*ro*p*ri*e receperunt, ut
sup*er* ostendimus. Et Albarius defect*us* n*on* existere credit, et
in defect*u* existit, ip*se* admittit Ioan*nes* a Thom*ae* ad,

...quod si non videtur per se
negare imperium. Item, si videtur: non est repugnans, nec in-
venitur. Apparet enim, quod nullo ex capis, apparet certe
concordia dubitatio nana; et deinde illud Odionat, cui inveni-
t, saltem est facta Odionata, quod periclitum, nullo ex ar-
e, apparet certe et ab eo dubitatio nana: quod non est repugnans,
sed inveniunt regere huiusmodi deinde. Probo minus.
In primis si e, non apparet certe, et ab eo dubitatio nana. Tale
deinde, ut dicitur Petrus act, existit: ad hoc enim, ad summum, potest
requiri deinde. Deinde de exorta talis dicitur. Item ad quid dicitur
Deinde hoc est, scilicet huiusmodi deinde. Item deinde hoc est, scilicet huiusmodi
ad, non minus dicitur deinde enim est obli. Item enim est sup
Deinde ad huiusmodi deinde non potest, quod hoc, si illa obliant ve-
na; et deinde, quod nullo ex vere scilicet huiusmodi ipso lateat: est
ad. Item deinde huiusmodi deinde est deinde per suspensionem sui de-
inde huiusmodi deinde huiusmodi, quod nunquam si abli huius-
na, quod inde aliqua, si deinde huiusmodi deinde: ita potest per sus-
pensionem sui deinde negare veritatem Odionat, quod si abli huius-
na: et ab eo suspensione. Item, si in huiusmodi deinde huiusmodi.
sua

deus 2. regis minus. Obli Odionata, de deinde deinde deinde deinde,
ut deinde potest huiusmodi deinde deinde, ut libere deinde sub
illa deinde: quod ad obli deinde deinde deinde deinde deinde,
ut deinde potest deinde deinde deinde deinde, ut libere deinde
sub illa deinde. Probo minus: et deinde deinde deinde deinde
sub deinde, quod deinde deinde, debent deinde deinde deinde
deinde deinde, deinde deinde: et deinde deinde deinde deinde,
et hoc deinde manifeste. Item deinde, ex quo in huiusmodi Probo, quod
deinde deinde deinde deinde deinde deinde deinde deinde deinde,
et ad huiusmodi deinde deinde deinde deinde deinde deinde deinde deinde deinde.

[illegible]

co mo ag: ides illa coa nulla fore, & ditione ducante reme-
 cista, necesse e ad illg sequi aliquid ex extremis, vlt dicitur,
 eum ostendit; remy & posita ditione dicitur; & nec dicitur
 itay, qd unicanpenti subdit coa pua sup. medp: & nulla
 e pua sup ditione libus: & dicitur. Probo minus: qd
 coa pua de sua media pua collocant, ex p ditione dicitur,
 & sequitur ad opere: inter quo numerat, & dicitur de inuentione
 oblaty: qd pua e arbitry creaty ita in adu dicitur, ut nec
 possit necessitari a Deo ad uny extremu detrate, nec a
 neutro: nec possit manere suspensy, qui pua pua pua
 detrate & alteru ex extremis, qui pua pua pua
 ides qui dicitur vlt certu e in fallacia quodam detrate extremu
 sub fallacia ditione pua pua.

in se Editionis p^{re}dictae; Alioquin enim via illa eo fut^{ur} Editione
 n^{on} esset Insuper, et ipsa solus Dei; et nova, et obvia utili-
 tas in illa creatio, quoniam pot^{est} ignorare v^{er}o p^{er} se Oratorum,
 p^{re}dictae ad illam sit in illa, quod ex Editione in p^{re}dicta, via
 et illa, l. altera ex requiritur ad illam; at v^{er}o q^{uod} ex illa di-
 n^{on} est in p^{re}dicta, via sequitur;

Sed unus, l. aliorum necesse n' e aliorum
 & dictionibus sequi, siue aliorum ex extremis: & quodam
 apparet integris pos, ex omnia sparguilla: & n' e magna-
 ny, quod d'ey decernat debere futuris aliorum ex extremis sub
 ditione ducendo, quod sub quavis alia d'ine dispensata!

Pado. i. e. ruz medig ee ex m. Jui
 sup. ing. uncky. lib. o. e. i. o. n. i. o. n. i. s. a. l. i. q. u. a. m. p. p. i. n. e. p. i. t.
 ad Rom. p. p. 55. alt. h. o. p. p. o. n. i. s. a. l. i. q. u. a. m. p. p. i. n. e. p. i. t.
 nos p. p. i. n. t. n. e. l. p. o. d. e. r. h. o. n. a. n. t. a. l. i. b. u. s. n. i. s. q. u. a. m. p. p. i. n. e. p. i. t.
 t. u. r. e. a. r. e. a. t. u. r. a. d. e. p. o. c. c. i. o. s. r. a. g. i. s. a. l. i. q. u. a. m. p. p. i. n. e. p. i. t.
 media, qua d. i. s. p. u. l. a. d. i. n. g. p. p. o. n. i. s. a. l. i. q. u. a. m. p. p. i. n. e. p. i. t.
 Latens in Editione

his recte inferri admitenda de iure suo magis a priora soci-
 etatis. Albarius lib. 1.º responsionum cap. 36, Cuius Cuiuslibet
 magis tract. de iura lib. 1.º Ioann. a. Thomas; et alij; dicunt
 in ea verba esse Quia hoc dicitur ea esse Ioann. Albarius;
 et illis uti ut autem, ad exponenda sua in como theoro-
 phis lib. 4.º cap. 11. Sed et q. 1.º cap. 2.º et id lateat hoc
 Thomista; cavenda est Quia hoc, ut patet, et demonstrantur
 fardus como 1.º in 1.º p. 1.º q. 14 art. 13, dubio 16 no. 313
 et Albarius como 1.º in 1.º p. 1.º tract. de iura Dei lib. 1.º cap. 2.º
 et Thomista; l. nollent; fatentur in verbi Quia hoc, Thomista
 hoc magis.

[illegible]

Reprehendit ad Quam Thomam suum discipulum,
 et omnes medicos manifestans, qui quidem manifeste. Quod hoc
 in a via sua iudicantem medicum et non fundat in deus ad illi.
 100. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831.

et deinde effuso, creandi legibus: quod quidem de quocumque
supponitur in ipso, in quo habet, in quo aliter, et in quo
ordinata ante ad decreta creandi angelos, et homines; et ad
sua ab eis propria, et illorum propria.

Itaque apud hunc, hanc
questionem instantem: id sonat: quia Deus decreverit creare, ac
Deus creaverit. Angelos et homines: diversitas ergo grammaticalis in
affirmatione est ad id Philosophi: quod quod de actione exteriori agen-
tis liberi eadem. Similitudo enim est acquisitione de voluntate interna
libera variante. et ex actione exteriori: et in Deo id proprie
verum est: quod Deus non potest interire, Angelos et homines creare, nisi
eos creare decreverit ab eterno. Et Sane. Et non tantum ad
id, et per se habet ad finem. Et collocato cap. 1. et sic autem in
his tractatibus, quibus et illi sunt, de outang: aut Deus creet homines, quod
expressum est dominandum, loquitur expressum de decreto: et
quod, ostendendum est, quod voluntas Dei facit homines, quod
et dominandum, et iniqua. Et D. Augustinus, lib. 2. de nuptiis, et
concupiscentia. cap. 1. dicit: nec enim potest creare noluit; et
potest et potest.

Act. 2. Donatus et alii. Promittit, quod non
est. Quodammodo. Per bonum de sua Additionata beati. Et per
legem ante decreta creandi angelos, et homines: nec. Quia non est siamedia, quod
est fundata in decreto primario; non est coextensiva. Unde ten-
et questionem factam a sanctis Patribus. et ipse. et Deus in de-
creto Additionato, quod habet promittendi. Iamque Adam, et secundum
proprium, et proprium, et proprium. Quodammodo: cum eos creare decre-
vit, et creavit. Quia in decreto primario fundata non impedi-
unt voluntatem, et creandi.

Sed de. quod hoc interpretatur evidenter
et de mente auctoris. Patet, quod questionem Patrum. dimittunt. Cre-
di. 1. 1. 2. 3.

[illegible][illegible]

testimonia. Quia Augustinus, qui contra sua mala scientiam
di. in eum subinde explicant.

1° a 8^{1^o} secun^{do} auct^{orit}atib^{us} app^{re}dit^{ur} Lib^{er} de mon^{et}aria
et de m^{on}et^{aria} p^{ro}ut ab A^ug^ust^{ino} p^{ro}bat^{ur}. De sol^o quant^{itate} ad al^{ia}.
et et^{iam} quant^{itate} ad sub^{ita}. De c^{on}tra p^{ro}bat^{ur} an sit iactant^{ia}

ad illud fidei Editionate fuit; quod si non fides ut dicitur nate sit,
etiam in Dei ora, fuerit motus, et tunc Editio ad definiendum fidei
dicatur Xpi, et quod dicitur illi, qui Xpi predicatio actu eam
proponit actu.

3. Illud a decessu, de quo D. Aug. loquitur, ut dicitur
reluctus fuisse sine gradu latenti dicitur Divini. Ne de-
cessu subitue absolute, et Editionate obitue, actu existeret, quod
fingunt in Deo Thomistae; et decessu per exaltationem suam, (ut dicitur),
et decessu et ipsa fide a via media ipsius fidei dependens
occurrit Dei iudicium in decessu dicitur Xpi Editionate, et Divina
gratia multos, quos creabat in fide Editionate: et in ipsius in
decessu dicitur multos alios, quos creabat et Editionate.

Quapropter
Maillienus ostendit ostendere Divi Aug. ipsorum errorum faciem, ma-
li, et in istis Editionate eius verba interpretantur de fide a Deo posita,
que habet ex solis rebus; et simul habet motum ad decessu-
dum Xpi Editionate: quod longè aberrat à mente Aug. non. Item dicitur
ibi solus fuit de fide a Deo posita, et habita ex rebus; quod a ven-
te de fide Editionate, et dependente à decreto Divino est Editionate.
no, quod simul ignorabat à Deo esse Editionate.

Repetitione Divi
Aug. quod Maillienus loquebatur ubi de fide Editionate dicitur: non
quod Editionate fuit, et de fide Editionate fuit, quod manifestum in istis
futionis absolute et absolute existeret: ut eius verba attente
reperitur manifestum fiet. Quapropter huius verba sunt in
tine adducunt à Thomistis, quod ipsi Doctor admittunt decessu
subitue absolute, et Editionate obitue et Editionate fuit, quod manifestum
absolute fuit, et Editionate. Item dicitur in istis verba manifestum
manifestum, et ubi manifestum. Sectio. 4.
et Editionate, quod ex istis Thomistis manifestum manifestum.

Gonem autem super Thomam
querat apud Thomam secretum, & additiones ob-
scure, in quo fundaretur. Quod dicitur hoc, ut inde sagaciter
excluderet: et si illud inveniret perisset, ad quendam diem
venit: non minus, et tunc per se invenerit
omnia: et sic super illis, ut videtur illis respondere, et ostendere,
et tepide eis annuere, cum illi monerentur bene crepare.
Ita illud querit, ut lineat ipsius invenire.

[illegible][illegible]

aliter tradit se de veritate.

Itaque cum Sanderus D. h. in responsis ad
ad D. loquens de veritate, dicit, si est veritas, aliter non potest quise
non de futuro, quatenus sit semper in talis ut fuerit, sed in adu
de causa, ut in causa, quodammodo, eundem modo indu
ere, in quibusdam periculis ad futurum, quod sit aliquid finis,
ut debeat inchoare de causa, ut de deante, et volente efficiantur.

Ad hoc, quo fundo potest non in hunc modum hie loqui de futuris,
sive de veritate, autem creatis, pteant, sive ad pteant exister
te extra Deum: quod sane ipse, et nos ob id, ut illo negamus. Ceterum
si creata ei non est pteant: istud enim Deus a pteant: si a ptean
na ei non creata; et e ipsa causa, in qua fuit, ut erat, quod sit,
h. Et quare necesse est hunc modum, futurum, et hie pteant de ptean
na exister, quod futurum in causa, et ut coposcente mo in pte
cabo. pteant, non necesse est hunc modum, quod futurum, quod futurum
poteant ad pteant exister. Extra Deum: quod quidem nos
admetimus cum Sancto Doctore.

Stancius de pteant. Et hunc modum
interpretans, colligit manifeste ex eo, quod in pteant ad pteant, in qua
loquitur de veritate, non de veritate, sed de veritate, negat aliquid ptean
ntate, quo inchoat adu, quia nihil existit ad pteant,
nec de Deum: ac in pteant ad pteant negat futurum, aliquid
pteant, quo dicitur hie causam, in qua ad pteant pteant
in pteant pteant; et in pteant ad pteant in inferentibus,
nec pteant pteant, alia nulla aliquid hie pteant, nisi in
pteant, in pteant pteant: et ex pteant ad pteant
est pteant pteant. Imogenia in nullo alio casu est pteant,
nisi a causa pteant, decurre, et in nullo alio pteant
futurum.

Exercice d'orthographe. Écrivez de votre main.

[illegible][illegible]

Conf. & action that sig. to many persons

ad huc. *reversum* *ad* *reversum* *et* *reversum*; *reversum*

cl. 100 along, Emerald at 100 ft., near London

1. La prima caratteristica è quella di essere

ma nana, e m...
...
...

33. *Inde angust. Dactyl. 2^a v. mediz. Hesperian e remba,*

Comptona certitudine, auctoritate sua, et in rebus suis;

other can, possibly, ex-
change

sua meritis est fructus et reuerentia, alteri errori, quo semel
 philosophi adhaerent, resistunt. Sed si per se in questione meritorum.
 itaque patet. Quod si quis non vult ad gloriam, sed ad propter se est
 in meritis; si quis in signo rationis ante deum, qui electus, et
 deus hunc. ad propter, quid est merita ipsorum futura; atque data
 via media, quae illa videtur. ut sit, in signo ante deum, quod deus
 ad propter; si deus via media, deus hunc, non vult ad gloriam, sed ad
 propter, sit ergo primum meritum.

Haec videtur manifeste. Sed si quis in
 actus rationis non deest, alia ratione, quae dependet, retinenda ex se ob-
 iectum; si ratio meritorum, sit primum in mente divina. Quod deus ad
 propter, videtur, quod illa tendit ad tali ratione: ac propter quod de-
 us non pariter ad propter, nisi ex questione meritorum. Sed si quis in
 aliquo signo rationis, primum quod electus hunc ad propter, videtur illius merita
 futura, non potest non moueri intentionem ad danda illi propter. Quod deus
 ratione primum aduersari, Quod deus ad gloriam primum ex primum meritis:
 quod si ante deum electus ad gloriam deus primum meritis, qui
 deus merita hominum subdistinguitur.

Minorum. Sed si quis in signo rationis, aliquid deus est, in eo.
 Sed si quis videtur primum in signo rationis, primum in signo rationis; si quis
 in signo rationis ante electionem, si quis ad propter, aliter istum de deo
 an; Sed meritis: Sed meritis est deus hunc, et deus
 hunc. Sed meritis: ex supposito, quod in terminis, debeat exire
 actus meritorum: si in signo rationis ante electionem deus ad propter.
 Sed si quis videtur eius opera meritoria.

Quidam probat per societatem
 de via media à dupli. relatio et in per se rationem ex parte longissime
 rationis quod est via meridiana clarum. Patet in per se rationem
 et rationem lapsum siue semper rationem, aliter, quo videtur

[illegible][illegible]

Adversus occurrit huius specimen
instans, reddent, differentia: in ad no, inguine huius.

via dicitur? Deo liberis, et ad eum etiam deus agere
 pendeat ab illa non deinde pendeat ab arbitrio creati:
 at in ista voluntate sua media libera uel: agere
 pendeat ad eum pendeat a sua, pendeat et ab elec-
 tione eius: quod e dependere ab illa scientie meritorie.

Secundo
 aliterque sui dicuntur, insistant, illud e ad eum, non uelint
 omni merita sua ab eo, non pende meritorie ex utroque
 Officiis eorum: etiam e promissa, ut operas salutari, ut
 meritoria. Illorum promissa, non requirit, ut sua facti operas
 sit nobis libera: et sua uisionis habita in deo pendeat
 di huius ad operas salutari solibus libera e: et, Deus
 mouet, et thymum eis uisione meriti ab eo, ad decernendu
 promissa: quod sua additamenta ad electionem ad eum, huius
 ut Deo libera, huius, impendentia pendeat ad eum meriti: et
 pende non mouet meritoria; quod illis suis non repraesentat operas
 sua ut ab eo, et duntaxat ut additione fuerit.

Quapropter, reddo

et aliter dicuntur: nam pendeat ex meritis absolute accep-
 ty sonat idem, ac pendeat ex illis tanquam ex ratione, uigil;
 et tanquam ex electione, sine qua non fuerit illi pendeat. Quod autem
 de doctrina pendeat animaduertere adueniunt in Anselmo
 pende explicante pende ad Thomam, capitulo 18: etiam lecte b. a. d. d. d.
 pendeat, non quod pendeat; non quod pendeat de, quod pendeat: et
 pendeat non pendeat non pendeat, nempe seruans, et bene ope-
 ratos. sub talibus auxiliis: et pendeat sua e. pendeat ad me-
 ritum; et tunc ad electionem pendeat. Deo media, in quibus pendeat
 pendeat; aliqui enim debent duntaxat pendeat de, non pendeat:
 quod. sine conuisione pendeat. Et quid qui non uideat, Deo non pendeat
 huius pendeat quod pendeat ad pendeat ut conuisione, non pendeat illi.

Schola Societatis, ut definitur Jo-
 nani. et Iacobi à S. Thoma, n. utat nota Semipelagian-
 ismi, et si ponat quod efficiunt, et cooperantur singulis ope-
 rationibus salutariis, si quod efficacia à nro Dno libero de-
 pendeat, ac prout talis sit, ut possimus illi respondere, et non
 effectui reddere: quod hic sicut semipelagianorum circa,
 damnant Innocentius **X**, et Alexander **VII** aduocatus 43.
 Iansenii: p. accusat huc Thomistam 3.º mag. doct. et dam-
 nat. Thomam. Suadet eorum aduersarij qd Iacobi à S. Thoma
 patet dixerat anno 13.º disp. 3.º Semipelagianos
 ad inuigilantia bona opera, et ipsa perficienda adiuuare et con-
 siliari, ut necessitas est qd non lo. inuinc. mag. 3.º dicitur: circum-
stantia potencia. quod natura Dei est per se efficax.
ita est talis, aut de re est efficax; et quod est talis, quod pro prio ser-
uare potest retinere, l. amittere. causa est aut efficiens hanc; et sicut
causa efficiens est, et per se efficax effectum habet ex se, et effectum.
magis voluntati pendet. Tandem doctrina hanc S. Thoma, quod quod, ut
 sup. en. dicitur, id est, quod non operari, ac magis non desinere: et magis de-
 terminabile ad arbitrium creati non repugnat à Semipelagianis, qui cre-
 dy salutari, late docet disp. 6.º p. 1.º, ubi dicitur arbitrium, et re-
 liquorum p. d. eorum doctrina par. ab ipso tradita, Semipe-
 lagianis hereticis essent, à quod quod necessitate repugnant, quod
 vellent à nro Dno pendere ut efficiat: ac prout vellent, quod
 à nro Dno pendere, quod talis potentia non efficitur: at magis in a-
 dversum d. damnant Innocentius, et Alexander; quod p. eum
 non habenda, et quod efficacia p. b.

4.º p.º Cornelij Iansenii Ep.º
 ipsi Iansenii ex quibus damnat, ab Innocentio **X** anno 1653,
 et ab Alexandro **VII** anno 1656 huc est: Semipelagianis ad-
 hibent quod interuicem necessitate ad singulos actus, et ad inuigilantia

...an sua media, l. potius sua Editionata Thomist-
ca fundata in decreto fauat Dei authoris peccat,
h, et insidiet, hominy Saluti? 3.
Sectio. 1.
Scientia media a dicta calumnia vindicat.

an sua media, l. potius sua Editionata Thomist-
ca fundata in decreto fauat Dei authoris peccat,
h, et insidiet, hominy Saluti? 3.

Sectio. 1.
Scientia media a dicta calumnia vindicat.

...an sua media, l. potius sua Editionata Thomist-
ca fundata in decreto fauat Dei authoris peccat,
h, et insidiet, hominy Saluti? 3.
Sectio. 1.
Scientia media a dicta calumnia vindicat.

...an sua media, l. potius sua Editionata Thomist-
ca fundata in decreto fauat Dei authoris peccat,
h, et insidiet, hominy Saluti? 3.

semper adducit ut. invidiam, invidiaque quos dicitur per
inimicos, et quos esse periculosos pernotat: & suam in eo
plorat, et invidiae hominum saluti dicenda.

Deus

debet saltem quoad individuas actus peccaminari, et in ipsa indi-
viduae intentione reperit quidam malitia dicta ad illa, quae illi de-
veniunt ex ratione sua specifica, et essentiali: puta malitia, quae venit
ex intentione actus, sive ex circumstantiis aggravantibus intra
eandem speciem: sicut in istis est servitium peccati, Deus debet volun-
tatem hominis ad aliquam speciem malitiae, adque recipere debet:
ac contra Deus est causa, huiusmodi malitiae. si debet volun-
tatem hominis ad ipsam peccati causam, et contra, ipsius peccati.

Alii Go-

xy appropinquat, ut loquere in istis modis validissimis argumens, quo
servitium suum de honore theomisticum duellunt, utrum ea ad deum
qui ponderant sunt, ut ego illorum mentionem non facerem, nisi vali-
de descenderent ad nos in explicandis, corroborandis, quae ratione
autem, si adhuc non intulerit, si nimis dissimulat scilicet per contrarium.

Ad 3^{am}

res, Deus autem, et 1^a causa, negat 2^a. Cuius est, Deus, quod est verum
indivisum, et definitum in istis de peccati ista et dissimulat
Sicut. 3^a peccati omissionis. Dicitur in istis, non dissimulat, male,
et male peccati est, obli, necesse est, ipsius in assignabilem de, statim
fata, quam una attingat Deus suo Deum effectus, attingit, non
attingat: ac inde Deus eo suo Deum simultaneo attingat illis statim
et peccati, quod est statim malitia peccati: inde tangit non sequitur, quod De-
us est causa peccati, et sic, sua autem, peccati. Cuius non est agens,
quod est causa physica, et immediata causae peccati: prout
est causa, sua author peccati. Deus est causa universalis
causae prout, sive de peccati ipsius: et Dei Deum in actu

In actu 1° est universalis, et indifferens, ad res effectus boni
boni, quod malum; et in actu 2° Quærit phisice immediate ad ac-
tus prout, et nihilominus non ut absolute causa, siue author,
siue causa particularis peccati: quod prout ut tale spectat ad pe-
ccatum moralem, sola causa moralis illius est, et dicitur absolute, et
siue addita diminuenta causa, siue causa partialis, siue author, et prout
peccati. Quod 3° n^o est causa moralis peccati, quatenus causa moralis
est illa, quæ ducit ad alienum peccatum, scilicet, passionibus, sensibus, mi-
nistriis, suppellectilibus, aliisq^{ue} humore modis. Quod peccato debet haberi:
nam Deus non suadet, nec præcipit, nec dicitur mouet ad peccandum: ne-
que ad peccata nos minus, suppellectilibus, adigit; et quibus ea dimina-
det, et prohibet; ad illius, non rephatibus minus, et suppellectilibus,
quod peccati peccati.

Quod hoc n^o sufficit ad aueritendum à Deo
sed causa moralis in alio sensu accepta in peccati: nam nostra vo-
luntas n^o est in se ipso sensu moralis causa sui actionis prout;
et nihilominus est in alio sensu causa moralis, et absolute ca-
sa peccati. Quod ob id, hoc dicitur opponendum: Deus n^o natus,
et liberalitate immuni ad omni necessitate, coactione, vi, et
metu ducit phisice immut^{et} ad entitatem prout, in qua ad se
Quod sit talis malitia peccati; et nihilominus Deus in pe-
ccato, neque est absolute causa peccati, nec causa mora-
lis, hoc est causa, à qua peccati ut peccati prout, siue
aut peccati imputandi sit.

Quod in hac re opor^{et}: Deus n^o
Quærit, ut rephatibus, et immut^{et} delectans ad peccati, et ut de-
lectans à rephatibus voluntate: nostra v^o voluntas ducit ut re-
phatibus, et immut^{et} delectans ad peccati: et ideo id peccati prout
veniens à Deo, et à rephatibus, prout à Deo, ut à ea rephatibus
ca, et malis, siue causis accens, et rephatibus: et prout

à rectura ut à causis: ^{re}fractis, et morali: ac sensu nō cōnoiat
 Quod perant, nec ab^{re} causis, sine authoris cui: cōnoiat
 nec autē voluntatis exiat perant, et ab^{re} inefficacie, et re
 causis, sine morali causis sui.

Secundit cana moay, sine

ab ista causa puniti, ut frater talis eo quod ita dicitur debeat
a creatura ut possit eam debeat impedire. Et hoc est. q. 1. dicitur,
qui ita ducunt ad actionem pravam debeat ab alio, ut si possit, po-
nit, tunc debet. illi, si possit, impedire. Et ratio est. quia
causa physica et moralis illius actionis pravae ut pravae; et deinde
possit impedire eam debeat, si debet illi impedire; siqui-
de inspirando eam ducunt in amentem, ducunt ut ducuntur
crem dicitur, atque causa ista est talis; nalis et author, et promissus.
Et hoc, qui utitur iure suo, sine mercede, q. do e. cooperando acti-
onem pravam, non tenet, illi impedire, si possit; et ideo non est ab ista
sive moralis causa actionis ut pravae: ut videtur in eo, qui pravi
machi ducit alteri porripit gladium: ut eum, quantum tribuendo
gladium, cooperet. homicidio ad gladium ducendum sequens, non est ab
causa, sive moralis causa homicidii; q. utitur iure suo, dicitur dedit
gladium cooperit utq. iudicis, quam videt periculo obnoxio-
si, si dederit gladium. p. pravi, si possit, non tenet, impedire eam
debeat pravi iudicis.

Quapropter ipsa adversarii obiectio
involvit huius praei difficultati, nunquam a Thomisti superan-
di a nostra solutio: ne debeat ad peccatum eius malitia de-
bet imputari; & dicitur Deo in a nostra praei ut supponit obiectio,
& inducitur, et inducitur obiectio a ca. Sa. et ubi, quod, ubi, quod suo,
et e debeat ab arbitrio creato, et ab ipso deus debeat ad
maius in v. a Deo: p. n. Deo, & arbitrio creato peccatum malitia
Dei imputari: quod ad my necessitatem recognitionem imputat, affe-

[illegible][illegible]

Deus n. dedit hanc voluntatem creatam, sed illi determinatam relinquit,
et i. cursu simultaneus ipse ad actus bonos, quos ad malum i. in-
buat determinat a voluntate creata: n. i. cursu exteriori. De-
us n. distinguit, ab actione libera hominis creati, ad quos hoc
debet determinari a seipso ordine executionis, et n. ab alio, ut
libere operetur, nihilominus ad actus bonos ut causa per se, et
verè facit, ut voluntas creata se determinet ad illos, et
sanguam vera causa ducit, cum possit existat actus
bonus, quos malus: et verè sibi subiacet, et subordinat
voluntatem creatam in ordine ad actus bonos.

83 Decy

Handwritten text, possibly a title or header, with a horizontal line below it.

...identificari seu malitiam...

...militare...
...voluntas...
...auxilia...
...ordinaria...

...bona...

in illis, vadit et illa cunctant, frequentius peccat. Unde illud
vix detrahetur. ~~autem~~ penula iterum, ~~non~~ de-
ceret parer, q. ipi volunt, et q. venies ad ex ducunt; tunc sa-
na ille h. peccaret; nec ipi imputaretur matrona d. amay; et exem-
ply ~~con~~ ~~ad~~ ~~25~~.

[illegible]

Sua Discreti Honorarij in decretis Quibus fundata
 spectant redderet. (Reg. author. secch. 2.2.

An talis prudentia nos provocaret. For-
reby. Itendens ~~monitionem~~ ^{inam cognatam} lig. medic. facere. Reg. autb.
pessah. ^{inducit} alij. ego v. duntaxa dicam, quod ipse puer
hinc. fecit. ^{et} ab hac obediencia abstinuit, ^{et} tempus q. duntaxat
in reddenda duntaxat inter nos, quo. Caturus. facit
Reg. autb. pessah. et nos, quo. arceunt. Chomist. ^{et} p. depre-
re. et p. depre. ^{et} nos. ad. o. et. actione. huius. et. dotz. entitaz. no-
sibus. et. arceunt. ^{et} nos. ^{et} nos.

[illegible]

actiones peccaminosas: sed et Deus peccaret. Nec sufficit re-
currere ad munus qd. ut Deus qd. hoc possit pdefinire d-
ditionate peccatis alienis: qd. ditionate pdefinire peccata homi-
nis, n. pateret ad munus causae. Et accoster nulla apparet su-
fficiens disparitas.

Dices, nulla ee ratio, unde Deus n. possit an-
tecedenter pdefinire ditionate male peccati; si semel admitta-
t, doctrinam theomaticam, in qua Deus potest permittere pecca-
ta decreto pdestrationis malis propriis peccati.

Sed d. q. q. quoniam hoc.

Ad 3. pmitat, illud t. n. pot. admitti: p. sua d. ditionata ee pecca-
ta requirit fundam. in decreto d. ditionato propriis peccati. Pro-
bo aut. 1. q. quoniam possit de se peccata permittere licite aliter
peccata, nunquam pot. licite illud desiderare ditionate. et
ratio e. q. huiusmodi desiderium n. requirit ad pmissionem peccati:
p. eodem mo. in Deo. 2. q. licet et theomatica possit a Deo p-
definiri actus peccaminosus, quia ens, et actus; in theomatica n.
pot. pdefiniri quoad deum, et fundum malitiae: ratio e. q. p. ali-
tas rationis, seu fundam. quoniam p. rationem, et n. deum fra-
liter malitiae, sub eadem ratione n. debet n. deum pdefiniri, ut
Deus tanquam causa ad illius actus occurrat: p. o. affubus Dei
et actionis peccaminosae, quoniam n. deum, ut ista p. ducatur
e. tempus, et n. pot. in Deo inveniri.

Pro 30. si Deus possit de-

terminare ditionate actus peccaminosus esse, posset illi hoc suum
decretum revelare: q. n. deum posset formam tali decreto d. verum
si ee peccata; et hoc e. manifestum absurdum: p. Deus n. pot. de-
cernere ditionate actus peccaminosus: accoster sua Dei ditiona-
tum pot. fundam. in eo decreto ditionato. Probo aut. ideo Deus
n. posset revelare illud decretum ditionate ee peccata; q. tali de-

decreti revelatio nō ē requiritur p munere causę 16, ut sententia
m, de vrgent, revelatio decreti ad, p de hactenus, et versant
cc peccata absoluti; et ipse deatus pditionat voneay c pecca-
h, et n e nary p munere causę 16, et, c, et homitay De-
ay illud habet: pch potest ipse revelare creaturę.
Opa: ho,

- qui peccant, licet valet hunc ady elidere: ic in mea potesta-
te est facere, ut nunquam fuisset actio peccaminosa, id libe-
ter optare: p illicite habet acty opp, quo displicet in
suo peccato pterito: et c, hanc homitay docting licet d-
placuit in suo peccato pterito, ut stat pbo: idio licet dya-
placet in peccato pterito; p dicitur, cu voluntate Dei anti-
hibente actioy peccaminosę sub ditione pōc in ipso hoc ad
ill; et ch dicitur, cu voluntate Dei anti- decernente efica-
citā actioy peccaminosę sub eadē ditione cō rē homi-
tary, quę impugnatur: Etōy cū n eū nobis licet d pla-
centia in actione pterita, l, dicitur, actioy elidende, quę
ē a Deo antea pdescriptę decreto n requiritur p munere causę
16, et univarsalę, cūto cōp nary.

Probatur, q dicitur, cū
Dicitur subdunt theologi, docet, Deū n pmittere peccata,
nisi inde colligat maius bonū univrsi: p a pater n paret
Deū efica ter decernere malū peccati, nisi inde eliceret ma-
ius univrsi bonū; et n semper, ac Deū pter peccata d-
tionatē fuit, videt inde colligi maius univrsi bonū: p n
semper, ac Deū pter hęc peccata ditionatē fuit, cā videt
in decreto suo ditionatē dicitur, et ad, l, dicitur. Pri-
mo nary: Subsumptę 1°: quia Deū ipse cop nōt ho-
mines vehementi tentatōe pulsatos, et peccaturos, nisi pēu-
ali Deū muerant, auxilio; et quod sub ea ditione incho-

act.
 Ultima actio huius non est fundus malitiae, ut puerit imm,
 ab origo. Quia simultaneè duarum, et ut puerit ab
 arbitrio creato, ut illa eligente ^{sa} opo; at Deus ^{sa} pcedat illa
 actio huius, ut puerit ab origo, et ut puerit ab ar-
 bitrio creato ut illa eligente ^{sa} opo: p. Deus pcedat arbitrio
 creato ad illa actio huius ut fundus malitiae; accoentia
 et ca. re malitiae.
 Omnia alia rationes, que hanc nos deluor

quibus sic agitur. Spiritus, qui saltem probabilitate evidenti dam-
nabilis est, seu minus probabiliter, quam conjunctio theologiae, à
nullo theologo intuitus, et sanctus dominus amicus, debet ad-
mitti; et ea opinio de decretis divinis officialibus est male pe-
ccati, et saltem probabilitate evidenti damnabilis, et probabiliter me-
re plura, etiam ex rationibus conjunctis theologiae: quod à nullo theo-
logo deest adhiberi, et infirmum dicitur, sententia. Quae est scriptura.
Major uero sententia, qui est in sententia, et sententia, et pronabit
ea sententia, qua sunt prudentia, et evidenti probabilitate egi-
nabilis, et est à plerisque imputare damnari. Minor uero.
Sententia, qui à doctis theologis non est opus, vel odium, vel odium

Futura omnia, seu, presentia, & venientia, & dicta, ut dicantur,
et vera sint sub Conditionate, seu sub Conditione, h. ex his notetur,
nihilominus non esse dictum, ab, his simpliciter, sed in quo
sola ex hypothesi fiunt, & non erunt, dicuntur, simpliciter in future.
Unde pro nulla: si fit, Conditionate: si fit, aut
dic. a pro reum, quid ad reum simpliciter, non ad reum addito di-
minuente ad reum addito: et in sub Conditione, non ex re,
notetur, siue Conditionate est additum diminuentem, et excludentem propter
hanc in future; quod sola dictum propter de illis, quod erunt.

[illegible][illegible]

Loganum, quid refecturam ditionari: inquitur

Deinde in voce ditionis futuri

Ita nota dicitur. quod si res
dicitur praeter ditionem futurae et illa est, quod habet in se, non
necesse est dicitur. Quod, et ex plura dicitur. Omnes iudicantes ditionem
se futuri et id, quod ex plura dicitur. et quum in talibus
ex d. dicitur, aut ita d. ditionis; et omnes, qui audiunt d. ditionis,
intelligunt in illis quod ditionis fuerit, si est veritas ditionis; et
inde nihil aliud intelligunt, nisi illud est, quod res ex d. ditione
nisi allata, in se, et per se ipsa praeter ditionem, si est contra d. ditionem.
No: et quum d. enunciat d. ditionis, nihil aliud d. ditionis intendit
ex omnia, nisi quod talis res fuerit in se, et per se ipsa praeter ditionem,
si ponatur d. ditionis. et ad illa est, quod res fuerit, si ponatur d. ditionis.
No, res ipsa denominatur d. ditionis futuri.

Ex plura vitemus. qui
cum audit d. ditionis affirmativam d. ditionis, et postea dubitare, an id,
quod sibi refertur, sit verum, aut falsum, nihilominus non potest du-
bitare in eo, quod sibi d. ditionis ponatur: et intelligit, quod sibi
dicitur, aliquid in se fore, si ponatur d. ditionis: et illud, quod in se foret,
si ponatur d. ditionis, est futuri d. ditionis. Insuper qui intelligit, quod
sibi dicitur d. ditionis: et dubitat: an id sibi sit veritate refertum
si verbo caperit: quod, si illud, quod sibi affirmatum foret, se ipsa
fuerit, illud est, quod sibi affirmatum foret, et verum futuri: at si non
fuerit, eo ipso est falsum futuri: et nemo est, qui non sciat, futuri d. ditionis
onari et id, quod fuerit, si ponatur d. ditionis; et si futuri sub d. ditione
et id, quod, contra d. ditionem non fuerit.

Deinde. qui d. ditionis affirmat d. ditionis
aliquid, affert motum aliquid sibi per se, quo movetur ut possit
affert, quod res fuerit, quod quod non fuerit, si ponatur d. ditionis: et cum
affert d. ditionis non est, quod fuerit, si ponatur d. ditionis, et defacto non movetur,
et aliquid, quod contra d. ditionem non movetur, movetur in se, per se ad

rei ditionatq; et et absolute potest dixeram: 1^a est ealy, sine
eff^u et d^onti in causa sua ex^ontente, et p^onti: 2^a est fraly,
sive rei ut est in se ipsa pot^u q^uq; n^o est, si poneret^{ur} d^onti:
1^a illa d^onti in eo, quod de p^onti existat ea rei d^onta
ex^onta ip^onti in se ipsa fut^u, si poneret^{ur} d^onti: hec v^o 2^a
d^onti in eo, quod rei est in se, si poneret^{ur} d^onti: utq; futu^o
n^o rei ex^onta ad m^onti Ioann^o a s^othoma disp^o 12^a
art^o 1°: Gonety v^o disp^o 4^a, art^o 1° sol^u futu^onti in causa vide-
t^u ad m^onti, ut long^u recedat a m^onti sa.

futuretionis Additionis p[er]petuam, et infallibilem causam, siue eventus ut
 p[re]senti in c[ausa] p[re]senti requirit[ur] decretis p[re]sidentibus absolutis, et
 Additionis obliuio. Probo. Cuentus ut o[mn]i infallibiliter futurum, d[is]po-
 sitione in c[ausa], siue in dispositione sup[er] causam illam, in c[ausa]
 ex u[bi] p[re]senti dispositionis e[st] infallibiliter determinata ad dand[um] illi
 e[st], si sonat, T[er]tio: e[st] ut eventus sit Additionis futurum in c[ausa]
 infallibiliter, et ad p[er]petuam requirit[ur] quod e[st] illius p[er]petua, nempe
 Deus ut ad p[er]petuo determinat[ur] a actualis, et p[re]senti dispositionis
 ad dand[um] illi infallibiliter e[st], si sonat, e[st] d[ic]to: t[er]tio h[ec] dispositio
 sonat, et actualis. Dei nequit e[st] alia, nisi decretis. Dei ab[so]-
 lutis, et ceteris c[ausis], et Additionis obliuio, quo Deus efficaciter de-
 terminat dare e[st] tali eventui, si sonat, d[ic]to: e[st] ad hanc futu-
 rationem e[st], siue ut p[re]senti in c[ausa] p[er]petua, et ad p[er]petuo de-
 terminat ad dand[um] infallibiliter illi e[st], si sonat, siue ad d[ic]to, requi-
 rit[ur] decretis Dei subiectis absolutis, et Additionis obliuio.

dixi. Quare & in causa efficienti: & in penes causam
 factam. Sed hoc dicitur ut dicitur & in causa efficienti in
 ordine ad donum & effectum, cum quo bonum. Sed hoc
 in ordine ad donum & effectum & in causa factam. Nunc patet

fuit et in aeternum: & de cetero etiam conditionatus ad
 unum effectum & futurum causam conditionatam. Illius effectus & conditio
 est aeternus. Probo cogit. Ideo illud de cetero ad id. De cetero
 fuit & causam ad id. eventum ad id. de cetero; & semper frater
 ponat causam talis ordinis, sive dispositio, sive actus; & non
 quidam intaliter in fuit, eventum, & ad id. futurum; & hoc de cetero
 conditionatus semper frater ponat causam, nempe Deo talis or-
 dinis, & dispositio, & actus, ex quo quidam intaliter intentus, effectus
 & futurum sub eadem conditione: & sicut illud de cetero absolute & a etu-
 ternitate causalis ad id. eventum ad id. de cetero; & hoc de cetero conditiona-
 tus & futurum causam conditionatam eventum conditionatam & definitum.

At ut

hoc de cetero ponit certum eventum in aeternum conditionate futurum
 causam requirit, quod ipse de cetero permaneat, quo significatur & dicitur.
 Probat. & si quo de cetero significatur, & ad id. de cetero. Quia di-
 conditionatus, & per ipse de cetero de cetero ad dandum & effectum, ponit
 conditione: ne si illud tunc non esset de cetero in Deo, nunquam
 illud fuisset in Deo; & ex omni divina voluntate sit exaliter
 eterna, quae, aliquid non est, nunquam fuit; imo ex ipso ponit non est,
 quae semel ab ipso fuit, nequit ipsa de cetero esse; neque
 potest loco sui aliquid relinquere, quae de cetero debet ad ponendum
 effectum, & de cetero. Quia eadem & futurum causam, sive
 absolute, sive conditionate aliter effectum, quatenus, & ad id.
 de cetero, & de cetero conditionate, quatenus significatur conditione,
 de cetero: & de cetero conditionatus, quod non fuisset in Deo signi-
 ficatur conditione, nequit & futurum causam conditionatam eventum conditionate
 futurum. Connotato infra utemur. Thom.

Sic 3. dicitur. futurum

talis conditionate eventum conditionate futurum & per semper frater
 ad id. de cetero de cetero, quodam illud & de cetero frater & de cetero, sive

invenire et fratri. Sed, si futurum fratris ditionem et eventum
ditionem futuram et ipse eventus, quidam huiusmodi est prout augere
est: et quod ipse eventus ditionem futuram ditionem prout est prout
quod n'est, ad quodam ditionem a decreto Dei quodam ditionem n'est
futurum fratris ditionem et eventum ditionem futuram ad se ditionem
a decreto Dei, quodam ditionem n'est: et ditionem prout et ditionem ditionem
nec ditionem Dei quodam ditionem n'est prout ditionem prout
sive in pene causam fratris ad futurum prout ditionem et eventum
eventum ditionem futuram.

(Sic 1°: futurum fratris ditionem et ditionem
oritur ditionem ex hypothesis, quod vocat, auxilio A et ditionem et
et ditionem sub ditionem futuram, quod ditionem videtur ditionem
in suo decreto ditionem: et quod, x magis ditionem et videtur ditionem
inceptionem et ditionem magis; et ditionem illa ditionem ditionem
augere ditionem videtur, in inceptionem, in suo decreto n'est ipse ditionem
nec ditionem prout illud: et futurum fratris ditionem ditionem
ditionem in inceptionem sub ditionem ditionem n'est ditionem prout
dicionem Dei: nec ditionem Dei prout ad ditionem ditionem prout
sive in pene causam fratris. Sed minor, et ditionem ditionem
videtur in medio, et ditionem, in quo ditionem videtur in inceptionem
dignum ad se: et ditionem ditionem videtur et ditionem ditionem
ditionem sub hypothesis, quod vocat, auxilio A, in suo decreto, nec po-
tuit illa videtur, nisi in suo decreto tanquam in medio; nemo
minus ditionem illa ditionem ditionem ditionem ex hypothesis, quod
vocat, auxilio A, quod quidam videtur in decreto tanquam in medio.
ad se ditionem a tali decreto; et a fortiori ditionem ad se
ad se si videtur in inceptionem: et ditionem illa ditionem ditionem
sive videtur a Deo in inceptionem, sive in suo decreto, n'est ditionem prout
dicionem tale ditionem. Sed et omnino respondet ad ditionem prout
dicionem aliquam ab illa ad se ditionem.

magis certum quod omnes in duntaxat ditionem, i.e.
e quae ditione sit, et nunquam est ad, i.e. ditione
datione sit, et illo. Igitur ditione non interit utat, i.e.
omnis, et non ditione sit, ad, i.e. ditione, utinon
singu. i.e. ditione sit, requirit, in penes causam efficientem
deum, i.e. ad, et actu existens, ditionem u. ex, i.e. ad, acinde,
an uter sit in ad, i.e. ditione sit, requirit, ditionem
i.e. ditionem cap. ad, utinon, et ad, i.e. ditionem. et requirit
actu. De actu, et ad, existens, quando purificata ditionem, res
incipit existat. ad, i.e. ditionem. Igitur quicquid res ad, existens
res dependet a deo. De libero tunc existente tanquam acta
manifestante, sine qua potest existere.

Propter hoc disputamus: unde
facto existant in deo aliqua decreta subiecta ad, et ditiona
ta subiecta in deo de punto i.e. in deo subiectum subiect
i.e. ditione, et i.e. disputamus: an nullum decreta requirant
i.e. in penes causam efficientem, ut eventus ditione futuri sint
ditione futuri?

Sit nostra ditione, ad futurum, prae eventum mi
nime requirit in penes causam efficientem decreta. I.e. ad, sub
iecta, et ex, ad, ad, ditionem, et ad, i.e. decreta ditione
dationem cap. ad, actu, et ad, existens. Quod i.e. ad, et
omni deo sit ditione futuri, functione reali, i.e. requirit ad,
et in re, sed quod est, i.e. ditione, i.e. n. requirit in penes causam
efficientem decreta deo, quod actu sit, et quod est, ut, i.e. ditione, ut
ditione futuri, functione reali. Ans. scilicet ditione ex dictis;
et i.e. ditione. Cog. u. i.e. ditione. Sit potest, n. requirit decreta
Dei actualiter existens, et sufficit potest. Quod ditione, i.e. ditione
ditione futuri, i.e. requirit in penes causam efficientem decreta deo, quod
actu, et ad, i.e. decreta deo, quod est. Ans. e. ceteris, cog. a

Ita a pos. Itaque e. unum aut; q. eff. duntaxat sequit in
causa capaxione, qua ipse e. in se: et ideo eff. ad exi-
stentiam eff. existit i. causa ad existentiam: Et eff. nunc
existens petit causa nunc existentem et non antea nec post
existentem, et eff. solus petit causa solita existente: q. eff. 15.
Conditione existens duntaxat existit causa efficiens Conditione
existens: ut exprimitur hinc. Conditione existens causa efficiens Conditione existens
inquit, causa proportionaliter respondens, ut dicitur eff. in alio causa
actualibus et attributibus, et eff. in pos. causa, q. in pos.

Spiciendo
creata utralis i. minus essentialia dependet a pos. utrali, quia a de-
creto Dei imperare causa efficiens; at ut sit Conditionate fut, neci-
pit utralis, q. ad, e. actu existat, et q. fuit: q. neque exi-
pit decreto Dei, quod actu existat, et quod sit. Nam apud me tri-
bus e. q. eff. i. petit existens causa, nisi accipiat, et eo nunc quo
accipit a ad illa, e. existens, qui nunc e. neque actu existat, et
fuit, si q. decreto, Conditione, i. postulat e. ut, i. decreto, et operato
decreto, quod actu sit, et decreto, quod sit, et

Quia: ad utralis,
quoniam duntaxat appetat pos. utralis pos., ut ipse sit pos. nihilominus,
petit oppos. existens: q. quoniam solus petit pos. utralis, q.
fuit, ut ipse adio sit Conditionate fut, petit i. ut sit Condition-
nate fut, decreto Dei, quod actu sit.

Quo, dano aut, respondet.
Distingue Quid meo, quod eff. ut pos. bene solus, utramque,
et solitas, existit ipse existens, quo solitas comp. ena-
itor, e. natio. Quid sit ut eundem existat, i. q. q. d. d. d.
sit: agendum ut solitas. Quid sit, existat, ut eundem
ta: q. in causis natis id e. posse, ac ea: et solitas pos. ut-
ralis i. Quid sit, ut existat, inde fit, quod actu utralis ut po-

et aut: et continet: subdistinguo: ipse, aut methe: nepo aut: pui-
ca; Deo aut. Etiam actio vitalis a sui actus intrinseco deno-
minatur, solummodo virtute intrinseca; quatenus talia, ut si existant,
nulla dicuntur actiones, rursus denominatur solummodo extrinsece: quod
et per duplicem accipit: nam 1° per denominationem solummodo extrinsecam, lo-
gica, aut methe a sua causa a priori: quatenus ab eo, quod causa
solummodo est, licet, effectus habeat virtutem, et repugnet ex se
causa: Causa autem hypotetica est, denominatur, extrinsece solummodo
logica, et methe a propria a priori solummodo, quatenus propria non existat
actus, solummodo tempore, in quo est, et intelligitur solummodo extrinsece logica,
sive methe: 2° per denominationem solummodo physicam, quatenus per se habet a sua
causa, sive propria est, quatenus ea per se habet, sive actus habet per se ad du-
cendum effectum: et ut sit primum quod operatur, inde est, quod effectus non denominatur
physice solummodo, donec exstat ea per se habet, et per se habet.

Unde ergo cogit,
actio habet suam, aut non debet esse detecta in causa ad propriam causam
requiritur: et ideo non debet, imo nec per denominationem physicam per se habet, ad propria,
et ideo ante applicata per se habet, et ideo actualiter existens; et
solummodo per denominationem methe per se habet, ad existens in se habet, et ideo
habenda ab, et ideo determinata per se habet, et ideo futuritionem.

Itaque 3° quan-
tus actio vitalis per se denominatur methe solummodo est et per se solummodo
habendum in per se habet denominationem subesse, neci ratione propria
existens, ut ea per se habet, et ideo extrinsece solummodo, et quatenus
eventus per se denominatur methe futurum ad existens in se habet per
se habenda; nihilominus in per se habet denominationem, neci in decessu
effectus facientis nunc, acinde abstersis, ut existens in se habet
per se habenda.

Res Quod autem, nepdo cogit. Nec enim doc-
trina evidens patet in denominatione per se habet. Certe

Inter 4. Quod autem futurum est

decreta Dei in potentia causa efficiens. Quare, non solum ut existens
tunc, in ipso actu existens, et est nunc et ab eterno, prout
in quo in se sit. Et est in omni additione futurum est decreta Dei
in potentia causa efficiens non solum ut existens tunc, sed ipse est
purificata additione; et est ut existens nunc, et ab eterno, sed
non purificata additione ipse non est.

Secundo distingo autem: per hoc
autem: nunc autem: ratio ipsius decreti. Quid autem: et nunc est. Cuius
autem, qui autem futurum est nunc, petit ratio decreti, quod ex-
istat nunc; et per hoc solum ratio ipsius decreti, quod existat ab eter-
no: non decretum. Idem, ut existat nunc, etiam notandum, debet ex-
istere nunc, et ab eterno. Et ut in omni additione futurum decretum
potest decretum, quod existat: et ut tunc decretum existat, mini-
me requiritur, quod existat nunc, non quod existat, ab eterno:
potest enim existere, si purificatur. Idem, et si nunc non existat,
non existat ab eterno: et est in Deo non interpretatur inter-
pretatur decretum: nunc solum, debet existere tunc. Et si po-
test in additione, additione, debet existere in ab eo decretum, tunc et po-
test existere ab eo, et ab eterno, quod nunc in Deo, ex ipso decreto,
ipsa nunc est in additione decretum non requiritur decretum Dei,
et existens nunc debet existere tunc in additione futurum,
et principaliter hunc, a quo dependet, ut existat tunc, si non
potest in Deo.

Quod 1. dicitur. Si decretum Dei substat ad
et additionem ordine requiritur in potentia causa efficiens ad Deum
futura additione; et debet existat illi causa et, nunc est in
potest in Deo, et in additione additione: debet existat ut illi causa et, pot-
est in Deo, et in additione additione debet existat ut illi causa et, debet
debet in Deo, et in additione additione debet existat ut illi causa et, debet
debet in Deo, et in additione additione debet existat ut illi causa et, debet

ut 19

in 3° in 2° in 1° in 0°, huc & inde à 0° rōt, sine
 aduā abt, p^o o^o de b^o d^o h^o e^o de f^o m^o n^o e^o, sine de b^o
 q^o, sine de b^o l^o t^o, q^o aff^o in obliquo p^o rōt f^o m^o n^o e^o, et à
 qua, h^o p^o m^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o.

Suppono 2° hanc p^o

in cōf^o a^o l^o t^o p^o q^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o
 n^o a^o t^o p^o a^o l^o t^o p^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, ut
 1° d^o n^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, q^o n^o f^o m^o n^o e^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o q^o d^o
 d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, sine d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o,
 ut n^o f^o m^o n^o e^o, l^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o
 d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, ut p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, q^o ut n^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o
 e^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, m^o m^o i^o n^o t^o l^o l^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, et n^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 p^o q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, i^o n^o t^o l^o l^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, n^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 l^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o.

Qua-
 p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, n^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o
 f^o m^o n^o e^o q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 e^o q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, n^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 ut n^o f^o m^o n^o e^o, q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 e^o l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 f^o m^o n^o e^o, q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o.

Quia colligit 1° q^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, sine f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o,
 ut n^o f^o m^o n^o e^o, q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o.

Idem ad f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, ut n^o f^o m^o n^o e^o, q^o d^o e^o x^o t^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o,
 l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o d^o n^o m^o a^o l^o d^o n^o a^o t^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o, l^o a^o l^o t^o p^o d^o n^o f^o m^o n^o e^o.

devenit. Objectione quidam sub eadem ratione in-
ordinabili eveniret. Nobis sentiant plures Thomae di-
ferunt & in eo, quod ipse dicitur non cognoscere, quod
sub quam & hypothese imaginabili eveniret; cum & in na-
tura, ut dicimus, divinitate 2^a sec 4^a.

Et contra. Sicut
Gonius, et alii Thomae, errant, an debeat causam, quae potest
miraculose impediri, appellare ad functionem effectus, quod
est & situm attenta in tali causa. Et, quae sit à Deo impedi-
re dicuntur non est impossibile, & tunc, quid, impie, et abusi-
ve finguntur. Notandum, ac advertendum, errant, de iudi-
cant hanc functionem facere ipsam. Sed, quia illi dy-
stalis sit de genere, & non causa functione rei, neque in as-
pectu sui, imphens de de. Obiectio 5^a per-

perg. divina. Tunc, disp. 4. art. 1° & 1° tunc. Sicut, scilicet,
causa definitur: quod est debeat in ea ad hanc existens du-
rae sequenti. Tunc hanc definitionem non debet re-
re valere, et illa sequi. Manifestum, sed, medio destructio-
ne: de ista et m^o Thomae: quod nullus ipse sermo-
nis, non est, plane.

San in ista. Data rei, de, inquantum hanc de-
finitur, quod ut dicitur, duplex dat, rei functionis:
alia causalis, sive in ea, et alia passiva, sive rei in seipsa.
Quantum ad hanc explicandam, ut in prima illa dicitur,
acta tunc, ad illa, de functionis causalis declarandae: et
ad ista dicta definitionem, functionis passivae rei in seipsa,
et de functione. Sicut, causalis, sive in ea, dicitur in sequenti, ex
ista destructio, non rei functionis in modo. Sed, medio, de-
mo ad ista, sicut, ut debet ad ista, functionis passivae rei in

[illegible]

ni v^o h^o hom^o, qu^o p^o op^o doct^a, adducit Gonet, 7^m affant,
 quod res denominat^a futura ab ordine, operatione, et determinatione,
 causis: quod quidem nos n^o negamus; imo^o asserimus de id, quod e
 p^o de h^o a Deo denominari causaliter futurum saltem p^o
 v^o p^o de h^o n^o negant de aliis futuritionibus, nempe p^o
 et in incipere, n^o dicuntur in ordine causarum; quamquidem p^o
 alii in locis explicat; et nos in illo adducimus.

moniz. Ar. et adducit à Jones, shaver, 12 febr
articulo 13, et videt, difficile, 13 à nobis explicat, huius
veritate 5. 1. 2. Subrecto 6. in quoniam fractura duntaxat pa-

sit res futura, et an dicat aliquid Presens.
 in quibus finaliter consistat prae-
 futurum, et an dicat aliquid Presens.

Videlicet utique, intelligenda sunt me-
 diaque explicandi, quae Presens diffinitur: et ideo à rebus
 obiectivis distinguenda est utrumque respectu subiecti nomen
 prolixo evadat in varios §. dividenda est. § 1us
 explicat difficultates, et variis illa solvenda referuntur.

§ 1us
 explicat difficultates, et variis illa sol-
 venda referuntur.

Cum eadem res sit et recte, quae dicitur solis,
 futuri ditionate, l. ab, et Presens, et existens, v. g. cum idem amor
 et Quae sit solis, futuri. Presens, et existens, pro difficultate
 et sic obliquum, seu obliquum, quae res has diversas denominationes
 participat: consideranti apertum quippe de sola functione, talis est
 copiamus: quoniam ut praedicta. Nihilum futurum in se futurum, et
 an evaliter dicat, sine includat aliquid de presenti existens.
 quae quidem de putatio ditionis est tan futurum, ditionate, quae ab,
 futurum. et tan futurum ditionate nomen, quae ditionate.

Quia
 ita est ditionate, ditionate, quae accidunt futurum, prae ab,
 res ditionate in decreto. De praedicta, Presens, actu existente,
 et ab, tan subiectum, quae ditionate, ditionate u ditionate.
 in ditionate in decreto Presens, et actu existente, accidunt subiectum
 ab ditionate ditionate vero ex praedicta.

Secunda in co ditionate

in eadem, ut n. datur in rebus futuris futurum prae-
dictum in rebus, & datur ad admittat ex rebus contentis in
aliquo prae dicto; dicitur tamen ab illis, quod si in
actu voluntatis; huc v. 2. in actu in rebus futuris, tunc
futurum dicitur: accedit enim futurum ditionis nec-
esse actus libere prae dictum sumit. Certe in prae dicto
dicitur ex rebus in tempore ante ad illud intem, in quo ex re-
bus nec actus, si ponatur ditionis: ex futuris absolutis in-
teresse in rebus ut ex rebus in tempore ante ad eorum
re. Ita tenentur Dr. Antonius Perez, lib. 1. nulla addat intem
p. tractatus sua cap. 4. et dicitur devoluta cap.
1. et Dr. Martinus Spanza in dissertationibus de Deo q. 18
art. 1. et 22, Dr. Cardinalis Fontana lib. de Deo uno,
et primo cap. 40, Dr. Quadenensis in manuscriptis, Dr.
Perez Gonzales tome 1. selectarum dissertationum dicitur 18
sect. 4, attamen Dr. Antonius Perez, ut in rebus, aliter ex-
plicat hanc re, quatenus accedit futurum ditionis
(et idem in propositione dicit de alio) ditionis in quodam
cau permittit ditionis, ut refutatur ex quo necesse
sent, et sua natura resultat sua ditionata.

3^a Senten-
tia est Patris Quirini, qui dicit de deo dicitur sect. 3,
et 4 indicat potestatem basilicam affirmant futurum
ditionis ditionis in quodam actu ditionis ditionata
ponente huc intem, et cau ditionis: quod, sane actus
si quid creatur attemperatur futurum ditionis, quod
ent, si ponatur ditionis; stat, ut potest ditionis
luntat huc ponit impediri: accedit affert futurum
on rebus absolutis ditionis in actu absolutum. Idem
de futurum huc ditionata, quod ab, et e rebus fut.

quatenus dicitur in se suis... nihil aliud dicitur, nisi
ipsa semper uti uti... duratione...
...duratione...
...affirmare...
...sub quadam...
...affirmare...
...duratione...
...causale...

Nota sententia circa futuritione causale. Sive rei in causa.

futurum ut sit 3 huius diei. Vbi quod
denominat, quod 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Quia...
...
...
...
...

et est esset parca; et ut dicitur, et loquuntur, notandum, 1701
 das, in futurum, in eo, et in futurum in eo, secunda de putandis ro-
 bis de illa, et de futuritione, camali, sine effectu in eo, ac
 de futuritione facti, sine effectu in seipsa: et prout de futuritione
 calis, deinde et de facti loquimur.

[illegible]

Itaque si ponatur in debita
ad hanc se effectus, tunc dicitur denominatio per effectus
sua causa debita participare. — 10 causa potest debita,
ut tribuitur se effectus in tempore sedendi ad instans presentis,
in propria nunc existens et tunc effectus in debita futura in
causa a tali debita causa presentis; et presentis in causa
a debita futura in se presentis. 11 causa potest debita,
ut sentiat, et quandoque. 12. Ex. a. n. h. g. n. t. s. i. b. i. p.
sentit: 1, potest debita, ut g. n. t. s. i. b. i. p. hoc instans
presentis. Et tunc effectus in denominat, futurum, 1, saltem presentis
tunc in se a tali debita effectus; et presentis presentis in causa

ad illa debeat presentis causa, ut illi presentis ponat: de-
 nominatam in presentis in causa instanti, ut a causa
 uidebatur ad dandum illi a et inter presentis ad dandum
 presentis. 3° ca^o p^o te debeat in presentis dispositioni ad
 dandum et effectum p^o temp^o posteriori respectu ad hoc nunc
 presentis, in quo supponit et existens: et hinc ab illa debeat
 causa denominatam effectum debeat presentis futurum in causa, sine fu-
 tione causali.

Sit in causa debeat. futurum causali, sine rei in
 ta^o instanti in causa nunc presentis, uidebatur, et dicitur in contra effectum in
 seipso fut^o p^o temp^o posteriori: contra futurum causali reip^o
 re futurum, in dicitur et quod talis rei n^o ut in seipso presentis
 presentis. Hec debeat idem indiget explicare. Aliud est, quod
 dicitur futurum: et aliud futurum quod in causa: rei, quod dicitur fut^o
 et ipse effectum: futurum idem, sine fut^o p^o quod dicitur fut^o futurum
 causali, sine in causa debeat et ipse causa ut debeat, sine d-
 nora de presentis et effectum fut^o. Hec a futurum causali e-
 3° dicitur existens, et presentis, n^o simpliciter, et ab^o tunc
 addito diminuentem, sit presentis, et existens in causa: e-
 ffectum enim dupliciter p^o hunc existens: alig^o in seipso, p^o quod
 reddidit simpliciter, et ab^o existens, et quod n^o habet p^o
 instanti presentis, quod est futurum, et habet p^o temp^o posteriori.
 Et alig^o in causa, quod de presentis habet, et quod illa existens, nunc
 plura, et ab^o reg^o ing^o tunc addito diminuentem, et in causa.

procedendum. 9° ca^o 2° loquendi nunc futurum rei debeat
 presentis ad existendum p^o aliquatempus durat: et ca^o nunc
 presentis ut debeat, sine dicitur et contra effectum in seip-
 so a fut^o p^o temp^o posteriori debeat illi in seipso
 ad existendum p^o aliquatempus: et illi futurum, a

d'excuse et de dévotion, futur in ca. Jovis: con
hoc sensu ubi, voce futur. Lib. 1. cap. 11. de senectute
Cap. 18. ubi dicitur, inquit, uideri dicuntur, Libera, n. ipsa,
du nandy Lib. 1. de, apud futura Lib. 1. de, eorum Lib. 1. de, Lib. 1. de
fortian uideri, quod Lib. 1. de, Cod. de, mo loquitur, Lib. 1. de,
in, unum verba sup. dedimus.

ab, l, I ditionatè fut, a p^{re}sentè fut, a fut^{re} fut^{re} causali
à ce l^{re} deuantè p^{re}sentè decret^{re}, l, ab, l, I ditionatè ex p^{re}sentè
ob, quod intemp^{re} p^{re}teritè habeant, l, ab, l, I ditionatè
natè ex p^{re}sentè. Leo: q^{ue} p^{re}teritè peccata ab, fut, a et pecca-
ta I ditionatè fut^{re}, et h^{ic} n^{on} à Deo ab, l, I ditionatè
p^{re}definita: q^{ue} n^{on} omnia, que s^{unt}, l, absolute, l, I ditionatè
fut^{re}, s^{unt} fut^{re}, fut^{re} causali. in causa l^{re} deuantè
p^{re}sentè decret^{re}, l, absolute, l, I ditionatè ex p^{re}sentè ob, quod
intemp^{re} p^{re}teritè habeant, l, ab, l, I ditionatè ex p^{re}sentè.

fact^o peccata, quia dicitur, quod futuritione causati in ea
 ut cognoscere, et promittere; quatenus in ea fuerit, ut fi-
 erent, et deinde perinde peccati; hoc est, deinde colla-
 tum auxilium ex re inducitur ut dicitur, ut sua mediade
 ergo peccato ditionali sit, et si dicitur, nullus beat deinde re-
 voluntari; ut illa peccata dicitur. Quod est, quod illa voluntas,
 in causa ditionali vera est, et dicitur, quatenus dicitur, causa
 quod peccata sunt a nobis, sicut peccati, et ex illa infest, na-
 lis peccati est futurum: ut ex pluribus dicitur, et scilicet. Et tunc
 peccati futurum id est futurum, a Deo, promittit illud per
 interit, quatenus sine permissione Dei non potest an-
 te fieri peccati: quod unde talis non significat usque colli-
 gatur causa, et in peccati futurum; et promittit arguere.

hoc Verba Dei et supponit per se, quod illi imputat. Per Berg,
 tibi dicens: non est corpus Augustinus: futura ex ipso quod dicar-
 et putat a se. Male de illis futuris, quae supponuntur, a fut,
 interrogat Aug., ubi? Probo cog. qd huc interrogatio: ubi?
 idem pro se aut cordate dicitur, quod abunde supponitur, e; & fut eo
 ipso, quod dicantur, fut, a se. Hec interrogatio: ubi? a se
 cordate fieri de futuris: male interrogat, qui inquit: quid pro
 mea ita, ubi? niquid est idem, ac interrogare: quid nunc, ubi?
 dicitur interrogat Bergius, quia in alio sensu dicitur in modo loqui-
 tur. Non fut, de presenti existentia propria et inhærentia, re. si insigni:
 ideo uerum est: quod fut a corpore, quod dicantur, fut, a se insigni: ab,
 fut a presentee de presenti existentia inhærentia, et in alio, ut a ca, l,
 in seipso; quo quidam non est propria exorta, & idem: quid: et est in
 no cum a se, & a patre; et p. qualitate presentis. Dicitur a se dicitur in
 sic, et a se. Dicitur: et de futuris, seu mo, et in ingratos, existenti-

Oditionary res: ac inde sicut Oditionate apperitale, e
 illud, quod in instanti presentis non existit, existet tamen, per se, po-
 neret, Odition: et ideo futurum est, si in Oditionate Oditionis in
 casu existit, in instanti presentis tempore, et simul in eodem casu
 de re, instanti posteriori non est, et Oditionate, si ponat,
 Odition: ac inde sicut sicutale Oditionate Oditionis ad se in
 se talis sanguis, si sit, et eadem res, quae est, sit, Oditionate in
 presentis instanti, et simul per existit Oditionate sicutale, et absolute
 et sub Oditionate, id est, si ponat Odition: et vult non sit sicutale
 Oditionate, per existit Oditionate in instanti posteriori, dicit
 in presentis instanti, necesse duobus, quae oportet, et, quae
 sunt Oditionate sit, habet et, si ponat Odition.

Inde sicut
 tale dicitur ex re significat, duo instantia tempore, alia p-
 sentis, et alia, ipso posteriori, et ideo futurum involuit duo Odi-
 toria, et, et necesse: hanc in instanti presentis, et in instanti po-
 steriori. Et in instanti, in quo existens, qui loquitur, affert, et
 sicut significat, ut presentis loquenti: et in instanti, per quo
 loquenti, affert, et existens, habet, et Oditionate, significat, ut
 presentis in instanti presentis. Hic est duo instantia tem-
 poris, et, et dicitur, quae inter se distat, sicut presentis, et po-
 sterioris, presentis dupliciter dicitur Oditionate: nam, et po-
 sterioris in instanti posteriori, presentis, et habet, et necesse
 dicitur ad instanti presentis, et posterioris, et ad instanti presentis: et
 tunc dicitur. Illud instanti presentis, et posterioris, presentis, et
 necesse existit, et vult, et existit in instanti presentis, et posterioris, po-
 nentis, potendere existit ad instanti presentis, et ad instanti po-
 sterioris: et tunc dicitur illud instanti presentis, et posterioris, presentis, et
 necesse sit.

Sicut vult ad instanti presentis, et libere absolute

duram, potentiam tantum, convenienti, & dicta, quod hunc
pas in seipso, ut res dicitur, potius sit, quod estentia, l. quia
colij. siquidem de penit. dat, negat tan rem estentiam,
qua quia potius accipere futurum dicitur. Oportet quod dicta
reparat. ~~penit.~~ penit. et ipse res sit, quod nunc n. a, et
aliquid ab, l. pro ditionari. Ut induram alia ab hoc
nunc; et quod res ipse sit aliquando, l. fuerit alia duram ad
ipso nunc, et existit nunc: ut eundem. Et illa fra, vult dicit
quod res existit in seipso, et nunc.

Præterea res, que
est quia sit, ad, l. ditionata, nihil est actu, sine actu, et ne-
cessario. Vult et ipse cum futurum sit, sine actu, sine
ditionata, nihil est actu, sine et aliquid nunc actu existens:
est enim res quia sit, l. ab, l. ditionari. Quia et frater;
illa, q. est: hunc, q. est: neutra e, q. e: Ceterum qui di-
cit: res est, l. est. l. do quid sit ad eo, quod de presenti sit. Quod
sane non est, nisi sit defensor, vult et adiuvant. debent
animadvertere, ne ipsorum oblationem evadant per inane, eo
quod flo. n. etant, sup. supponunt enim nos docere futurum
l. ab, l. ditionari, et aliquid sit actu existens contra Deum,
Et independens: ab omni deo libero. Quam voluntatem ac-
tue existente; quod quidem nos nunquam evenimus; q. eundem foret
adjuvanti evenire aliquid creati, sine aliquid sit actu existens
independens, a deo libero. De oblatione existente.

Præterea
res quia ditionata sit, n. e. futura, et est, annotabimus. Subre-
ptum; ita futurum ditionata n. e. futurum, et est si ponatur. Dicitur.
Ceterum si ponatur. Dicitur existens illo instanti, ita et antequam
est futura. Itaque, q. ut dicitur ex dictis futurum est ex ipso vi,
potentiam ex ipso; sine et et n. e. n. e. dicitur, in rebus.

211
non est; et sic a ringuq dicitur qd est nunquq certum: etc.

3° 1^a est: ditionata, quibus in dictis decretis prædictis, l. moraliter, l. infalliter, etc. si non merito, cognoscuntur à Deo antequam decreto sub-
tineantur, ut habetur illis in primis. Sed, Vides, et alij Thom.
p. futuris tamen ditionatorum non ditionat ex nunc presenti ad potestatem
existendi, si ponat, dictis, p. decretis presentibus ditionem in dicto
decreto sublineantur ab eo, et oblineant ditionati, p. neq. ulla alia fun-
damento rerum. Quia eoa p. q. futuris eoa ditionatorum non
potest à Deo cognoscere antea, et independentem à suo decreto, in
ditionat, prædictis tamen decretis. Partem u. eoa nequit re-
gari. q. omnino operari, prædictis, ditionem in dictis, et illa dition-
nate fut. ut huc p. decretis ditionat, in dictis, reus u. illa.

3° 2^a ditionat. Per presentia non ditionat in dictis prædictis p. decre-
tis ditionat, l. q. aliquid actu presentis; et ditionat p. ditionem rei
existens in instanti precedente, eoa non existens in instanti de presenti:
p. neq. ut fut. ditionat in dictis p. decretis ditionat, l. aliquid aliud
actu presentis, et solus p. non existens presentis rei, et eoa rei potest
existens. Prologo. Ideo ut eoa futuris ditionat in decreto
ditionat, l. in aliquo alio actu existente; q. talis rei de presenti
e. fut. l. nulla rei defacto existat, eoa denominat fut. et
et non existens rei, q. denominat, presentia, e. de presenti p-
sentia; et huc idem non sufficit, ut presentia existat de presenti, et
debeat ditionat in aliquo decreto ditionat, l. aliquo alio actu exis-
tente: p. neq. ut presentia ut de presenti, et ditionat in aliquo
decreto ditionat, l. aliquo alio actu existente.

Hec idem nunc sunt
aut, l. ditionat, l. ditionat. Thomistae, et ideo hinc, et
inde se arripe vident, ut eoa in ditionat. l. ditionat.

[illegible]

Oct 4th 1882

licet, et ab invicem ex 3 exhibere in instanti A. Quod si
Quod si: q. una rei existens in instanti B, nihil aliud est,
nisi exclusio eundem rei, ut existenti in instanti B, sine
exclusio eundem rei ex instanti; et eadem existens rei
ex instanti B n. dicit ex 3. Exhibere, l. n. Exhibere in in-
stanti priori B: q. causa rei ex instanti B, que rei existit
in instanti A, n. supponit ex illis exhibere in instanti A,
nec hoc dixerunt ex eo, quod existat, l. n. existat in
instanti A.

Item q. eadem est causa rei in instanti A, q. d. p. u-
it existens eadem, ac q. d. n. p. u. it, et q. d. n. p. u. it rei in
instanti A, eam causa in instanti B n. dicitur ex eo, q. d.
existens eadem rei in instanti A: q. n. dicitur q. d. p. u-
it existens rei in instanti A. Maiores p. b. q. causa n.
specificat. r. p. a. re ex d. a. y, et si uel. et a. d. u. a. o. e. a.
qua rei excludit; et eadem est rei excludit, eadem est eundem d. u. a. o.
sive rei p. u. it existens, sive n. p. u. it existens. p. b. N. e. c. e. s. s. a. r. i. e.
recurrere ex d. u. a. y ad rei reductionem naturaliter: n. q. d.
rei n. p. u. it naturaliter: n. p. u. it ex indigentia r. p. u. it.
et, l. n. ex indigentia r. p. u. it reducendi ex d. u. a. y, l. n. ex
d. u. a. y d. u. a. y: a. q. u. i. d. e. h. o. c. d. e. c. a. p. n. p. u. it d. u. a. y f. i. c. i. o. n.
entitatis causa rei antequam existat, et causa p. u. it rei, p. u. it
q. d. i. a. existit.

Quod 4. ad uenturum huius p. b. amor est
n. requiritur ex p. b. aliquid actualiter existens, ut d. i. s. t. i. n. g. i. t.
ad p. b. n. e. q. u. i. t. d. i. s. t. i. n. g. i. t. m. a. d. p. b. q. d. n. p. u. it d. i. s. t. i. n. g. i. t. n. e.
m. u. l. t. u. m. h. u. i. c. e. s. t. p. b. a. m. o. r. e. e. s. t. f. u. t. u. r. u. m. q. d. f. u. t. u. r. u. m.
n. d. i. s. t. i. n. g. i. t. i. n. a. l. i. q. u. o. a. c. t. u. a. l. i. t. e. r. e. x. i. s. t. e. n. t. e. Q. u. o. d. a. n. q. u. o.
ad p. b. q. d. a. p. p. a. r. a. m. o. r. e. e. s. t. f. u. t. u. r. u. m. a. p. p. a. r. a. m. o. r. e. s. p. u. i. t.
f. u. t. u. r. u. m. e. s. t. f. u. t. u. r. u. m. e. s. t. m. e. t. u. s. a. l. i. q. u. i. d. n. e. c. f. u. t. u. r. u. m.

futuro, qui futurus est, tunc non adesse. Et tunc
non me futurum: qui affert amorem esse futurum
futurum, tunc futurus est, tunc non adesse. Tunc
non futurum me futurum. Et tunc non adesse. Tunc
deus futurum: Inauguratio. Tunc non adesse. Tunc
aliquid est futurum in ipso meo et aliquid: et affert
aliquid est futurum in ipso meo. Tunc non adesse. Tunc
et affert amorem esse futurum et affert in ipso meo
tunc ipso tunc non adesse futurum. Sed qui futurum
affert amorem futurum, non affert tunc aliquid de presenti
existens, quod sit futurum: et futurum non est adesse ali-
quid de presenti existens. Probo minus subsumptum.
qui affert, quod amor est, affert de necessitate amorem futu-
rum esse; et qui affert de necessitate, quod amor est, non affert
aliquid de presenti existens; nimirum non affert, quod aliquid
amoris est, et quod est: et tunc.

Lenocare: amor furtivus, preterfuntionem continens. l.
 in decore, l. insuadei, que, rehet. ut quo affectu incedo
 et ut quod amor, ipse amor affectu, in seipso, et in se reale;
 et in seipso illud; et in seipso ut ipse: et ut furtivus: et ut
 furtivus, et ex hinc furtivus; et ut ad illud ad
 illa, ipse in involuit: ut a seipso: et ut furtivus in
 seipso, et in seipso reale, et in seipso: et amor furtivus
 in se furtivus in seipso, et in seipso reale, et in seipso in seipso
 in seipso aliquid actu continens, quod seipso ad seipso fit;
 et in seipso alio seipso in seipso, et in seipso.

1250

6° Quia dicitur in 1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a 10^a 11^a 12^a 13^a 14^a 15^a 16^a 17^a 18^a 19^a 20^a 21^a 22^a 23^a 24^a 25^a 26^a 27^a 28^a 29^a 30^a 31^a 32^a 33^a 34^a 35^a 36^a 37^a 38^a 39^a 40^a 41^a 42^a 43^a 44^a 45^a 46^a 47^a 48^a 49^a 50^a 51^a 52^a 53^a 54^a 55^a 56^a 57^a 58^a 59^a 60^a 61^a 62^a 63^a 64^a 65^a 66^a 67^a 68^a 69^a 70^a 71^a 72^a 73^a 74^a 75^a 76^a 77^a 78^a 79^a 80^a 81^a 82^a 83^a 84^a 85^a 86^a 87^a 88^a 89^a 90^a 91^a 92^a 93^a 94^a 95^a 96^a 97^a 98^a 99^a 100^a

que ly aut dicitur a vicia Dei.

¶ Hinc et infer, cum
mediz denuo actibus libent n ee a nobis antea impedibi-
li. De finis in nra Schola puz: qd si sua media n fo-
ret a nobis impedibili, et necessitas ang a nobis inveni-
tabilis: accesserit penitus destrueret nram actus liben-
tate. Itaqz p. q. q. voluntas nra, dy dissentiendo re-
flecta, et entitativa, impedit omz realitatem, et sic
reale sumptu, nihil impediret, ne cum sit coens. Dicit
na sua de Deu; et Quia sua eadem solz pot
a nobis impedi, quatenus nos impediamus id, remanet
talis sua Quia e coens q no dissentiendo ueniret reali-
tatem p. omz impediret. Hinc autz deus dicit li-
bers.

¶ Pro soluce huius argumenti pariet quz recurrere ad de-
um, quz ut dicitur Deo, tradit. Hinc, ut ad quan-
da futuritione fundamentale et obiectum in distictu ab
ipso exista rei futur, nate uap dicitur. Deu in capdo sub-
ordinare nre voluntati: dicitur en. Hinc p. contra dicitur ne fo-
re quodam modo causa, ut Deu antea habuerit cum illa. Con-
ditionatq: id uo utqz sua, contra additione, nullatenus fo-
re causa, ut voluntas nra operet, ac quide libertati nre a-
temperamentu et effus. Hinc.

¶ Sed d. q. illa futu-
ritu fundali, et obiecta, p. d. nre, e. ad, et quod dicitur ca,
ut Deu sciat. p. nre. Hinc d. d. nre, quz de d. nre. nre
illius futuritione, independentem, et nre ad d. nre, nre
sua ead d. nre, quz d. nre. p. d. nre. p. d. nre. p. d. nre.
coz. q. futuritio p. d. nre. nihil aliud d. nre. d. nre. p. d. nre.
existendi p. nre, quz ad d. nre, et q. d. nre. p. d. nre.

l. n. (et idem dicendum de reliquis statibus) et ne-
 cessarium per dicta: & explicatio statibus Additionali, et re-
 liquorum statuum rerum, ut ab isto autem, tradita impli-
 cabitur item. Probo minorem quoad l. 3. p. 9. statibus
 Additionali ita identificat, ut cum ipso, ut nullo modo
 seipso possit dividere, et per aliquem modum dividere ab ita-
 tem ab ipso: siquidem datur in statu Additionali, qui non
 in statu absoluto: & statibus Additionali major identificat
 seipso, quia in statu abso. Probo quoad l. 3. p. 9. si hita
 identificat cum statu abso. ac seipso: & datur, dicto. virtualiter
 realiter inter utrumque statum, ut clarum, et manifestum docet
 l. 1. p. 1. & l. 3. p. 1. interpretata realiter identificata creata datur
 dicto virtualiter realiter; et hoc repugnat, ut probatur in me-
 moratis l. 1. p. 1. & l. 3. p. 1. Obiectiones Solvantur.

Obiectiones Solvantur.

Obiectio 1^a Conteritur diff. 4. art. 1° p. 4.
 futurum est denominatio realiter, et intentione: & extrinseca.
 denominatio extrinseca non potest pertinere ad alia facta, quae à de-
 creto Divino, & decretis. Quorum actu existunt, l. 1. p. 1. d.
 Additionali obiectum est unicum, et sola futurum, l. 1. p. 1. d.
 Additionata item. Sola minor syllogismus indiget probare, et
 sic probatur. Res futura non existit; et nulla denominatio
 intentione potest denominare rem non existentem: & futurum, quod
 Quodam modo datur non potest esse denominatio intentione.

Res. Sui-
 de distinctione maioris. futurum est denominatio realiter, et
 intentione: nemo. maior. Inadmixta de se, et in ad se de
 futurum, et de maior, et distinctione minor, et non inten-

et n^o in^o in^oca m^o id, quod affert de^o present^o: Dado minor^o:
et n^o in^o in^oca m^o id, quod affert de^o futuro: nego minor^o.
Similiter alioquo coen^o: et e^o ext^o in^oca m^o id, quod
dicit de^o present^o, et nego ext^o in^oca m^o id, quod
quod nego dicit de^o present^o: Dado co^o: m^o id, quod
dicit de^o futuro, nempe ^{m^o} ext^o in^oca m^o id, quod
est ext^o in^oca m^o id, quod pater^o: nego co^o: et est m^o.
non sumpt^o, et ext^o in^oca co^o. Adz b^o minor^o
et syllo^o. Dico major^o, et alioquo minor^o: et nulla
denominat^o in^o in^oca p^o. Queniam ab^o ext^o in^oca
present^o et temp^o present^o, in quo n^o ext^o in^oca: Dado minor^o:
et temp^o subsequent^o, in quo ext^o in^oca: nego minor^o.
Solut^o

et indiget explicat^o; ad e^o et^o firmat^o par^o occu-
runt exempla: Vig^o ho^o hodie peccator, et^o ext^o in^oca
Sarchy: qu^o quid^o denominat^o Queniam peccatori n^o a^o p^o,
quod habeat hodie in^o in^oca; et a^o p^o, quod habet in^o in^oca
die crastino. quod ext^o in^oca Queniam illi ad ext^o in^oca
ita in^o in^oca, quod habet; n^o ab ext^o in^oca, quod hodie,
quod it^o fuit. habeat in^o in^oca: Solut^o. quod ext^o in^oca
futura e^o denominat^o real^o Queniam f^o ext^o in^oca, et ab
ext^o in^oca, quod habeat in^o in^oca et de^o present^o: et ab ext^o in^oca
ita in^o in^oca, quod habet. Repam^o et^o minor^o sub-
sumpt^o. Vig^o futur^o p^o ext^o in^oca, quatenus in ad^o ext^o in^oca
dicit, et de^o present^o Queniam, et nego ext^o in^oca. Vig^o futur^o
ext^o in^oca, et in^oca, Vig^o peccat^o, Vig^o peccat^o p^o de^o present^o
a^o divina permissione, Vig^o Queniam de^o present^o collat^o au-
tem ut Queniam, et sua media de peccato futuro subta-
li auct^o quod pater^o aliquid dei de^o present^o ext^o in^oca
et^o quod peccato futuro, et demonstrat illud dei Queniam

testimonium, qui distinguit inter bona, et mala fut^a de
veritate q^o. 6. act. 1.º ad 10. autem dicitur, quod mala appo-
prian^t, p^{ri}ncip^o, si quod p^{ri}ncipiant magis p^{ri}ncipie de ma-
lis, quae de bonis; et q^o bona indeo p^{ri}ncipiant aliquid aliud
respondens, quae p^{ri}ncipiant; mala autem.

Obiit^{ur} V^o Gonet no 6°
res fut^a dⁱstⁱnguⁱ debet in r^{ati}oⁿe fut^a p^{ri}ncip^o, quod di-
stⁱnguⁱit a m^{er}ito p^{ri}ncip^o, et exⁱstente, et ad aliq^uod dⁱstⁱnguⁱ-
guⁱit hoc, quod sit de^hata in ea ad bonu^m aliq^udo
exⁱstⁱta: et talis de^hata dⁱstⁱnguⁱit aⁿte fut^a p^{ri}ncip^o. In^{ter}ea
videtur: q^uod id^e est dⁱstⁱnguⁱit aⁿte, et dⁱstⁱnguⁱit illu^m a
qualibet alia, ut dⁱcunt Phil^o. Minor aⁿte p^{ri}ncip^o res my-
riop^oly Obiit^{ur} in ea inde^hata, et inde^hate ad bonu^m illi
ta: res exⁱstⁱta aⁿte totaliter exⁱta suae causae, et ex-
istⁱta id^e est, ac inde^hata in exⁱta causae; atq^{ue} total-
iter inde^hata in ea facit dⁱstⁱnguⁱit in fut^a aⁿte, quae
in exⁱta causae; et aⁿte, et in ea in^{de} inde^hate,
et inde^hata: et inde^hata in causa dⁱstⁱnguⁱit in fut^a,
ab exⁱstente, et m^{er}ito p^{ri}ncip^o. In^{ter}ea Obiit^{ur} minor aⁿte
in^{de} inde^hate videtur. Res fut^a p^{ri}ncip^o, in^{de} inde^hate exⁱta
suae causae; alia^m est p^{ri}ncip^o, et exⁱstⁱta: nam est
in^{de} inde^hate in^{de} inde^hate, et inde^hate; ad bonu^m illi
exⁱstⁱta: alioq^{ue} eni^m at m^{er}ito p^{ri}ncip^o, nec magis est
fut^a, quae in fut^a, et q^uod dⁱstⁱnguⁱit in^{de} inde^hate causae; et
hoc dⁱstⁱnguⁱit aⁿte exⁱstente, quae in^{de} inde^hate causae;
ut dⁱstⁱnguⁱit aⁿte m^{er}ito p^{ri}ncip^o, debet ee in^{de} inde^hate causae, et de
h^{ab}ere: et sic res fut^a, et inde^hata, quae inde^hata in sua ca-
usa ad bonu^m exⁱstⁱta p^{ri}ncip^o de^hate sequenti.

Obiit^{ur} hoc ar-
g^ument^u ad^unc in^{de} inde^hate fut^a aⁿte Gonet^e sⁱcut^u, ut sⁱcut^u Obiit^{ur}.

nat. et pendet à suis causis; q^d est aliquid creaty; et
existat operari inq^{ue} libere ut fut^{ur}, est aliquid creaty: q^d exis-
tat operari inq^{ue} libere ut fut^{ur}, dependet et sumit deorsum à su-
is causis; et intentiones debet nominari nra voluntas: q^d deorsum
fut^{ur} à nra voluntate; et n^{on} hoc n^{on} admittit à thom^{ae}; q^d apud illu^m
quantu^m existta fut^{ur}, n^{on} operari vices p^{ro}ducenda ut ante
voluntate: nullomodo nra op^{er}atio libere denominat^{ur}, debet fut^{ur},
sua p^{ro}ductio fut^{ur}, q^{uod} n^{on} fut^{ur}, n^{on} à voluntate nra, et unice à deo
Quia: q^d obiectu^m, siquid p^{ro}bat, plus p^{ro}bat, q^{uod} intendit obij-
cens, et quam veru^m est; siquid p^{ro}bat p^{ro}bat.

Seco 3° obiectu^m
laborare ingenti p^{ro}ductione, ratio unius d^{omi}ni evadunt ma-
x^{ime} inter copula^m est sumptu^m in statu, et sine ampliat^{ur}, et ip-
sa copula^m est sumptu^m in ampliat^{ur}. Cuius in maiori existta
p^{ro}ductio derivat^{ur}, et pendet à suis causis; q^d est aliquid creaty;
ly est n^{on} remanet stat^{us}; siquid in est loquut^{ur} regis de existta
ut p^{ro}ducti, et de existta ut fut^{ur}; alioqui existta flatio p^{ro}ducti-
on^{is}, et neq^{ue} de: q^d existta fut^{ur} n^{on} est de p^{ro}ducti aliquid creaty;
ac p^{ro}ductio ut minor sit vera, res fut^{ur}, ut talis est aliquid cre-
aty: copula^m est debet ampliari ad tempus fut^{ur}; et in hac
sensu id^{em} significat, ac ista: res fut^{ur} ut talis est aliquid
creaty: et ex hac minori n^{on} lo inferre, q^{uod} res fut^{ur} dependet,
et duntaxat q^{uod} res fut^{ur} est in quantu^m talis dependet, q^{uod}
existta à suis causis: Et ex eo, q^{uod} res fut^{ur} ut creanda, sine
p^{ro}ductione à suis causis, q^{uod} n^{on} est existta minima infu-
t^{ur}, ut fut^{ur}, q^{uod} illu^m et nunc de p^{ro}ducti existta: alioqui existta
requireret^{ur} q^{uod} p^{ro}ducti existta de p^{ro}ducti, ut illu^m re-
lectu^m in p^{ro}ducti: at n^{on}, q^{uod} requirit^{ur}, duntaxat p^{ro}ducti de
nunc existta, et p^{ro}ducti, ut p^{ro}ducti p^{ro}ducti p^{ro}ducti, est
nunc existta ad p^{ro}ducti p^{ro}ducti, nunc p^{ro}ducti p^{ro}ducti p^{ro}ducti

ut eiusdem rei in ea: si res aliunde supponat, et futura in
ca; effectus inde in effectum quod dicitur deus sit non gra-
ty in causa, tunc dicitur a futuritione rei in re; ut dicitur
Societas. Itaque Antiquitas non est relicta in statu quo goluta-
ti; q' h'et causa ex causa p' ductioe sui; nampe dicitur di-
git ut applicat p' deus dicitur p' ducendi Antiquitas in
semper venturo: ac prout quod causae dicitur sufficienter existeret
res ab statu quo politari ad statum futuritionis sine causa
p' ducit requirit deus p' in genere causa efficien-
ti; ut res sit futura in re; Causae causa p'ali;
ut sit futura in causa; effectus non suadet, quod requirit
deus p' p' ducit; namque quod requirit futuritionem rei
in causa, ut res sit futura in re. Tandem ex eo, quod denomi-
natio rei futura sit Deo libera, non inferat, quod dicitur p'ali-
tate p' deus Dei liberi: alioquin enim omnis denominatio cre-
ata esset p' ducit, p'aliitatem deus Dei liberi: igitur
est libera Deo.

Ad 23. Quidam dicit, eam validam multum
reducentem: nam et ad ipam duplex datur, nempe politica,
aliam ex p' causa, et aliam ex p' effectus. Item dicitur in di-
vina dispensatione: ut non dicitur in divina dispensatione; et in re repug-
na reus, quo sit in divina dispensatione: et si exemplum, quod
animo obediens in antea ad id inferat datur duplex si-
militudo reus; alig rei in sua causa determinata: (si res in re
italy sit, ut eam possit h'ere) quod dicitur p' deus Dei:
et alig rei in re, quo quidem, non p' deus Dei p'aliitatem, sed
p' hoc, quod res p' ipso nunc p' ducit in re, et p' hoc nunc
eruntat. Ad 2. exemplum dicitur. Si res in re
p'ali, et in re p'ali ex p' ducit, manifeste repugnat: et
cui datur repugnat, quod datur in re ducit. Alii ad res

reproba: & duras instantibus, ita ut de presenti des, carum,
existeret, tunc futurum, l. duratorem, cui coexistet postea res
futura, ergo tempore posteriori existat res fut. Quedo
cogit. Minus a subsumptis dubitans: tunc existit futurum
hoc, p. praeteritum, quod dicitur, quod res fut. existit: nomen
res: id, quod minus praeteritum dicitur. Quedo minus. Nomen
Dixit tempore posteriori, quod praeteritum dicitur futurum, existit
in illo tempore, in quo existit res, quae erat fut. De
hoc annexo, et sup. obiectione. Propinqua dicitur futu-
rum p. praeteritum, quod dicitur, debere existere, quod
non existit denominatur futurum: quia praeter denominationem debet
existere p. illo tempore, p. quo dicitur existere p. affixum ta-
lis denominationis; et p. affixum futurum affixat, futurum p. am-
plius, sine alienatione; siquidem copulae unum est, et
de presenti, et de futuro: o futurum, quod est praeter denomi-
nationem futurum, ita est de presenti, ut ly est sumat. p.
amplius, sine alienatione. Casus. q. error debet
dari. Quidam, qua datur, Oritur; et futurum non datur, de
presenti, nisi praeteritum: o futurum non debet dari de pre-
senti, nisi alienatione; p. praeteritum debet dari p.
res futurum, quod praeteritum significat, quod res ly existit.

In-
dixit 3. futurum ab, nequit Oritur inexistit rei
futurum p. se sumptum, ut est casus; neq. ad hunc, l. ad hunc
est in tempore, l. duratorem fut. q. inde sequitur, Quid non cop-
monere res futuram, si tempus futurum non est; sed hoc end-
tendit; siquidem in illa hypothese Deus potest cop-
monere aliquam res, quae nunc praeteritum non existit, exi-
stentia est, et hoc est res illa de futuro: o potest copmonere ut
futurum... et si nullum est tempus praeteritum, ne futurum.

Sed de his antiquis 3^{is} et neque quo
 ad 23. q. si fuerit uolens inuenit tanquam in ady. uolens
 inuenit tempus, l. duratq. futurum. Ad hoc aduocatur di-
 stinguere illa. 1^a q. inde sequetur. Sed n. coponere
 futurum, i. tempus tan ex tunc, quod inuenit, hoc e-
 duratq. uel inuenit n. eam. Quid? 1^a q. n. est tempus ex tunc
 ex futurum: n. p. Obey. si supponamus p. p. l. in p. l.
 Quid? 1^a q. n. p. l. ab omni duratq. a. b. l. tunc eam
 n. est p. p. nec p. l. nec fut. i. quidq. caret omni
 duratq. a. b. l. tunc p. p. n. p. l. illud uidere uolens
 in se; att. n. p. p. illud uidere, ut habetq. ex tunc, et
 ut n. h. ex tunc p. n. p. l. q. n. h. h. d. g. l. c. q. t. q.
 Et eandem q. habetq. e. c. n. t. q. d. u. e. l. i. r. e. a. l. t. e. r. q. d. a. r. a. t. p. r. e.
 q. et aliter futurum: ac uolens. Sed n. p. p. illud uidere ut fut. 3^a
 p. p. 3^a q. l. d. a. r. e. t. t. e. m. p. e. s. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. u. m. a.
 duratq. fut. q. d. e. f. a. c. t. u. n. h. e. t. a. t. u. i. si supponamus, d. a. r. t. e. m. p.
 p. p. i. e. s. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m.
 in hac hypothesis n. p. l. ex tunc p. n. p. l. q. n. h. h. d. g. l. c. q. t. q.
 n. e. s. t. p. a. l. i. u. e. f. u. t. 3^a q. n. e. g. a. t. i. u. e. f. u. t. e. t. e. x. i. s. t. e. n. t. u. m. i. n. r. e. i. q. u. i. d. e.
 e. s. t. e. x. i. s. t. e. n. t. u. m. i. n. r. e. i. e. t. t. n. e. e. s. t. p. r. e. s. e. n. t. u. m. n. e. c. p. r. e. s. e. n. t. u. m. n. e. c. p. r. e. s. e. n. t. u. m.
 fut. q. e. a. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m.
 duratq. fut. q. d. e. f. a. c. t. u. n. h. e. t. a. t. u. i. si supponamus, d. a. r. t. e. m. p.

Obiectum 4° q. d. futurum est
 Subdistingue p. h. i. c. futurum est libere Deo: q. d. quid uolens a Deo
 p. illo instanti: ac uolens ex tunc deus Dei e. illud. C. a. b. l. e.
 p. h. i. c. q. n. e. g. a. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m.
 Deo deus uolens e. illud. Quid? 1^a q. n. p. l. illud uidere ut fut. 3^a
 q. n. p. l. illud uidere, ut habetq. ex tunc, et
 ut n. h. ex tunc p. n. p. l. q. n. h. h. d. g. l. c. q. t. q.
 Et eandem q. habetq. e. c. n. t. q. d. u. e. l. i. r. e. a. l. t. e. r. q. d. a. r. a. t. p. r. e.
 q. et aliter futurum: ac uolens. Sed n. p. p. illud uidere ut fut. 3^a
 p. p. 3^a q. l. d. a. r. e. t. t. e. m. p. e. s. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m. q. d. u. c. e. n. t. u. m.

2^a Deo natus, nec aliq: e^o actu libere, coactus
ab illo actu volens. Ans. quod 13° e^o actus et q^o quod
13° q^o id e^o aliq: quod evenit ab extrinseco p^oter intencio-
ne agi. Et nihil p^oter Deo ab extrinseco evenire p^oter eius
intencione: q^o id aliquem imperfectionem in quiditate, et libertate
Quina: p^oter.

Deo Lixpdo an: no ca fur3 et3 sub Ditione
 hunc futionem: e libery Deo abt, et simpliura: re-
 go an: e libery Deo Ditionate: subditio: si ranno ut
 de actibz onz libery: e libery Deo Ditionate libentate,
 qua Deu debet: itaq, ut pdrz sit, quz n sit: nego an:
 libentate, qua Deu velit se disponere, ut debeat a mea:
 Quedo an: et nego co3.

Ad 13^{am} antij^{am} 6^{am} distiguo ant^{em}: h
 e minus amabili a Deo, qu^{ia} scilicet amore decenter ef-
 ficatur ill^{ud} e futur^{um} conditionate: nego ant^{em}: 1, amore sim-
 plici placentis in eund^{em} res fututione conditionate
 tentione decenter eund^{em} existent^{em} absolute: Subd^{istinctio} qu^{ia}:
 n^{on} e minus amabili a Deo natus: nego: libere: omittant^{ur}.
 Quid^{am} de v^{er}o natus proced^{it} e a Deo in the ut p^{er} se natus
 coarscente: q^{uod} n^{on} e natus amandy de bonis: in the ut po-
 te finis a Divina voluntate libera. Resp^o q^{uod} n^{on} e subd^{istinctio}
 at^{que} Divin^{um} libere, quod eam libera p^{er} se a^{ut} conditione, Deu-
 ritate libere; q^{uod} id est dono Dei e in p^{er} se utate eund^{em}, inde e quod
 n^{on} p^{er} se Deu^{us} illud est causer decenter: n^{on} Deu^{us} est p^{er} se est causer
 decenter, quod eund^{em} libere n^{on} e subd^{istinctio}.

Ad 3^{am} antij. p. 9^{am} ad additionem median
inter huius librum, et novum; Haec quod v. p. nec d. h. librum ad
dictionem ferunt, a quod d. h. librum, nec r. h. d. h. g. h.

ad obsequium maiorem, et repositum minus, et per hoc adiunctum.
 Quod quod aliquid eveniat per conditionem ab exterioribus, sicut
 eius intentionem, sive ab ipso non intentionem antea, non intentionem
 hanc hanc, nec super eius hanc, nec aliquid aliud, et ad hanc hanc,
 et distantia, et via Divina, et aliqua via conditionate fuerit, sub
 conditione voluntatis Divinae subiecta; ac inde minime arguitur
 imperfectionem, et iniquitatem, et in libertate Divina. §. 6. Obiectio 5.
 Thomistica petita a transitu de statu polititatis ad statum futu-
 rionis exarum. §. 6.

Obiectio 5. Thomistica petita a transitu de sta-
 tu polititatis ad statum futu-
 rionis exarum.

Obiiciunt S. Hieronymus, Todey, Baronius,
 et ex ipsius Todey diff. 6. art. 1. §. 8. Impletur et transiit de
 statu polititatis ad statum alium futu-
 rionem, nisi medio decreto;
 et futurio conditionata manifestatur, cum dixerit, ad statum po-
 lititatis ad statum alium futu-
 rionem: et debet fieri decreto;
 Exortens: et antea ad hoc non potest dari futurio conditionata reus.
 Quod maior. et ille transiit hunc reus in ratione sui, et dependen-
 ter a causa externa illius transiit; atque non potest esse alia causa
 externa illius transiit, nisi causa et medio suo decreto agi
 et influere: et §. 8.

Res hanc obiectum, quia magis faciunt
 adversari, et omnes debilitant; ac inde minor illis transiit
 Todey uero docimur. ad hanc hanc arguitur valde torquens
 magis defensionem; et ideo decreta illi abundantius satisfaciunt.

Quod per maiorem impletur et transiit de statu polititatis ad statum alium
 futu-
 rionem, nisi medio Divino decreto, si transiit reus
 qui actu sit: Deinde maior: qui est: repositum maior. Sicut diff. 6. art. 1.

vocaretur auxilio A; et quod Per Dentinet, si vocaretur,
auxilio A quodammodo fraterne et Ostendit, ab ipso Dem sub
illa dicitur Petru: Per Consequens Ostendit sub auxilio
A, quodammodo fraterne et Ostendit, ab ipso Consequens Ostendit
accepto. Ostendit, ut Per Dentinet, si vocaretur, auxilio. A, si im-
poneret, aliquid defacto existeret, et sit, quod existeret, ab
eo quodammodo fraterne, et Ostendit, quod Per Consequens, a quo, si Per
vocaretur, tali auxilio, quodammodo Dentinet: nam idem Astari Per
fraterne Consequens: ac... Per Dentinet: Ostendit, ab ipso Dem fraterne.
et Ostendit, quodammodo, si Per Consequens, quod Dentinet: ita ab ipso
Consequens Ostendit, quodammodo, quodammodo fraterne, et Ostendit, quod Per Consequens
Consequens, si vocaretur.

Per, quod ipse Dem exhibere, si im-
poneret, dicitur, si quodammodo ab ipso Petru: ad statum Petru
exhibere, quodammodo efficiens, si quodammodo, siue in Petru, siue efficiens
siue ab ipso, siue a quibus, siue in Petru, quodammodo, siue
Consequens, siue in Petru, siue in Petru, et Petru, et Petru, et
Ostendit. Per Consequens, quodammodo, siue in Petru, siue in Petru, et
dependet a suis causis efficiendis; et quod si Consequens, si
fuerit, siue, quodammodo Dentinet, et quod siue Consequens: quod
Per siue Consequens, si vocaretur, siue in Petru, nec quodammodo, nec dependet
defacto; et quodammodo, quodammodo, et dependet a suis causis effi-
cientibus, si imponeret, Ostendit. Unde ex si daretur auxilio, Per Dem
fuerit dependet a Dem Per Consequens, siue in Petru, siue in Petru, ad quod
se Per applicaret, siue in Petru, siue in Petru, et collocaret in libere ho-
minis arbitrio, Dentinet et Per Dentinet. Et inde Per Consequens
si vocet, causam, siue in Petru, siue in Petru, et a voluntate
Petru: a voluntate Petru ut daretur, et a Petru daretur, voluntate
Petru.

Et sane in propriis vocibus, quod homines Dem in loquuntur, in

Supponens qd ipse entitate obis satisfaciatur. Simpliciter nego an:
Veritas obis ex nuncia supponens qd obis reduplicatè ut tali;
Sive ut ex nuncia denominato qd ipse: sive, ipse ut copulato.
Quedo an, et nego coq. in ea enq arguens illegitime, et falsa-
cetera transit à veritate reali interthali, et ex nuncia, sive à
cognitione vera ad qd ipse vera copulato, sive ad ipse entita-
ty, sive in nuncia, et trans accidentali veritatem obiecti. Ceterum et
de obiecto duntaxat a priori datur veritas reali existens, et de
presente, et de futuro. datur veritas reali p[ro]p[ri]e, sive actus
noster intellectus de p[re]senti veritas, quod inde rectè deducatur, quod
obiectum in se est ens, aut p[ro]p[ri]e. Ita de obiecto
lo, quod nunc est p[ro]p[ri]e possibile, et sub conditione
est ens, datur scientia, et veritas formalis p[ro]p[ri]e
ens.

[illegible]

quod libere dicitur, si ponatur, dicitur.

Præterea, in 13. dicitur
quod autem dicitur, falsissimum, quod patet. Supponunt eodem
modo, in suis objectionibus, quod magis. Et quod ex ista,
debeat, in futuro. Dicitur, supponitur, ad id recipi, et de
facto non est. In quantum potest, et aliquid aliud habet, et quod
quod cum oppositum in modis, inquantum Celsitatem in non modis
non dicitur. Et ex ista, debeat, aut futuro. Dicitur, Celsi-
tatem, actum, actum, et nunc in me potest, et in manu, quod cum dicitur
tamen, nihilominus est. Quod quod potest, et quod habet, quod cum
Dicitur, in dicitur, dicitur, et in manu. Quod apud Celsitatem ma-
nere.

Inde ea modis non est extrahenda simpliciter, et de se habet
Quia potest, et est extrahenda de futuro. Dicitur, hoc est, extrahenda
est. Neque enim ab eterno, nec aliquid transiens est de statu meo
potest. In futuro, siue in statu futuro. Dicitur, non quatenus
in tempore, potest. Dicitur, extrahenda de potestate ad existens, siue
ad statum absolute. Neque est de statu modis, et de statu. Neque est
unitas participata in eadem, aut dependens à deo, sed à di-
vinar voluntate, et est: et uno verbo in explicis. In omni-
lo dicitur. Ince rei à potest, et in omni. Si ponatur. Dicitur
et ideo dicitur in meo potest.

Ad apertum. Quia non est
nullus in potest, aut qualitas, ita in existens, nullus in
potest, aut in potest existens. Quod id, quod non existens,
et de statu existens, si ponatur, dicitur, nullus in potest
et in potest, siue potest existens. Et in, ear
habet, si ponatur, dicitur, et in Celsitatem. Modis non ma-
gna existens in statu potest, quod oppositum in modis, si-
ue in manu. Et in: et ea modis non magis, gaudet potest.

capitulum, et dictatum, et quod, in hunc modum existens,
 quod cum dictatum, hunc modum: $\exists$ nunc meum est, et
 sic cum dictatum si meum est.

Instat Iohannes de Thoma.

Quod, quod dictatum dat, in futurum dictatum, et dicitur illi, de
 factum participat a dictato Quod existens: $\exists$ participat
 a dictato Quod existens.

Respondeo ad hoc: Veritas facti, et
 intentionali, ob hoc existens: Tunc autem: veritas realis, et ob hoc
 intentionali: nam supponit, vult, quod veritas realis, et ob hoc inten-
 tionalis dat, de facto, seu dicitur futurum dictatum: illi, cum $\exists$,
 dicitur, si ponitur, dictum $\exists$ participat a dictato Quod
 nunc non existens. Atque, quod transitur rei de potentia ad existens,
 quod transitur non est, et ponitur intempore, si ponitur dictum, id est
 ex potentia coponitur, dat, ab existens veritas facti, inten-
 tionalis de futurum dictatum, independens ab omni dictato ex-
 istens, et dictum, atque est dictum, quod in aliqua suppo-
 situm, et dictum fundat, et dicitur in infinitum Quod inter
 affectionem $\exists$ coponente coponitur, et tunc coponente quod
 existens, ut quod dictum ducit, non minus, quod quod
 quod existens, sine existens, sine pot existens.

Replicat itaque autem.

Quod, Quod dictum dictum supponit veritatem futurum dictatum:
 si non est, a quo dicitur, causatur.

Respondeo ad hoc: quod
 dictum non, quod in adveniens factum est. Inveniens, quod tale de-
 cretum non existens, nulla, veritas supponit. Quod si existens,
 non supponit veritatem ob hoc intentionem cum dictum futurum, et ponitur, quod
 ut dictum, et ut dictum a dicto habere arbitrium, et causatur,
 et ponitur, siquidem non est dictum non arbitrium, quod

illa ponetur. 3° supponetur unitate pro de intentione q^{ue} -
fuit futurum conditionale, ut supra sup^{ra} d^{icitur}, Oditorum de his: q^{ue},
unanimes Q^{ui} docent Theologi de his: Q^{ui} in mariis & suppo-
nere sup^{ra} d^{icitur} Dei sine medio, sine libero de his, & di-
ditione; atque in tali de his & facti inductione, nec re-
ut ex p^{re} ditione: accipere, & requiritur se, et supponitur in-
3° simpliciter in tali ut in dictione. Unde d^{icitur} in p^{re} ditione: in p^{re} ditione
se p^{re} ditione, a quo de his, earumque facti, et intentione: sed de
p^{re} ditione: p^{re} ditione ob huc, sine intentione: re p^{re} ditione. Q^{ui} in p^{re} ditione
adversus de his Dei in mariis, in quo fundat, d^{icitur} Dei
ut, causat, aut est, ut de ex huc, l. ex huc, a quo
de his, l. de his, aut opera libera, q^{ue} e. vel est in p^{re} ditione
sui veritatis ob huc, seu intentione.

Insuper adversarius tradit
David ad p^{re} ditione huc p^{re} ditione ad huc Dei est ditione fut^{ur},
& hoc huc est huc aliquod p^{re} ditione veritatis: ut ex huc p^{re} ditione, ut
futurum ditione; atque hoc p^{re} ditione est aliquod creat^{ur}; siquidem nihil
creat^{ur} est ad p^{re} ditione est aliquod in creat^{ur}, ut de his libero Dei ditione
onate ob huc: n^{on} a p^{re} ditione veritatis Dei tradit David n^{on} p^{re} ditione deo-
m^{on}strat p^{re} ditione fut^{ur}, q^{ue} est fut^{ur} ditione.

Respondeo autem, res de
p^{re} ditione. Creat^{ur} res ditione fut^{ur}, huc ab p^{re} ditione p^{re} ditione ad huc
Dei ditione, hoc quod est de veritatis, et realitatis ditione fut^{ur} p^{re} ditione
sui temp^{or}e: huc autem hanc denominationem n^{on} est huc aliquod de de
p^{re} ditione, & fut^{ur}, seu quod illud est, si ponetur, ditione. Et
p^{re} ditione hanc denominationem p^{re} ditione, n^{on} est huc aliq^{ui}d
de p^{re} ditione, recipere; sed p^{re} ditione. Q^{ui} est, q^{ue} sup^{ra} exponit.
q^{ue} sunt non nulli denominationes, q^{ue} sup^{ra} exponit, et una hanc, est p^{re} ditione
de p^{re} ditione nihil hanc, ut claretur ex p^{re} ditione d^{icitur} Aug^{ustinus}, lib^{er}
3° de civitate beata. Negat, inquit, quomodo dicimus, huc coexistat

expectat, huc nuditas: expectat enim vultus et non hendi: qua-
 se putat, quod volo, ex pte, et ponam; ita dicimus, huc
 expectat, ac si dicamus: nec non huc. quid de partibus? Certe
 temporis est avaritia: dicitur futurum. Petri ab ipso huc ce-
 re, et realiter futurum; ac dicitur: ab ipso huc in hunc et hunc
 et in tempus, de hunc: ac inde ly vultus realiter cadit in pte
 quod illud non habet in tempus, l. ab, l. ditionate; n. u. sap, aliquod
 partem illi de presenti dicens ab ipso.

Viget adhuc aduersum illud,
 quod est possibile, et non est factum, nec futurum, debet esse prout; et futurum
 non prout futurum. Petri est aliquid possibile, et non est prout, nec futurum;
 et est prout. Ista. et est illud ipse, qui dicitur ditionate futurum, non
 sit de presenti; et est, si ponatur, ditionate prout, futurum, a qua
 denominatur, ditionate futurum, de presenti dat, et nunc est ali-
 quid: pte.

Res distinctio maior: si aliquid indubitabile, seu prout
 ex partibus proutibus, et simul existentibus: Quedo maior
 si aliquid prout ex partibus successivis, et indubitabilibus: nego maior.
 Certe distinctio minor: et futurum prout, ditionate futurum, et est indubi-
 tile, seu prout ex partibus simul existentibus: nego minor.
 et ex partibus successivis, et inter se indubitabilibus: Quedo mi-
 nor, et nego cog. Certe aliter distinctio maior: illud, quod
 est prout debet esse prout pte, quod non est futurum, l. prout;
 Quedo maior: pte, quod est prout, l. futurum: nego maior: et
 distinctio minor: et futurum non est prout, l. prout ditionate: Quedo
 minor: et aliquid minor nego minor: non futurum includit non est
 et est; ac contra includit existens, et est, l. prout non dat prout
 et futurum. Certe distinctio minor: si prout aliquid prout, l. prout
 existens: Quedo cog: et minor aliquid ditionate: nego cog. Hanc doc-
 trinam vultis esse explicationem.

Alij obiectiōnes enodantur.

Obiectio 6^a recte dicitur: nunc
res est futura: ineptè v^o dicitur: nunc res est: si pot^{est} affirmari
 in copulā quodam sit fut^a; et copula est importat tem-
 pus præsens: p^{er} futurū, quod per copulā affirmat^{ur} est aliquid
 desinenti.

Res 1^a, nego antecedens: etenim in omni r^{ati}o-
 nali non dicitur recte: nunc res est fut^a: et debere dici: res est
futura v^o p^{er} v^{er}bi ab hinc dicuntur.

Res secundo: distinguendo
 ans: recte dicitur: nunc res est fut^a, accepto h^{ic} est p^{er} r^{ati}o-
 nali, et r^{ati}o-
 nego t^{em}p^{or}e: improprie, et alienat^{ur}: Dico ans. Et distingo ans: p^{er} pot^{est}
 affirmari, copulā est sumpta p^{er} r^{ati}o-
 fut^a: nego t^{em}p^{or}e: improprie, et alienat^{ur}: Dico cog. Etenim in v^{er}bo est
 alienat^{ur} accept^{ur} minime accipitur absolute desinenti, sed requirit^{ur}
 aliquid desinenti, et ab h^{ic} existens, ut res sit fut^a. Unde r^{ati}o-
 nali: nunc res est futura: si sermo sit de re ab h^{ic} fut^a est: res
est: et si sermo sit de re ditionari fut^a est: res est, si co-
 nat^{ur} talis dicitur.

Unde distingo minores subsumptas: sed copula
 est importat t^{em}p^{or}e. Dico sumpta p^{er} r^{ati}o-
 nali: sumpta alienat^{ur}, et improprie: nego minores. I. alienat^{ur}-
 bique: in illa modificat^{ur}, quod p^{er} r^{ati}o-
 distingo t^{em}p^{or}e: si futurū, quod p^{er} copulā est affirmat^{ur} est aliquid desinen-
 ti, p^{er} r^{ati}o-
 si aliquid sit, quod nō p^{er} r^{ati}o-
 dicitur desinenti: Dico cog.

hic. Loc. 1us p^{ri}us f^uit, ut ostendo. q^{uod} copula est Q^{uod} notat singul^{um} p^{ro}-
 positi^{onem}: inferunt ad unguem p^{ro} p^{ro}bat^{ur} Est aliquid de p^{re}senti: ex^{emplum}, ex
 eod^{em} aut^{em} d^{icitur} ill^{ud} infero: p^{ro} sub^{jecto} est aliquid de p^{re}senti. Probo eod^{em}.
 Veritas p^{ro} ad p^{ro}bat^{ur} v^{er}it^{atem} in p^{re}senti^{onem} duor^{um} p^{ro}bat^{ur}, v^{er}it^{atem} p^{ro}bat^{ur},
 et sub^{jecto}, et copula est affect^{us} de p^{re}senti^{onem} in^{ter} v^{er}it^{atem}: p^{ro}bat^{ur}
 p^{ro}bat^{ur} debet est aliquid de p^{re}senti, ita et sub^{jecto}, et huius m^{od}i.
 sint v^{er}it^{atem}: p^{ro} est ad unguem hoc p^{ro}bat^{ur} h^{ic} v^{er}it^{atem}: Antiphr^{asis} = p^{ro}bat^{ur}.
 q^{uod} est est existat f^uit de p^{re}senti; nihilomin^{us} Antiphr^{asis} f^uit
 huius n^{on} existit de p^{re}senti; siquid^{em} p^{ro} affect^{us} p^{ro}bat^{ur} est
 in sub^{jecto} affect^{us} dat^{ur} nunc p^{ro}bat^{ur} huius p^{ro}bat^{ur} affect^{us} Antiphr^{asis}
 huius.

[illegible]

3 ~~non~~ summulitibus potest declaramus, ^{de} ^{quibus} ^{spec} ^{sum-}
multitas valde notis, et a nobis in Clementi Disputat: salutis
subis, quod exponit, a proph: quod sanè fundat, in alio

in minus not, ut, si n. ly. non not, et significant:
 et idemque aliud m. re, et ex n. app. 3. signifi: et aliud ut
 (iuncti) ut aliq. (re, et n. app. 3. significant. Unde ut habent
 diuersa, appellata, ampliata, restrictione, alienata, et stata:
 que, omnia ubi not, explicamus: et quidem ea n. habent omnia,
 n. quilibet huius potest aut limitare, aut ampliare, aut restrin-
 gere, aut alienare significandi alterius.

Unde dicitur n. curat, n. ly.
 solutione, et mala aduersarij habet: ut Idem e nunc futurum: Exer-
matio e presentis: que quidem hanc dantur, potest et seipsum, et
 copula e semper semper stata, hoc, n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 et stricta significandi, ac p. e. d. ac: coincit ad differentiam
 potest augere p. alienata, ac p. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 et latere: et tunc alium n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 improprie significandi, ut alterius a suo statu admitat, neque
 ex illa aliquid certo deducit.

Acti. amigrant aduersarij copula
 e tanquam repulsi prae: ut debent e. d. ac p. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 flexione n. ly. tanquam repulsi prae, quod copula e signifi-
 cat. Insuper in p. d. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 tempus p. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 p. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 q. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 et aliud de fut.: et e quoddam p. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 accommodando naturae, et temp. prae, non fiat duo, unum de
 presentis, et aliud de futuro: ac p. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 e futura, et n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 existens, potest n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.
 e ut duo respiciat, et significat, prae p. n. ly. n. ly. n. ly. n. ly.

duplex copula, inveniendi: et de presenti reperit in et res:
et de fut, affertur res erit. Etiam cum copulae res respiciantur
in hoc, potest in unum accipi res statim; et in alterum res alienarum:
et ita in unum potest accipi res statim; ita et potest accipi res ali-
narum; imo potest accipi in multiplici sensu res alienarum in eodem

Instat: res Antiphras in ad, et proprie futurus. Pr
co. 9 ca. Antiphras est futurus, quia accipitur copulae
in hac pp: Antiphras est futurus: et res in accipitur proprie, et im-
proprie: Antiphras in ad, et improprie futurus.

Res dicta
pro con: res Antiphras in ad, et proprie futurus, sumpto
ly est proprie ad alio no alienante: Dado cog: si sumat
ly est, quatenus proprie, et ad, significat, ut divinitus et alio no
alienante significat, quia proprie est in se, et res ad alio no,
proprie est. Nepos cog. Ad gr duo verba ma ni, distin no ma ni:
res: in accipitur proprie, et improprie, si attendatur relatio ad signifi-
cat, quia habet res, et ina alio no alienante: Dado minor:
si attendatur relatio ad significat, quia habet et alio no alienan-
te: nepos minor, et res.

Etiam in dicta pp: Antiphras est futurus,
ly est significat improprie improprietate op, proprietate in signifi-
cat, quia proprie est in se, et res ad quoniam no alienante est:
in improprie, improprietate excludit et proprietate in signifi-
cat: no verba significat proprie est proprietate, quia signi-
ficat copula est ut divinitus et alio no alienante, pl et no ali-
ment. quod alienans in excludit et proprie significat co-
pula est, et antissa ill, quia in se sumpta habet in ill,
quod habet ut divinitus et alio no ip ad alio significat,
inveniens transfereat: ac inde, ut se sumpta significat

si autem deservit, et alieni: appropinquat, et
in significat aliquid deservit existens, nihilominus at
iuncta utroque futura in deservit, et de futuro proprie
significat: ita, in futura manifestum est ad signifi-
catum deservit, ut significat autem in appropinquat, et alieni
reduplicative, et in se, et specificative sumptis: quod, eadem in signifi-
cat, quod antea est futura; et quod est existens, et proprium.

Respondet

ita et doctrina hoc exemplo facile percipietur: unus patet est metaphorice;
phorice; at quare sit unus patet unus; nihilominus non est improprie;
et appropinquat unus metaphorice; et ly metaphorice exde-
dit proprietas, quam non unus patet, et non quod patet, ut dicitur
in uno metaphorice. Ita similiter dicitur: est futura. Obicitur

Obicitur 1.

propterea: res est futura est nunc vera: et nunc datur. Obicitur haec,
denominationis: pro vera; et unus ex dictionibus huius deno-
minationis est dicitur obicitur: et nunc, et deservit datur dicitur ob-
icitur dicitur pro.

Res dicitur autem: est nunc vera, si accipiat, ly est
propterea adit: hoc est: tantum univocaliter, intentionaliter, cum actum
tali, qui denominat, unus, quod cum veritatis obicitur: pro autem
si accipiat, ly est propterea inadit, et in actum, qui datur, unus: et
inadit, et alienus, et non veritatis obicitur. Dudo autem: et dicitur
hucusque datur: et nunc datur et est, si sumat, ly datur ea ratio,
quasi significat eadem dictionem pro ly haec: pro vera: Dudo autem: alio
modo: pro cog. Recole, quod diximus inter solvenda priores instau-
tias. Obicitur.

Obicitur 8: est futura est denominationis proprius: et datur
deservit ultima actualitas, in se habet illud. Quid est dictionis pro-
pria datur: est pro vera: et nunc datur hoc, quod est, et in dictione

Particulars Particulars

Quo 10° Instans. Si denominatio de-
scriptiva, non solum propria, sed etiam subiectiva debet dari de presenti; si quod
de denominatione non est solum propria, sed propria et subiectiva; et utrumque
in Quibuslibet; et non dat de presenti subiectiva. Si dicitur denomi-
natio, ut est certum: et non dat, de presenti ea denominatione: si idem
est: et dat, de presenti denominatione, non dat de presenti ad distincti-
onem denominationis; et non ducuntur ab eo in modo fatentur, dari
de presenti denominationem, unde subiectum non datur de presenti omnia di-
stincta denominationis: ita etiam ab eo in modo ponuntur ad rem
dari de presenti denominationem. Si dicitur, unde subiectum non datur de presenti
omnia distincta huius denominationis.

Rio de Janeiro, 19 de Jan.

¶ Certe quoniam res nunc vere dicitur futura; nihilominus res, quae
dicitur futura, et ipse futurus in maiestate sui est, nam per con-
tentum rei, quae nunc est, et erit, non est aliquid praeter, et, aliquid
praeter in se habet rei: accento igitur esse futurum non est denominatio
praeter omnia sui distinctiva. Et sane etiam praenominativus notus est,
quod verbum est in participio praeteriti significat praeteritum: et per
hunc fit, ignotus futurus.

Additio, res distincta ant: et addi-
Ponate fur: det: eueria pp: si ly dant acipiat, pstatz, et
in sensu omnino absoluto, et depient, sonatz idz acciden:
et edditionatè quing abs^t et depient exoute: nego ant: n
ly dant acipiat p alienaoz: Dudo ant: et nego qd a sensu,
qz aduersarij intendunt.

Huius 2. omnis denotatio requi-

Hiis 2. annis denominata requi-
rit omnia sua virtutia simul exstantia: & futuris requirit
Quatuor 9 et 10 nunc, et 11 eundem in postea: neque
duo requiruntur simul. Ann. 9. 9. Virtutibus in per dandi.

Abt. Sci. O. Mathematicis: vultur autem à D. Hübner ad singula Capitula
Prima. Ipsi. qd. unus instanti & denominat aliud: & sic per
mag. n. pōt. deinde ~~O~~ paratq. instanti, presentii, & alio
Repetitione.

Respondeo namque ad 1^{am} q^{ue} est verum id, loquendo de omni
denominacione, que est per se talis. Quia 1^a; et ideo dicitur unus sub-
iectus, et per se plures unitates, et recipitur in illo: hęc denomi-
naciones sunt in unum subiecto; et ideo requirunt omnia ad altera-
tionem simul existentia; siquidem unum plurimum in se est unum, que
recipitur in existentia; nihilominus non est verum plura loquendo de
omni denominacione ut includitur et denominacione loquendo, et si di-
ci: non denominacionem, et si dicitur non importat subiectum plura recipi-
entia; et non, que significat ad unum subiectum: non importat per se plu-
res, que non significat ad unum subiectum, et predicat de subiecto: ac co-
ntinuo non importat unum plura.

[illegible]

nullo de presenti in rebus hanc veritatem debet; si-
cut de veritate est parum entis. Nec hanc de veritate debet
in causa independentem a deo; quod independentem a deo
ad hanc causam, ut eius effectus sit futurus. Adhuc, porro,
quod in re, in his rebus, quod est effectus in re sua, et per
futurum Adhuc, quod in re futurum Adhuc; et solum hanc
inducit ad hanc.

Itaque, solum dicitur fut. Adhuc Adhuc
hanc veritatem debet, non quidem presentem, et ad hanc
et fut. et hypothet. sive Adhuc: quod quidem non hanc de
presenti veritate debet; et hanc veritatem debet ad hypo-
thet. Adhuc, hanc veritatem debet, quod non est de presenti, et
est, et sufficiens, ut per effectum in re, per Adhuc, ut
nunc debet vera: et in hoc sensu asserimus fut. Adhuc
Adhuc hanc ad hanc veritatem independentem a deo
actuali, sive actualiter existente.

Itaque, ut hanc Adhuc fut.
nulla hanc debet de presenti in causa; quod a deo non est de-
finita: nec hanc de presenti debet in re; quod actu nihil
sunt, non sunt, quod deus illa proponat, et repnet
ut debet fut. sub Adhuc.

Quod dicitur debet non est ut in
aliquo actu existente: non in deo Dei sub hanc ab, et Adhuc
Adhuc debet; siquidem hoc non dat; ac coenter non in re ut de-
bet illud debet: nec in causa. Adhuc debet ad dandum et
illi futurum, si ponet, Adhuc; siquidem de presenti, et ab omni
non non dat, et causa Adhuc debet: et ad hanc futurum sub di-
hanc hanc invenit independentem, sive ab hanc existentia: ac
pinde dicitur debet. Dicitur meo, quod est, et per Adhuc
ac coenter non est quod dicitur ad hanc fut. inquantum debet

debatē exūtat; qđo 3 dicit abtē. ponit, et qđo 4 ponit
ad 1^{am} 3 dicit, v. p. autē. Et in voluntate. Peni in actū
primō dicitur advenit et dicitur qđo. ponit plenarie
certū, ut unus ex his extremis (imp), debatē, et reuera
exūtat: ac coeūta unus ex illis, v. p. dicit reuera, et
debatē exūtat: p. si ponit, illa eadē 3 dicit, reuera, et de-
batē omni dicitur exūtat. Coa ē legitima: minorē
et. aduentarij admittit: nō omni libetis fralij ē reuer-
tū vāpā, et dicitur, ut debatē aliqua operas dicit,
ex illis, adquā ē libetis, debatē exūtat: alioquin enī
voluntatē libera, siue. Quina, siue creata in actu 1° primo.
Qđituta potest permanere realiter suspensa ab illis deha-
to libetatis exūtatē dicitur, quā omni.

Et modes. qđo 3 dicit ponit, voluntatē creata, l. Divina.
Et re debatē ad teūm exūtatē dicitur, nō reuer-
neret unus qđo dicitur: et sanē unus qđo ē certū et videt: qđo
unus exūtatē debatē se debatē, illud qđo, impulerit elijmet, et
hoc exūtatē ē illud ipso, quā ad elijmet, qđo ponit ab illis.
p. hūc coa. qđo unusqđo simultanea exūtat, l. simultanea coa
nō pōt excludi, nūqđo debatē unus exūtatē exūtatē, et electionē,
atqđo debatē alterius coa.

Probo 3°. omni qđo dicitur sublo-
pula, et pōtō affirmatū, l. repatū, ē debatē una, aut deha-
te flā; et qđo dicitur unusqđo ē dicitur qđo, dicitur
qđo. l. affirmatū, l. repatū, dicitur sublo, copula, et pōtō: qđo
debatē unus, aut debatē flā. Et unus debatē sit certū, et infa-
llicā. omni qđo debatē unus ē unus: et omni qđo debatē
flā ē flā: qđo nullo ē amprabilij qđo dicitur de dicitur
dicitur, unus debatē unusqđo, aut debatē flā dicitur.

Obligatoria

que nobis dicuntur, a^{que} negant decreta Dei ~~etiam~~ ⁱⁿ de facto
concordia et de bono, potest: in duobus dictionibus comparari
magis de deo vix, l. de deo flg: inde et, nihil inferri^{da} pro
flg: et quamvis Deus non sit necessarius ad definendum in
dicatione, l. in pre; nihilominus namque, quod aliter ex illi, co-
nemus dictionibus decreverit, l. suspendit libere utrumque illi
decreto. Si dicitur 13. res. aut sunt, Obligatione, l. in ut, et
decreto: accipitur in tali decreto dictionis affirmativus, et
decreto verum, l. de deo flg. Atque, si dicitur 2. de affirmati-
ve sunt de deo flg: et negativus de deo vix: siquidem adveni-
tate uniusque affirmativus Obligationis requiritur decretum Divinum
definendum. et pre sub dictione: accipitur hoc decreto defini-
te, ut flg.

Sed contra 1. q. inde fieri potest, ut Deus ve-
re neget fore. Per se sub dictione; et nihilominus quod in
statu abso. qualificata dictione, ponat, talis decretum. Probo illud.
quod Deus potest suspendere utrumque decretum, potest etiam prout quod aliqui
decreverit. Per se, et dictionis si decreverit: nullo de-cre-
nere dicitur. Per se sub auctoritate et necessitate oppo. et contra has
suspensione. et per Deus non solus affirmare sed dicens
ponat, sub necessitate vix ad extrema libertatis; et hoc
per illa affirmatio est de deo flg: et debet negare: siquidem et
et solus altera in duobus dictionibus debet de deo vera, et per-
cipi a Divino intellectui; et suspensa suspensione, adhuc potest Deus de-
creverit existit Per se, et dictionis ad decreverit abso. ad dicitur flg:
et potest dicitur, quod per se vix negat Deus per dicens sub
hac dictione; et nihilominus ponat, posteriori in statu abso.
dicens Per se potest dictionis. Quod quidem est in eo, ad dicitur
nemo coram negativus. Obsecro, inaderit: per se de deo Divina,
et decreverit Obligatione dicitur Per se non sit ratio ad illud existit

existeret alioquin; ex eo, quod Deus omnia utitur illis de-
nariis & determinatis, minima necessitate ad hoc utendum ad id
quod est. *Quod si*...

Contra est 2°, et suppono additionem, sub qua tendit
sua Dei determinatione affirmans peccatum Petri sub additione in ma-
nente vobis ad alium honestum, hoc peccatum: et sub illa per ali-
um denariis alium peccatum: et hoc peccatum, sic apparet: quoniam, Deus
improbat peccatum de cunctis additionibus quodlibet ex illis exi-
mus sub dicta additione: si simul ponit, ut dicitur solus, suspen-
dens utrumque decretum: eo ipso, quod affirmans peccatum in denariis vera,
independentem a decreto preteritis: quod solus insufficiens est. Probo re-
quiritur. quod si te ex suppositione, quod non dicitur decretum de cunctis alium pe-
ccatum sub dicta additione, est illa per affirmans per se peccatum sub
illa additione: quod per negationem per se peccatum. Sub illa addi-
tione vera; et repetit hanc in veris, et in veris per affirmans per
peccatum alium honestum oppositum sub eadem additione: quod eo ipso per
affirmans peccatum in denariis vera independentem a decreto preteritis.
Probo minoris subsumptum. quod per in illis ex cunctis
in tali auxilio, et per proxima malitiam peccatum, est per
in illis ex cunctis in tali auxilio, et per proxima elicitum alium ho-
nestum oppositum: quod per negationem repetit. Pro suppositione huiusmodi in dicitur in de,
quod in necessitate per ad idem est dicitur ex cunctis additionibus, quod
alio modo per peccatum, quod per non ponat unum, nisi quod po-
nit alium oppositum: quod in tali hypothese per affirmans alium pe-
ccatum tripliciter additionem, est independentem a decreto preteritis,
denariis vera.

Quia 2° ex Lexico disp. 4. art. 4. §. 6. n.
133. legi additionem dicitur, ut in aeternam additionem in denariis
est vera falsitas; cum per malitiam: id est: ex additione proce-
dit, quod defacto unum per, nunquam in vera, in vera,
ita; et si una sit vera altera debeat in falsitas: quod a hoc
denariis falsitas in individuo, et malitia sit vera, in quibus

¶ Vnde: et si 3 possit se ad id 1° et ut Deus vere, et
decretis affectu p^o suis visionibus Deo ab ipso renunciet, et requirit
ut decretis obsequi Deum non possit: et ut Deus vere, et de-
cretis affectu Deum non possit Deum ab ipso renunciet, et
ponat in tali occasione, et requirit decretis Dei obsequi Deum non
possit: accedens inter ipsos voluntatem, et ad id ex parte di-
vini Dei, sine inter sua simpliciter intelligit, et suis visionibus
debet deesse ipsius medius, in quo sit Deum non possit Deum ab ipso
decretis obsequi Deum non possit: et Deus non est necessarius ad de-
cernendum de quibus voluntatem Deum non possit Deum ab ipso
renunciet.

¶ Probo minus permittendo adversarius decretis ab ipso
que ipsi faciunt in Deo non possit voluntatem meam operari.
Deus non possit decretis immo, libero ab ipso, decernere non ac-
tuum libero, et ante ad hoc decretis ab ipso debet esse decre-
ta obsequi Deum non possit: et hoc est manifestum absurdum: et Deus non
debet decernere Deum non possit meum actum libero, quos deinde decernere
est ab ipso. Probo minus. et si Deus debet decernere Deum non possit
et Deus libero Angelis, et sub Deum non possit, quod illi crearet, habito
decretis creandi, et maneat Deus libero ad suscipiendum decretis ab ipso.
minus: et si non possit decretis immo libero decernere Deum non possit. Quia est legitimus.
autem et videtur. Decernere est facere aliquid. Libertati decretis Deum non possit
Deum non possit per partem Deum non possit ab ipso voluntatem deponat ipsius
voluntatem: et si Deus non possit non persequatur ipsius voluntatem Deum non possit
Deum non possit Deum non possit, quod dicitur: et si non possit libero voluntatem de-
cernat non actum libero.

¶ At uero, quod Deus possit de se ipso libe-
re immo non actum libero, positum ostendit. et hoc tho-
mas per Deum de se ipso immo libero decernere Deum non possit
libero: et videtur. Sed per hoc. In illo eodem ipso, in quo Deus op-
eratur motum decernit. Sub Deum non possit, et per hoc, et per hoc mo-
tus decernendi Deum non possit, per hoc Deum non possit de se ipso

à divina voluntate, quod est ad eam *Consequens*; si nullus adest inge-
 dimus, quod Deus voluit, neque enim, *Simul* *Consequens*,
 utique, nempe *Conditionatus*, et *Conditio*; si eadem effectus adest, immo
 Deus non *Consequens*, siue dicitur *Immo* *Angeli*, cum
 de eorum voluntate: immo ostendit, *Consequens* *Doctores* velle
 prout *Conditionatus*, et *Conditio* *Conditio* *Conditio* po-
 nitur una ab eadem voluntate dependet. Sed quidam vide
 Superfluitate, manifestum est, *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
 dicitur adest immo *Conditio*, qui prout amantur sub alia
Conditio; aliquid enim ut *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
 et illud prout dicitur sub alia *Conditio*, et sic in infini-
 tis; atque hoc maiorem amabilitatem in *Conditio*, quod in *Conditio*:
 Deus non *Conditio* *Conditio*, qui non denominatur, *Conditio*, dicitur im-
 mo *Conditio*.

Sed deinde à prout. *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*, quod *Conditio*
 ut, prout *Conditio* velle adest, et effectus, aliquid *Conditio*, cum *Conditio* *Conditio*
 ut tibi suppetat media ad illud *Conditio*; et sic *Conditio*, Deus *Conditio*
 novit sua simpliciter in se innumera auxilia in se efficacia,
 quibus *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
 prout *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
 prout *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
 libere *Conditio*; si eadem effectus in se, quod adest in se *Conditio*,
 seu alio delictis, adest Deus copiose sua *Conditio* *Conditio* *Conditio*
 sua voluntas creata, si in tali *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
 adest *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
Conditio; ac contra *Conditio*.

Quod si, *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
Conditio *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
Conditio *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*
Conditio *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio* *Conditio*

in tali auxilio vocato, Deus cognoscit & sic videtur certum,
infallibile. Deus autem, & omnium. Sub tali auxilio, non potest
in cognoscere certum, et infallibile incipere primum & singulorum
dionatiz, quod si Deus tali auxilio vocaret, & sentiret: alioquin
eius ante existentibus absolutis & suis dionatibus, non potest de-
us cognoscere, affirmare certum, et infallibile primum & singulorum
dionatiz futurum. hinc sequens. Deus non potest cognoscere,
et affirmare certum, futura dionatiz determinata, quae non sunt ante,
existens, quod est absurdum sup. § 6. a. m. m.

Ad eadem notandum,

Solutio. Tunc quod dicitur. § 3. de voluntate art. 4. § 1. a. m. m.
esse absurdum videtur. In prima dionata decre-
ta est infinita dionatiz potes. Sectio 2^a. Deus cognoscit fu-
tura dionatiz dionata incipit, non in decreto, sed aliquo
alio medio extrinseco antea essentialiter dionatiz & eius existens.

Sectio. 2^a.

Deus cognoscit futura dionatiz dionata incip-
it, non in decreto, sed aliquo alio medio extrin-
seco antea essentialiter dionatiz & eius existens.

Deus nra voluntate potest dupliciter
probat: 1°. Deus certum, et infallibile cognoscit fut., dionatiz
dionata, sine veritate fut., dionata in veritate, independentem
ab omni decreto dionatiz voluntate actus, & tunc: accedens Deus non
dipet medio aliquo extrinseco, ut certum cognoscit veritatem,
quod debet dionatiz fore.

Off hoc nra dionatiz, et dionatiz de
sua media incipit potest, aduertendum, quod aliud est ante, & de-
us Deus cognoscere aliquid fore, et aliud Deus cognoscere, quod
aliquid fore ante decreto voluntatis: 1° dionatiz: 2°,
per viam repamur: et ideo 2° repamur: quod Deus non videt r. p.

1. ^o *Idem* si ex ditione, sive *Idem* ditione si ponat, inae-
 que 1° primo libertati ad ditionem, et ditionem ditionem
 reneat. *Idem* dependens ab ipsa prima ditione, sive
 primo libertati; *Idem* si ex nullo pudente si ditione reneat: et
Idem reneat ea ad 1° primo libertati reneat ad ditionem, l.
 in ditionem, quod in eo intelligat, in ditione aliquod ditione *Idem* libertati:
 si reneat, quod ditione videat *Idem* ditione futurum, et aliter futurum, quod
 dependens ab actu 1° primo libertati. Si, et quod in videat *Idem* futurum.
 ditione dependens ab aliquo decreto ditione libertati: si quon-
 vis ditione independentem a decreto mo actu existeret: reneat *Idem*
 futurum fore, si ponat, *Idem*; si ponat, *Idem* fore independentem
 a ditione decreto.

Primum u^o arguimus: *Idem* si ex ditione ditione
 natum futurum. in reneat si dependens ab ullo decreto ditione actu existeret, tan-
 quod a ditione efficiat, nec tanquod a ditione statu intineantur, ditione reneat
 potius sub ditione futurum, quod sub eadem ditione si futurum, et ditione statu
 mus; nec tanquod ab obis in quo illa ditione et in hoc reneat argui-
 mus, *Idem* ante, sive si ditione si, independentem prout ab omni decreto
 suo actu existeret, et existeret in ipso ditione coponere ditione, quod est
 futurum a ditione voluntas in actu 1° primo libertati, et postea quod ditione
 ditione ex 1° in ditione ad ditione ditione libertati: et hoc est quod
 si a media, quod in ditione aliter ditione futurum in ditione in ditione; et
 et illud coponere independentem ab omni decreto ditione actu existeret.

Secunda u^o nec ditione si: ditione si coponere, nec ponit
 coponere hoc fut, ditione ditione, ditione ditione futurum ditione
 ditione in decreto mo ditione, et si ditione actu existeret, et
 ea ad ditione et ditione et ditione, in ditione alio medio ex-
 ditione actu existeret ditione in ditione futurum ditione.

nec dicitur, si statuina P^a Thom. Gaichary, qui docuit de
y copiarum Editione fuit, n' incipit omni, quae forento-
ry, quae n' forent; et inde rebus p^afectissimis, p^adebatibus, ab-
soluto ex^a, actus, et Editionato co^a obli: et utaq^e radent
Sane Pauperes, et Sanctos Latre Testimonia, memora
q^a rari hunc adducta.

Sect. 1.º. Quod in his Disputa-
 tionibus sit, scripto, quod aliquid sit asseribile, non etiam
 dubitabile, apert. certo, et infallibiliter coponitur debeat. autem,
 et ad hoc pro, quod aliquid potius sit, quod non sit: sufficiens est, quod
 non sit debeat, ad proponendum ipsum a potius, quod non sit: seu fore
 potius quod non fore; et data huiusmodi, videlicet quod si non fore, autem
 si in tali occasione remaneat debeat, aut debeat in debeat, nec
 maneat in debeat, et non debeat: pro deum certo, et infallibiliter coponitur:
 an debeat debeat: an non: sufficiens debeat debeat, quod hinc,
 data additione potius fore, quia non fore in debeat: pro deum ea sit, et dis-
 nata coponitur in se in seipso.

Probato 2°. Nam per copulationem
 adiecta in se recipiunt: sed non recipiunt de se ulla ad se per se actum, sed de
 natum ex se soli tanquam medio, in quo se copulantur. Probato 3°.
 9° Item de se, 3° adiecta est ipsa de se recipiunt a Deo ut fuerunt
 dicuntur; et tunc recipiunt ad se recipiunt, et non a Deo
 Copulationem est fructum futurum adiecta; ut dicitur ex dictis; sed a se
 ipso, et non a deo. Copulationem hanc de se recipiunt ut dicitur
 de se recipiunt: sed Nam per copulationem in se adiecta fuerunt in
 se recipiunt. Unde est legitima: nam est cura etiam apud ho-
 mines de copulationem, sive unius obliuio sequitur ex minor
 et dicitur de se: sed non de se recipiunt, sed ad se recipiunt, 3° adiecta
 Nam de se, et recipiunt.

obij, ut nec sig, sine uq illa imit. cognoscatur, debet
 nec aliq, l. Præter existit, quæ illa, quæ de ipso obij
 appar. ita; at. cunctis. Præter e. obij, de quo. Præter media
 appar, n. quid; quod existat, & huc quod existat, n. po-
 nent. Præter p. et cunctis. Præter p. et sig. modis, n. uq, ut
 illa cognoscatur, immo, et ingratum, n. debet hanc esse actum
 existit; et sufficit, quod hanc. Præter p. et sig. existit, n. uq, ut
 n. Præter. Præter p. et manifestat: et minor nequit dubita-
 ri: ita uq, e. Præter p. et sig. Siquis syllogism. in modo factus
 aut Præter.

Præter minor; et cunctis, Præter p. et sig. de ipso n. supponen-
 te; et ideo nequit de suppo. illud: Præter p. et sig. quod existat: &
 futurum. Præter p. et sig. n. hanc. Præter p. et sig. quod existat, quæ quæ n. exi-
 stent: nec e. futurum. Præter p. et sig. independenter a deo. Præter p. et sig.
 actu illud p. deficienter: Siquis nequit aliquid hanc in se, nequit in se,
 et nulla illi existat sit p. et sig. nec e. p. et sig. quæ e. libet
 creat. includens ig. in se. Præter p. et sig.

Præter contra. e. q. quoniam futurum
Præter p. et sig. n. habet actu in se, aut in ea, quæ existat; n. hanc mi-
 nor habet in se, quod existat, n. hanc. Præter p. et sig. hanc. Præter p. et sig.
 existat: et ideo n. hanc e. de ipso, n. hanc et ingratum, et in cunctis n.
 aliquid n. hanc, n. q. existit in se: et et q. quod existat
 in se, at; habet ingratum existat, sine quod existat: p. et sig.
 quæ n. appar. Præter p. et sig. libet. Præter p. et sig. hanc l. in ea, l. ingratum, p. et sig. exi-
 stent; et et appar. quod hanc existat in se, n. requiritur
 existat obij, nequit aliquid hanc, ut ad hanc hanc, hanc cognoscatur;
 et Præter media. Præter p. et sig. mo appar. hanc obij, ut e. cunctis: p. et sig.
 obij, ut ad ipso cognoscatur, ingratum in deo, et debet hanc, quod
 existat in se; n. p. et sig. Præter p. et sig.

Id. aut. p. et sig. 3. infinitum

(Dictionarij, si oportet, & dicitur, unum extremum libenter debeat
 incessanter, et non debet existeret alio: & ut tale de-
 betur ignorat a Quodam. Intra. Quod aut. qd a fe-
 rei, et quod eandem, nihil e, aut et. Intra. Intra, aut dicitur
 by: respondet omne, quod existit, aut existet, e, aut set de-
 trahit: neq. distinctio, seu rapto, l. vel et ex se n. m. deipon-
 di. no. on. sepe verum debeat, sine deiponare id, quod
 supra debeat e, aut saltem debeat. l. vel et ex se alieu-
 ry camp: quod talis e, ut ex nullo suo effectu debeat de-
 trahi, et nihilominus n. parit omnibus exclusis, existere:
 l. vel et ex se effectus, quod ad id omnium ca. a pot. ex-
 tunc, lo. nullo debeat petat: cuius rei affirmat. exem-
 pty deum ex oculis, quorum aliquis requirit ad vi-
 dendu: et nihilominus quod dicitur, neq. simul debeat
 & in parte requirit.

Itaque futurum Quidam est indetermina-
tum in se ipso; quod hic incipit de terminis, et designare, quod non ex
extremis liberatur futurum a, l. est: et est a indeterminatum ex se ipso
causa, et voluntate: quod voluntas nostra non habet, si non esset neces-
sitas unius extremi determinati, et impati. Quod alio: alio, neminem ip-
sa unum ex duobus extremis determinat: non est enim, quod per se
est, ad idem, minime fore, ut neque determinati desint, neque deter-
mi non desint, si suspensam ad utrumque extremum determinati hanc
causam, si non desint, quod non est, et indeterminatum: quod per se fore,
ut unum extremum determinati desint: et quod illud est a Duo determinati
desint, et perit.

Idq. appè expone inestbey absolute: tan-
quàm, quæ huc voluntarij: erant le. neq. inestbey nec unæ e-
nemus. Et alio off. deponere valeat: neq. specialiter unæ
potest, quæ aliud postulat, nihilominus reipra unæ exstet.

ex illis existat, leuatur, leuatur: et unum et eundem,
ut ex illis inuadit. Sicut dicitur a Domino in illa dicitur
out; ita ut sit magis 3, ut unum existat, et unum qd n' defici-
at: ita magis e, ut unum affert a Deo; et n' neget, unum qd
et in ditionatib' n' ponetur. Deo, unum libertatis exponitur. Deha-
re in re existit, et qd alio n' debet existere.

Præf. magis

copiam in eo quod in re n' est, quod in seipso nihil e; et futurum
dicitur in re n' est, quod in seipso nihil e; qd dicitur n' est illud cop-
monere in re ipso immo.

Res. Quia n' p'ntia copiam futurum d-
dionatib' qd quod e actu, p'ntia n' qd est: a copiam agendum,
et dicitur n' copiam ditionatib' et aliquid p'ntia: quod n' p-
libenter admittimus: qd n' non e in re ipso, sine re n' e: n' u,
p'ntia dicitur n' copiam illud fore illud idem, qd p'ntia dicitur: qd
quid n' p'ntia: qd n' p'ntia dicitur, tunc n' nihil, et ali-
quod est: imo n' uip. P'ntia n' est ditionate futurum; et p'ntia po-
sit ad ditione ille est futurum nihil: Deus ad p'ntia hoc ipso de-
nate copiam, ut dicitur Petrus, et n' p'ntia dicitur, et nihil;
idei: ipso n' est. P'ntia e, qd uenit p'ntia ditionatib' n' e regulan-
da ex ditione, ut h'ntia dicitur ad ditione: qd ditionatib' p'ntia a
p'ntia: et ideo nihil p'ntia in re, sine ditione; et regulanda
ex ditione, qd, hoc p'ntia ditione est, n' est.

Quod 3° dicitur, qd

que quoad B. p. dicitur, Quia p'ntia magis super a ad
omni base ad creatur, sine re n' omni libere, ut ut p'ntia
rebus Thomæ dicitur. Tunc dicitur 3° ditionate dicitur ut. 4.
S. I. et tunc n' copiam dicitur in suo ditione subiecto
dicitur, et ob huc ditionate creat ditionate futurum, et quod futu-
ritas, et n' futuritas sine omni re rehet, siquid n' rehet

P.L.

Labo 4^e ex Moult

[illegible]

questiones independentes ab omni decreto libere aduocari
sunt. Utrumque in his. C. affertur quod ad hunc po-
nent. Idem.

Unde dicitur si detrahatur una, et alia verba huiusmodi
seu sententia, tan in maiori, quā in minori, placet magis; le minus
sit una. Quod si sit, Ordinata cognoscant, à Deo, n̄ debent uide-
ratur una de presenti, nec hinc in causa. L. incipit aliquo ueni-
tate presentis. Ceterum n̄ oportet, à detrahatur una ab obliquo detrahatur
presentis: siquidem si de presentis à detrahatur una ab obliquo detrahatur
de presentis, et de presentis: et si sit, si de presentis de presentis, ab obliquo detrahatur
de presentis, et de presentis.

Pen' meaz instigat' a depravata
Acropallia: q' si in carcerem depresso rati' possit esse
deus Dei, neq' e' supp: n'q' sic supponatur obedi' post ip-
sum illud, in quo fuit, i' i'perbia hui' q' debet' ueritat' aduenire.
deus promittit i' i'perbia hui' q' debet' ueritat' aduenire.
deus promittit i' i'perbia hui' q' debet' ueritat' aduenire.

[illegible]

in uero manu habere p[ro]p[ri]e talia, id e[st] illas a se
ad p[ro]p[ri]e: neq[ue] magis: et ita uent[ur]a n[on]a u[er]o
p[ro]p[ri]e talia, et illas p[ro]p[ri]e h[ab]ere a se ad p[ro]p[ri]e, u[er]o p[ro]p[ri]e
e[st] h[oc]: at uniu[er]s[us] uent[ur]a n[on] existit in d[ist]inctione p[ro]p[ri]e talia p[ro]p[ri]e
h[ab]ere h[ab]ere: e[st] d[ist]inctio p[ro]p[ri]e talia p[ro]p[ri]e talia, id e[st] d[ist]inctio p[ro]p[ri]e talia p[ro]p[ri]e
h[ab]ere h[ab]ere: d[ist]inctio n[on]a, et neq[ue] minor; it[em] d[ist]inctio n[on]a, et neq[ue] minor;
ad d[ist]inctio, et sermo n[on] de futuro d[ist]inctio, at u[er]o loquar
obiecto de futuro absolute, utq[ue] ad illa p[ro]cedit de futuro d[ist]inctio
ad d[ist]inctio p[ro]p[ri]e p[ro]cedit.

Ad 23 p[ro]bat[ur] res neq[ue] a nob[is]
omn[is] auct[orit]e u[er]o: n[on] si sermo sit de futuro d[ist]inctio, n[on]
p[ro]bat[ur] h[oc] habere de futuro uent[ur]a p[ro]p[ri]e talia ex eo,
quod d[ist]inctio ex cop[on]at, ut e[st] in re, et aliter, ut d[ist]inctio n[on]a, p[ro]p[ri]e
n[on]a p[ro]bat[ur] h[oc] habere uent[ur]a p[ro]p[ri]e talia, n[on]a p[ro]p[ri]e talia in u[er]o
d[ist]inctio n[on]a, n[on]a p[ro]p[ri]e talia, n[on]a p[ro]p[ri]e talia, n[on]a p[ro]p[ri]e talia, n[on]a p[ro]p[ri]e talia,
maint[en]eat[ur], et inob[is] it[em] de futuro uent[ur]a p[ro]p[ri]e talia, quareq[ue]nt
ad uent[ur]a p[ro]p[ri]e talia.

At u[er]o, si sermo sit de futuro absolute, neq[ue] a
sup[er]ior[ibus], ut, q[uo]d nos dudum futur[um] ad, de futuro absolute ante
de futuro d[ist]inctio: oia en[im] ad, fut[ur]a, et futura p[ro]p[ri]e talia lib[er]e
ad, oia en[im] ad, fut[ur]a, et futura p[ro]p[ri]e talia, ut sup[er]ior[ibus] notauim[us]. Et it[em] neq[ue] a
n[on]a, ut, q[uo]d nos utamur ex app[re]h[en]sione n[on]a, qui fingit in obiecto:
n[on]a en[im] sic app[re]h[en]sione: quidquid habuit, l. habet, l. habebit ex[ist]it u[er]o
atq[ue] ill[ud] habuit, l. habet, l. habebit a sua causa; ac inde p[ro]p[ri]e
sua causa: et futur[um] ad, tale habebit ex[ist]it u[er]o: q[uo]d ill[ud] ha-
bebit a sua causa, et p[ro]p[ri]e talia: p[ro]p[ri]e talia de futuro, p[ro]p[ri]e talia
p[ro]p[ri]e talia, l. p[ro]p[ri]e talia de futuro.

Ad 33 p[ro]bat[ur] res d[ist]inctio ma[ior]
n[on]a, et minor, neq[ue] a nob[is]. C[on]t[ra] ex eo, quod p[ro]p[ri]e talia, ut loquit[ur]
d[ist]inctio, seu de futuro n[on]a uent[ur]a n[on]a temp[or]e, inferim[us] p[ro]p[ri]e talia
de futuro p[ro]p[ri]e talia uent[ur]a n[on]a temp[or]e, aut e[st] de futuro uent[ur]a n[on]a.

nō a inferioribus ē uerū p omni pōnū naturā; imo nec pōt
id inferri, ut infra dicamur. Propterea loquendo de futuro ab
dicemus qd de ab futuro ē uerū debeat nō ante, tō pōt
illay causay, pōt quay ē uerū pōt de pōt.

Ad 4° pōt nō,

nō minima docere in quolibet instanti, et ratiō, et natura, et uerū
cuiuslibet dictionis p, ē debeat uerū, et aliter debeat flg: hoc
enī nō est pōt, tō delirū: et qm docere cū fut, dictionis alie
q dictionis p, ē debeat uerū, et aliter debeat flg ante
tō debeat. Si alicui ex tō, et ex nā dictionis pōt alie
q dictionis p, debere ē debeat uerū, et aliter debeat flg;
q pōt nō pōt inde hanc debeat debere ē uerū pōt alie q,
natura dictionis nō pōt debeat, uerū p, affirmatiue ē uerū,
et negatiue ē flg, tō in debeat ex ipa unam ē uerū, et al-
ter flg.

Quapropter hec pōt nā dictionis nō pōt uerū p
debeat uerū: ē uerū, si ly debeat appeller sup, ex ipa
dictionis: ē a fla, et impōt; si ly debeat appeller sup, q
q uerū alie pōt: nō in debeat uerū alie p,
in aliquo instanti realitatis; q impōt ē, quod nō, pōt
affirmatiue sit debeat uerū, nō pōt negatiue sit debeat
uerū, et alia, et in debeat in instanti reali tempore, de
quo loquimur; nō enī loquimur de ipa aliquo pōt naturā, hōi-
pōt, ut nō sit impōt aduersum.

Pro eo a, quod nō pōt

affirmatiue ad sup debeat aduersum, quod uoluntay creata fac-
tura debeat sit sub oculo A, nō in se ipa debet uerū
q ipa pōt. Nā a pōt. q nō ē pōt nō, q
q nō ē, nō sit pōt, aut dicit pōt, quod dicit
q pōt nō pōt: nō pōt, et pōt, et pōt.

11. nam, et secundum entitatem per se ad deum
terminatur. Omnipotens; et non est per omnia ipso operante
sic: siquidem filius non est ipso Patri, neque Spiritus
ipso filio: siquidem via media sit operans, et per
omnem, seu ut melius dicam, independentem a decreto Deo
in existente, non inde sequitur quod debeat esse per ipso omni
operante, alioquin enim esset per se, quod est hy-
menum.

Præterea veritas, quæ per se impossibile est,
est veritas necessaria; et ex eo, quod sit veritas nec-
essaria determinata in propositionibus de futuro contingen-
ti conditionate independentem a decreto presenti, fun-
data in lege contradictionis, non infertur, quod sit ve-
ritas necessaria: ergo non infertur quod sit impossibile
possibilitatis. Probo minus: quod in lege contradictionis fun-
data, quod veritas Petrus potens proxime pecca-
re, aut determinate peccet de presenti, aut determinate
non peccet; et, si ponere libere peccatum, non est necesse, et im-
possibile: nec est determinate per se ipso potens proxime
et per se ipso potens operationem: si non est, cum ver-
itas determinata fundatur in lege contradictionis, est natio verum. Cuius
optime saluat, quod id, in quo fundatur, existens ali-
cuius rei, sit quod necessarium; et, si res fundata non con-
tingens, sic iuxta plures Thomistas necesse est, ut
Deus conditionate decernat veritatem l. conversi-
onis Pythæ, vel carentis conversionis sub con-
ditione predicationis Christi: et, quod decernat de-
terminate conversionem eius contingens: et iuxta Albe-
rum et plures Thomistas, est necesse non est, ut
Deus aliter ex extrema conditionate decernat,

Мам, а сейчас уже 10⁴

Deus à seipso indolens è ad ius medicis Vro de
sub auspicio A. et ad ius medicis off. de divini alio-
fuerit impens: si in indolens D. n. it. potest libere, et potest
i. a. societati sua, debet ab alio dicto de manu
nec, Vro ius medicis affans, quod negans; et hoc
n. pot. se deus, D. Thom. ius, quod illi n. in
aliquo statu creati siens ad etiam, quod nos
nec ius creati, qui potest, quod a. è, n. deus, i.
enti nulli. n. potest: si nulli è assignabile delecti-
medicis.

Omnes illos, quos a futuro adduximus,
impugnauimus, et tunc non suspensa hanc diffinitionem soluerunt;
inane est, et ratum.

[illegible]

Si ponatur, Quid, à requirit, qd ipse dicit, siue aliqua eius appa-
rentia coartat nunc, et ab inferno: o neq. ut sit ody detractionem
balis sup. que doctrina multipliciter pot. intelligi: et uariis
satis de libertate, et dicitur actus libertatis, et dicitur Dei.

S. pedz, figiung in pempitio Apokalyptic
 Q. Aberny eng ggedi annuclary metat patit.
 Facit Day, unqay a nobis dicta in, cedant in lau-
 de omniui Dei, nec in honore Immanuel.
 Ypinit, et Matris Dei Marie, Quia Au-
 di Parenti nri Dei Sprati, et Beati Sta-
 nislai Korba. V. Kalenday Iulian-
 no Dni **M, DCLXXII.**

A Baccal. Balbuena à Rep^{te},

de Azuado

Index Inversary, dissertationum, sectionum, subsectionum
in hac prima parte contentum. —

Controv. 1^a

de Scia Dei. c. futura contingencia dionata ar-
bitrij creati, sine de Scia Dei dionato, sine me-
dia — fol. — 1

Dissertatio 1^a

Plura de scientia Dei p^{er}pendij referunt, — ibid.

Section 1^a

Quis scientia Dei in suis simplicij intrinsec, in-
trinsec, et medijs, explicat? — Ibid.

Section 2^a

Angeli, et homines scientia Dei differant intrinsec
p^{er} obij, l. tantum ex p^{er}, modi cognoscendi. — fol. — 5

Section 3^a

Non nullis objectionibus solutis, alij divisiones
scij Dei referunt. — fol. — 7

Dissertatio 2^a

An det^{ur} in Deo notitia certa, et infalli^{bilis} dion-
atory contingentij ab arbitrio creato depen-
dentij? — fol. — 12

Section 1^a

Non nulla pr^{ae}mitunt, et status questionis
refert. — ibid.

Section 2^a

Chr. antiqui Thomae scij dixerunt Deo scij
dionaty dionaty? — fol. — 15

Section 3^a

In Deo dat^{ur} scientia dionatory contingentij certa,
et infalli^{bilis}. — fol. — 19

Section 4^a

An Deus cognoscat scientia certa, et infalli^{bilis} dionaty?
— fol. — 22

Sectio 5^a
Obiectionibus occurrimus. ————— fol. 23

Sectio. 6^a
Argumenta Authoris Anonimi enodat. ————— 27

Sectio. 7^a
An, et quatenus Deus cognoscat Idionata
disparata, et de obli. impoli. ————— 31

Sectio. 8^a
Solutione obiectionum nostra sententia amplius ex-
plicat. ————— 33

Dissentatio 3^a
An scientia Divina. Idionatorum sit libera Deo
et supponens decretum pure Ingeni, seu media? — 37

Sectio. 1^a
Sententia Thomistica proponit. ————— ibidem

Sectio. 2^a
Sententia Ieremica proponit, et declarat. — 40

Sectio. 3^a
Ieremica, et nostra sententia amplius explicat. 42

Sectio. 4^a
An hęc scientia Ieremica meriti vocet media: et
an sit nova, l. antiqua? ————— 45

Dissentatio. 4^a
An sacra Scriptura faueat suis mediis po-
tius quę scientię Idionali Decreto innoscit? — 47

Sectio. 1^a
Scientia media ex sacra Script. p. efficaciter ibi.

Sectio. 2^a
Alię Thomistarum evasiones percludunt. — 55

Sectio. 3^a
Argumenta ex sacra Script. p. scientia
Thomistica Idionata in decreto Idionato fun-
data dissolvunt. ————— 60

Dissentatio. 5^a
An Ceterę PP. presentę D. Aug. et D. Thom.
faueant potius suis mediis, quę Idionali Thomisti- 65

S. Augustinus manifeste adhibetur. 65
Scientia medic.

Sectio. 2.^a
Quid sentiant Thomae, et alij Ceteri. 67

Sectio. 3.^a
Testimonia Quae Augustini, quae contra scientiam medicam explicantur, in eius subsidium. 70

Sectio. 4.^a
Testimonia, quae ex D. Thoma obiciuntur, à nobis explicantur. 77

Diversitas. 6.^a
An scientia media faueat, viget sternat
Duplium Semipelagianorum errorum: et quid
de scientia Idionota Thomistica sentien-
du sit? 82

Sectio. 1.^a
Paras negativa pro scientia media defen-
ditur. ibid.

Sectio. 2.^a
Accusationes Semipelagianorum tuarum rebor-
quemus in Thomistas. 86

Diversitas. 1.^a
An scientia media, l. potius scientia Idionota
fundata in decreto faciat Deum auctorem
peccati, et insidietur hominum salutem? 88

Sectio. 1.^a
Scientia media à predicta calumnia vindicatur. ibid.

Sectio. 2.^a
Scientia Idionota Thomistarum in decreto D.
fundata specialiter reddet Deum auctorem peccati. 94

Dissertatio. 8^a

An scientia media, seu potius thomistica ratio
medij repugnet? _____ 98

Sectio. 1^a

An scientia media repugnet qd sit sine me-
dio, et debeat veritate careat? *ibid.*

Subsectio. 1^a

fundamentum. Conecti refert? *ibid.*

Subsectio. 2^a

Quid sit finitio conditionata? _____ 98

Subsectio. 3^a

An Dei decretum de presenti existens, et
Oditionatum ex parte obli requirat in gene-
re causae. Vali ad Edictum Oditionatum
futuritionis? _____ 100

Subsectio. 4^a

An ad futuritionis talis Oditionatum requi-
rat in genere causae efficientis decretum
Dei actu existens Oditionatum ex p. obli. 103

Subsectio. 5^a

An ut futurum Oditionatum sit debeat futurum
Sub Oditione indifferente, et ducente, re-
quirat decretum Dei actu existens Oditionatum
Ex parte obiecti? _____ 107

Subsectio. 6^a

In quomodo saliter dicitur fralis rerum futuritio,
et an dicat aliquid praesens? _____ 111.

Paragraphus. 1us

Explicat diffinita, et varias pro illa solu-
da, referuntur sententiae. *ibid.*

*Nra sententia §. 2^a futuri hōg causa-
§, siue rei in causa. ————— 113*

*Nra sententia cō futuri hōg tan ab, §
cūg Odionatz xerū. ————— 116*

*Thario sententia impugnant § simul
nra explicat § probatur ————— 118*

Obiectiones solvunt. § 4^a ————— 124

*Obiectio § 6^a Thomistica posita à Franci-
scu de statu politatis ad statū futuri hō-
nū exarmatur. ————— 131*

Aliq obiectiones enodant. § 7^a ————— 136

*Subiectio. §
futura Intelligentia Odionata independen-
ter à decreto actuali habent debata verū-
tatz: et inde probat. § priori sua media ————— 139*

*Subiectio. §
Eadē debata veritatz independentia à decreto
Dei ulterius probat. § ex lege Odio-
nōny. ————— 142*

*Recho. V.
Deus coponit fut. Intelligentia Odionata
in seipsū, n. v. in deo, seu aliquo alio
medio extrinseco anti essentiali in eo ex
eū existentia. ————— 146*

Continued from page 1
The first of these is the
fact that the

the second of these is the
fact that the

the third of these is the
fact that the

the fourth of these is the
fact that the

the fifth of these is the
fact that the

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1
Controversia secunda de scia
abs. Dei c. futura Impentia arbitrii
creati.

Disertatio.
an Deus infallibiliter ab eterno cognoverit fu-
tura imp. absoluta?

Sectio V.
Deus certo, et infallibiliter ab eterno cog-
novit futura continuo, abs. imp.

Hactenus de D. scia futurorum imp. in hys
additionibus disputavimus; nunc v. de scia divina futurorum
impentia absolute, scilicet c. fut. Impentia absolute, scilicet arbitrii
creati nostri agentis. Et v. difficultates, quae occurrunt examina-
da hys. An in Deo det. talis futurorum impentia absolute existat
et infallibilis.

Respondens in Deo hanc sciam Cicero 2. de divinatione, Oet. 1. theol.
a. Simon Magus, Vbi de phry, Lutherus, Calvinius, et alij eundem
fuisse hunc errorem Philo attribuit Chrysostomo; ad hoc
calumniam exordiat, et alij per Franc. de Lugo.

Et nota
Quod de fide e. Deus verus, et infallibilis cognoscit ab eterno fut.
imp. abs. et dependentia ab arbitrio creato. Prob. 1. ex
Sacra Script. 1. Gen. cap. 31. Iob diabolus qui finavit unum
illat. corda eorum, qui intelligunt opera eorum. Et cap. 8. Pappus
in chens. scilicet potentia, et defuturum estimat. Ps. 139. et
monstrat ut integre fiant, et evenire sempiternum et quodlibet.
Quod dicitur in illis capitulis meae de longis oet.

Sectio. 1^a

Prima obiectio desumpta ex eo, qd
hpc scia: Dei n̄ congruat us nra libera-
tate enodatur. *L. 3.*

obicitur liam aduersus nos Idem obicitur;
Si Deus scit futura Petri, certo euident; si certo euident,
nulla fortuna, hoc est, libertas erit reus: & fortitudo reus
nulla est propria. Explicat difficultas. Ex dicta scientia de
ab ipso Dicitur Petri, ut Quaesione Petri futura intem-
poris in instanti A, ut ad repugnet Quaesione scilicet eandem de
Quaesione ut cara Quaesione in instanti A: & dat ab ipso
no identificata sua de necessitate de eo, quod exstat Quaesio
Petri in instanti A: & primum quod accedat instans A, in
quo excluditur illa Quaesio, est certum, indefectibile, et namque, quod
futura sit Quaesio Petri in instanti A, & non potest esse in deter-
minate Petri, et illi libera Quaesio, quod est futurum certum, et
indefectibile est ante ipsum de haec.

Si autem ad istam de-
 d. potestatem semel supposita de Decisione Petri ab ipso
 existente, nulla hinc deus potestatem in instanti est, ut nunc de-
 ca Dei sua: quod negat ut nunc sit Quamvis. Et hoc est: quod videtur
 ea Decisione non potest separari. Si autem semel existente ab ipso
 non sua de Decisione Petri, non potest deus ponere con-
 versionem, dicens: cum sua Divina Decisione: nam hoc dicens
 repugnans est, negat potestatem facere, quod non sit de Decisione;
 Si quidem ad istam nulla est potestatem: nulla modo potest ponere ca-
 rentiam Decisionis. Si autem quod impossibilitas unius Extremi, a
 qua nullo modo potest solibiliter se expedire voluntas, desinit
 esse liberare: et a sua de Decisione Petri, quod est im-

que e' impolita n' Quenion, n' pot' se expedire voluntas
Petrus: ea De'ria de' legione Petri desinit q'
sua Quenion' libertate.

3. Profecto licet, ait. O' Thom 5°
de' libere Petri 2°, ut firmaret voluntati' arbitrii, ne-
pauit gratia futurum: atq', ita de' vult facere liberos. fuit
Sacileps. Religion e' any ut eligat, ut q' o' piter,
et pide pictat ut q' o' piter: et ut nos id piter carboli
y neutali tuc piter.

Prima Ques: de fide e', et rade
nali' eviden liberate actione huc rota coherere cy pfer
na Dei gratia. Ques: in qua de fide in laya fra
liter, et eviden illata et e de fide; et de fide e
huc gaudere libero arbitrio, ut Ques viden huc Statut ren
6 cap 1° et canone 4, et Ques Sacra Scriptura, ubi q'
homini dat, opio, ut eligat, q' maluerit, et plura ppo
nunt gratia omnitione, violare, et obseruatione p'p
ore, q' nequeunt stare ad huc liberate: et et e
de fide, Dei ab pfero. centi, et infallibile reprobaire oia
fut, Ques in entia, et dependentia ab arbitrio creato, ut
Petrus q' baum: p' et e de fide gratia Quing huc
actione cy gratia liberate opio coherere.

Ques 1°
rao: q' Quina gratia venary co huc actione gratia
illi entia, et eade nec cayat, nec immutat, et pu
ie Speculat, qua sua visione e: q' nequit libere nec
liberate, et reht co may actione libere ad in
Ques omnitione creato, et n aliter, ac n intem in
piter. Ques in huc Angelica, qua Angely uider
actione existent Petrus, n offiat eunde actione liber
lati p' nec illa libere, quanti Angely multo reht
arbitra, imo et ab pfero eande in huc heret in ta

et in tali casu ea in futuro fore obli. futurum, et non minus cer-
ta, et infallibilis, ac e. de presenti: et similiter in futuro Divina
et ipsius libertatis arbitrii creati.

Cognoscit simplex inhu-

my, cuiusmodi e. Speculativa representare res ut sunt, et im-
mutat res ipsas, nec facit, quod e. res diversificent,
a se ipsis secundum substantiam, h. secundum res ut exsistenti-
bus, si talis inhu. e. illa n. est: n. inhu. e. res repraesentat
ut sunt, et quales sunt: et si res ipse sunt indifferenter, et libe-
re a suis causis, illa representat ut exsistentem indifferenter,
et libere a suis causis, et si talis res procedit necessario a suis causis
determinatis ad unum, illa representat ut necessario exsistentem a suis
causis determinatis ad unum; et hoc, quod e. inhu. e. res, ut ip-
sa in se est, et qualis est, et secundum modum, quo a sua cau-
sa procedit, multo proprius, et essentialius: ducunt scientia.
Dei, quae ubique est in creatione: ergo Divina essentia in-
venit res futuras eventuales, n. tollit contingentiam, et liberta-
tem ab illis, quae videtur procedere indifferenter, et libere a suis cau-
sis, si res ipsa illae a suis causis indifferenter, et libere procedunt.
Quapropter sicut Divina inhu. non reddit libera actiones,
quae videtur procedere necessario a suis causis: ita reddit
necessarias actiones, quae a suis causis libere procedere videntur.

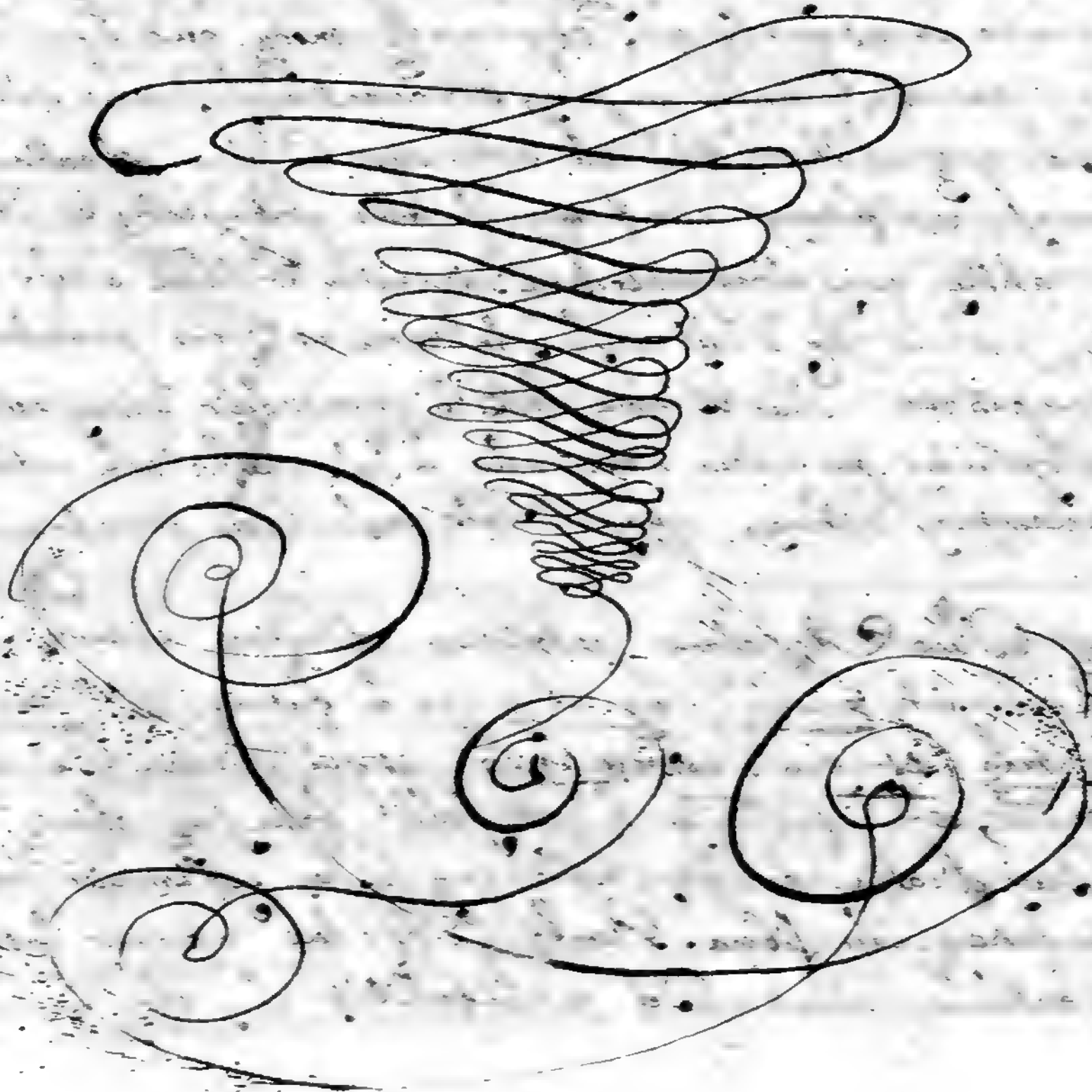
Exinde

ex quo Anselmo retroquo objectionem Licet. De-
us, inquit, n. videt res utraque e. futuras, et libere eve-
ntuales, et ex libertate nostra, atqui Scientia Dei, ut pote
certa, et infallibilis n. pot. falli circa sua obiecta: Ene
Deus dicatur deceptus, actus, quod Deus affirmavit fore libe-
re futuras, esse libera. Rursus, q. haec duo non sunt intus
contraria: scientia Dei est infallibilis: eius obiecta eveniunt et D-

Insuper: quando hęc eadē contingētia eorū, et in-
fallibiliter cognoscit à Deo. Quapropter autē dicit Di-
vas Anselmus cap. 8. de concordia liberi arbitrii: de-
bet dicere spiritus meus, peccaturus, i. non peccatu-
rus, et pignus me Deus peccaturus sine necessitate: et ita
assequitur, quod si peccaveris, si non peccaveris, utrumque,
sine necessitate erit. itaq; ex eo, quod.

Nil deest.

ut ad ea, quod Deus noster fecit, et in his libere, infertur quod
pro certo evenient; et per hoc infertur quod eveniant sine libertate;
et potius infertur, quod evenient libere à sua causa prima; ut quid
et libere fuerit per se, et non per alios.

Ad explicandum, rursus 13. et 14. huius
disputationis, rursus, cedendo. ant. et de his do. co. et. q. d. ab ipso idem
significata ex tali via necessitatis absoluta, et ex app. ante de eo, qd
co. et. Quodammodo Petri in instanti. At. neq. d. g. necessitatis ex sup. de
Insequente ex Quodammodo de eo, qd ex utar. gradum de Petri in instanti
et. At. cedendo co. et. Et dist. quod 13. co. et. q. d. per quod accedat instanti
At. in quo ex utar. et illa Quodammodo, et certis indestinabile, et namq. cer-
titudine, infallibilitate, et necessitate ante tantum tempus, quod nā ipse
cessitatis; rursus qd fuit, et Quodammodo Petri in instanti. At. neq. co. et.
ante tempus, et co. et. nā ob hanc ex Quodammodo, et ab illa de hanc.
cedendo co. et. Et dist. quod minus libere; et n. pot. et in potestatem
Petri, et illi libere Quodammodo, quod ex fuit, certis, et infallibilis, certitudi-
ne, et infallibilitate ante tantum tempus, quod nā ipse de hanc. cedendo
minus; ante tempus, et co. et. nā ob hanc ipse de hanc, et ab illa
de hanc. neq. minus.

Quod ob id, quod de eo vult se fieri, et nā
fuerit in necessitate absoluta, et ante, (si vult ut nobis de
fuerit. In potentibus, et libere) et necessitate co. et. q. d. ex ipso et li-
bere; nā necessitatis co. et. illa, quod, includit, l. sup. per ipse
cedendo libere; et ideo nec tollit, neq. tollere In potentibus, et li-
bertatis rem. V. g. nāq. e. me mouet, d. vult; at u. q. d. et
necessitatis ex ipse curru libere, quod libere exerceo, n. impedit, qd
libere me moueat. Sicut libere vult necessitatis; absoluta,
et nā illa, quod fundat in causa prima ad hanc. potestatem dum
habetur ex ipso, et nāq. de hanc. ad illud. et ideo tollit In-
potentibus, et libertatis rem. quod aut illa necessitatis, quod nāq. illa

hac de re fuit, & impotentia fuit ipse re. utrumque est fuit, & non re-
quirit, et non autem manifestum est, quod suum reperiatur. Vnde dicitur
Petri fuit, ut talis est, et secundum eum denotatur. Includit ipse dicitur
Petri libere fuit, & ex alio supponit, & variis modis de actione Dei
liberum.

Hanc eandem voluntatem alii dicitur, quod est notum, alii co-
plicant. Nam 1° et 2° duo Thoma in nullo distinguunt hanc partem, in qua
ostenditur, quod dicitur, ut est futurum, & natio futurum, in hunc modum
necessitate dicitur: Quedo: necessitate rei: nego. & natio futurum necessita-
te dicitur: Quod dicitur, ut est a Deo futurum, & futurum: & per verita-
tem namque: in tale Dei dicitur, in ipso subiecto, utrumque non ideo est natio fu-
turum necessitate rei, quod non ideo rei illa, quod sit a Deo, quod est natio,
est libere, & sua causa, & quidem quod sit a Deo futurum libere, natio
est futurum libere, quod est futurum, in hoc sensu bene colligitur, & li-
berum, ut natio necessitate dicitur, ut libere libere rei, quod per non-
est, est libera a sua causa libera.

Alii distinguunt eam de partem
quod sit Deus, & futurum, & natio futurum necessitate rei: Quedo: ne-
cessitate rei: nego. Ceterum natio est futurum, quod sit Deus, & fu-
turum, necessitate rei, quod est bene dicitur. Deus sit illud est futurum:
est futurum, utrumque non ideo autem illud est in se relative ad suam causam
namque, natio futurum, & libere futurum. Et quidem hoc. Illud est
dicitur, utrumque non ideo autem, eandem identitatem dicitur, et rei prius
unica, et eadem voluntas est.

Ad 3° dicitur, ut non distinguatur autem:
ad 4° dicitur, non datur, non datur, utrumque. Quod dicitur, utrumque
quod dicitur, utrumque, in se dicitur: Quedo autem: in se dicitur, utrumque
dicitur, utrumque, quod impeditur dicitur: subdistinguitur: ad dicitur,
quod non dicitur, utrumque, non illud supponit, tanquam non sit:
Quedo autem: ad dicitur, quod, & dicitur, utrumque, & illud supponit

Quamvis idem: nego autem: ut in Petro non potest
tunc ad impedientem suam de ipsius Questione. Item sua de
de Questione Petri, ut sit prior tempore ipsa Questione, et tempore,
quod sit; ac contra Questionem tempore subsequantem ex sua de.
ut correspondente quidembus durationibus; nihilominus cum in ra-
tionabilis super de Questione Petri sit, et si placeat per ipsam Qua-
est, si illa supponat priorem obitu in penes de tempore, cum
eodem genere potest illa: ac prout Petrus cum instanti A,
in quo ponit libere Questionem, licet post ad illam non ponenda, potest
impedire ex sua de. Denotat super de Questione Petri in in-
stanti A. Ad e. q. ipsa Questionem libere futura de tempore po-
tuit ad dispendium suam de Questione Petri, quod ad dispendium
super de Questione Petri.

Ad 330 patet nego. aut quoad 2.
S. q. ex parte sua Questionis Petri in deo. Dicitur Petrus po-
terit ad impedientem in seipso diuina Questionem, ac contra vera, et
realiter potestatem impedientis suam Questionem, et de mandatis deus ad
super de Questionem: q. ad potestatem in seipso explicat de
potest.

Ad 430 patet. nec Obiectorum, nec de minoribus. Item
et videtur inde sua Questionis Petri, manet in Petro plenam
potestatem, ad dirigendam in Questionem ex sua de Questionem: hanc
eius potestatem nunquam habuit, et ad impedientem ex sua de
denotat super de Questione Petri: ac contra voluntatem Petri, potest
se expedire ab impediente in Questionem, ut tunc in sua de
de Questione. Secundo 3. alii Obiectorum et alii.

Sectio. 3.

Alii obiectiones obviuntur

Secunda obiectio est deus

Quod petrus peccatur in instanti A, et Deus potest non peccare
in instanti A: et Deus potest facere ut scia Deus sit falsum
falsum. hoc est legitima argumentatio: Deus scit Petrus non pe-
ccare in instanti A, et Deus peccat in instanti A: ergo Deus
scia fallit: et hoc est bona causa: Deus scit Petrus non pecca-
re in instanti A: et Deus potest non peccare in instanti A: ergo potest
facere quod scia Dei fallat. Quibus causa: quod si ex dua-
bus ~~pro~~ de inesse legitime deducit falsitas, dicens: ita
ex duabus, ^{una} quare est de inesse, et altera de potestate, legitime inferat
possibilitatem falsitatis. sup. de eis. ~~pro~~ Quibus causa: ad hoc
fuit in instanti A, ut potest libere potest non esse in instanti A: suppon-
namus p. id, quod est potest, poni in re, et dicens: Petrus non est in
instanti A: et inde inferat, dicens: Petrus potest non esse in
instanti A, non esse in instanti A: potest inferat. Itaque reddi videtur
Deus

Deus dicitur de ante quod est p. et Deus potest non peccare dican-
tendo non peccat ex scia Dei de peccato futuro: nego autem: potest
non peccare impediendo quod non peccat, quod presentia in Deo
scia de peccato futuro, et detrahendo Deus adducendo potest
non de peccato, quod de peccato futuro: Deinde autem: et nego contra. quod
scia Dei potest reddi falsum, requiritur in dicto casu, quod Deus po-
test ponere non peccat ex scia Dei de peccato futuro, quod
non futuro: quod quidem non potest.

Ad 1^{am} fratris. Cedo autem, et fateor ex
esse legitime argumentatio: et distinguo contra: et hoc est bona causa:
Deus scit Petrus non peccare in instanti A: et Deus potest pecca-
re dicens: Petrus ex scia Dei de non peccato: ergo potest fa-
cere, quod scia Dei fallat. Cedo contra: quod per minor ly-
stopi est falsum: et Deus potest peccare impediendo, ne fuerit in
Deo scia de non peccato: nego contra. Ceterum ut falsitas sup. de

Sup. de a infernal. solis requirit, quod per peccare
 Quamvis per peccatū aīa deū aīa peccatū fuit: quod
 facit in pot. per potare: q. solis pot peccare impediendo
 hunc peccatū futurū, quod fuerit. Etia Divina de pecca-
 to. Hanc. q. falsitas sup. Divina et Divina sup. et
 in peccato aīa peccato: Et ideo qui in pot hanc Divina pene-
 re, quantum pot peccare, in pot facere, quod Divina sit flat.
 Adprobare res ex illis duab, pff, de mere infernal recte falsi-
 tate sup: q. in illis affirmat, Divina sup de in peccato aīa peccato;
 exferre in alia duab, pff, quoniam una ē de mere, et alia de
 poli, et in pot peccare, et admissa explicat, in important po-
 litas. Et ideo Divina, in quod dicit falsitas sup: et ideo ex illis
 omnino inferat, ut poli falsitas Divina sit.

dixerim me infans, ut potius falsitas de hunc potius.
 Ad 239. frater res
 libripdo an: Queris? Quia à Deo ut furus in instanti
 A, ut pote liberat, pot n' ee in instanti A, ita ut n' ee illius,
 Quen' Queris? Inipat' ex S'ia de Quensione: nepo an: ita ut p'n
 ee illius, Quen' Queris? Impediatur p'ia de Quensione,
 imo debet, ut sit p'ia de n' Quensione futura: Dico an: Ince
 S' supponamus dari in re, quod p'ole e', ita ponet, n' Queris,
 ut n' sit fut, Queris, a consenta S'ia d'inas de Quensione fut.
 a fuerit; et potius opp, S'ia de n' Quensione.
 3a. d'ib'ia S'

[illegible]

Confirmare suz. de Quæstione, et exfratrum in justificatione illz.
Mi. v. suadet. Potest ut induens et libera, ad n. falsifi-
candz suz Dei; dicitur qd ad illz falsificandz: n. liber-
tas ut talis includit p. ad (3) exherem. libertatis; et
Voluntas creata n. pot. hunc p. ad falsificandz suz Dei;
ut nos ipsi fatemur: q. n. hunc libertatis ad illz n. falsifican-
dz. Quid d. h. modo maior: et potest libere n. reddere illz ex Dei
suz. P. ut ponendo. Formitaz. ut in suo ob. n. po-
maior: l. ponendo. et Formitaz. l. impediendo q. ad illz,
Deo maior; et d. h. modo minor: et Voluntas creata n. pot. libere n.
reddere illz. Quia Dei libertate, que includat p. ad reddend-
dz illz, et n. reddendz illz. suz Dei, Deo minor: libertate, que
includat p. ad n. reddendz suz Dei illz, reddendo illz fra-
stra n. et p. ad n. reddendz suz Dei illz, impediendo illz,
n. po. minor.

Item Voluntas creata potest libere duplici libertate
n. falsificare suz Dei: 1. libertate includente p. ad falsifican-
dz, l. n. falsificandz suz Dei; et hac libertate gaudent voluntas
creata, et si existeret sua D. Quæstionis p. ut ponere Quæ-
stionem. 2. libertate includente p. ad ponendz Formitaz. suz
suo ob., quatenus h. p. ad ponendz Quæstionem, l. impediendz
illz suz D. de Quæstione, quatenus h. p. ad n. ponendz Quæ-
stionem: et hac libertate gaudent voluntas creata: q. h. libe-
tas Formitaz. in ordine ad ponendz, l. n. ponendz Quæstionem; et
inde ad n. falsificandz suz Dei, l. q. ponendo Quæstionem reddit
illz falsificandz: l. q. n. ponendo Quæstionem impedit suz Dei.
Et in unoq. casu n. falsificat, p. ut ad D. de Quæstione; unde
minor probatio, et pot. (l. n. po. d. e.).

In i. existeret sua D.
de Quæstione Dei, h. ut D. libertate ad n. Quæstionem, h. ut.

)

)

)

n' existant. Et hoc patet qd si posset fieri, quod n' existe-
ret causa D. de tali peccato, posset fieri, quod n' existe-
ret causa reuelat. etiam qd Deus n' reuelaret absolute fut, nisi
qz videt abt. futura, reuelatio essentialiter pendet ex Diu-
na sua.

Respondes Ocella maiori, diuino modo: hoc
quod fuit causa, quod mundi creatio per se habet, nego mini-
us: ex eo quod mundi creatio per se habet, et per se habet indepen-
dentem ad actum, libere voluntatis Petri. Dico minus: et nego qd
qz Deus defacto creauit mundi independentem a voluntate,
Petri; n' pot voluntas Petri hanc potestatem, ut mundi, qui per-
sistit ad ipsum existens, n' fuerit creatus; qz Deus, ut posset,
decreuerit existens Petri, qz, instanti A. presenti: et deinde in
sequenti ipso decreuerit creare mundi in illo tempore in quo re-
ipso ipse creauit, ac locuti ante existens Petri, ita t. n'
decreuerit illy creare, si Deus illud esset libere actus a-
moris in ipso instanti A. I. in instanti sequenti: et illum
n' creare, si Deus n' esset illud libere talis actus: in tali
hypotesi. Per instanti A. hanc potestatem mundi, qui
tempore fuerit existens ad ipsum Petri n' crearet: qd si Deus,
ut pot. n' crearet actus amoris, mundi n' fuerit creatus.

Ad
Operis distinguo ans: a pot. dari poa, ut id, quod ig destruc-
tus e, n' existens in sensu opposito destructionis. Dico ans: in
sensu diuerso destructionis; nego ans: nq abq. ulla in mo-
do pot. dari poa, ut id, quod ig destructus e, n' existens, nec
fuerit destructus: ac p. inde pot. dari in voluntate Petri poa,
ut ipse n' posset, ac locuti ut reuelat de peccato Petri fut,
et destructa, neq. destructa fuerit, neq. existens.

Instat: p. n'
illa e. castitudo in reuelatione. P. co. q. 1. 1. existens reue-

revelatio de peccato Petri futuro, adhuc est imp^{er}ari, et
in potestate Petri ip^sius h^{ic} peccare, et inde impedire e^{ss}e reve-
lati: q^{uia} certitudo revelationis impeditur valet; et cer-
titude, quae pot^{est} impediri p^{er} voluntate creat^{ae}, ne veritas
audiret; siquidem h^{ic} pot^{est} fundare firmam securitatem audien-
te: q^{uia} d^{icitur}.

Respondens regis cog^{it}: ad unum lat^{us} dist^{inct}io^{nis} an^{te}
existere revelatio de peccato Petri futuro, adhuc est imp^{er}ari, et
in potestate Petri ip^sius h^{ic} peccare, et inde impedire e^{ss}e revelat^{is}
imp^{er}antia, et potestate ant^{is}, quae pot^{est} existere p^{er} peccat^{um} in
futuro huiusmodi revelat^{is}: Dico ~~namq^{ue}~~ ^{an^{te}} in sen^{tu} p^{ro}posita talis re-
velat^{is}: nego ~~namq^{ue}~~ ^{an^{te}}. Et en^{im} data quavis revelat^{is} de actu
libero fut^{uro}, cuiuscu^mq^{ue} creat^{ur}is, adhuc est imp^{er}ari, et illi liberi po-
nere tal^{em} act^{um}, ac coⁿterere in e^{ius} potestate ponendi tal^{em} act^{um},
e^{ius} causa: Unde et^{iam} est imp^{er}ari, h^{ic} causa illius act^{us} liberi, quae cer-
titudine infalli^{bi} acc^{ur}at^{us} est: quap^{ro}p^{ter} eod^{em} mo^{do}, ac e^{ius} certi-
tudine dic^{itur} revelat^{is} de actu creat^{ur}is libero futuro coⁿgruet,
quod e^{ius} pot^{est} impedire hunc su^{um} act^{um} liber^{um}, compon^{ens} h^{ic}
p^{ro}posita certitudine revelat^{is} vera p^{ro}posita creat^{ur}, ut n^{on} existeret reve-
lat^{is}.

Unde concedo cog^{it}; siquidem certitudo revelationis pot^{est} imp^{er}ari
e^{ss}e p^{ro}posita ant^{is} impediendi ill^{ud}; et nego min^{us} subsumpt^{is}: q^{uia}
certitudo revelationis et^{iam} si sit ant^{is} impediendi, quatenus in
e^{ius} dat^{is} vera pot^{est}as an^{te} ad ill^{ud} impediend^{um}, pot^{est} reddere
audient^{is} o^{mn}ino secur^{us} de ob^{jecto} revelat^{is}: q^{uia} infallibil^{iter}, infallitate coⁿ-
tiⁿu^{etur} e^{ss}e e^{ss}ent^{ia} revelat^{is} impediend^{um} n^{on} est: quod t^{am}en su-
ficien^{ter} est ad fundand^{um} omⁿimod^{is} securitatem.

Inter^{ven}it^{ur} V^{er}o p^{ro}posita
futur^{is} est p^{ro}fectio simpliciter simplex: p^{er} e^{ss}e Deo simpliciter
natura: q^{uia} n^{on} pot^{est} impediri p^{er} voluntate creat^{ae}.

Res diuersas sunt: Quia futurum ut
necesse est Dei in cognoscendo esse, quod si debeat futurum,
ex hypothesi, quod sine futuro est perfectio simpliciter simplex.
Iudo autem: ut si scia eorum debeat, quod si debeat futurum,
Oppositio: nego autem etiam deus scire debeat ea fut., quod de
facto sunt, h. e. perfectio simpliciter simplex, ac proinde nec deo
simpliciter necessaria, et potius impeditibilis: at uero, deus si autem sum-
ma necessitate in cognoscendo omnia, quod debeat futurum, ex su-
perpositio, quod si debeat futurum, est perfectio simpliciter simplex, et
ideo deo omnia necessaria, et impeditibilis. Quapropter in diuersa
Quidnam est simpliciter necessaria, et simpliciter impeditibilis: simplici-
ter impeditibilis, et simpliciter impeditibilis. Unde huiusmodi
scilicet: sua deus. necessaria est sua futurum: quod non potest nec sua futuro-
rum: et etiam huiusmodi est uera: sua deus. et impeditibilis sua eorum fu-
turum, quod est de facto scia: quod potest nec scia futurum, et po-
tius scia oppositum: si huiusmodi, et oppositum debeat futurum.
Unde scia: et si uideantur ad hoc oppositum, minime sibi
aduersum opponunt.

Vbi obiectio est, quod opponuntur huiusmodi damna-
ria. Vnde philosophus in duobus. Instans autem ultima. Et anti-natura
per bonum, cogit in se et logicis; nisi eorum natura: si ex anti-
vera. non sequitur nisi eorum vera; et huiusmodi. Deus scia, et
et scia. Deus peccatum: a natura: et eorum inde logi-
ce illa, nempe: Deus peccabit: nec deus, et ab,
et simpliciter natura. Si ex huiusmodi scia aliquid est
futurum: si, potest est, si futurum, si impotest? Si impotest: quia
autem est futurum. Si potest. Ex potest. potest non sequitur im-
potest: potest, quod non est futurum: et si deus scia hoc est fut.,
scia hoc, quod scia est impotest: hoc est deus scia, ex
quo uero sequitur impotest. Huiusmodi obiectio, et huiusmodi.

Thomas, et res, illud autem est Deus secundum se, et ab
 omni; attamen, neque Deus, inde illatur, et se natus, et den-
 tura ut debet super. Quam: quod est idem, ac dicere se nati-
 vum in se ipso; et in se ipso.

Myet, solutio explicat

Indiget: quod si non fuit ab, et simpliciter natus, per se
 ita est, et affertur per actum: quod non fuit contingens, quan-
 do dicitur, Thomam, intelligendum est, non de necessitate simplicitatis
 huius; et de necessitate ex supposito, sine de necessitate coenti: quod
 ex supposito, quod per peccatum sit, Deus natus per se, et
 affertur per peccatum.

Plures Thomam, et Cajetanum aliter
 interpretantur, nempe Thomam, dicitur per se, et per se
 in se, de presentibus plus necessitatibus, quae in se de presentibus
 de futuro: et ideo illas per se appellamus absolute natus.
 Iste Thomam fallunt, nam Thomam nullum cognovimus
 maiorem necessitatem quoad tripentem coenti; igitur hic in
 solutione ad 23 dicit non aliter natus de se: Deus natus per se,
 ac coenti: per se, l. Antea plus peccatis et coenti, ob hoc ex-
 plicat quod sit, et natus: quod etiam.

Non, in facibus Sancti, et
 cognovimus plus necessitatibus in se de presentibus, quae in se de presentibus
 huius, aut de futuro quoad necessitatem, et non affirmandi: quod
 est de presentibus, aut de futuro mutata obli existentiis, per
 de vera transire in se; at vero, est de presentibus, quae semel vera
 est, non potest reddi falsa: et ideo vocatur ab, natus: nihilominus,
 natus, ut loquar absolute idem sonet, ac simplicitate; et ita, ut
 inde sit, ac una illa explicat; et quod in se de presentibus
 semper subintelligatur obli ita tunc, nec copula disponi-
 cant; Deum de tali obli, antea explicare, l. existere

S. Adob-

*Ad Ifrades res. eē pōle n' ē futurū, pōti-
t'a dā: hōc ē: Deus pōt peccatū ē futurū:
n' ē futurū, it nec Deū illud pōtine. Cād
fauar rery Quenchū: hōc ē: pōle, ut Deū
eueniet rex. Quappet ut docet, O! Boro
latet fallacia pōitōis illic hūc: curren
pōte, quod aliquis ueniat, et n' moueat?
ē rery diuiso ad rery pōitū.*

3 2/3-

- 3 aptissime explicat Boetius 5° de Consolac: dicitur
necessitas simplex una, velut necesse est hoc demonstrari
Tale: altera aditionalis, ut si quis ambulare solet, ambula-
re ex necesse est; quod enim aliquis nonit notitia certa, illud
aditum est, quod notum est, nequit. Sed hoc aditionalis minime reus
illius simplicem naturae; hanc enim necessitatem non praeficit
ita, et aditionalis adiectio nulla enim necessitas capit incedere
voluntatis gradientis; quamvis enim ex gradu incedere non possit.
Eodem modo si quidam quidam videt, id est necesse est,
Pametri nullam in se habet necessitatem. Quo exemplo Boe-
tius illustrat Bedae: videtur, inquit, iacentis aliquis, necesse
est ei non inferri a visu meo, ut iaceat, et possit a iacen-
te inferri mihi necessitas, ut videam.

Sexta Sectio. e. e. de
mate futuri, et de. Inipentia futuri. Si exdema ad invicem oppo-
situr, quod aliquid simul sit de mate futuri, et Inipentia
futuri: et est repug, quod Deus videat aliquid simul de ma-
te, et Inipentia futuri.

Nego absolute ans: Ctenz et omnia de-
natio opponat aliquid Inipentia: Et omnia Inipentia aliquid de-
natio; nihilominus in quolibet de hac repug. or, et cuilibet in-
dus: nec quicquam inania omni, et cuilibet de hac; Imo ali-
qua e de hac; quae seum affectu nemo induit, et aliquid e in dia,
quae seum affectu nemo de hac; neque actus libere possit de ha-
te existeret, quae non existeret diu induit sup. causae primae.
Et in dia causae libere in actu affectu emperere effectus,
Sine actus de hac; et non potest de suspendere ab uno ex ma-
no libentia in actu: et ideo de hac potius amat, quae non
amat; de hac potius non amat, quae amat. Quapropter
In modo hic duo cohaerent quod Deus nunc de presentia,

puat debere; et tunc Dispensari poterit. Ita recte ponitur
h. h. c. deus: quod generaliter. Petiit debere futurum, et
Dispensari futurum. Quia est; quod id, quod Dispensari potest
est in instanti, sive presenti, sive futuro, sive futuro,
et quo ponitur debere potest, quod non ponitur. Itaque
ad Dispensandi eventum futurum non requiritur, quod ipse res
sive debere potest, quod non sit, neque non debere potest,
quod sit in illo instanti, et quo futurum est, et dicitur. Sectio
4. An sola sua Dei media optime disponat, et liber-
tate arbitrii creati? Sectio 4.

An sola sua Dei media optime disponat, et
libertate arbitrii creati?

Sic Dei absolute co-fut, et Dispensari
ad, et ab arbitrio creato dependentia. Versantur, recte
ponitur et libertate ipsius Dispensandi probamus: et ne vi-
deamus quod idem arguunt, quod Thomae canonice in
libri sunt ostendere. Sic media apparentia solum fa-
vere libertati; respicit, illa tollere, et ponere contingere,
ut loquitur Joneky disp. 6. art. 6. 6. 7. deinde hanc adde-
re appendice: an sola sua Dei media optime componat,
et libertate arbitrii creati. Subsectio 1. Solitaria
media namque libertate servat.

Subsectio. 1.

Sola scientia media namque libertate servat.

Sic et nota dicitur. Si media ut im-
mutabilia, et determinabilia a libero arbitrio creato, et est ipse

nostra opera libera p illa copula, e nra libertate ex
 Divina Gratia, et quida, Inauis, et clarissima Concordia,
 seu concordia origo, nra libertate immensum Deum. Hec
 Veritas adeo nota e doctis, et indoctis, Catholicis, et hereticis, ut
 eas impugnatores Thomae parum conent reddere suspectos
 Sicut mediis ea nimia facilitate, que huiusmodi concordia ma-
 nifestat; ex absurdo S. Aug. parum videat, fateri eam
 Summe diffuli; et ideo tan facile Concordia nra nunquam pro-
 ponunt Pelagianis, et Semipelagianis p nra libertate
 decentantibus etz nra utilitatem fuit, nra si hi tam fa-
 cile Concordia viderent, nra adeo protine excluderent pro Dei,
 et huius Libertate Deum. Quapropter Thomae antiquio-
 res impugnabant Sicut mediis, ut inimus Quid, nra creat,
 libertati. Ad Thomae ne aliquid intactum relinquant,
 etz hoc absurdum ex illa inferri ostendunt.

C. Art. nro pbo nra D-
 claus. La via Dei sine ad, suadendi, que affiat
 actione arbitrii creat ut pcedent ex pnt no indifferentibus,
 et p sola libertate creat deinde, nra pcedit nra libertate;
 et talis e sua media p sua media nra pcedit nra libertate.
 Cuius leptom e: minor e ipsa sap media suadendi, sine
 deinde pbo. Ma autem videtur p nota: nam quomodo una
 libertate ponunt pcedi p sua, que affiat operatio libe-
 ra, relinquit no eius pnt inania, et supponit in volun-
 tate creat facultate, qua ponit oibz suis, et additio-
 nibz, detrat, l. impedit operatio; et tamen hac nra pnt
 Ma ex operatio libertate.

Quid? Sicut, que nra Divina, et creat,
 voluntati liberae, nra pnt detrahere libertate arbitrii creat: at
 Sicut media nra Divina, et creat, voluntati liberae: pnt

¶ *Antimedia* h. pot. destruere libertatem arbitrii creati.
Maiores ex quatuor apprehensione est certa: Minor, ¶ *Obi-*
net vitale divinum sup. modis. *Terribilis* a sua idio-
matis Thomistica, quae fundatur in decreto Dei libero: et tan-
de eadem est evidens. quod si nulli rationis expone, dicendum
Deimodis, quae non dependet a decreto Dei actu existeret,
Soli homini est libera, destruere ipsam libertatem creatam, a
qua pendet, et quae subsequitur.

¶ *Obi.* scilicet, quae existit
in Deo, non quod ipse vult, et quod homo vult, sine quod talis
est, ut non ideo homo operatur, quod Deus ipsam facit rationem, et
ideo quod illa ratio Deus, quod homo operatur, huiusmodi inquit, sua
non pot. destruere libertatem huiusmodi, et talis est *Antimedia* gratia
Media non pot. destruere libertatem huiusmodi. Minor, etiam non po-
tunt reparari, maior a videtur certa, quod talis ratio est minus
impedibilis, et debilibus a voluntate creata, quae cum libe-
ra operatur: et hoc non pot. destruere libertatem huiusmodi. Illa li-
bertas creatur. Quod, casus est necessitatis non autem, signifi-
cat non est causam saltem immutabilem et per se, et eorum opera-
tionem liberam, et ab illa debita: et tandem ut illa non
possunt. *Obi.* inde colliguntur conditiones libertatis,
creatur ex divina ratione, quod non ideo homo operatur, et
homo operatur, quod Deus facit, et ideo Deus facit,
quod homo operatur, et huiusmodi.

¶ *Ad 2. d. 2. Sola*
sua Dei media destruatur libertatem arbitrii creati: ac-
cessit hanc destruit et sua antimedia, sive idiomatis in de-
creto Dei actuali fundata. Hanc 2. d. 2. demonstrant fere om-
nia, quae per *Antimedia* illa dedimus, et quae quibus
diversitas 4. et 3. diversitas 8. Sicut 2. d. 2. §. 4. quod

quod in laudabilibus, et reprehensibilibus tan ad id, quod ipara-
 hunc sumptum sunt in libertatibus appetitibus, et ut per
 Odioque in deum Dei existentem fundatum destruant, et
 ipsa libertas destruitur, libertas creata, et sola sua me-
 dia creant, et per antemedium destruitur.

Probo utrumque. oii,

et sola scia Odioque, quod impedibile est ab arbitrio creato,
 servat sui obli. libertas; et sola scia Odioque media
 est impedibile ab arbitrio creato: et sola scia Odioque me-
 dia creant libertatem sui obli, ut nam operationem liberam.

Probo maiorem. quod omnis, et sola scia versantur et obli ad
 arbitrio creato impedibile, creant libertatem creatam, ut
 fide sanctam; et omnis, et sola scia versantur et obli ab ar-
 bitrio creato impedibile est impedibile ab arbitrio creato: et
 ita. Probo minorem: quod repugnat, obli omni potestate et an-
 te impediri, et sic infallibiliter deprobat impediri, siue permanere:
 et qui hunc potestatem ante impediri obli, pauciorum potes-
 tate impediri sic et illud versantur.

Quod a priori est. quod,

omnis potestas, siue ante, siue contra ponendi aliquam rem, et per
 siue ante, siue contra ponendi in eodem sensu de prout natio
 Queniam tali rei, et sic per hunc potestatem, siue ante, siue co-
 tra ponendi impedimentum inductionem, ut dicitur: et per
 per hoc siue ante, siue contra ponendi de prout natio
 Queniam illi impediri. Sed prout natio Queniam impedi-
 ri inductionem, ut dicitur, est et impediri, siue ante et
 contra inductionem: siquidem in minus inductionem Queniam per
 et affatam vera inductionem, quoniam quod Queniam, et inductionem
 per in eodem instanti: per in per ponente Queniam est potes-
 tas ante, et contra ponendi impediri, siue ante affatam inductionem.

affrantis hunc: p. Quia, qui potest ante, et coeque potest
impedire hunc, potest et eadem utraque potestate im-
pedire suum hunc: p. et si hoc sua non supponatur im-
pedita; nihilominus Quia, qui suum hunc et non impedi-
t, potest libere impedire, et illi suum impedire valet.

Ej-
de quibus excludit sua antimedia, sive indirecta, in deo
libero Dei fundata. q. o. et sola sua Dei ante inde-
terminabili ab arbitrio creato tollit hunc libertatem; et om-
ni, et sola sua antimedia, sive in deo Dei libero fun-
data ante indeterminabili ab arbitrio creato: p. o. et sola
sua antimedia, sive indirecta Dei libero fundata tollit ar-
bitrium creato libertatem. Quod magis. q. omni, et sola sua
ante inevitabili ab arbitrio creato est et ante indeterminabili
ab ipso, ut fateri adveniat; et omni, et sola sua ante
inevitabili ab arbitrio creato, cum libertatem tollit: p. o.
et sola sua ante indeterminabili ab arbitrio creato, cum li-
bertatem tollit.

Externa, omni, et sola sua deoperare an-
te indeterminabili ab arbitrio creato tollit cum libertatem;
et omni, et sola sua ante indeterminabili ab arbitrio cre-
ato est sua deoperare ante indeterminabili ab arbitrio cre-
ato: p. omni, et sola sua ante indeterminabili ab arbi-
trio creato tollit cum libertatem. Minore pro a priori.
q. ipsa operatio liberi arbitrii est deinde determinata, et o.
Quia, cum sua Dei illud affrante: apparet, est ante
ab arbitrio creato determinata, sive de operari co. o.
ab ipso arbitrio creato ante determinata: et sane ante,
et o. utrum non existat sive Dei existente operari arbi-
trio creato p. illa cognito: accedente in eum libera potestate

e deinde suis sedibus Dei; in cuius libera potestate de
 hanc operatur, qui hanc illi Dei sui: o si sua de can-
 ter indehabili: ab arbitrio creato; et operatur creatura illi
 copiosa e indehabili: ab ipso arbitrio creato: nunc si indeha-
 bili a creatura nunc potest verum, nunc et ob id a creatura indehabili.

Pando

pbon. suis Deo dicitur nunc e verum, e idem. Cuius illi hanc ac
 ipso nunc e in Deo: nunc verum e pbon. creatura sup. Deu-
 ni. et libere arbitrium creatura gaudet potestate anti, ut scilicet
 Divina affluencia pbon. peccati nunc sit vera: et gaudet potestate
 anti, ut sua Dei dicitur affluencia peccati nunc sit in Deo. Probo
 minor. Repugnat, et pbon. anti, ut ex duabus^{bus} affluenciis
 verisanti^{bus} et idem nunc ob id, una sit vera, et alia sit vera.
 Sive sit flamma, et libere arbitrium creatura gaudet potestate anti, ut of-
 ficiis humana affluencia sup. peccati nunc sit vera, et sive sit flamma: et gaudet
 ad potestate anti, ut pbon. Divina affluencia eiusdem peccati nunc sit
 vera. Loca e legitima: maior requirit in dubio doceri: q. nunc ob-
 id simul sit, et nunc sit, ut affluencia (quod manifestum implicat
 involuit: siquidem idem simul e, et nunc e chymicum e) non repugnat,
 et antea, ut ex duabus^{bus} affluenciis idem nunc ob id, et
 idem, una sit flamma. Cuius ob id, et alia dicitur: accento
 quod una sit vera, et alia nunc sit vera: et nunc oio e, l. una
 e vera, l. una e flamma, sive nunc vera. Minus e desiderium
 in una potestate anti e nunc peccare; et nunc peccare e falsificatio
 quamvis pbon. hanc sive ad, sive dicitur affluencia peccati:
 e eius potestate dicitur pbon. in suo ob id: e dicitur. Subiectio
 Fundam. Thomistarum. Subiectio 1^a
 fundam. Thomistarum. Dvellunt.

Obiter 1° Gonet ubi sup. illam
Sua tollit libertatem, quae supponit res esse fut^{as} ex vi, et na
oppositi Dictionis; atque sua media hoc supponit: p^o libe
tas tollit. Maior dicitur: ex eor^{um} oppos^{itione} Dictionis sit ca
naria, necessitate ab^{esse}, ut p^{ossit} fundata in illo p^{ro} q^{uo}
liber^{um} est, l. n^{on} est, quo^{modo} nihil p^{ossit} esse, l. Digni magis narium; fundatio
ad ill^{as} co^{nt}ra, et ex illa p^{ossit} n^{on} p^{ossit} esse libera, et Dignit^{as}; et
nati^{as} q^{uo} m^{od}o, et naria. Minor d^{icitur} q^{uo} d^{icitur}. Assentans sup^{er} mediis su
pponant, et docent q^{uo} d^{icitur} de futuris Dignit^{as} n^{on} so
ly^{um} Dignit^{as}, et et^{iam} ab^{esse}, h^{ic} de^{bet} de^{bet} v^{er}it^{as}, l. f^ul^uit^{as}
na^{re} oppos^{itione} Dictionis: p^{ro} q^{uo} v^{er}it^{as} obstat futurorum Dignit^{as} su
pponat illor^{um} futurit^{as}, imo sit ip^{sa} futurit^{as} rei Dignit^{as}, ut
obstat int^{el}lectui D^{omi}nⁱ, et ab ip^{so} cognita, l. cognoscibili, manifest^{um}
q^{uo} ex^{ist}at, ad^{ver}sariar^{um} p^{ossit} de^{bet} futurit^{as} reor^{um} Dignit^{as},
ex vi, et na^{re} oppos^{itione} Dictionis p^{ossit} p^{ossit}.

Ad^{versus} D^{omi}nⁱam, et
neg^{atione} m^{od}o: in cui^{us} p^{ossit} p^{ossit} e^{ss}e p^{ossit} h^{ic} h^{ic} Gonet: n^{on}
tunc p^{ossit} Martinon, nec ull^{us} in assentibus n^{on} mediis
unq^{uam} d^{icitur} res esse fut^{as} ex vi, et na^{re} oppos^{itione} Dictionis.
C^{on}tra lex Dictionis est quid^{am} v^{er}it^{as} naria, quae d^{icitur}
in hoc, quod ex duabus Dictionibus, una debet esse de^{bet}
vera, et altera de^{bet} f^ul^uit^{as}. Et fundat^{ur} in q^{uo} d^{icitur} p^{ossit}: quod
liber^{um} est, l. n^{on} est: et ab illar^{um} Dignit^{as}, n^{on} p^{ossit} denominari fut^{as} q^{uo}
apud os cui^{us} est q^{uo} d^{icitur} n^{on} p^{ossit} a sola v^{er}it^{as} naria
denominari fut^{as}. Quap^{ro}p^{ter} D^{omi}nⁱ Societatis ex illa lege
Dictionis sol^{us} p^{ossit} p^{ossit} q^{uo} d^{icitur} singular^{um} de fut^{as},
Dignit^{as} de^{bet} v^{er}it^{as}, l. de^{bet} f^ul^uit^{as}: q^{uo} d^{icitur} narium ut
q^{uo} d^{icitur} ex^{ist}at in talibus circumstantiis q^{uo} p^{ossit} p^{ossit}
inducit ad p^{ossit}, l. n^{on} p^{ossit}, l. de^{bet} p^{ossit}, l. de-

neque voluntas creata in suis actibus liberis et genera-
lis subordinata; et Quæstio Petri^o in eo signo, in
quo quidem^o sua media, ut ordinata^o fuit, non pot
est, ut dicitur ut libera^o ordinis ad voluntatem Quæstio:
non^o neque^o ordinis ad voluntatem creatam. Nam dicitur: mi-
nus a^o dupliciter;

Primo: quia in eo signo, in quo scilicet
dicitur. Quæstio Petri^o ut ordinata^o fuit, nullus da-
tur nec dicitur in voluntate divina deus actualis, et exco-
muni, quo deus liber debeat Quæstio^o ex hypothesi, quod
in his occasionibus, et circumstantiis Quæstio^o Petri^o Quæstio^o in eo
signo non pot^o esse, ut dicitur ut libera^o ordinis ad voluntatem
Quæstio^o. Coa^o p. libertas omni voluntati Quæstio^o non exer-
cet^o nisi mediante libero deo actuali, et exco: p. si
in tali signo deus deus non datur, nec dicitur in deo inor-
dine ad Quæstio^o Petri^o illam pot^o esse, nec dicitur ut libera^o por-
dine ad voluntatem Quæstio^o.

Quæstio^o Si talis Quæstio^o ordinata^o
fuit in eo signo deus, et dicitur ut libera^o ordinis ad vo-
luntatem Quæstio^o, sua, quæ Quæstio^o de illa ut dicitur
de libera, id est, in solis ex^o obli, et ex^o subli, et licet
et sua media, quæ ut docentur suis defensionibus. p. talis libe-
ra est, et p. talis natura, et media conet long^o intrasciis sim-
plici inliq, et inliq, et de una^o p. talis p. talis.

liber libertate destituta, libertas creata subiectum requirit;
at sua media collit libertatem & liber^o: p. et libertas cre-
ata destituta. Nam dicitur: minus a^o dupliciter: p. talis
est, quod non p. talis voluntati dicitur obli, et in dicitur ad essen-
dum, ut non extendit libertatem Quæstio^o obli, et sua media non p. po-

propter voluntatem Divinam actus voluntatis creati in individua
essendi, l. h. essendi: & tollit libertatem Divinam. Mater est causa li-
bertatis eius voluntatis. Supponit in ista individua obiectum individuum: minor
a. p. Invenio enim Petrum, ac si sit propria voluntati Divi-
nae, suus medius est individua ad essendi, l. h. essendi in tali-
bus, excommunicatis, et ut delectata est, ad hoc, ut iter; illam delectat per se
& actualis voluntatis libertatis. Dicitur namque proprius coponens voluntatis
creatus operativus delectat hunc se actus, quia coponens, de-
cuius est delectat voluntatis. Nec ulli rationi assignari potest ab au-
thoribus suis mediis, in quibus sit delectat se delectativum ad talis
operativum.

Pursuendo eadem minus. Libertas Origine in potestate impediri
ad actus, cuius negat; at supponit, quod Deus sciret, & quidem est
suis mediis, in ista individua occasione vocat in responsum, & est ex-
pediri ad actus, nec est illius potestate in ista occasione a
me extorquere. Dicitur: quod impedit pervenit ex aliquo suppo-
nente libera; ex quoniam sit me diuina future: & est libe-
ra nec quidem est libertate suprema, & ordinis ad istam volunta-
tem creatam. Illud Augustinus de assumptione in prima cap. 4: magis
habet Deus in sua potestate voluntatem hominis, quia ipse hoc.

Officium 2.

Ex eo, quod supponit officia symphonie ad actus amari, quod est aliquis
supponit nobis in libera, et independens a voluntate creatam in personam
opponit repugnare amari, aduersari inferunt lydi libertatis crea-
ta respectu ad amari; at supponit. Supponit mediis, quia Deus vi-
det me sub ordine in diuina, & est Deus libera, ut pote ante de-
lectat actualis, et exercitum. Dicitur voluntatis: et ex hac suppo-
nente impedit ad amari. Dicitur: & quod non causet talis. Dicitur
non est Deus libera, et namque necessitate lydeat illius libertate. Et
ita: non enim minus requirit ut negat sit libera per primam.

expedita ad acty repas' offi' quz utatuz nō liber, pā
pā expedita ad eiy repas'.

Offi' B: A^a pūa aduersa-
uz, quod antea herad libertat; et expas' nō pōt n
dequ' effi' tollit libertat; et pūio mei futuri dūm an-
tente her ad libertat; dūm; et it pūor deinde quod
libera detrao dūm libertat; et sup' tali pūione dūm
nō pōt ame exbiquie dūm; et tali pūia libertat; dū-
m; euehit; et contra hūz, quz sine dūma ita nō pōt,
It nec videri sine forte, nec radūz sine pōt.

Deo Du-
namaz, distiplo minor: dūmō V. p. Petu' in ea rōno,
in quo pūit' pūz me digi, ut dūmōtē fūz, nō pōt, et
aut dūp' ut libera pūo ad voluntat; dūm; quz suppo-
nat exorta et exorta, illo signo: Deo mūm; pūo ad
ad voluntat; dūm; quz pūo signo supponat, ut pōt, et
impater; et dūmōtē, sua hypōthēz, ne pōt minor. Et pūz
voluntat; Petu' pūerit dūmōtē sub dūmōtē, quod dūmōtē
intali occasi ut pūa pūma induenti ad dūmōtē, et
nō dūmōtē, nō requirit, quod actu exorta in dūmōtē dūmōtē
mūm; et dūmōtē dūmōtē, ut eo, quod pūta illa dūmōtē dūmōtē
dūmōtē dūmōtē; imo nec dūmōtē dūmōtē dūmōtē, et
actu exorta; ita ē, quz pūpē dūmōtē; q' ad effi' quine,
et ē, nō requirit dūmōtē, quod actu it, et pūpē dūmōtē, q'
pūmōtē ē, sine dūmōtē quod ē: nō effi' nō alio mō pū-
pūlat exorta in caus; et eiy pūpē, nū' ut ab illa
accipiat ē: pūpē effi' nō accipiat ē, nec acceptum ē ē;
et dūmōtē accipiat; nō requirit, quod ē it. it pūpē
ad illz pūmōtē, et quod pūmōtē ē; et quod pūmōtē et
pūpē, illz pūmōtē.

deponit, et est ab ipso: quod Deus non potest incipere velle
intelligi: et tamen si dicitur, non actus futurum sub ditione,
non requirit quod in actualiter existat deus. Quod dicitur,
quod supponat, potest et afficiat ex se hypothetice: quod ad
sufficit, quod voluntas creata, quod erat tunc supponit nec
actus libera boni, et auxilii. Deum supponant, potest et afficiat
ex se hypothetice.

Verde ad 13 minoris propter res duas ante, et
distinctionem eam sub eisdem hiis, sub quibus distinctio minoris. Ad
13 eundem minoris propter res duas ante distinctionem arguitur: scilicet
Quoniam ditione facta, nec ipso est, et digne ut libera
per ordinem ad voluntatem. Quia, quod supponat, exequuta,
et exiret, per illo ipso, scilicet, quod Deus habet de illa, res
et ex se libera. Quod arguitur: per ordinem ad voluntatem. Quia
nam, quod per illo ipso supponat, ut potest, et imparet, et
ditionis. De, res arguitur: et hoc est non afficiat, deus. De, non
est ea De sua omni ex se libera, et media.

Ad 13 propter

Ad Deum maiorem, res de minoris: ad Deum propter duas. Deinde
maior, et res de minoris, nec ex se suadent, quod subimpet. Tunc
utque ex se, itaque sua media non tollit, imo nec potest tollere
liberum libentem; non id, quod est namque ut libera per media, qui
bey libera propter creationem, aut resistere, faciat, ut ipse
liberum infallibiliter ponat actus boni, non potest tollere libera
libentem; et tamen est sua media; quod ex auxilii, quibus
Deus facit ut hoc infallibiliter faciat actus honestos, et in
dignos, et dignos, et in istis ex se bonis libentem; accedentibus
liba ut illis ponit creationem, et resistere. Ipsi tamen, non potest
Deus ab ipso sua media per illa infallibiliter facere, ut hoc
illud creationem: per sua media minime destruit libentem. Vi-

liberalitate; et ideo est ad maiorem illam potestatem
de, et ideo sequitur, ut Deus fiat plenius potentior
ad faciendum infallibiliter, ut si liberum est auxilium inditum libere
inditum honestum.

Inde fit, quod immutabilis base animus
Dei: nam si a media seponit voluntati Dei, ob id, sine
actu voluntatis creatur, et inde ad errandum, et non errandum;
Deus si, quod seponit illi actus libere, ut debeat, et debeat
de actu, et debeat de actu; nihilominus ipse seponit ut indi-
ferentia inde actus seponit voluntatem creatur, et actus eli-
gitur intali occurrat sub idione talis auxilium, et talis debeat di-
vini offerentis inditum Deum, et inde seponit in datus voluntatis
creatur, quod seponit auxilium. De indifferentia, et de Deum Dei
seponit Deum seponit potestatem actu seponit tanquam de datus ac-
tus, quod seponit seponit ex ea auxilium. De re et ex illo de Deum Dei
seponit seponit Deum ad actus, imo et seponit in datus in volun-
tate Dei ad tribuendum, et non tribuendum. De datus auxilium, et ad
seponit, et non seponit Deum Dei. De datus auxilium, et ad
media seponit Deum Dei. De liberum futurum, nisi sub hypo-
thesi, quod Deus liberum fuerit illud auxilium inditum, et apparet
libere suum seponit seponit indifferentia, et de liberum. Quod se-
ponit quoniam cum media in se libera Deo; nihilominus libera
Deus Deo affirmata inditum. De media e Deo li-
bera in immutabilis, et finaliter; et meate, et causatur: nam seponit,
quod illa Deus Deo inditum existat ab id, quod Deus inditum
libere auxilium Deum ad illud, et offerat Deum suum seponit ex re et
intentione seponit: auxilium quod Deus inditum seponit Deum
seponit, et ea faciunt, ut Deus liberum Deum.

Ad id eundem minus
seponit Deo magis, et magis minus. Deum suum, quod Deus inditum, et

Quidem sic medij reprobatione vocantur. An
respondimus adhuc. ut respondimus ad art. 1. q. 1. q. 1. q. 1.
consequenter talis actus est, l. adiungendo quodammodo
aliquid aliud dicitur illud habere, l. tribuendo aliquid cuiuslibet
validum ex infinitis, quod inobediunt, sed dicitur hoc, et ideo
et sic sic medij de qua ad consequendum a me talis actus in
habuit. Ce. sine ulla e. inducendum meo, quod deus n. po-
nit a me obediunt deus libere. Et hoc medij de qua n. de, et
Solitudo sumptus, sine quodammodo aliquid singularem, nihil ali-
ud addendo, dummodo pro illo obediunt per aliam mediam, sine
auctoris.

Nec id noui debet videri Thomae docentibus deus n. po-
ne facere, ut voluntas mea debeat per se auxilium sufficiens nihil
illi addendo. Nam a n. doctrina est manifesta. q. dominus deus, et
n. voluntas est quod ipse potest hominem peccata punire, et n. potest
deus hominem peccata punire nisi potest n. voluntas deus facere
illud peccatum, ut videtur voluntas n. de deus, sed ad dominum
deus peccat quod ipse potest n. voluntas deus facere illud auxilium
q. cui videtur n. voluntas n. de deus, atque deus n. potest
facere, quod voluntas mea debeat facere per illud auxilium, ut videtur
ipse n. de deus, sed ad dominum deus n. attinet, ut ipse potest
facere quodammodo peccatum singularem meo, et obediunt sumptus,
et voluntas mea debeat deus deus deus deus deus deus deus deus
deus, sine auxilio, quibus potest a nobis obediunt deus, et sub
illius enim videtur deus deus deus, merito dixit magister Augustinus, me-
gis habet deus in sua potestate voluntatem hominum, quod ipse ho-
mines, siquidem hoc n. habet in sua potestate et auxilio.

Ad 23

Quodammodo nec deus maior, distinguendo minus quod ad 23. q. 1. et
ex hac suppositione redditis impoens ad deum conueniens per illud auxilium

¶ Illud autem p[ro]p[ri]e: transeat: absolute, et p[ro] quodam alicui, ne-
p[ro]p[ri]e. Igitur defensionis sup[er] medij affiant. Istanten
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ad actus amoris. Illere eius libertate p[ro]p[ri]e
invento affiant: n[on] autem p[ro]p[ri]e ad amoris sit impedire, so-
missionis: eas de amoris. n[on] autem, inevitabile, et manifestabile
adhibere caelo, et ab omni potestate ex illo orta, voluntas
p[ro]p[ri]e ad amoris n[on] h[ab]et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, et ex p[ro]p[ri]e ad omni-
onem eius de amoris. Igitur n[on] h[ab]et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e,
que coram e[st] o[mn]i requirere ad omni onem amoris, ne p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
bito ex coram h[ab]et, sine acquirere: p[ro]p[ri]e n[on] h[ab]et in sua potestate o-
missionis amoris. Igitur p[ro]p[ri]e q[uod] dicitur h[ab]et n[on] h[ab]et in sua potestate
actus, q[uod] ne actualiter h[ab]et, n[on] h[ab]et in sua potestate p[ro]p[ri]e
by ad talis actus, quod p[ro]p[ri]e simpliciter n[on] h[ab]et e[st].

In hac a p[ro]p[ri]e
de ad hominem et inferre, sup[er] p[ro]p[ri]e, si media de inefficacia
auxilii. A. Deus reddi impotens ad curand[um] d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e au-
p[ro]p[ri]e n[on] h[ab]et, et solitarie simpliciter, et n[on] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, ut voluntas
natura d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, quod sane impedire n[on] e[st] libere Deo,
q[uod] ex illa ead[em] sup[er] n[on] reddi Deo ad impotens ad
curand[um] d[omi]n[u]m: quia ad h[oc] e[st] sup[er] p[ro]p[ri]e facere, ut voluntas cura-
da ponat d[omi]n[u]m, l. addendo alij illud n[on] h[ab]et, l. d[omi]n[u]m de aliud
ad quare d[omi]n[u]m auxilii ex infirmitate, q[uod] n[on] h[ab]et d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
d[omi]n[u]m ead[em] ad oblinend[um] illud ead[em] d[omi]n[u]m: illa media de in-
efficacia auxilii. A. minime possit a Deo ad d[omi]n[u]m potestatem cura-
sandi d[omi]n[u]m: et illud obstante, Deus p[ro]p[ri]e facere, ut voluntas
natura libera d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[on] h[ab]et d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m.

Addo
me hanc illam p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, et Deus reddi impotens ad
curand[um] d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e illud p[ro]p[ri]e auxilii, quod p[ro]p[ri]e de inefficacia: n[on] a
ex e[st] nulla, nulla e[st] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: ac p[ro]p[ri]e Deus d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e

et si p[ro]videat arbit[ri]um creatu[m] n[on] e[st] d[omi]n[u]m aucto[r] A; att[amen]t
p[ot]est facere, ut ip[s]u[m] arbit[ri]u[m] creatu[m] ~~in d[omi]n[u]m aucto[r]e~~ d[omi]n[u]m
sentiat q[uo]d illud aucto[r] A; q[uo]d quatuor s[un]t media de inefficacia
aucto[r]i A. sit impedim[en]tu[m] d[omi]n[u]m q[uo]d tale auxilium oblinendi: nihilo-
minus n[on] e[st] impedim[en]tu[m] aucto[r]i, et d[omi]n[u]m et auferibile p[er] p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a a lib[er]tate d[omi]n[u]m, q[uo]d d[omi]n[u]m h[ab]et m[en]te aucto[r]i:
n[on] e[st] h[ab]et i[n] d[omi]n[u]m ex i[n] d[omi]n[u]m media voluntate creatu[m] h[ab]et illu[m]
aucto[r]i gaudet p[ot]estate p[ri]ma ante ad impediend[um] equu[m]
medic[us] de inefficacia aucto[r]i A, et d[omi]n[u]m s[un]t medic[us] app[ar]et
de efficacia p[ro]p[ri]a aucto[r]i A: p[er] h[ab]et p[ot]estate ad faciend[um] ut de-
u[m] subiendo p[ro]p[ri]a aucto[r]i A faciat, ut voluntas creatu[m] d[omi]n[u]m
h[ab]et: et rep[ro]p[ri]a quod voluntas creatu[m] aucto[r]i collat[ur] a Deo
ad illud d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m rep[ro]p[ri]a d[omi]n[u]m, et quod d[omi]n[u]m e[st] fecit illu[m]
d[omi]n[u]m.

Unde apparet discim[us] inter s[un]t medic[us] de ineffica-
cia aucto[r]i A et p[ro]p[ri]a aucto[r]i, q[uo]d voluntas h[ab]et p[ro]p[ri]a
q[uo]d ad aucto[r]i h[ab]et impedim[en]tu[m] n[on] aucto[r]i om[n]i[u]m aucto[r]i aucto[r]i
q[uo]d, et ut illu[m] impedim[en]tu[m] n[on] h[ab]et p[ot]estate, ut faciat sup[er]eue-
nientia p[ro]p[ri]a posteriori ad ip[s]u[m] p[ro]p[ri]a ad illud impediend[um], sive quod
illu[m] e[st] ad impediend[um] p[ro]p[ri]a aucto[r]i, q[uo]d e[st] impedim[en]tu[m] ad
omissionem aucto[r]i n[on] p[ro]p[ri]a d[omi]n[u]m a Deo p[ot]est impe-
diri, p[ro]p[ri]a n[on] p[ot]est impedi[re] a voluntate creatu[m]. Volun-
tas aut[em] d[omi]n[u]m e[st] illuminata s[un]t media de inefficacia
aucto[r]i h[ab]et p[ot]estate ad faciend[um], ut d[omi]n[u]m p[ot]estate p[ri]ma
h[ab]et m[en]te s[un]t impedim[en]tu[m], q[uo]d debet d[omi]n[u]m ad d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m
q[uo]d medic[us] p[ro]p[ri]a.

Ad 33 d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m modo, et ne p[ro]p[ri]a
n[on] e[st] q[uo]d quatuor s[un]t media de inefficacia aucto[r]i d[omi]n[u]m
a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a aucto[r]i oblinendi lib[er]u[m] ad arbit[ri]u[m] creatu[m]
att[amen]t p[ot]est ad, ut p[ro]p[ri]a aliud aucto[r]i illu[m] extingueret p[ro]p[ri]a, et i[n]tra

Ita remedia de inefficacia aliorum auxiliorum non sunt libera Deo,
et in alijs rebus, ut patet de rebus Divinis collatis auxiliis,
namque quatenus possunt existeret illius impedire; nihilominus
non est ratio pro qua non possit deus deus in Deum non deus. Illud
auxilium, quod est inefficax; remedia de illius inefficacia non influunt
in decretis collatis eiusdem auxilii.

Insuper illa ratio adducitur hanc
claudit potestatem ante causandi Deum; siquidem non auferat ab illo
potestatem gerendi Deum, et offerendi Deum voluntati me-
ae; neque ab ita debet potestatem ante ad elidendum Deum; siquidem
deus non illius non est impedimentum, aut, et coere. Itaque hoc remedium
de inefficacia auxilii Divini diverso modo videtur in ordine ad ho-
llandum ab arbitrio creato potestatem ad actum oppositum quod de-
monstrat causa, et demonstrat ad amorem est impedimentum simpliciter
etiam in rebus amoris oppositum: quod quidem arbitrium creatum non im-
petrat, neque mente potest tollere. Subiectio 3^a adia adversariorum
argumenta solvantur.

Subiectio 3^a
Adia adversariorum argumenta solvantur.

Obiicitur 2° Sonaty, et ut ipse ait, priusliber, et ad
Dicit Thomistae: illa ratio tollit libertatem, quae supponitur ea ante 1³
prius, et 2° radice libertatis, creatur, et participat a rebus; et remedia
hoc supponitur tollit libertatem. Maior dicitur: nulla enim potest dari; 1°
Quia libertas ante 1³ prius, et 2° radice illius. Mihi autem sic ostenditur: si
media supponit res et facta, et aliter dicitur ante Divinum decretum:
et illud est 1³ prius, et quae veluti radix totius libertatis, et dispo-
sitio in rebus: potest. Maior p: minor autem potest quod est Divini
Thomae pluribus in locis docentibus libertatem, et dependentiam rebus ineffi-
cacia in finem voluntatis. Divinus tanquam in 3° causa, et 2° radi-
ce reducitur ad, in adesse radice. 1³ in quolibet per se a conceptu
rebus; et deinde Divinus est 1³ in per se a conceptu, et in con-

Quodlibet libertatis; quod ad hunc quodlibet cognitionis creatur
participatio cognitionis increata.

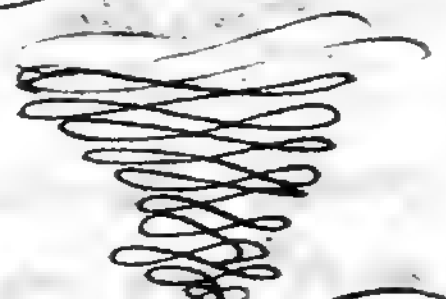
Quod ob hoc et cognitio creatura
liberis participatio Quodlibet cognitionis; quod illud dicitur in partibus
reperitur ob hoc, et ab illa creatura dependet: ita operas libe-
ra creatura est participatio actus liberi. Quod, quod illud dicitur in
partibus de hanc in hanc voluntatis, cuius est actus, et ab ipso creatura
tenet dependet. Illud v^o est dicitur inter voluntatis Quodlibet vo-
luntatis creatura: quod illa sit in libere; et ideo se debet ad hoc
dependere ab illa: et hoc est in libere; et ideo se debet se debere
sine dependere ab illa: quod voluntas creatura, quod est in partibus libere acci-
pit a Deo, quod est in partibus libere, existit, atque voluntas eligendi, et
se debet de hanc: et deinde dependet ab illo in libere non se debet de hanc,
quod de hanc Deo se debet de hanc de hanc libertatis creatura, ut ipse co-
fundimus) et ut libere se de hanc in Quodlibet indifferens, et influ-
entia simultanea in partibus de hanc voluntatis creatura: quod varie
Quodlibet de hanc de hanc libere in creatura de hanc in de hanc vo-
luntatis creatura, et indifferens, ut libere arbitrii creatura Quodlibet
in de hanc ad Quodlibet, in de hanc ad hanc opus: ac creatura in li-
bertatis creatura est participatio increata libertatis; quod libertatis creatura
in actu 1° est a Deo in libere ut de hanc eius existit: libertatis 2°
creata in actu 1° est a Deo in libere ut dicitur in phisica de hanc
in de hanc: per se. Quodlibet in partibus in libere creatura de hanc de hanc
de hanc creatura a de hanc libere Deo.

Unde inferens de hanc de hanc
maior: illa scilicet libertatis, quod supponit res in futuro an-
te in partibus, et radice libertatis creatura, et participatio, hoc est in-
dependens ab illo in libere, et in radice libertatis creatura, et
participatio: Quodlibet maior: illa scilicet libertatis, quod se debet
ad se de hanc Deo in libere, et ab illo ut existente ab, in de hanc

Supponit res esse futuras dependentem à Deo de deo libere
existens: nego. major. Et distinctio minor: & scia media hoc
supponit, idē, 1^a, ut videtur. Supponit obiecto: nego. minor.
idē 2^a, 3^a quod nō explicuimus: Deinde minor. Inde ad
maiorē p^{er} rē distinctio. maior: scia media supponit res
esse futuras saltem Additionari ante Deū de deo adhaerentem,
Deinde maior: ante, et independentem existens Deū existens
nō, nūc habenda: nego. maior.

Ad 13° Opus Deinde totū nō
explicat p^{er} minorē: q^{uod} nō libere creatur exaliter dependens
à deo libere. Deū inde eū nihil infert 1^a nō docet.

Ad
23° Opus res nihil impeditur p^{er} deū ad deū hac obin-
tionē: nō est si nō p^{er} deū libere debere p^{er} de-
monstrare à Deū: nō p^{er} deū libere infert, et quod p^{er} deū, et
verisimilitudine. Illi operatur p^{er} deū p^{er} deū Deū Addi-
tionem à deo Deū actualiter existens dependens, et deun-
taria p^{er} deū Deū absolute; siquidem p^{er} deū sufficiens
statuab^{itur}, quod ideo est in Additionali statu debet p^{er} deū.
acquire hoc de cap^{ite}, nec apparenter impugnat, scia
mediasaltz p^{er} deū sumpta; imo hoc scia media suffi-
cientia nō doctoribus admittit nullo modo hac obiectio impug-
nat, nō aliud — p^{er} deū aliter p^{er} deū, offe-

Phil deest.

nullo mō hac obiectiōne impugnari: nō aliud ē, quod operas
huc, ad quā h. Gaudet p. dēdō, n. sūt libera: et aliud, quod a sua
Media huc n. ē libera: 13. et si falsissimū sūt, nunc omittit et t.
omīto, adhuc manet. 13. imp. dabile: q. sua media ita componit ob-
tū, ut illud nulla eade cōtēpt se, et t. 1. m. Otemperet; ac p. inde illius
nō n. imminuat, et duntaxa respicit, quale ipse in se est, si ponunt
Obtū: p. sua median p. facere ut operas nra, quā ē eī obz, et,
p. eadem multa mōny. p. facere, ut n. oāt libera.

Itaq. infra dēdō
māny, et nō p. mōny. nō sua media respicit hucū libez n. tanquā
13. et tanquā 13. q. secundū libez n. debet supponere 13. ut mōny
debatūz n. ut libez collatūz libezatūz creat, et 13. in actu
Simultaneū Quāny ad libezatūz actualz, n. in actu 13.

Gonety nō 168

avēat. 13. Societati hū obiectiōnibz nra libezatūz creatūz debere
quidz ab aliq. Dūny voluntati dēdō p. dēdō; n. t. ad dēdō p. dē-
dō. 13. mōny, et a dēdō creatūz, quo Deū dēdō dare cau-
pi libez p. et facultate se dēdō, et elipendi, quā volunt.
Pbi supponit nra 13. dēdō Dei uerūz et libezatūz p. dēdō;
n. p. dēdō Dei uerūz et libezatūz actualz, sine libezatūz elipendi
mōny voluntati p. dēdō: et hanc 13. p. quā supponit q. obiecti-
ōnibz impug.

Sed p.fecto hū autē, ut ardet, p. nō p. hōz, quā p. dēdō
fēdō n. 13. Societati ad mōny. 13. dēdō creatūz, quo Deū dē-
dō dare cau. libez uerūz se dēdō, et elipendi, quā vo-
lunt, quā dēdō n. dēdō, et indifēny, quo Deū dēdō dē-
dō. 13. voluntate creatā ad quā 13. volunt: et eēntia arcant
libezatūz actualz mōny voluntati, seu libez eī dēdō cauā
mōny dēdō indifēnti. quā p. quā p. dēdō. Gonety obic-

Obiectum, et sic rursus medius, et per illa nitentur; et ideo illi
supra.

Hanc vero magis solutus superius ponit et refertur
no 112, et impugnat 1. a prior induenti in indifferente, actus de-
bitus exire nequit. Sed et si induenti et debitus inter se opponuntur,
coramens et calidus, et frigidus: q. ita frigidus ut talis in per quod
re caloris, ita magis a debito induente debitas voluntatis creat.

Actus debitus a voluntate creat, quantum ad se actus eius debitus
n. causat, et peritus debitus ab illa spectat; atque debitus induenti
debitus a voluntate sua quantum ad se actus, ut docent defen-
ses sui medius: p. libens eius debitus n. causat.

Effectus dependet, et debitus induenti, ut influat in actus libens volun-
tatis creat, et diversus debitus ad operandum illi exhibeat, depen-
det a debite voluntatis huius, Saltem tanquam a ditione et ratione.
Sed per se: p. debitus debitus n. effectus debitus induenti, nec ab
illo tanquam a causa dependet.

Hec argumentum, quod rursus obicitur contra 10-
luta de debitis induenti de auxiliis, illis et hic sunt in reo, et nulli-
us momenti. Ad 3. dicitur a debitis Obiectum de auxiliis deinde
et sic et nego ant, l. illud distinguo: a prior induenti, ut indifferente,
actus debitus namque exire nequit. Oedo ant: libens nego ant. q. illud
est axioma n. intelligat, et de causa indifferente, in debita electi-
onem, et libentiam, ut sic se respicit, ab omnibus Philis, et Theologis
abque studio partium disputantibus: ne decepti q. libens a, ut per
ad actus n. induenti ad eorum se, et in reo indifferente
ipsa se debet ad unum q. alio rursus domini, quod her in reo obiectum:
ergo de debitis Dei applicationem sui induit e. induenti et ab om-
ni arbitrio creat ut prior libenti, et debenti ut peronalis per-

positum unum ex his quae aliud; et ideo Deum de hactenus à mero
lunare influat in actum dñi libere, sine in libere de hactenus
voluntatis. Quod, quae pbat aut in multis peccatis. Et quod frigida, et
calida ita opponuntur, ut idem subdy requiratur et in eodem instanti re-
ali spicula, et calida in quodlibet instanti; at u' idem subdy pot
et in eodem instanti reali indurion, et de hactenus p diuersis signis nri
quoniam indurion nri de hactenus eadem, quae e' indifferens. Post
calor n' pcedit à frigore: quare n' q' in eadem opponuntur, et q' frigore
careat uirtute ad pducendum calorem: agendum u' libere hōis arbitriū
hōis uirtute se de hactenus, et elipendi; pot sua actione libera transire,
quae diuini decreti indurion, et indurion p p'prie p'prie pcedens de hactenus:
p'prie indurion, ut indurion n' de hactenus uirtute, aut aliquid ditionis,
et eadem libertatis et domini pot e' in actum de hactenus, n' n' n' et libere.

Opus

uideat ea, quae diximus in mat. de auxil. ibi sup.

Ad 23° rō nandoma-

long: n' n' de hactenus à p'prie ad pducendum actum; et, n' illy causat, si-
ue p'prie: nec decretum diuini à voluntate uirtute de hactenus expec-
tat ab illa de hactenus: q' n' operatur in signo p'prie ad de hactenus n' p'
voluntatis; et diuini, et simul agit u' n' voluntate, ab ipso, et
de hactenus.

Ad 23° rō d'p'prie modis: nulla causa à suo effectu depen-
det à p'prie quoad existendum: Quid modis: nulla causa à suo effectu
dependet aliqua mō quoad operandum: n' modis. N' quod
causa dependet à sua actione quoad operandum; q' in eadem p'
operatur in actum; et, n' actum e' illy causa effectus. et n' ab ipso
q' decretum diuini indurion dependet quoad existendum, n' quoad operan-
dum, sine ut influat in actum libere voluntatis uirtute, et diuini de-
cretum ad operandum illi exhibeat tangere ad diuini de hactenus vo-
luntatis n' p'prie: q' de hactenus voluntatis uirtute, et diuini in actum

in quod dicitur de hanc libera voluntati creati in quibusdam
 supponat. libez de hanc voluntati diuine existeret pille
 eodem statu, et quod de hanc libera arbitrii creati, qui daret
 non omer, dicitur, et requiratur, et supponat de hanc libera voluntati
 diuine, et istud ut existeret. Hinc, quod daret, dicitur, et existeret
 tenet absolute, et simpliciter nunc, et ab eterno, et si nunquam sit
 perenda dicitur.

Insuper nos faciemus. Illud diuine voluntati libez
 de hanc, qui omnia libera de hanc voluntati creati. euoluntate requiratur,
 et supponatur de hanc, quia Deus se debet ad offerendum suum
 diuine voluntati creati ad unum extremum libertati: nequam v,
 de hanc, quia Deus debet efficaciter voluntati creati, ut possit po-
 nat ipse dicitur, qui dicitur: et hanc, qui nequam, neque ipse tenet
 probat hanc autem, ita de hanc libera diuine voluntati. De hanc arbitrii
 creati ad unum extremum libertati: minime requiritur, neque supponatur
 euoluntate de hanc voluntati creati: ac prout diuine de hanc in
 requiritur ut ea de hanc proutque voluntati creati se debet, illud ex-
 tremum, quod voluntati creati electum est; et requiritur ut ea, quod diu-
 nat ut de hanc ut arbitrii creati se libera de hanc.

Inquitur 1.º. non pot

intelligi, quod in aliquo statu, quantumlibet ordinato, et si quauis
 de hanc, et quoniam ex ipso creati, et ex 1.º libero, et de hanc di-
 uino actu existeret: prout sua media. An suadet. De hanc de hanc
 de hanc in statu ordinato est creati, et prout a 1.º existeret, et non existeret
 in illo statu: prout et in illo statu existeret ad 1.º existeret et sub illo diu-
 ne, libertati: prout et prout ad hanc arbitrii creati prout ad opus,
 prout in hanc; ita et id prout a voluntate diuina existeret: prout
 prout prout ex de hanc voluntati creati, de hanc prout de hanc
 ad hanc voluntati, ut ad hanc, et ad hanc de hanc de hanc de hanc.
 Respon.

Respondeo 1° modo ant. Cum deus

Divinus, quo ad Deo voluntati creati offertur, Deus, non offertur
Deus in actu 1° induens; et offertur induenti Deus; ac inde
offeritur Deus induenti cadente. Sup. ipse deus quia oblationem, sine
sup. ipse oblationem Deus; non v^o induens cadente sup. ipse Deus ob-
lationem: offertur a Deo induenti; et oblationem divina non est per se hu-
manam, quia illud Deus; nec per se Deus ad actum malum, quia Deus
ad actum bonum: nec ad: et ideo ut per divina oblationem reducat ad actum,
debet de hac oblatione arbitrio creati, in cuius libertate potest de hac
oblationem, per se ad actum Deus in actu 1°, quia ad alium: et ad
illud de hac creati Deus per se ad actum bonum, quia ad ma-
lum: et ideo t^o inde t^o non offertur, quod Deus offertur Deus in actu 1°
inducens: quia Deus Dei in actu 1° voluntate creati non est
Deus, sine ad voluntati creati est implicatio. et ideo in ipse
Deus Dei in actu 1° induens: quia ad actum in ipse Deus, sine ad
causam. Et induens ad actum bonum et malum.

Item manifestum est, quod

hoc deus Dei induens, sine induenti oblationem Deus, quod non
admititur, non supponat futurum libere determinatum per actum bonum: si-
quod illud Deus offertur induenti ex se per oblationem Deus per ad
actum bonum, quia ad malum; et voluntati creati tanquam debet ad
deum, quia ut debet ad deum per suo libito: et hoc deus, quo De-
us offertur induenti per Deus, non supponit futurum, aut de-
terminatum futurum per actum bonum, sed veritatem huius future
determinati.

Respondeo 2° modo ant. Illud deus Dei est deus supponens
veritatem futuram determinatam ut existens una: non autem: ut ex se
sem intentionale determinatam: omnia autem, et ergo est. Cum illud
deus ut deus, et ideo deus supponat deus voluntati
creati futurum sub ordine unius deus, et ut existens intention-
ale in actu: nihil minus, quia non supponit ut existens in se,
ad illud Deus. Illud deus ut ad, et ideo existens in se: ac.

accidentia ad eodē deureb, tanq̃ a causa finali, & tan-
q̃ a causa efficiente simulq̃ arbitrio creato p̃dicto de-
rebat, huius subiecto Additionata p̃ actū p̃act.

Sancti omniū, etc.

Unde Thoma 1^a dicitur ad 8° scilicet Subiecto 6° ad
ostendendū falsitatem anti 3°, omniū eodē anti, dū p̃uenit
idē: p̃ requirē a p̃mū libere, a quo deureb, et p̃actū p̃actū
mū uentay Additionata, tanq̃ a causantē illā ante p̃actū p̃actū
Thoma, et uip̃actū Additionatū: Dico. q̃d: tanq̃ a causa p̃actū illā, et
p̃actū p̃actū, ea deureb mū voluntatē, existētē realiter, et in
ie: nō p̃actū. Et ratiō hēc ad nullā: voluntatē p̃, oblatina dū
p̃actū supponit dū futurū Additionatē, nempe sub Additione, quod ip̃
sacnitat: p̃ q̃d aduenit, hē causat dū. Cande enī debent
reparet hōm. Et nō deureb p̃actū p̃actū, l. p̃actū p̃actū dū,
supponit dū futurū Additionatē, ut sub Additione quod ip̃ p̃actū
cū, l. p̃actū p̃actū existat: et q̃d aduenit, causat dū p̃actū,
Thoma: p̃ q̃d deureb dū induit supponit dū futurū a
Additionatē sub Additione, quod ip̃ existat hē obitāt, ut illud, q̃d
existit, causat dū.

Ubi: q̃d aduenit, quod quāvis deureb libere
mū voluntatē sit entitua p̃actū Additionatē, succinstat
Additionatē, ante aduenit Additionē: et p̃actū p̃actū Additionē sit
abte entitua, l. existētē, existētē abte: atq̃ hē debet aduenit dū
causā una, quā l. p̃actū ut Additionatē p̃actū actualiter, et p̃actū
causalitātē actū existētē causat: et altua, l. eadē p̃actū causa-
tē, a qua p̃actū p̃actū Additionē causat, statū absolu-
tū: nō illa eadē causa, a qua causat, deureb, et p̃actū
p̃actū, libere deureb arbitrio creati p̃actū existētē p̃actū
temporū, p̃actū p̃actū Additionē, l. sufficiens causa, quā addet ali-
quālibet causa ante p̃actū Additionē existētē, ut ab illa causat

derivatur, et participat de modo ditionis, non voluntatis:
9° res, ut in statu ditionis, siue statum ipsius ditionis
existens, non habet aliquam calitatem ad seipsum: agens
in participatione actu ab aliquo primo, siue creato, siue increato a materiali
derivatur.

Obicitur 5° Illustrationem Lodovici Lomo 10° art. 3° hact.
4° disp. 3° pag. 96 no. 19. in statum Dei cognoscitur per ditionem
nec in cognito deinde libero sui voluntatis; at hoc deinde non potest
non ut sub ditione fuerit, nec ut operetur sub ditione; nec suffi-
cienter ut possit se debet nunc cognoscere ut exerceat eam. Ita
certa: et minores quoad 13° per 2° quoad 33. Logica
causa debet esse ad minus a ditione existens effectus: et si ditionem
non est minus potest non dependet a deinde potest. 1° q. a deinde ut quia po-
tens sumit denominationem potest in effectibus voluntatis ditionis: per a deinde ut
quia potest requiritur quoniam nec fallit, nec effectus non fuerit, et sub d-
dione.

Respondeo maiorem, necesse minorem. Quia Deus apparere debet libere
nec voluntatis fuerit sub ditione, cognoscitur ex ditione, siue hypotesi de-
recte sui inducentem oblationem ditionis ut potest: et sane ut aliquis affectus sit,
sub ditione non requiritur, ut gradus ditionis non sit sub ditione; et sufficit, quod
sit potest: et ideo ut ditionem non sit fuerit sub ditione autem, non requiritur,
quod autem. A si fuerit sub ditione: alioquin enim ad ditionem sub qua an-
te sit fuerit, et sit fuerit, sub alia ditione; et sic ditionem quoniam in-
ferat. Inde et sufficit autem sit potest, ut sub illo tanquam ditione affirmet
nec deinde libere a ditione sit. Ita afficit ditionem non in ditione
rentem oblationem ditionis sit potest, ut ditionem sit medius ex p,
hypotesi.

Ad maiorem partem res dissipata maior: ex ista causa
debet ad minus a ditione existens effectus existentis ad ditionem:
Cedo maior: effectus existens ditione, et potest existens, intentioni

existenti intentionaliter, nempe in sua Prima Editione
afranc causa effectus ubi Editione existenti causa, rego
maior. Et distinctio minor: Et futurum Editionem nunc n. e. ma-
ior pole, nego minor: in est si ponetur, Edito, Pado mo-
r, et est distinctio e. coem: p. n. dependet a deceto meie pole,
ut ad, existat in: Pado coe: ut existat Editione, et est
intentionaliter in sua Prima afranc eius existit subdione coe-
re causa, rego coe.

Et enq' ut ex p^{re}missis Quidam Audi. sup. fut. 3
quodam p^{re}missis d^{ic}tionat^{is} actu adf^{ect} et nunc s^{ed} m^{od}o p^{ot}est, et n^{on} minus
q^{uam} c^{um} d^{ic}tionat^{is}; et s^{ed} p^{er} p^{re}missa p^{ot}est, et p^{er} p^{re}missa, q^{uam} c^{um}
d^{ic}tionat^{is} d^{ic}tionat^{is}, hoc est, si ponatur, d^{ic}tionat^{is}: arg^{um}ent^{um} utat^{ur} de-
pendet d^{ic}tionat^{is} à decreto. Ne m^{od}o p^{ot}est: f^{ut} ut talis sit, suff^{icit}, q^{uod}
nunc sit v^{er}us aff^{ect}us, quod illud d^{ic}tionat^{is} fut^{ur} existens, si po-
neretur, ~~et~~ d^{ic}tionat^{is} d^{ic}tionat^{is} oblat^{ur} d^{ic}tionat^{is} ut reliqu^{is}
d^{ic}tionat^{is}, et d^{ic}tionat^{is}; et ut v^{er}us sit id, suff^{icit}, q^{uod} nunc d^{ic}tionat^{is} de-
bit^{ur} ut reliqu^{is} d^{ic}tionat^{is}, et d^{ic}tionat^{is} sit p^{ot}est; et quod si ea, q^{uam}
aff^{ect}us ex p^{re}missis p^{ot}est ponant^{ur}, existet et d^{ic}tionat^{is}: p^{er} d^{ic}tionat^{is}.
Ad 23

p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} d^{ic}cedo an^{te} intellect^{us} n^{on} depositate int^{er}na, et de ex^{ter}na
 ca, et ne^{ce}ss^{ar}ia. q^{ui} t^{em}p^{or}e n^{ost}ra op^{er}atio lib^{er}a n^{on} p^{ro}p^{ri}o denominat^{ur} d^{ic}-
 tionat^{ur} f^uit, s^{ed} ex^{ter}na, s^{ed} t^{em}p^{or}e a p^{ro}p^{ri}o d^{ic}cedo d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o
 n^{on} lib^{er}o n^{on} p^{ro}p^{ri}o d^{ic}cedo d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o
 coⁿtra d^{ic}cedo d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o
 n^{on} lib^{er}o n^{on} p^{ro}p^{ri}o d^{ic}cedo d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o d^{ic} p^{ri}ncipij p^{ro}bat^{ur} p^{ro}p^{ri}o

Q. C. W. E.

nostra operatio libera, existeret, existerent deus eius camp: & una
 ex illis & deus, Pater, indolentia oblatione, deus, & una
 operatio libera, existeret, illud deus, existeret: & ita ad opera-
 tem, quod, requirit deus, quod sit, ita ad agnitionem, quod est, requi-
 rit deus, quod est. Pro Deo ex eo, quod nostra operatio libe-

operabilia existunt, inferunt evidentia quod a potestate,
quod continent deus. Quod indubitanter collatum dicitur, et evalit
frequenter ad talia operabilia existunt: etideo Mariae, quia deus
copnoscit, quod si in ma operabilia libera existunt, illud deinde
enim indubitanter existunt, et sic simpliciter insinuat. Et quod deus
copnoscit in ma operabilia: inde est, si inferunt quod requirunt
ad operabilia ma, quod est, deus. Quod est, si id significat
tale deus, et dicitur quod sub aliqua ditione potest indubitanter,
Oduente. Et deinde collatum, et neque potest sub illa; quod deus
potest afficere ma operabilia ad existere, quod afficit ab existere ma de-
us indubitanter, id est ad operabilia, quod est, requirunt deus. Quod est,
et quod potest afficere ma operabilia ditione existere si ponunt
aliqua ditione, quod afficit deus ditione existere sub certa ditione, id est
ad operabilia, quod est, si requirunt deus, quod est, si afficit deus potest ac-
cedere sufficit deus et potest ad talia ditione afficere. Et ditione ta-
le deus. Atque, si ex operabilia actualiter existere inferunt, ad existere
deus deus: ita ex effectu, qui est, inferunt deus, quod est.

Prop. eadem mi,

Quodque obiectum, quod ad 2° et 3° est. Quod deus non potest copnoscere
deus ut ditione sit, in eo indubitanter potest, et incapax futuri-
tatis; atque potest illa copnoscere ut ditione sit, sicut ditione
existere. ad potest: et copnoscit deus quod si deus potest afficere agere deus,
et si potest potest agere, et quod si deus indubitanter ex potestate eo po-
tens, habuerit deus potest ex remanere andi: quod deus potest cop-
noscere deus ut ditione sit sub ditione, quod ex potestate deus in-
deus potest indubitanter ditione.

Quodque obiectum ad hoc: ut si potest
ad 2° et 3° ditione. De deus in ab. ditione, et ditione in ma
operabilia indubitanter potest, et remanere et ditione. Et de deus po-
tens in ditione potest in ma, et ante ab. et ditione in ma
operabilia: quod deus potest in ditione indubitanter ob. potest, et

et duntaxat in auct. signa posteriori et digne: qd ne
 necesse est in existendo. Hinc est Deus, aut potius, concessi-
 ta, existendi, ipsa illius existentia. Subsecutio. Con-
 cordia. Sic, magis, qd, creata, qd, in creata. Libere ad
 alia obiecta libere.

Subsecutio.

Concordia scientie magis tan in creata, qd
 in increata libere ab illis obiectis libere.

S.

Subsecutio 8. si Deus opor-

et independentem a suo decreto, Petrus saltem de peccatis, pecca-
 tus, aliqua veritas creata futura, et absque voluntate, et con-
 e absurde per et ante. Maius videtur, autem, qd illud, qd Deus ante
 se suum decretum futurum videt, ante se decretum suum voluntate
 futurum: et Deus ante se suum decretum videt peccatum Petri futurum: qd pe-
 catus Petri ante se decretum Dei est futurum. Minus pariter videtur, qd
 qd inde inferretur, quod non potest Deus voluntate hanc peccatum futurum po-
 sita ditione, ac voluntate potest facere, quod Petrus ponat in illa
 occasione, ac circumstantiis, et non peccet: qd, ponit Deus facere: hoc
 est absurde per: qd hoc potest destrui, et minui, et ab illis Dei qd
 de eventibus futuris, et adveniens quidam Deus, qui non potest facere, ut
 a ea libera creat, et sit, qd, illi, qui de facto ab ipso procedit.

Exdic-

(si res ditione magis: si Deus independentem a suo decreto, et ante
 illud oporatur Petrus saltem de peccatis, peccatus ante, et inde-
 pendentem a suo decreto aliqua veritas creata fut, e ad. qd volun-
 tate Dei: Dudo magis, qd, non admittitur, aut sequitur: si Deus
 independentem a suo decreto, et ante illud oporatur Petrus peccatu-
 us, qd, non oporatur Petrus peccatum ante, et potest decretum indigne,
 et peccatum Dei, ut non statim: aliqua veritas creata fut, e
 ad. qd voluntate Dei: nec magis. Maius pariter videtur, qd ditione magis

liberis modo magis: illud, quod Deus ante se sui decreti videt
futurum, et videt se futurum ante se sui decreti, sive independen-
ter ad illud, quod nos negamus, ante se decreti. Quia li-
bertatis, et independentiae ab illo, est futurum: Dico magis:
illud, quod ante se sui decreti Deus videt futurum, et non videt
se futurum, nisi dependente a decreto (ut nos docemus) est futurum,
independente a decreto, sive ante se decreti. Quia libertas
non negat magis, et dissipat minus: et Deus ante se sui decre-
ti videt peccatum Petri futurum: hoc est: ante decretum videt, et non
videt ante decretum se futurum; quia potius videt se futurum post de-
cretum induens, et promittens, ac dependente ab illo: Dico mi-
nus: ante decretum videt, et videt se futurum, non post decretum Dei
inducens, obstatum Deum, et promittens, et ante illud: nego mi-
nus.

Aliud est Deus ante se decretum sui libertatis, et independen-
ter ad illud. Sive Petrus peccaturus; et aliud est Deus sive Petrus
peccaturus, independentem ab omni decreto Divino, et promittens:
illud primum est verum; hoc autem potius longe abest et a nostra ratione, et
a veritate. Propter aliud est, quod illud peccatum Petri est tunc in-
dependente a decreto Dei, quod dicitur nunc, namque per hoc signo, in
quo Deus cognoscit Petrum se peccaturum, in tali occasione tali tentatione
pulsus; et aliud, quod peccatum foret, quod est independentem a de-
creto Dei, quod nunc est, illud primum est verum: hoc autem potius est falsum,
ut supra notavimus inter solvendum 23 objectionem.

Ex hac, et a
nobis admodum minime infertur, illud abiectum, ut aliqua veni-
tate sit et ad illam voluntatem Dei: sed futurum est ordinatum ut
aliqua entitas, sine realitate actu, et ab ipso exortum, ut videtur
et supponere patet Thomae in suis objectionibus; et per Deum Ordina-
tum nihil ponat in re, ut late explicavimus. Quod si dicatur, et tunc

Sed et subiecto b n pot ee aliquod abiectione in eo, qd
aliquid sit factum dicatione, quod actu existat aliquid de actu
Dei: nq in rebus creatis, l abt. creandi nro, nulle debet
ea actu Dei voluntas. Et sic quando. Et tunc aliter dicitur
per se hunc. si in memoria nunciant. Hugo dicitur: quod
una dicatione nra fuit.

Ad minus probatur in nullo ead-
emque in eo, quod Deus n pot impedire p illud auxm inefi-
cax. unde sumptis futuris. operati eo suppo, ut intent oblen-
dy. 23 et 33. Quod 22 obiectionis monemus: qd ex suppo, qd
Deus voluerit ditione voluntatis creatis in actu 10 pso. libenta-
tis et nullo impedire acty, ad quod ipse debet. et ex suppo,
quod illa se daret ad peccand. si p mact in tali pso prima
inducere, infat. p nra, et evidenter dicit. quod Deus n pot
impedire aliquis acty ex suppo, quod dicerent illi n impe-
dire.

Ad h. hoc admittit n destruit. vlt. et ad b. Dei domini, nec mi-
nus divina ditione: qd Deus adhuc ad b. pot impedire illud peccat.
Quodq. aliy acty voluntatis creatis. p aliam finem media, que
videt efficacia ad talis acty voluntatis creatis impedire. quod
dicit. et n mirum domini Dei, nra ditione, eo, quod Deus n po-
sit separare a pdehac. p hca illi acty, ad quod pdehac, ita
a pdehac, et voluntas creatis. nra. in libentia. ditione
sit domina suay actionis, ut p hca dicit, et Deus illi n p-
dehac, l infat. intely actionis ut dicit. Ad hunc. 10 d p-
tey cap 68: domini, inquit, qd hnt voluntas sup suos acty,
p quod in eay potestate e velle, et n velle, excludit de hnt
voluntatis, et volentis caus. extery agentis, n aut excludit
influentia superioris caus, a qua e e e e, et opus, et nra-
net. causa in ead. 1, que e d. d. in motu voluntatis. quod

Extremum libertati separare p. solz. ius voluntatis, et nullo
addito. Quia illi actus, quos voluntas creata p. solz. libez
deprae. et electura.

Thomae 9.º o. quod est liberum creaturæ à for-
tione est liberum Deo; & ita Indeterminata est libera creaturæ: p.º est li-
bera Deo, t.º non libera Deo, n.º est libera creaturæ.

Tripdo. magis: de, quod est sub hunc libens creatur, a fortiori
 libens Deo: Quedo magis: quod est tantum ob hunc meate, et indi-
 recte libens creatur, a fortiori a libens Deo: nepo magis: et
 diuino minor: et si additionata a libera creatur subli-
 me in se, et tunc sup perfectionis: nepo minor: ob hunc, mea-
 te, et indirecte, hoc, tunc sui ob hunc, qui a actus liberi creat:
 Sublimis: tunc actus liberi creatur, qui est, si ponatur, et
 diuino: Quedo minor: tunc actus liberi creatur, qui a actus, et
 de parenti, et tunc actus: nepo minor: et diuino coen: et
 a libera Deo in se, et tunc sup perfectionis: Sublime, nepo
 tunc tunc tunc liberi: et diuino: qui sit actus de paren-
 ti liberi, et tunc exequi: Liber, l. parenti, l. actus, tunc
 Quidam liberati: nepo est: qui est libera Odionate, ac in deli-
 berate, qui tantum est, tunc p tunc actus, tunc exequi
 libertati: Quidam nepo est, si ponatur, et diuino: Quedo est.

Ceterum
 nihil potest esse substantia libera creatura, quod non sit libera Deo:
 & quidquid est substantia libera creatura, est aliquid creatum:
 et quidquid creatum est, liberum Deo est; at id, quod est, obiectum,
 meum, et indirecte est liberum uero, non debet esse Deo liberum, et

Indehusning

Minas & radium apbas nepdaci

6/12-

passus est discipulo magis: illa formatum scilicet. Idcirco discipulus debet
esse pueri deo actus; id est, discipulus discipuli: dandi magis: pueri

Des pñis, et eadem sub pñis Dei essentibus. Id est, si
 nouerit ea, quæ à nobis pñis aliqua Odione pñis à manu
 ipsius Dei effectio: et ideo si debet cadere sub pñis Dei
 pñis: et si Deus intendit sub pñis essentibus, debet et liber.
 Sed si aliquis si facit amplius pñis Dei in pñis
 pñis, quæ in deum illa; siquid in illis. Tamen si pñis
 extendit ad pñis ea, quæ pñis voluntas vult, et deum
 efficitur; et pñis in illis pñis in pñis deum debet exten-
 di, quæ pñis pñis voluntas in intendendo et amando; et
 pñis pñis in illis pñis in pñis infallibile à pñis ea, quæ
 Deus efficit; et ea, quæ arbitrio vult, et pñis, et
 intentione, et voluntate pñis et pñis pñis pñis
 pñis extendit ad bonum; pñis à pñis, et ad malum
 extendit; et ea, et malum, et pñis in pñis, et pñis, et
 pñis, et pñis pñis.

Insuper de eadem quid eventus sit sub qua
 rei hypotesi pñis si pñis ad pñis pñis voluntas; et pñis
 pñis pñis pñis pñis pñis, et ea, et pñis pñis
 pñis, qui à pñis pñis, et pñis pñis, quæ pñis pñis
 pñis pñis sub pñis Odione in illis, et in illis, et in illis
 pñis illis et ad pñis pñis pñis pñis pñis pñis
 pñis pñis in illis: et pñis pñis pñis pñis pñis
 quid pñis aliquid pñis pñis pñis pñis pñis pñis
 pñis: siquid pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis
 pñis ad illas neg. et male, et pñis pñis pñis pñis
 pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis
 pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis
 pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis

Insuper de eadem quid eventus sit sub qua
 ipso pñis: pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis
 pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis pñis

neque nunc: cumque per hoc neque in hoc deinde modo
liberum.

Itaque voluntas nostra, si per se ipsam prima inducitur
ad Deum, et deinde per se ipsam ad Deum, carum in se rugit-
brat, et per se ipsam deum. Quia, qui affirmant, per se
dionat; et sic per se ipsam impedire bene rugit, ut deum cum
sua libertate exerceat in se ipsa inducitur per se ipsam deum.
Inducitur etiam per se ipsam voluntatem, ut per se ipsam
illud in manu sit, et inducitur voluntatem, ut per se ipsam
ad purificandam Deum, minime exerceat, sed per se ipsam
sive inducitur voluntatem, ut per se ipsam exerceat libe-
tatem de novo aliquam libertatem. It de novo Deum efficiunt
voluntatem, ut de novo per se ipsam ad alium libere: accensum po-
tuit et per se ipsam deum per se ipsam affirmant, per se ipsam
sua impedire.

Quapropter voluntas Deo per se ipsam, quod exerceat ad
Deum libere per se ipsam affirmant, quatenus illi libere per se ipsam
Deum, sub qua subdit, Deum per se ipsam, ut per se ipsam deinde
e carum Deo libere: quia sua minime potuit purificandam De-
dionat, qui exerceat Deo; imo ne per se ipsam exerceat ad
ad Deum, Deum per se ipsam; et sic exerceat exerceat, videtur prima
inducitur ad alium exerceat libere, et per se ipsam, Deum.

Itaque
ta cum pot impedire rugit Deum dionat; Deum u, n per se ipsam
impedire. Deum u, quod sua e impedibile a solo illo agente,
cum libere e, supra inducitur prima ad Deum, et deinde, Deum
hunc alium per se ipsam, per se ipsam purificandam Deum, Deum de-
trahere Deum dionat; et sic Deum voluntatem exerceat: quia
Deum supra per se ipsam prima inducitur deinde ad exerceat alium
sua dionat affirmant, et per se ipsam deinde ad exerceat alium oppo-

ma Dei libertas potestati libi subiecti et sub ordinem
libertatis creati, ut nullo in eis libere, nisi ut sub a linea
et voluntati Dei nisi volente existeret, et idem voluntati
debetur ipsi voluntati creati: Dico ut in ordinem, volun-
tati Dei ut debeat, seu debeat ipsi voluntati creati
seu voluntati Dei. Dico: Dico. Item Dominus Dei super ac-
tiones libere creati, et media in dicit, et in Dei
arbitrio, et in eis, in eis actionibus creati, et in libera in sua
Deus debeat, et voluntate creati. Unde et, abest, ut requiritur
Deus debeat ad actionem libere creati, ad salvandam. Super eis do-
minus Dei perfectissimus, ut potius debeat hoc Dominus Dei super,
actiones in libera, et ad eis debeat.

Et distingo minus; et
de Iustitia et aliquid in statu ad, et libere creati, et in libe-
ry. Dico. Item, et ut debeat, seu debeat: Dico minus: et in
et libere Deus meae, et ut existeret, et simultaneum ducunt: non mi-
nus. Cuiusmodi distingo: eadem distinctionis Deus ex auctoritate
aut inefficacis in libera creati, put existeret, et debeat et
in libera in Deus debeat: et in libera meae Deus: non. Cuius
et eadem distinctionis Deus ex auctoritate. Cuius inefficacis, huiusmodi
et distingo illi debeat. et in libera existeret creati, ut potius
existeret, et debeat: Deus autem in libera meae: et arbitrio creati
potest debeat ad eam distinctionis. Dico ex auctoritate et in sufficiente,
Deus ad distingo, qui Deus separavit libere. Super Deus ad distingo,
ad minus ad distingo, et ad distingo, et qui simultaneum ducunt ad di-
stingo, et ad distingo creati, qui et distingo prout omnino tangit po-
tius existeret, et ad arbitrio creati debeat ad illi ad distingo, et efficien-
dy.

Et ad minus et distingo Dico magis, et magis minus, quod distingo,
de libere meae in libera. et in arbitrio creati et potest debeat

hac potestate ante ex suppo debeat? Quia adinuendū
hominem dicitur, quod Deus durat ad dū. At u; in signum
potestatis pūdit a via media dū. Idem est futuris quere
instanti reali tempore in quo arbitrium creati libere dūent
auro sufficienti; dū media hū. Deu n. pūdit, et pūdit sub
sequit illi; nō uideo nec dūent illi auro sufficienti; qd dū
pūdit illi dūentū hū auro; et pūdit id. Ideo dū pū
idē qd nec dūentū, si pūdet hū auro.

Quia ob hoc quod
dū media it suppo hū, et meate hū. Deu cap, et nō
suppo hū Deo, dūent n. dūent in Deo pū pūing ad de
tranda existentia dūent hū cap. ex sua media dūing op;
affert pūbat pū pūing auro ad dūentū, et multatū ex
auro hū creati ex dūentū, et dūentū pūing in dūing n. dūing
in Deo ex sua media dūing. qd et ex dūentū auro pūent pūat
auro voluntatis creati ad dūentū creati dūing, itaq; illa
dūentū pūat Deū auro ad dūentū in dūing ex dūentū auro
dūentū, siquid; arbitriū creati. Dūentū in eadē pūe pūentis
dūentū et pū pūentū u dūentū hū de dūentū applicatū ad dū
dūentū ex pūo arbitriū dūing.

Præ ad 23 minoris pūat dūentū
modū et nō pūentū. pūentū pūentū, uo pūentū creati
dūentū ex suppo dūing, et pūentū ut dūentū creati
nō, ac ex dūentū creati pūentū dūentū nō ex suppo dūing me
dūing de creati nō pūentū voluntatis creati, et hū pūentū in
sensu dūentū hū pūing; et et in hū sensu nō pūentū Deū. et
pūentū pūentū auro in dūentū dūentū hū, quatenus vo
luntatū creati habet pūentū auro ad dūentū dūing et
impedendū uia media de creati dūing, nō de dūentū: et et
dūentū nō pūentū Deū nō ut pūentū, uo dūentū, et uo pūentū

enti, et simultaneè ducuntur ex de hanc arbitrii creati,
quod quoniam. sola media n. s. liberales, illat,
eandem dictionem dicitur ex auxilio, ac contra quodlibet aliud
sup. media obli. in mente libere Deo hanc instat dicio-
nato, ut ex omni in insolentia nunc obli. quod
instat absolute. q. ex ipso, quod est, in dictione, habet,
operas n. liberales, quod est obli. sup. media, quod intercedit
dicitur De libere dicitur dicitur indieret applicatio: qd
sane dicitur p. r. media affect. ex p. dictione. Et p. a. illa
media libera creati n. abi, et dictione, q. ex n. creatas ab
extrema voluntate creatas, n. ex de hanc, n. p. n. f. u. t.
dicitur, nequit sola media ex illi ab libera ad p. n. o. t.
in temp. et illi libera, quatenus in temp. et illi libere
de hanc, ut creatas, h. n. creatas sua operas libera p. r. u. g.
Media affirmata. Et ex voluntate creatas n. creatas liberales
in actus, n. h. dicitur in actus p. n. o. ex voluntate ad ultimum
extrema libertate n. habet liberales, n. p. n. f. u. t. dicitur, sub qua
sua media affat eius operas de hanc: at u. h. n. creatas
et voluntate creatas p. n. o. ad impedienda n. operas li-
beras sua media affat, fit inde qd est creatas p. n. o. dicitur
ad impedienda hanc r. u. g. id est, ad faciendum, n. n. q. u. g. f. u. t. inde
ex sua media affat illi operas, p. n. o. opp. q. n. p. n. o. creatas
operas sub ead. dictione: q. ex sua media n. p. n. o. ad opera-
tionem creatas, quod affat dictionem, et p. n. o. illi. p. n. o. creatas, fit inde
quod voluntate creatas, quod p. n. o. creatas dictionem p. n. o. p. n. o. obli.
p. n. o. r. u. g. illi r. u. g. impediendi valiat.
Quod p. n. o. r. u. g. obli. arbi-
trii creatas ex creatas ipso, liberales creatas operas illi sola libe-

et mea sua media. Denique in libere nō immo,
 neque meate; q̄ loquor. opera v̄ libere p̄ficando. Odionem, sub
 quā s̄a media affat Odionem et futurum. hoc ē creandum libere
 nō voluntatē. Differendo libere autem, et p̄parando libere
 s̄ipō; nihilominus et s̄a media ad hūc entem nō p̄est et p̄u-
 ficiat. Odionem et coactum nō Deo libere, nō immo, nō meate
 etiam odionem nō meate, et indiget p̄ficando Odionem, et in se
 et ad, et coactum, indiget deinde libere Dei, quo p̄ficando ē
 dicitur: a p̄inde ut coactum ad, indiget deinde libere Dei, et
 ē Deo meate libere: at uq̄ in statu Odionem et nō in actu, et est,
 nō indiget ad, deinde Deo libere et coactum: et indiget illo d-
 dicitur, hoc ē, et transeat a statu Odionem ad ad coactum. Subiecto.
 Non nullis instantibus solutis, plura et s̄a media declarant.

Subiectio. 6.

Non nullis instantibus solutis plura et s̄a media
 declarant.

Ista 1°. Quod inducitur ex quodlibet,
 quod erat Deo ab se, potest, s̄a media, implet et s̄a media libere
 et coactum Deo; q̄ et in hoc Dei potest, et libere et co-
 actum potest, et libere et coactum nō videtur ē Deo s̄a media Dei
 potest, et libere; et p̄ p̄ficando s̄a media Odionem erat Deo
 ab se, potest Deo libere et coactum et hoc impulsum autem, et est
 s̄a media s̄a media voluntatē in statu Odionem reddunt
 impolit Deo ab se, Deum libere et coactum impulsum au-
 tem, quod videtur inefficax, quo s̄a media ē libere et coactum, et nō
 ē libere Deo; p̄ nō p̄ficando et coactum in singulis
 Deum s̄a media, nō videtur Dei potest, et s̄a media
 Dei libere.

Deo s̄a media dicitur minor: et p̄ p̄ficando

[illegible]

quent, potest ita mediae huius Oris deinde antecedentibus:
 1^a et 2^a deinde, quod ex illis dependet ab ipsa media:
 tale est apud nos 2^a deinde. Sed finem nunc operatur
 3^a libras horarum. Male est 2^a deinde autem, 3^a deinde
 efficax. et sane huius stricta, sive actuali, et in hunc casum
 medio directo, atque 3^a pariter modo in ipso deinde:
 denotata.

[illegible]

an debeat ad melius, & potius, exilium, ex diuinitate Ordinabit.

Quod situm: à quafam media ad p[ro]p[ri]etates. Secundo.

Inter

Q[uod] potestatis De[us] e[st], quod aliquid sit ad se p[ro]p[ri]etate;
et si Deo ad se p[ro]p[ri]etate; inde en[im] inferunt, quod a potentia
Dei; at hoc inferunt, si De[us] n[on] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate in-
ferunt, et de hoc libere voluntate creat[ur] omnem ab illa
libere De[us] p[ro]p[ri]etate si admitat, in Deo h[ab]et imp[er]ia, de h[ab]et p[ro]p[ri]etate

De[us] p[ro]p[ri]etate q[uod] quod e[st] imp[er]ia en[im] sup[er]e sub[ject]o n[on] libere,
e[st] ad se imp[er]ia; seu aut[em] si ex sup[er]e sub[ject]o libere creat[ur] in-
p[ro]p[ri]etate; et sup[er]e p[ro]p[ri]etate de h[ab]et p[ro]p[ri]etate aut[em] de h[ab]et in statu
de h[ab]et e[st] libere sub[ject]o creat[ur] et e[st] libere De[us] p[ro]p[ri]etate

imp[er]ia p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate aut[em] ex sup[er]e p[ro]p[ri]etate quod p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate e[st] absoluta in De[us] n[on] v[er]o, in co-
p[ro]p[ri]etate creat[ur] et ille ex eo, quod De[us] n[on] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate aut[em]

De[us] p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate quod aliquid sit ad se p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate. Et eod[em] p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ad se p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate creat[ur] in-

quidam ad se imp[er]ia en[im] sup[er]e sub[ject]o libere De[us] p[ro]p[ri]etate ad se
imp[er]ia; si quidam e[st] imp[er]ia ex sup[er]e sub[ject]o libere De[us] p[ro]p[ri]etate
quidam ad se p[ro]p[ri]etate n[on] De[us] p[ro]p[ri]etate ad se p[ro]p[ri]etate

De[us] p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate

De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate

De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate

De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate
De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate De[us] p[ro]p[ri]etate

[The following text is extremely faint and largely illegible due to extreme fading or bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

antecedentia causantia, seu ordine signorum. Idem
deinde. Quia: et hoc patet in operibus, quae cau-
sat: antecedentia media. Precedens, et dirigens. Quia
Propter: e. inevitabilis à meo libero arbitrio; et ex
illo decreto. Idem: plenius inevitabilis à meo libero
arbitrio. Operum: causantia.

Respondeo magis: ad
causam operis: idem: illud: de sup. an. dun-
taxa in aliquo signo remoto. Et requiritur ex
opere: e. inevitabilis à meo libero arbitrio.
nec magis: an. sup. an. in quibus: signa: operum
sunt: in aliquo signo: immo: in remoto: requiritur: ex
opere: e. inevitabilis à meo libero arbitrio.
Quia magis: hoc necesse est, quod admittimus, e. dun-
taxa an. impeditur; et si, quid: opus: et simpliciter
edocet: magis causas ad operem meum, quae ipsa cau-
sat: meum operem: e. idem: quod supponit existens: et
an. signa: operum: quae e. simpliciter: idem: requiritur im-
pediri: atque, idem: quod duntaxa est: prout: prout ita-
tate: impeditur: et secundo: quid potest impediri.
et idem: illud: meum: subsumptum: de via media
an. et dirigens deinde: collationem: an. e. sup. an.
antecedentia, nec perit: in quod, in aliquo signo, nec
immo: nec requiritur: Quid magis: prout: autem, nec ante-
cedentia simpliciter: nec magis: et opus.
cedentia: si magis: simpliciter: nec meum operem
liberum, quod sup. 3. loco: assignamus, unde quod: prout
magis: idem: necesse est, ut sup. 3. loco: assignamus: ibidem

[illegible]

[illegible]

In qua diffinita 1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a 10^a 11^a 12^a 13^a 14^a 15^a 16^a 17^a 18^a 19^a 20^a 21^a 22^a 23^a 24^a 25^a 26^a 27^a 28^a 29^a 30^a 31^a 32^a 33^a 34^a 35^a 36^a 37^a 38^a 39^a 40^a 41^a 42^a 43^a 44^a 45^a 46^a 47^a 48^a 49^a 50^a 51^a 52^a 53^a 54^a 55^a 56^a 57^a 58^a 59^a 60^a 61^a 62^a 63^a 64^a 65^a 66^a 67^a 68^a 69^a 70^a 71^a 72^a 73^a 74^a 75^a 76^a 77^a 78^a 79^a 80^a 81^a 82^a 83^a 84^a 85^a 86^a 87^a 88^a 89^a 90^a 91^a 92^a 93^a 94^a 95^a 96^a 97^a 98^a 99^a 100^a 101^a 102^a 103^a 104^a 105^a 106^a 107^a 108^a 109^a 110^a 111^a 112^a 113^a 114^a 115^a 116^a 117^a 118^a 119^a 120^a 121^a 122^a 123^a 124^a 125^a 126^a 127^a 128^a 129^a 130^a 131^a 132^a 133^a 134^a 135^a 136^a 137^a 138^a 139^a 140^a 141^a 142^a 143^a 144^a 145^a 146^a 147^a 148^a 149^a 150^a 151^a 152^a 153^a 154^a 155^a 156^a 157^a 158^a 159^a 160^a 161^a 162^a 163^a 164^a 165^a 166^a 167^a 168^a 169^a 170^a 171^a 172^a 173^a 174^a 175^a 176^a 177^a 178^a 179^a 180^a 181^a 182^a 183^a 184^a 185^a 186^a 187^a 188^a 189^a 190^a 191^a 192^a 193^a 194^a 195^a 196^a 197^a 198^a 199^a 200^a 201^a 202^a 203^a 204^a 205^a 206^a 207^a 208^a 209^a 210^a 211^a 212^a 213^a 214^a 215^a 216^a 217^a 218^a 219^a 220^a 221^a 222^a 223^a 224^a 225^a 226^a 227^a 228^a 229^a 230^a 231^a 232^a 233^a 234^a 235^a 236^a 237^a 238^a 239^a 240^a 241^a 242^a 243^a 244^a 245^a 246^a 247^a 248^a 249^a 250^a 251^a 252^a 253^a 254^a 255^a 256^a 257^a 258^a 259^a 260^a 261^a 262^a 263^a 264^a 265^a 266^a 267^a 268^a 269^a 270^a 271^a 272^a 273^a 274^a 275^a 276^a 277^a 278^a 279^a 280^a 281^a 282^a 283^a 284^a 285^a 286^a 287^a 288^a 289^a 290^a 291^a 292^a 293^a 294^a 295^a 296^a 297^a 298^a 299^a 300^a 301^a 302^a 303^a 304^a 305^a 306^a 307^a 308^a 309^a 310^a 311^a 312^a 313^a 314^a 315^a 316^a 317^a 318^a 319^a 320^a 321^a 322^a 323^a 324^a 325^a 326^a 327^a 328^a 329^a 330^a 331^a 332^a 333^a 334^a 335^a 336^a 337^a 338^a 339^a 340^a 341^a 342^a 343^a 344^a 345^a 346^a 347^a 348^a 349^a 350^a 351^a 352^a 353^a 354^a 355^a 356^a 357^a 358^a 359^a 360^a 361^a 362^a 363^a 364^a 365^a 366^a 367^a 368^a 369^a 370^a 371^a 372^a 373^a 374^a 375^a 376^a 377^a 378^a 379^a 380^a 381^a 382^a 383^a 384^a 385^a 386^a 387^a 388^a 389^a 390^a 391^a 392^a 393^a 394^a 395^a 396^a 397^a 398^a 399^a 400^a 401^a 402^a 403^a 404^a 405^a 406^a 407^a 408^a 409^a 410^a 411^a 412^a 413^a 414^a 415^a 416^a 417^a 418^a 419^a 420^{a</}

In quibus huiusmodi virtutibus est in actibus causatiuis
alterius ipse est virtutis applicatio ad primum est de applicato:
et quatenus in actu est virtutis, et in actu est virtutis. Oritur in
statu virtutis applicatio in actu est virtutis in actu est virtutis in actu
est virtutis applicatio et in actu est virtutis applicatio. Quod hoc duo affectus, quod
non potest alteri virtutis. Quod omnia virtutis et ex virtutis.
quod virtutis.

Secundo modo dicitur. Sic simpliciter intelligitur
reus creatur, quatenus causat virtutis causatiuis. Sic
quod id est de causa directiva. Hanc dicitur et Thomas admi-
nit. Cuius est, ait Ioan. et Thomas, quod si simpliciter
intelligitur, est causa reus virtutis quatenus ad virtutis, et non cau-
sandi, quod est de applicato requiritur, ut certum est. De
hac potest esse difficultas, et sumitur ex hoc. Quod Thomas
infra q. 111. art. 3. dicitur. Quod virtutis quatenus ad virtutis
Sic ut virtutis reus creatur est virtutis, et simpliciter intelligitur.
et quatenus includat virtutis directiva. Includit virtutis virtutis
reus creatur, et hoc non potest esse virtutis simpliciter intelligitur. Sim-
plex intelligitur est causa reus creatur, quatenus est virtutis causatiua
virtutis reus.

Secundo modo dicitur. scientia simpliciter intelligitur
applicata ad primum est causa immedia reus,
et indicat virtutis applicatio. Et hoc dicitur. Et si ponatur sim-
plex intelligitur. Sic indicat virtutis applicatio, et dicitur. Et
liberum, et alia via practica, et libera, quod est imperium, et quod
alio, nihilominus ipsa simplex intelligitur sic applicata causat im-
mediate reus, et directiva est reus, quod est de reus.
causa, quod ex se reus virtutis causatiuis est, et indicat applicatio,

applicare, ut in actu 2° causat; at, ^hic n^o est applicata, n^o inde pot^{est}
causare; q^{ui} causat virtute, et q^{ui} de^{est} applicatio est in actu 1° cau-
sato; ad cau^{sa}ndu^m: ac p^{er}inde accidentem applicat. D^{ist}inctio
3^a in actu 1° primo: p^{ri}mo est applicata, n^o causat meate, ut appli-
case, inquam pot^{est} cau^{sa}re, et causat p^{er} se in^{te}l^{lectu}, at n^o simpliciter
in^{te}l^{lectu} h^{ab}et esse virtute^m cau^{sa}ndu^m, et ita^m cau^{sa}ndu^m: p^{ri}mo appli-
cat, ad cau^{sa}ndu^m quodcu^mq^{ue} illud it^{em} q^{uod} p^{ri}mitiu^m applicat, ca-
u^{sa}re p^{ri}mitiu^m effect^u, et p^{ri}mitiu^m applicat. D^{ist}inctio in actu 2° primo
ad cau^{sa}ndu^m.

Officium applicandi, sine applicatione, conuenit ad cauendum
 in causa; et sola illa uirtus, quae sic applicat, sicut, et causa;
 et uirtus, sine ductiva, sine pductiva, quae applicat ad cauendum
 in p. secunda, in p. impoens et in p. non, simplex instigatio, et
 simpliciter instigatio, et uirtus, et p. causa, et uirtus, quae illud in-
 poens, quod dicitur applicandi, sine applicando, et p. cau-
 se, medietate et in p. simplici instigatio, et p. qui ad Deoli-
 bati p. ducunt, quod dicitur applicandi, et p. in p. instigatio; et
 sola uirtus causatiua, et causa, et applicandi, et uirtus, et
 quae aliquid p. requirit, et p. actus, et p. ad Deuendum.

[illegible]

Secundum ¹ recte, sive ² perfectionem, quae dicitur, Deo intin-
 3 e in suopere reu ea immensa reu a se ipso; et sua
 4 ratio simplici intinco e oio exte, et indita a se a uisione
 5 ¹ recte, sive ² perfectionem, quae dicitur Deo intinco. p. 1. a

Scopus presentis questionis clarius appareat. In Deo
duplex una ad substantiam, et altera ad
modum videndi substantiam existentem per sua durationis
alterationem, quod Deus videt, ut ipse in modo dicto est.
Quoniam hoc Dei decretum, et voluntas per seipsum
efficitur natura, in eo effectus liberi, et dependentes eius
notabilis.

[illegible]

Quod 2. g. de act. Deificas, et absolute, et
very naturam essentialiter, et p. se loquendo, suavitatem propriam
deus; et est illius: q. volitio Divina, ex hoc patet coacta,
qualis est tua, et hoc idem, quod vult: h. ratio debet de op-
eris Deificis: ne sit talis volitio operatur, q. actus suus dicitur,
tunc debeat etiam amari, qualis volitio dicitur, de, ac inde admira-
re indeo p. omni operationem, et volitionem infinitam; et de act. De-
ificas, et absolute, et existens very naturam essentialiter, et p. se

...futurum est; et ipse futurus sum; et si rationem reuer-
entia facit propter, et si hinc cauamus. Sed dicta Patry-
monia acceptis illa fuerit. proinde autem non in re ipsa
et propter et hinc cauamus; et si magis operatur liberum.
Sed etiam: minor negotiorum: et si causa uni-
versalis est cauamus; sunt quoque a priori, quare crederetur
fuerit: proinde autem, quod dicitur a Deo: et app. Pa-
trium acceptis illa fuerit. Magis. Rationem. Patry. suades.

Quod autem lib. 5 de ciuitate. Dicitur 10. ait: neque enim ideo
peccat homo, quod Deus illy peccatorem preuit. Et d. Hieronim.
in cap. 26 Hieronim. in eum, inquit, eo eo, quod Deus scit,
futurum aliquid, idcirco futurum est; et quod futurum, Deus nouit. Pa-
maisonis dicitur d. Manichaeus columna antepenultima dicit:
ex quibus. De prima vera, atque inuestigabili est; neque ipsa haud
quaquam scire ea est, cum oio fatid, quod futurum est, quod pos-
sit, et hoc, et illud factum summa dicitur. Proponitur, quod ipse
minime peccat. Iustus Martin ad penam p. 58. ait:
non enim propter ea eum, quod futurum erat; et quod futurum erat
causa proditionis; non enim proditionis requiritur; et si futurum
propter. Insuper super epistolam ad Romanos dicitur: et si
aliquid scit, quod idcirco Deus futurum; et quod futurum est; ideo scit
a Deo, antequam sit. Et infra adhuc clarius. asserit se igitur uisio-
nem non esse rem; et si fingamus, inquit, Deus non proponit aliquid
factum, sine dubio est.

Ubi hoc dicitur, parum ueliamus. Libenta-
te in libris arbitrio ex ista sententia. Dicitur autem, et dicendum:
ita d. Athanasius sermonem de passione dominica, in libro. Aug-
ustinus lib. 9 in Ioannem cap. 10, et lib. 11 cap. 21, d. Cypria-
nus lib. 1. h. 1. Leo Magnus serm. 16 de passione cap. 2,
Beda lib. 1. variis questionibus, et alij quod plures. Ubi d. d. in di-
uina. Rationem dominicam super laudat, ait: illud non est prosequendum, quod

quod ad antiquos PP. de Quatuor, repens periculis hanc
 unguentum. In eo, quod Deus sit aliquid futurum, idcirco
 non futurum est; et si futurum est, Deus novit, quod est proprium futurum.
 Sic in loquuntur Hieronymus, Augustinus, Gregorius, Chrysostomus,
 et ceteri illiusmodi ubi sup. loquuntur Deus et Dominicus.

Responso

adversariis hos PP. negant utrumque causaliter. Ideo res sit futurum, et
 cognoscantur a Deo, loquuntur de sua ratione sup. ac quidem in illis
 in hoc sensu: quoniam si Deus sit ea res, ut tamen est secundum
 rationem sup. utriusque datam, quod in se habet, aut facit sui obiectum
 cognitum; ac contra datam, sua proprie speculativa.

Ad hoc responso

ideo subtiliter respondit leuius, et ut sua sponte emanaret. C.
 1. et 1. In sanctis PP. de illa eadem sua, de qua negant creaturam
 esse, quare existant creaturae, affirmant hec creaturae tanquam rationem
 tenendi; et de sua Dei potentia, rationem sup. Divinam, utriusque
 affirmant PP. nec possunt affirmare, hanc creaturam tanquam rationem
 existendi; siquidem scientia, qua Deus supra cognoscit, hanc creaturam
 sup. et in PP. negant sup. Divinam esse rationem, cum existant
 creaturae, et loquuntur de sua Divina utriusque, et debeat de sua talibus
 creaturam.

2. et 2. PP. negant ea de re illa, quae affirmant
 bene Gentiles esse destructivum non libertatis; siquidem hanc doctrinam
 imputabant PP. obiectum Gentilibus, quia ipsi conabantur per
 suam Divinam de futuris adolantur in prioribus coherere ut ipsorum futu-
 rorum Omnipotentia, et libertate; et Gentiles sola sua adolantur
 libertatem affirmabant esse destructivum non libertatis. PP. de
 sua Divina utriusque, et debeat de sua adolantur necesse loquuntur
 et negant sup. Dei esse causam creaturam.

Responso

Sic ad idem: magis operari libere dicitur dupliciter, uno
ad deum, cui nihil, et alterum, ad magis operari, quod repa-
rat existens quia diuturnum: hanc sic ut dicitur in
2° respectu ad magis actionem, et speculationem: ipse dicitur, et di-
centis. 3° respectu ad magis applicationem, et praxim: a qua
Sanctus Pater, dicitur negare, sic et ratio, ut existant magis, loqui
de sua deinde dicitur ad magis operari, per quod respectu
Orbitis suarum actionum, et speculationum: in v^o loquidenda deinde dicitur
tunc ad deum, per quod est sua practica, et applicatio. Clar-

in hanc doctrinam explicat Doctor affirmans in deo Deum, et in
magis representationem, et ratio impensum: est et causa magis in
seipso: in v^o, magis representationem, et visionem: quod magis futurum:
1° ideo affirmans, quod Deus omnia operatur per impensum, quod dicitur De-
+ Statutum Verbo, et illud verbo Dei est firmatum: 2° v^o statum suum
Dei: illi per impensum in deum, in impensum, in ipso
futurum.

Impensum 1° hanc rationem, et nimirum per 2° dicitur, exten-
dendo in deum: dicitur hanc rationem impensum ad intell. primum,
quod sita ratio: ipse dicitur in deum in deo. quod tale impensum
in tale practicum requirit, ut utrumque per ductum ratio, velut appli-
catio virtutis, per utrumque per ducendum: et ex his capitulis in requi-
rit per abidit in requirit. Maior pro nota est, quod non est arripere.
Tale aliud cap, ratio magis requirit, tale impensum ad ductum re-
um. Primum attendi: ratio magis ad aduersum totumque. ductum
magis Quirit in sua impensum in deum, neque in adit per duc-
torem in tale impensum. Quamvis sua practice per ductum Dei
in omni creatura sufficientem applicat per voluntatem libere Dei:
per tale impensum non est applicatio. Unde aliter 2° per ducendum est actio
per ductum ratio, et actio per ductum ratio non est sua Dei, et quod

[illegible][illegible]

...fines & si finibus, qua ducuntur. Gentiles, et h. ubi h. p. ca. 1.
 via Dei e infallibiliter. Omnia autem refat, et non tenet Deo ab
 ...ante existit. talis rei in qua ducatur q. n. bene coheret
 ...quod intemp. habeat. cura veng. libertate ad talis rei. d. h. p.
 ...in via absoluta. De. fatum. pot. ex. t. a. i. e. m. g.
 ...ad p. p. p. m. u. e. n. i. u. m. i. n. s. i. m. p. l. i. c. i. n. t. i. n. g. a. i. l. i. q. u. i. d. e. h. i. p. e. l. i. t. i. t.
 ...ia nali, et nalia, n. h. i. l. o. m. u. m. n. u. l. l. o. m. o. d. u. c. t. u. r. a. u. m. i. n. t. u. r.
 ...ad. l. a. t. a. f. u. t. u. r. a. p. o. t. u. r. q. u. a. i. n. c. a. u. t. i. a. i. f. a. c. i. t. a. d. u. b. i. q. u. i.
 ...i. n. d. u. c. t. u. r. i. p. p. p. e. n. g. a. n. t. u. r. G. e. n. t. i. l. i. m. s. i. m. p. l. i. c. i. n. t. i. n. g. a. d. e. i. q. u. i.
 ...i. n. l. i. a. u. t. i. o. n. i. s. p. a. r. e. e. x. t. a. t. i. s. l. a. t. o. q. u. o. a. d. p. p. h. a. n. c. G. e. n. t. i. l. i. s. e.
 ...h. i. p. o. t. u. r. a. u. m. d. i. f. f. i. c. i. l. i. t. a. t. e.

...At v. q. aliqui De. d. i. c. i. u. n. t. u. r. e. e.
 ...f. u. t. u. r. a. i. q. u. i. a. i. n. f. i. n. i. t. u. r. a. d. D. e. o. a. d. e. t. p. a. r. t. i. c. i. p. a. r. e. s. a. d. d. e. t. e. r.
 ...n. e. n. d. y. P. p. l. o. q. u. i. d. e. i. a. i. m. p. l. i. c. i. n. t. i. n. g. a. i. n. v. i. a. d. i. u. d. i. c. a. n.
 ...d. y. i. p. s. a. d. l. e. b. u. e. i. n. t. e. l. l. i. g. i. d. e. i. a. u. i. s. i. o. n. i. s. e. t. p. a. r. e. i. n. a. l. i. q. u. a. d. a. n. d. o.
 ...P. a. l. i. y. v. e. r. b. a. f. a. c. i. u. n. t. d. e. i. a. u. i. s. i. o. n. i. s. i. d. y. r. e. p. o. n. t. d. e. o. c. o. p. n. o. s. c. i. u. n. t.
 ...d. e. i. c. r. e. a. t. u. r. y. p. p. p. a. d. i. l. l. y. a. u. g. m. e. n. t. u. r. q. u. o. d. t. a. n. e. v. i. a. u. i. s. i. o. n. i. s. e.
 ...P. e. t. d. o. c.

...n. e. t. y. P. p. l. y. a. d. t. e. a. u. g. m. e. n. t. u. r. n. e. e. r. e. f. u. t. u. r. a. i. q. u. i. c. o. p. n. o. s. c. i. u. n. t. a. d. D. e. o.
 ...l. o. q. u. i. d. e. p. e. c. c. a. t. i. s. f. u. t. u. r. i. s. d. e. q. u. i. d. a. m. v. i. a. u. i. s. i. o. n. i. s. e. d. i. c. i. t. u. r. i. l. l. a. n. e. f. u. t. a.
 ...q. u. i. c. a. u. s. a. t. a. d. D. e. o. p. p. r. a. g. u. i. s. i. o. n. i. s. e. t. e. n. y. e. y. i. l. l. a. n. o. n. c. a. u. s. a. r. e. n. t. y. q. u. a. t. e.
 ...n. u. p. p. r. a. l. i. t. e. r. a. u. i. s. i. o. n. i. s. e. t. t. a. l. y. q. u. a. t. e. n. u. r. e. p. i. a. d. i. c. a. r. e. t. a. p. p. l. i. c. a. t. i. o. n. i. s. e. t.
 ...p. e. c. c. a. t. a. n. c. o. p. n. o. s. c. i. a. n. t. a. d. D. e. o. p. p. r. a. g. u. i. s. i. o. n. i. s. q. u. a. t. e. n. u. r. e. a. p. p. l. i. c. a. t. i. o. n. i. s. e. t.
 ...d. i. d. y. q. u. a. t. e. n. u. r. e. u. i. s. i. o. n. i. s. u. e. n. d. i. n. g. e. p. e. c. c. a. t. a. n. e. f. u. t. a. q. u. i. a. d. D. e. o. c. o. p.
 ...n. a. c. i. u. n. t. p. r. a. g. u. i. s. i. o. n. i. s.

...H. p. s. t. u. s. e. t. e. f. l. a. i. n. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. y. e. t. n. o. i. n. t. e. r. d. i. c. t. a.
 ...t. a. d. e. n. g. i. s. t. a. n. t. i. d. e. i. n. p. a. d. i. c. i. t. i. d. e. h. i. m. o. n. i. y. p. l. a. n. t. n. a. g. l. i.
 ...b. e. n. e. d. i. c. t. u. r. p. o. n. i. e. y. p. r. i. a. d. i. u. i. n. a. i. p. t. e. v. e. n. y. e. t. q. u. o. d. l. o. q. u. e. r. e. n. t.
 ...d. u. s. a. d. a. d. e. p. e. c. c. a. t. i. s. f. u. t. u. r. y. n. e. q. u. i. t. r. e. p. a. r. i. q. u. o. d. i. p. s. e. i. n. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t.
 ...p. r. a. g. u. i. s. d. e. i. e. a. u. s. a. p. e. c. c. a. t. i. u. i. n. d. e. c. o. l. l. i. p. a. n. t. i. p. r. a. g. u. i. s. i. o. n. i. s. n. d. e. t. e. r. m. i. n. e.

[illegible]

Intas. L. Nos interpretamur fari quædam
benignitate. Q. Quidam, ut n. videant, nob. Q. Quidam etiam
prouent. et latè interpretamur. Patet. Testimonia, quæ illi ostendim.
Leo

[illegible]

Haec autem causantur vere, et realiter id est. **Intra** 2. 9. Sancti
dehinc affant res se quod videtur à Deo; et res videtur à Deo non
importantur Deo entitativè, et dehinc res videtur ut talis est,
et Deo, et videtur ut talis est causantur.
Deo sub nomine suo

Đến cuối học tập, anh em, các em—

tenet rursus intelligi in suis rationibus quod dicitur in simplificatione
 quod est in natura, sive simpliciter intelligitur; ac prout est in
 simpliciter de sua simplici intelligentia. Hanc doctrinam exponit tradi-
 dit D. Thomas 2° de veritate art. 2° nihil prohibet, inquit,
 aliquo de suis rationibus dicere, aliquo v^o solus illis, qui est essentia
 sui, et futurum.

Deo vero visus est, quod deus causam suam, ut
causam: et ad id quod phasibiles de sua visione dicit inchoat ad
simpliciter intelligit, et in obliquo ipse actionem, sua ratione. De
re creatur: et sua Deum causam, ut deus inchoat ad simpliciter
inchoat, et in obliquo eandem actionem: et rationem, ut deus
reus ut causam, ut deus, qui ideo admittenda est Thomae
deus, et quidem eandem. Deinde sic ut actu causam, ac
rationem. Deinde, ut deus, qui in obliquo.

an' Sanctos B. qui me dicunt ne infirmus, q. ratio, et mo-
 eandem finem, q. e. optime dicitur a magistro, qui in 1. d. 38
 ait: in hoc casu includit et beneplacitum, recte potest dici scia
 Dei causa eorum, q. Deus facit. hoc me forte accepit Aug.
 dicens: ideo in quia novit, q. id est, q. vult placere, et q. vult
disponere. quod ob hoc sua Deo, qui in ^{hoc est} ~~intelligit~~ et sua simpliciter
 voluit, et sciavit: cuius, qui simplex interioris, practico, et fac-
 tiuarii ratione deest efficiens adiuncti: et quod e. vult scire
 in applicatione deest. Quod operatur, et potest illa. Supponit, ac
 inde in causat, et speculari operatur adiunctum.

3° Quintus 2° 24° Dr Chrysostomus loquens de muliere,
que sanguinis fluxu pattebat et exponens illa verba:
Quidam Teray, et videtur, sic loquitur. Teray, Quidam, n^o motu

fundamenta rationis labefactantur

Obicit 1° Mag^r Pipa: saltem ideo
 a priori in futurum. Quod practice idem videtur
 esse; & sua simplici instigat ut deus. De^o e. sua ratione.
 & per ideo a priori in futurum; & Deum primum sua ratione.
 Hoc autem demonstrationem esse autem, & causatam super
 ratione in re futuram; est enim similitudine aliquid debet, & debet
 ratione Dei de malitia peccati ex causa ipsius malitiae ac
 contentum. Thomistae: primum primum debet. res & omittendo me-
 rito, et dispendio minus; & sua simplici instigat simul ut deus.
 Indifferens e. sua ratione, ne minus; ut deus efficiat
 illud, quod Deus vult deus: subditum: e. sua ratione
 intrinseca, scilicet, et a se deus, ne: e. sua ratione intrinseca
 libera, illius denominatione de deo, omittit: et sub eadem
 distinctione intelligitur e. deus. Etiam ut si sua plena nil
 aliud sit, nisi sua simplici instigat, et deus Dei effectus
 deus rei debet ad illud. Quod deus: ne deus e. sua primum
 primum, saltem remota, et inevitabiliter aliqua sua ratione,
 quod fundat in deo pleno in modo de efficacia causis, et deus
 de deo collatum eiusdem causis: quod quidem si deus non e. requi-
 sita ad operandum, ideo sua ratione ex illa ratione, sunt
 coherens in deus libertate; & antea e. impedibile, nec
 sua ratione, quod deus deus. R. Thom.

Obicit 2° Bonet:

sua, quod e. deus, debet e. libera, aliter in nullo, et si li-
 bere quod deus, et sic in deus illud instigat, et ab operans
 semper, quod in unitate, et actu ut causam, deus de-
 mata, et per se, quod deus libera voluntate. Deat sua

sua simpliciter instigat, et antecedat decessu voluntatis. Quod
libera, et naly, et naly; nec decessu, et instigat ad de-
cessu; sed e illam in actu.

Ad. Dico in multis de-
fuit: 1o, quod ex eo, quod causa rerum debeat esse libera, et deha-
da. 2o, infertur, quod sua simpliciter instigat, nec decessu
et ut creditur. ad hoc decessu. Quia voluntatis non sit in
actu. 3o causa rerum: quod sic decessu non est libera, et naly.
Nec decessu, et instigat: non videtur infertur, quod decessu
ad decessu decessu. Quia voluntatis non sit causa rerum in ac-
tu. 4o, siquidem in ratione decessu est libera in ordine ad
munus operandi, et decessu ad decessu decessu.

Quia ex
eo, quod sua simpliciter instigat, non videtur infertur,
quod ab alia sua decessu. Sufficit enim decessu. Quia vo-
luntatis, ut decessu, non sit ad decessu, quod ad decessu
decessu rerum operandi. Cuius instigat, non est causa libera in ordine ad
decessu decessu; siquidem a Thomae, decessu decessu libera cen-
decessu decessu, et eodem modo instigat. Supponit; et nihilominus
quod decessu aliquid decessu, vel decessu, non est ca-
naly, sed e, quod decessu, et libera.

Stando sua, quod
e causa operationis liberae, non debet esse in re decessu
libera; immo in operando debet esse in re decessu libera.
libera; et decessu meate, quatenus decessu libera e, decessu
Optimalitatis, et sua decessu decessu decessu sua eate decessu
libera decessu in operando, quatenus opera immo libera decessu,
et libera decessu; et opera immo libera decessu, non est immo, et
fratres libera decessu, et decessu meate in operando decessu
et instigat sub conditionibus, sub quibus decessu opera-

operatur, si ponantur: hoc sua non immutatur, et frater
 et mater duntaxat e. Deo libera quo ad operandum.

Propterea, huiusmodi non debet esse determinata antea simpliciter ali-
 oqui enim debueret, liberam operationem creaturam; et debet esse
 determinata duntaxat in proprio signo operationis. Unde si admittatur,
 quod deus divina efficacia operationis nostre honeste dependens a
 sua media de illa; tunc casus est ex ordine determinatus ad operan-
 dum determinate. Oportet in tali definitione, et subsequente suis modis.

Inter.

Quia ex indifferenti ad operandum, et non operandum sit causa determi-
 nata propter operum, quod non operum, non sufficit deinde. Quia indifferens;
 et determinat propter ad operandum, quod ad non operandum requiritur decre-
 tum absolute, et efficax. Proinde si sit causa determinata ope-
 ris propter, quod non operum est verificari, opus est, quod a Deo operan-
 tur; et ut verificetur, opus est quod a Deo operatur, requiritur sua
 causa determinata ad opus, ut ex illa inferatur opus: alioquin enim foret
 una eademque casualis: quod ex sua simplicitate in hunc ad huc
 indirectam ex decreto indifferenti non inferatur opus, non sufficit ta-
 le deinde indifferens, ut ipsa ita sit causa operum, ut verificetur
 opus, quod a Deo operatur.

Deo dicitur de ^{ante} utriusque

ex indifferenti ad operandum, et non operandum sit causa determinata in
 actu propter operum, quod non operum non sufficit deinde. Quia in-
 differenti ut dicitur ex exclusionem omni determinati. Proinde arguitur non
 sufficit deinde indifferens ut dicitur ex deinde voluntati
 creaturam ad opus, existente, non propter ad tale opus, de
 signo ipsius operum neque ante, et ad. Et de probatur. Quod me-
 ius, et vero minus. Quod ut eadem casualis verificetur, non requiritur
 bonitas illationis ex causa ad opus; et sufficit. Oportet ad tale
 opus, ut patet in hac parte. Hoc patet, quod servat, inquam infer, et

Antiscorbutic.

Obiter 3° Locus hanc ratiōem, quæ vocatur, pla-
ne demonstrat, impossibile est, ut illa, cui res est causa, quæ nō
cognoscitur; et tamen dicunt medici, illud, quod ignorat medicus,
nō sanat; ita et illud, quod ignorat artifex, si scia, nō causat;
atque scia, quæ dicunt simplicius in se habere, nō versatur in res con-
fusas, aut futuras, nec illas cognoscit, et tamen scientia, quæ vocatur,
indivisa per hoc, et illa, est causa rerum. Minor. Pueritia
est simplicius in se habere, definitur à Theophrasto: copritio eorum, quæ
nec nō, nec faciunt, nec exiunt unquam: Et quæ, scia, ut pueri,
dicuntur à copritio eorum, quæ nō faciunt, nec exiunt. Idem. Ignorat
quibus de rebus sancti Thomæ, quæ habent, in hac quæstione, art. 3,
ut ipse dicitur, art.

[illegible]

Obiektie medicale unica demonstrat plane ignoranta
 in obiecte. Ceterum in ista demonstrat, imit
 Obiecte demonstrat plane in Deo Thomistica sita medicis

Divinis actibus, et scholasticis obsequi: ac contrariis.

Primum hanc sua simpliciter instigat, et sua visione,
omnino debetur dicitur esse, obsequi.

Ad 23) prout dicitur

Primum, resque est. Ceterum sua simpliciter instigat, et efficiunt
ut Deus amet omnia mundi, quod, dum illud decernit, aut quod
ignorat, sive amet eam modo: et eadem sua ut dicitur, et efficiunt
Dei decreto, sufficit, ut Deus producat omnia mundi, quod illud
ducendo, vero modo producat, quod ignorat, siquidem hac sua ave-
nientia Officiat rebus, et velle illud fieri, et de Officiis
cognoscit, quod illo ipso in uideat res, et eam eorum eorum
et aliqua dicitur temporis.

Obiectum 4° no 30. Deus producat eam

actibus imperij, et imperij, et hinc ad hunc suum: et sua visione
et causa reum. Minus imperij, sequitur efficiens, reum electionem
in Deus, ut dicitur sanctus Thomas, quod 1° et dicitur in eo, quod
imperij, et dicitur, prout hinc et libere instigat: omni autem prout, et
liberitatem instigat, et electionem voluntatis prout, et voluntatem in
agere instigat, et hinc 3° no 30, et hinc 3° no 30, et hinc 3° no 30, et hinc 3° no 30,
efficiens electionem, et dicitur voluntatis. Primum, prout ad hunc
visionem, et hinc simpliciter instigat, et imperij. Prout, Deus di-
cendo causat, et hoc dicitur Deus, prout quod causat, et hinc prout ad
instigat, ut hinc sua simpliciter instigat, et sua visione: et hinc.
Primum: hoc dicitur libere, et hinc actibus simplici-
ter instigat, et libere, et hoc dicitur sua visione: et hinc visione.
et causat.

Prout nego magis, prout actibus libere creaturam, de qua
dignitatem, et prout dicitur, prout imperij, sive instigat, sive voluntatis
Prout, et prout dicitur in dicitur Prout, et prout applicationem, et
a nunc voluntate dicitur, prout ad ducendum ad hunc actibus, quod

quod ad opus. Quod est ad id quod dicitur in principio
sive ad interiora sive exteriora.

Ad istud Occido maiorem,
et nepotem maiorem: ad eius gradum dicitur maiorem: hoc dicitur
liberum in creando nepotem maiorem: in creando: Occido maiorem et
dignum maiorem: et nullum alium simpliciter in creando: et liberum
in creando: Occido maiorem: in creando rase decreti adiuncti:
nepotem maiorem: et nullum alium quod omnia supradicta explicamus.

Obicitur 5°: Quod ut potest perfectissimo artificio Occidi debet
perfectissimum modum agendi imaginabilis, dum ille non repug-
nat, ac modum producendi eam per se quod auctoritatem multam perfectionem
est, quod modum eam causandi simpliciter et abstractum illa-
rum non habet: et aliter talis modum causandi non repugnat: et 5° Mi-
nor prolixus, et inutiliter perbat Tenetur. Quod, ut eam aliter

perbat, Occido maiorem, nepotem maiorem: non est modum causandi repug-
nat, quod eam immediate operis: Quod auctoritatem illo sit necessitas simpli-
tatis auctoritatem ad ipsum opus vult perbat ad oppositum, ac eorum
dicitur talis operis libertatem. Unde patet, quod si auctoritatem
de modum operis libero, non potest eam causa immediate illius, saltem
ipsius libertatem.

Obicitur 6° no 64. Illud, quod habet suam per-
fectionem per adaptationem ad aliam, vel ad illud ut mensuratur
ad mensuratur: quod mensura est illud, cuius debet adsequari,
ut scilicet perfectionem sibi debet, ac eorum quod non facit,
et supponit suam perfectionem sibi debet, nempe
veritatem, et certitudinem per adsequatur, et debet illi:
Ideo ergo est vera, et certa: quod illi adsequatur, et non est perpendit
ab oblo quod ad veritatem, et certitudinem, ut ab illo mensuratur.

Res Diuina maiori, nego minores,
 Si in eas cum sit de cognitione d. n. q. Si ad Deum huiusmodi
 habundantia, et ueniat quod dicitur: hoc est de huiusmodi sibi in
 e. et e. ut in eas repraesentat obli. ita ualens, et uere
 in seipso; sicut obli. ut, et repraesentat ipse: ac e. et e. ad
 sui, et h. ad quod ad alterum huiusmodi mensura huiusmodi
 habundantia, et ueniat quod dicitur: huiusmodi ueniat huiusmodi, imo
 et e. habundantia, q. p. huiusmodi illi ex huiusmodi, ut p. fundat
 in obli. a. huiusmodi dicitur: et r. n. huiusmodi ueniat huiusmodi,
 quod dicitur huiusmodi sibi Diuina dependat in p. obli. a
 suo obli.

Obli. 2. n. 6. q. ad u. s. a. ueniat, idem p. huiusmodi
 ueniat huiusmodi, q. huiusmodi n. l. ueniat huiusmodi illa, idem, et
 q. in huiusmodi illa, huiusmodi causali. Si 3. huiusmodi ueniat:
 in e. huiusmodi huiusmodi q. a. ueniat in huiusmodi, et quod dicitur
 huiusmodi huiusmodi, et huiusmodi in huiusmodi causali, et quatenus in p. huiusmodi
 causali ueniat: si 2. manifestum est r. q. d. ueniat a rebus
 creatis in aliquo p. huiusmodi causali; alioquin huiusmodi, n. p. huiusmodi ueniat
 in huiusmodi causali, et huiusmodi illa. Obli. in huiusmodi ad p. huiusmodi,
 et p. huiusmodi huiusmodi in huiusmodi ueniat a huiusmodi, in e.
 q. huiusmodi Dei, et huiusmodi huiusmodi huiusmodi p. huiusmodi, si Diuina p.
 huiusmodi p. huiusmodi huiusmodi huiusmodi, et illa p. huiusmodi, debet ali-
 quo mo, et in aliquo p. huiusmodi causali p. huiusmodi a rebus huiusmodi.

Res n. q. n. huiusmodi illa p. huiusmodi illa, et quia huiusmodi huiusmodi
 huiusmodi huiusmodi: ac e. et n. huiusmodi huiusmodi huiusmodi: et huiusmodi in p.
 causali: n. huiusmodi, ut dicamus huiusmodi huiusmodi a causali Diuina,
 Si, l. huiusmodi aliquo causali huiusmodi huiusmodi huiusmodi in illa,
 et huiusmodi quod antecedentia obli. q. quod debet huiusmodi, et
 ut p. huiusmodi n. sua de existentia huiusmodi huiusmodi huiusmodi, et huiusmodi

Barnsey, Fraser **I**dephorum Michael Epitaph prima-
rius homo Lind 3° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20° 21° 22° 23° 24° 25° 26° 27° 28° 29° 30° 31° 32° 33° 34° 35° 36° 37° 38° 39° 40° 41° 42° 43° 44° 45° 46° 47° 48° 49° 50° 51° 52° 53° 54° 55° 56° 57° 58° 59° 60° 61° 62° 63° 64° 65° 66° 67° 68° 69° 70° 71° 72° 73° 74° 75° 76° 77° 78° 79° 80° 81° 82° 83° 84° 85° 86° 87° 88° 89° 90° 91° 92° 93° 94° 95° 96° 97° 98° 99° 100° 101° 102° 103° 104° 105° 106° 107° 108° 109° 110° 111° 112° 113° 114° 115° 116° 117° 118° 119° 120° 121° 122° 123° 124° 125° 126° 127° 128° 129° 130° 131° 132° 133° 134° 135° 136° 137° 138° 139° 140° 141° 142° 143° 144° 145° 146° 147° 148° 149° 150° 151° 152° 153° 154° 155° 156° 157° 158° 159° 160° 161° 162° 163° 164° 165° 166° 167° 168° 169° 170° 171° 172° 173° 174° 175° 176° 177° 178° 179° 180° 181° 182° 183° 184° 185° 186° 187° 188° 189° 190° 191° 192° 193° 194° 195° 196° 197° 198° 199° 200° 201° 202° 203° 204° 205° 206° 207° 208° 209° 210° 211° 212° 213° 214° 215° 216° 217° 218° 219° 220° 221° 222° 223° 224° 225° 226° 227° 228° 229° 230° 231° 232° 233° 234° 235° 236° 237° 238° 239° 240° 241° 242° 243° 244° 245° 246° 247° 248° 249° 250° 251° 252° 253° 254° 255° 256° 257° 258° 259° 260° 261° 262° 263° 264° 265° 266° 267° 268° 269° 270° 271° 272° 273° 274° 275° 276° 277° 278° 279° 280° 281° 282° 283° 284° 285° 286° 287° 288° 289° 290° 291° 292° 293° 294° 295° 296° 297° 298° 299° 300° 301° 302° 303° 304° 305° 306° 307° 308° 309° 310° 311° 312° 313° 314° 315° 316° 317° 318° 319° 320° 321° 322° 323° 324° 325° 326° 327° 328° 329° 330° 331° 332° 333° 334° 335° 336° 337° 338° 339° 340° 341° 342° 343° 344° 345° 346° 347° 348° 349° 350° 351° 352° 353° 354° 355° 356° 357° 358° 359° 360° 361° 362° 363° 364° 365° 366° 367° 368° 369° 370° 371° 372° 373° 374° 375° 376° 377° 378° 379° 380° 381° 382° 383° 384° 385° 386° 387° 388° 389° 390^{o</}

[illegible]

u, ad explicandam spm d. notantur l. Genitrix realis, et
phica suorum Objectionum inferantur, multiplices paralleli:
scilicet quando antea eorum adductione dicta ab ea, quapda-
cumq; intento off. aseruitur ipsius non creati, intenti ad tota
potentia ex parte, quo illi eternitati correspondens tempus in-
finitum videtur dicere & neutro ex his finitum esse, ut hinc,
Deo realiter, et phica Genitrici qd in sacramento, fuit
creatum incepisse intendit, et nihil futurum ad primas huius de
fidei, fuit, Obij. neutro modo esse Deo realiter et phica Gen.
30

no p^{er} m^ultas dⁱvisi^ones coextensioⁿis h^uius p^{er}mutatⁱoⁿis ad ill^us
dⁱvisi^ones temporis in qua fuit dⁱvisⁱo, aliq^uo c^{ri}terio^{re} p^{er}ducen-
tⁱ et s^unt p^{re}sentia. Et in hoc senapase affixioⁿis de-
pendunt h^uicⁱ ac c^{on}venapud ill^us p^{er}mutatⁱoⁿis Dei p^{er}mutatⁱoⁿis
Et n^o ex p^{er}ic^uto h^uius ex^ultatⁱoⁿis, h^uicⁱ et f^ultatⁱoⁿis uⁿq^{ue} h^uicⁱ
uⁿq^{ue} uⁿq^{ue} iⁿ se dⁱvisatⁱoⁿis et m^ultatⁱoⁿis: eo m^o q^uod uⁿq^{ue} a

ad id qd Luminis plantata exspectat hanc hanc
flum aqua ad hoc, ut illa p. erideat, l. mensura; tra-
hione sup infinitati de virtualiter coextendit hanc
ad id p. erideat, l. mensura; tra-
hione sup infinitati de virtualiter coextendit hanc
ad id p. erideat, l. mensura; tra-
hione sup infinitati de virtualiter coextendit hanc

Notant
V. Ferrar. 1. de Gen. cap. 66, et ex Philo 4. Phi-
los. textu 114. Ca. que mensurae aliqua danda est
intra coexistere, qd illa danda in eadem mensura p. erideat
coexistunt: duas a mensura danda coexistunt, qd una danda in
alia, q. d. die hodierna coexistit mensura Ianuarii.

Notant 3.
p. erideat Operari ad id tempus tanquam mensura qd
ad p. erideat: n. mensurae Operari ad id tempus tan-
quam mensura danda, et utiq. ad p. erideat. Ita p. erideat, p. erideat
ad tempus n. sive ad p. erideat. Quasi p. erideat
qd p. erideat, p. erideat. p. erideat, p. erideat
ita danda, qd p. erideat, in id tempus, in p. erideat
et n. d. p. erideat, qd p. erideat coexistit p. erideat, in qua
p. erideat.

Notant 4. u. Cap. 1. ubi dicitur, et tempus
mensurae p. erideat, qd p. erideat p. erideat
tantum, sive nunc tempus n. sive p. erideat, et eadem

Quia Thomae autem in opere. I. corruptore, loquens, dicit
 Thomae aut. 2. Hec aut, qui scripsit in defensione. Quia
 Thomae. I. Durandus et Cuiusque, vixit. I. de 100 annis
 ante Cayetanum, et magister suus Petrus Silvius in conflictu
 est q. 14 art. 16, quod, post 40 annos in studio doct. et Tho-
 me, postea posuit.

Sed ne videatur hoc sa manifestum deficere
 in mente Dni Thomae, nec videamus, qui de illius mente dubi-
 tamus, tenebras et caliginem soli offundere, ac in meridie ca-
 cutire, ut audiamus de Gonet, opusculum dicitur in illius alio-
 in Thomae, et mente Dni Thomae parere. Cayetanum
 Thomae. I. in mentem ubi sup. ita fuit. Ite loquens Dni Tho-
 me, ab. adversariis, indicat. Hec de Thichon, et emendat.
 et arguentibus doct. Dni Thomae, rapta, adeo obrem,
 C. perperam accens. Gonet, caliginem soli offundere, quid de-
 bet de mente. Dni Thomae in isto (textu) ut remaneat haere-
 ne videtur, sine scripto, sine verbo, avertitur non hoc dicit,
 et me in annis fere quinquaginta late laborare, et multum per-
 ap. illud, ut author op. I. Thomae vixit, plana de
 legat, et intelligat hoc Gonet. Quod tunc recte dicere po-
 tuit. Cayetanum, et quoniam. Gonet, qui paulo
 post temp. Dni Thomae scripsit, hanc eandem de exponere
 in illis dicit 32. q. 1. et collatis 32. q. 1. est, tan-
 ty problematica defendit. et Caput, et videtur, I. 32
 danti dubitatione parat.

Pluribus ubi sup. ait: ad probandum
 ita non adducunt nisi verba I. Thomae: e admirabile, quod Tho-
 me voluerit uno verbo talis opinionis fundam. quae quid opor-
 tet. Sed, per. imaginari, intelligere, quod ut ex coexistant,
 antequam existant, et quod sint. Quoniam antequam sint, et dico, quod
 in patet, hec opinio non pot. stare. Verbis Dni Thomae. Cuius

34
Sicut et hanc, quae huc necessitate claret, ut a Gersonio
+ intelligibili, et imaginabili, et hominibus doctrinam. Iam
a. Thomas, cum de his fidelibus, et pulcherrime hanc
fuit Gersonio haec facta. 1^a q. 10. d. 1. art. 1. hoc est magis,
et ordinem hunc, hunc abstrahi, in qua hunc in
eo colligit. Subsectio 2^a absolute fut. et coexistunt phisice,
et realiter Deo, seu eius eternitati prius quae in tempore, exis-
tant.

Subsectio. 2^a
Absolute futura non coexistunt phisice, et
realiter Deo, seu eius eternitati prius quae in tempore.

Existant. Non ex Thomae, in hac re dividit
de hoc iudicat Cardinalis de S. in manuscriptis, nec mal-
ly discipat. P. Farley et hunc dicitur. P. de Thomae 34.
Iam eandem ratiō adducit: et in duplici sensu ponit. 1° fut.
phisice, et realiter coexistunt eternitati: 1° presentia, seu coexis-
tentia ad praesens, ut aut quicquid, nec fut. sit fut., et coexistat, et
solum huius eternitati, et et totaliter, ut in quocumque instanti, aut tempore,
aut presentia, seu coexistat eternitati, in eodem modo sit. 2° fut.
futurum. 2° fut., seu coexistat in ad praesens, ut aut in futuro, et
coexistat eternitati, et illa sit indubitabilis coexistat, et
coexistunt, huius eternitati, et totaliter, et in infinitis instanti-
bus, quibus: coexistat eternitati, ipsi, et non coexistunt, et fut.
coexistat eternitati in sensu nemo. dicit, si quis de deo dicit,
non coexistat omni tempore in secundo v. sensu. Deum a illa
coexistat huius eternitati, dum aliquando existant: et in ad praesens
dicit affat, quod aliam.

Ad. cum attente meditemur, et
exempla, quibus utat. et illi per hanc uelimus, alij res-
sistent, in quo hanc per hanc nescit, ac coexistat man-
ly per P. Farley dicitur coexistat sensum quoniam:
et, ut dicitur, et affat. P. de eternitati instanten-

Si autem lineam ducuntur, instat autem in partibus corp-
 orum, ac instat immensitatis in unum: etiam si sit linea,
 et si inesse dicitur, h. dicitur a centro: et sicut manus, et pes,
 et si inesse dicitur, h. tam ab anima; et si per unum
 inesse collatur, sicut unus, et deus, et h. v. si unum
 ita est per se: ita et tempora quoniam inesse collatur quod
 dicitur dicitur, et si in presentia est, nihilominus si
 sentiantur latius capacitatis: et h. per se in infinitis
 et actualitatis, et tempore, dicitur, ambit, et mensurat, et ab ipso
 phis, et realiter indistans: ut scia intentionem ad omni ob-
 - la negans dicitur presentia instat ab omni ad. ut per se in plan-
 tatur, et simul, et successive presentia aqua presentia inibus quo
 posito,

Si autem dicitur: ad quod, h. consistunt phis, et realiter
 dea, sicut aut presentia inibus quo instat existant, inuenit
 ad presentia inibus: Deinde de fide, et ex immensitate
 presentia inibus dicitur, dea existit antequam mundus existeret, si-
 quide, ut si quis dicit in se presentia, dea inuenit in se existit.
 Ad hoc apud: de, quod existit, antiquum mundum existit, existit
 quando mundus inuenit, et repus, quod mundus vere presentia
 realiter existit, quando ipse inuenit, presentia, et realiter existit.
 si repus, quod inuenit, in quo dea existit, presentia inuenit
 dea existit, mundus vere presentia, et realiter existit. Sed
 eodem modo rebus mundus inuenit tunc, quando dea existit,
 presentia inuenit existit, ac in illo tunc, quando mundus existit
 futurus, et si repus, quod inuenit tunc, ipse mundus inuenit
 presentia, et realiter existit vere presentia, et realiter existit.
 quod inuenit tunc, in quo presentia futurus inuenit presentia, et realiter existit,
 et ad, et ulla metaphysica existit presentia, quod existit, quod
 in se inuenit, et realiter existit in tempore existit, vere, et

essentia, phisica, & realiter ab eis metaphysice
tunc semper, & existunt ab eterno.

Obiect. 1. ^{1a} ^{2a} ^{3a} ^{4a} ^{5a} ^{6a} ^{7a} ^{8a} ^{9a} ^{10a} ^{11a} ^{12a} ^{13a} ^{14a} ^{15a} ^{16a} ^{17a} ^{18a} ^{19a} ^{20a} ^{21a} ^{22a} ^{23a} ^{24a} ^{25a} ^{26a} ^{27a} ^{28a} ^{29a} ^{30a} ^{31a} ^{32a} ^{33a} ^{34a} ^{35a} ^{36a} ^{37a} ^{38a} ^{39a} ^{40a} ^{41a} ^{42a} ^{43a} ^{44a} ^{45a} ^{46a} ^{47a} ^{48a} ^{49a} ^{50a} ^{51a} ^{52a} ^{53a} ^{54a} ^{55a} ^{56a} ^{57a} ^{58a} ^{59a} ^{60a} ^{61a} ^{62a} ^{63a} ^{64a} ^{65a} ^{66a} ^{67a} ^{68a} ^{69a} ^{70a} ^{71a} ^{72a} ^{73a} ^{74a} ^{75a} ^{76a} ^{77a} ^{78a} ^{79a} ^{80a} ^{81a} ^{82a} ^{83a} ^{84a} ^{85a} ^{86a} ^{87a} ^{88a} ^{89a} ^{90a} ^{91a} ^{92a} ^{93a} ^{94a} ^{95a} ^{96a} ^{97a} ^{98a} ^{99a} ^{100a} ^{101a} ^{102a} ^{103a} ^{104a} ^{105a} ^{106a} ^{107a} ^{108a} ^{109a} ^{110a} ^{111a} ^{112a} ^{113a} ^{114a} ^{115a} ^{116a} ^{117a} ^{118a} ^{119a} ^{120a} ^{121a} ^{122a} ^{123a} ^{124a} ^{125a} ^{126a} ^{127a} ^{128a} ^{129a} ^{130a} ^{131a} ^{132a} ^{133a} ^{134a} ^{135a} ^{136a} ^{137a} ^{138a} ^{139a} ^{140a} ^{141a} ^{142a} ^{143a} ^{144a} ^{145a} ^{146a} ^{147a} ^{148a} ^{149a} ^{150a} ^{151a} ^{152a} ^{153a} ^{154a} ^{155a} ^{156a} ^{157a} ^{158a} ^{159a} ^{160a} ^{161a} ^{162a} ^{163a} ^{164a} ^{165a} ^{166a} ^{167a} ^{168a} ^{169a} ^{170a} ^{171a} ^{172a} ^{173a} ^{174a} ^{175a} ^{176a} ^{177a} ^{178a} ^{179a} ^{180a} ^{181a} ^{182a} ^{183a} ^{184a} ^{185a} ^{186a} ^{187a} ^{188a} ^{189a} ^{190a} ^{191a} ^{192a} ^{193a} ^{194a} ^{195a} ^{196a} ^{197a} ^{198a} ^{199a} ^{200a} ^{201a} ^{202a} ^{203a} ^{204a} ^{205a} ^{206a} ^{207a} ^{208a} ^{209a} ^{210a} ^{211a} ^{212a} ^{213a} ^{214a} ^{215a} ^{216a} ^{217a} ^{218a} ^{219a} ^{220a} ^{221a} ^{222a} ^{223a} ^{224a} ^{225a} ^{226a} ^{227a} ^{228a} ^{229a} ^{230a} ^{231a} ^{232a} ^{233a} ^{234a} ^{235a} ^{236a} ^{237a} ^{238a} ^{239a} ^{240a} ^{241a} ^{242a} ^{243a} ^{244a} ^{245a} ^{246a} ^{247a} ^{248a} ^{249a} ^{250a} ^{251a} ^{252a} ^{253a} ^{254a} ^{255a} ^{256a} ^{257a} ^{258a} ^{259a} ^{260a} ^{261a} ^{262a} ^{263a} ^{264a} ^{265a} ^{266a} ^{267a} ^{268a} ^{269a} ^{270a} ^{271a} ^{272a} ^{273a} ^{274a} ^{275a} ^{276a} ^{277a} ^{278a} ^{279a} ^{280a} ^{281a} ^{282a} ^{283a} ^{284a} ^{285a} ^{286a} ^{287a} ^{288a} ^{289a} ^{290a} ^{291a} ^{292a} ^{293a} ^{294a} ^{295a} ^{296a} ^{297a} ^{298a} ^{299a} ^{300a} ^{301a} ^{302a} ^{303a} ^{304a} ^{305a} ^{306a} ^{307a} ^{308a} ^{309a} ^{310a} ^{311a} ^{312a} ^{313a} ^{314a} ^{315a} ^{316a} ^{317a} ^{318a} ^{319a} ^{320a} ^{321a} ^{322a} ^{323a} ^{324a} ^{325a} ^{326a} ^{327a} ^{328a} ^{329a} ^{330a} ^{331a} ^{332a} ^{333a} ^{334a} ^{335a} ^{336a} ^{337a} ^{338a} ^{339a} ^{340a} ^{341a} ^{342a} ^{343a} ^{344a} ^{345a} ^{346a} ^{347a} ^{348a} ^{349a} ^{350a} ^{351a} ^{352a} ^{353a} ^{354a} ^{355a} ^{356a} ^{357a} ^{358a} ^{359a} ^{360a} ^{361a} ^{362a} ^{363a} ^{364a} ^{365a} ^{366a} ^{367a} ^{368a} ^{369a} ^{370a} ^{371a} ^{372a} ^{373a} ^{374a} ^{375a} ^{376a} ^{377a} ^{378a} ^{379a} ^{380a} ^{381a} ^{382a} ^{383a} ^{384a} ^{385a} ^{386a} ^{387a} ^{388a} ^{389a} ^{390a} ^{391a} ^{392a} ^{393a} ^{394a} ^{395a} ^{396a} ^{397a} ^{398a} ^{399a} ^{400a} ^{401a} ^{402a} ^{403a} ^{404a} ^{405a} ^{406a} ^{407a} ^{408a} ^{409a} ^{410a} ^{411a} ^{412a} ^{413a} ^{414a} ^{415a} ^{416a} ^{417a} ^{418a} ^{419a} ^{420a} ^{421a} ^{422a} ^{423a} ^{424a} ^{425a} ^{426a} ^{427a} ^{428a} ^{429a} ^{430a} ^{431a} ^{432a} ^{433a} ^{434a} ^{435a} ^{436a} ^{437a} ^{438a} ^{439a} ^{440a} ^{441a} ^{442a} ^{443a} ^{444a} ^{445a} ^{446a} ^{447a} ^{448a} ^{449a} ^{450a} ^{451a} ^{452a} ^{453a} ^{454a} ^{455a} ^{456a} ^{457a} ^{458a} ^{459a} ^{460a} ^{461a} ^{462a} ^{463a} ^{464a} ^{465a} ^{466a} ^{467a} ^{468a} ^{469a} ^{470a} ^{471a} ^{472a} ^{473a} ^{474a} ^{475a} ^{476a} ^{477a} ^{478a} ^{479a} ^{480a} ^{481a} ^{482a} ^{483a} ^{484a} ^{485a} ^{486a} ^{487a} ^{488a} ^{489a} ^{490a} ^{491a} ^{492a} ^{493a} ^{494a} ^{495a} ^{496a} ^{497a} ^{498a} ^{499a} ^{500a} ^{501a} ^{502a} ^{503a} ^{504a} ^{505a} ^{506a} ^{507a} ^{508a} ^{509a} ^{510a} ^{511a} ^{512a} ^{513a} ^{514a} ^{515a} ^{516a} ^{517a} ^{518a} ^{519a} ^{520a} ^{521a} ^{522a} ^{523a} ^{524a} ^{525a} ^{526a} ^{527a} ^{528a} ^{529a} ^{530a} ^{531a} ^{532a} ^{533a} ^{534a} ^{535a} ^{536a} ^{537a} ^{538a} ^{539a} ^{540a} ^{541a} ^{542a} ^{543a} ^{544a} ^{545a} ^{546a} ^{547a} ^{548a} ^{549a} ^{550a} ^{551a} ^{552a} ^{553a} ^{554a} ^{555a} ^{556a} ^{557a} ^{558a} ^{559a} ^{560a} ^{561a} ^{562a} ^{563a} ^{564a} ^{565a} ^{566a} ^{567a} ^{568a} ^{569a} ^{570a} ^{571a} ^{572a} ^{573a} ^{574a} ^{575a} ^{576a} ^{577a} ^{578a} ^{579a} ^{580a} ^{581a} ^{582a} ^{583a} ^{584a} ^{585a} ^{586a} ^{587a} ^{588a} ^{589a} ^{590a} ^{591a} ^{592a} ^{593a} ^{594a} ^{595a} ^{596a} ^{597a} ^{598a} ^{599a} ^{600a} ^{601a} ^{602a} ^{603a} ^{604a} ^{605a} ^{606a} ^{607a} ^{608a} ^{609a} ^{610a} ^{611a} ^{612a} ^{613a} ^{614a} ^{615a} ^{616a} ^{617a} ^{618a} ^{619a} ^{620a} ^{621a} ^{622a} ^{623a} ^{624a} ^{625a} ^{626a} ^{627a} ^{628a} ^{629a} ^{630a} ^{631a} ^{632a} ^{633a} ^{634a} ^{635a} ^{636a} ^{637a} ^{638a} ^{639a} ^{640a} ^{641a} ^{642a} ^{643a} ^{644a} ^{645a} ^{646a} ^{647a} ^{648a} ^{649a} ^{650a} ^{651a} ^{652a} ^{653a} ^{654a} ^{655a} ^{656a} ^{657a} ^{658a} ^{659a} ^{660a} ^{661a} ^{662a} ^{663a} ^{664a} ^{665a} ^{666a} ^{667a} ^{668a} ^{669a} ^{670a} ^{671a} ^{672a} ^{673a} ^{674a} ^{675a} ^{676a} ^{677a} ^{678a} ^{679a} ^{680a} ^{681a} ^{682a} ^{683a} ^{684a} ^{685a} ^{686a} ^{687a} ^{688a} ^{689a} ^{690a} ^{691a} ^{692a} ^{693a} ^{694a} ^{695a} ^{696a} ^{697a} ^{698a} ^{699a} ^{700a} ^{701a} ^{702a} ^{703a} ^{704a} ^{705a} ^{706a} ^{707a} ^{708a} ^{709a} ^{710a} ^{711a} ^{712a} ^{713a} ^{714a} ^{715a} ^{716a} ^{717a} ^{718a} ^{719a} ^{720a} ^{721a} ^{722a} ^{723a} ^{724a} ^{725a} ^{726a} ^{727a} ^{728a} ^{729a} ^{730a} ^{731a} ^{732a} ^{733a} ^{734a} ^{735a} ^{736a} ^{737a} ^{738a} ^{739a} ^{740a} ^{741a} ^{742a} ^{743a} ^{744a} ^{745a} ^{746a} ^{747a} ^{748a} ^{749a} ^{750a} ^{751a} ^{752a} ^{753a} ^{754a} ^{755a} ^{756a} ^{757a} ^{758a} ^{759a} ^{760a} ^{761a} ^{762a} ^{763a} ^{764a} ^{765a} ^{766a} ^{767a} ^{768a} ^{769a} ^{770a} ^{771a} ^{772a} ^{773a} ^{774a} ^{775a} ^{776a} ^{777a} ^{778a} ^{779a} ^{780a} ^{781a} ^{782a} ^{783a} ^{784a} ^{785a} ^{786a} ^{787a} ^{788a} ^{789a} ^{790a} ^{791a} ^{792a} ^{793a} ^{794a} ^{795a} ^{796a} ^{797a} ^{798a} ^{799a} ^{800a} ^{801a} ^{802a} ^{803a} ^{804a} ^{805a} ^{806a} ^{807a} ^{808a} ^{809a} ^{810a} ^{811a} ^{812a} ^{813a} ^{814a} ^{815a} ^{816a} ^{817a} ^{818a} ^{819a} ^{820a} ^{821a} ^{822a} ^{823a} ^{824a} ^{825a} ^{826a} ^{827a} ^{828a} ^{829a} ^{830a} ^{831a} ^{832a} ^{833a} ^{834a} ^{835a} ^{836a} ^{837a} ^{838a} ^{839a} ^{840a} ^{841a} ^{842a} ^{843a} ^{844a} ^{845a} ^{846a} ^{847a} ^{848a} ^{849a} ^{850a} ^{851a} ^{852a} ^{853a} ^{854a} ^{855a} ^{856a} ^{857a} ^{858a} ^{859a} ^{860a} ^{861a} ^{862a} ^{863a} ^{864a} ^{865a} ^{866a} ^{867a} ^{868a} ^{869a} ^{870a} ^{871a} ^{872a} ^{873a} ^{874a} ^{875a} ^{876a} ^{877a} ^{878a} ^{879a} ^{880a} ^{881a} ^{882a} ^{883a} ^{884a} ^{885a} ^{886a} ^{887a} ^{888a} ^{889a} ^{890a} ^{891a} ^{892a} ^{893a} ^{894a} ^{895a} ^{896a} ^{897a} ^{898a} ^{899a} ^{900a} ^{901a} ^{902a} ^{903a} ^{904a} ^{905a} ^{906a} ^{907a} ^{908a} ^{909a} ^{910a} ^{911a} ^{912a} ^{913a} ^{914a} ^{915a} ^{916a} ^{917a} ^{918a} ^{919a} ^{920a} ^{921a} ^{922a} ^{923a} ^{924a} ^{925a} ^{926a} ^{927a} ^{928a} ^{929a} ^{930a} ^{931a} ^{932a} ^{933a} ^{934a} ^{935a} ^{936a} ^{937a} ^{938a} ^{939a} ^{940a} ^{941a} ^{942a} ^{943a} ^{944a} ^{945a} ^{946a} ^{947a} ^{948a} ^{949a} ^{950a} ^{951a} ^{952a} ^{953a} ^{954a} ^{955a} ^{956a} ^{957a} ^{958a} ^{959a} ^{960a} ^{961a} ^{962a} ^{963a} ^{964a} ^{965a} ^{966a} ^{967a} ^{968a} ^{969a} ^{970a} ^{971a} ^{972a} ^{973a} ^{974a} ^{975a} ^{976a} ^{977a} ^{978a} ^{979a} ^{980a} ^{981a} ^{982a} ^{983a} ^{984a} ^{985a} ^{986a} ^{987a} ^{988a} ^{989a} ^{990a} ^{991a} ^{992a} ^{993a} ^{994a} ^{995a} ^{996a} ^{997a} ^{998a} ^{999a} ^{1000a} ^{1001a} ^{1002a} ^{1003a} ^{1004a} ^{1005a} ^{1006a} ^{1007a} ^{1008a} ^{1009a} ^{1010a} ^{1011a} ^{1012a} ^{1013a} ^{1014a} ^{1015a} ^{1016a} ^{1017a} ^{1018a} ^{1019a} ^{1020a} ^{1021a} ^{1022a} ^{1023a} ^{1024a} ^{1025a} ^{1026a} ^{1027a} ^{1028a} ^{1029a} ^{1030a} ^{1031a} ^{1032a} ^{1033a} ^{1034a} ^{1035a} ^{1036a} ^{1037a} ^{1038a} ^{1039a} ^{1040a} ^{1041a} ^{1042a} ^{1043a} ^{1044a} ^{1045a} ^{1046a} ^{1047a} ^{1048a} ^{1049a} ^{1050a} ^{1051a} ^{1052a} ^{1053a} ^{1054a} ^{1055a} ^{1056a} ^{1057a} ^{1058a} ^{1059a} ^{1060a} ^{1061a} ^{1062a} ^{1063a} ^{1064a} ^{1065a} ^{1066a} ^{1067a} ^{1068a} ^{1069a} ^{1070a} ^{1071a} ^{1072a} ^{1073a} ^{1074a} ^{1075a} ^{1076a} ^{1077a} ^{1078a} ^{1079a} ^{1080a} ^{1081a} ^{1082a} ^{1083a} ^{1084a} ^{1085a} ^{1086a} ^{1087a} ^{1088a} ^{1089a} ^{1090a} ^{1091a} ^{1092a} ^{1093a} ^{1094a} ^{1095a} ^{1096a} ^{1097a} ^{1098a} ^{1099a} ^{1100a} ^{1101a} ^{1102a} ^{1103a} ^{1104a} ^{1105a} ^{1106a} ^{1107a} ^{1108a} ^{1109a} ^{1110a} ^{1111a} ^{1112a} ^{1113a} ^{1114a} ^{1115a} ^{1116a} ^{1117a} ^{1118a} ^{1119a} ^{1120a} ^{1121a} ^{1122a} ^{1123a} ^{1124a} ^{1125a} ^{1126a} ^{1127a} ^{1128a} ^{1129a} ^{1130a} ^{1131a} ^{1132a} ^{1133a} ^{1134a} ^{1135a} ^{1136a} ^{1137a} ^{1138a} ^{1139a} ^{1140a} ^{1141a} ^{1142a} ^{1143a} ^{1144a} ^{1145a} ^{1146a} ^{1147a} ^{1148a} ^{1149a} ^{1150a} ^{1151a} ^{1152a} ^{1153a} ^{1154a} ^{1155a} ^{1156a} ^{1157a} ^{1158a} ^{1159a} ^{1160a} ^{1161a} ^{1162a} ^{1163a} ^{1164a} ^{1165a} ^{1166a} ^{1167a} ^{1168a} ^{1169a} ^{1170a} ^{1171a} ^{1172a} ^{1173a} ^{1174a} ^{1175a} ^{1176a} ^{1177a} ^{1178a} ^{1179a} ^{1180a} ^{1181a} ^{1182a} ^{1183a} ^{1184a} ^{1185a} ^{1186a} ^{1187a} ^{1188a} ^{1189a} ^{1190a} ^{1191a} ^{1192a} ^{1193a} ^{1194a} ^{1195a} ^{1196a} ^{1197a} ^{1198a} ^{1199a} ^{1200a} ^{1201a} ^{1202a} ^{1203a} ^{1204a} ^{1205a} ^{1206a} ^{1207a} ^{1208a} ^{1209a} ^{1210a} ^{1211a} ^{1212a} ^{1213a} ^{1214a} ^{1215a} ^{1216a} ^{1217a} ¹²¹⁸

adhibet, à Thom^o ad hoc obvia, et inintellectu^o cōfiteretur que
magis ab illis multiplicat^{is} suis declarat, eo obvia me-
adit. Quod q^o coexist^{is} aut temporali^o cu^m p^{er}petuitate
Q^{uod} p^{er} se intelligi dupliciter: sicut it^{em} temporali^o
existens in se, et p^{er} se mensura, sine mo temporali-
ti coexistat p^{er}petuitati^o semper, et ab eterno: et in hoc
sensu intellectus rep^{er}itur à St^o Thoma, et ab ipso, omnib^{us},
Catholicis rep^{er}and^{us} est: q^{uod} f^{ide} fia^{nt} in temp^{or}e, inip^{er}unt.
Q^{uod} it^{em} in uⁿ p^{er}petui^o mensura, et uⁿ p^{er}petuitati^o ex q^ua
fuit, et habebit sua p^{er}petui^o mensura, q^ua existat in
p^{er}petuitate, et illi coexistat in p^{er}petui^o mensura, q^ua n^{on} h^{ab}et,
et aliena p^{er} se durat^{is} iⁿ p^{er}petui^o p^{er}petuitati^o, à qua existit
denominat^{is} ab eterno coexistens p^{er}petuitati^o: et in hoc sensu
datur ex coexist^{is}.

Unde et fuit b^e d^{omi}n^{us} et colorandi
vero t^{em} p^{er}petui^o durat^{is}, et existit in p^{er}petuitate Dei, q^ua
in Dei est p^{er}petui^o mensura, et in se^m futurum emen-
sura aliena: et ut affect^{is} h^{ab}et durat^{is} ab eterno, et
in p^{er}petui^o, et in p^{er}petui^o fine durat^{is}, à t^{em} p^{er}petui^o p^{er}petui^o.
mensura, et t^{em} p^{er}petui^o aliena mensura: durat^{is} in p^{er}petui^o.
Q^{uod} p^{er}petui^o mensura, h^{ab}et durat^{is}, et uⁿ h^{ab}et finit^{is},
et illa durat^{is} p^{er}petui^o durat^{is}, ut h^{ab}et p^{er}petui^o fine,
inip^{er}unt, et durat^{is}, et q^ua h^{ab}ent uⁿ ill^o casu
aut.

Ita et in p^{er}petui^o in Moy^{se} scriptis ubi
et verum me^m ad huc. q^{uod} p^{er}petui^o p^{er}petui^o p^{er}petui^o p^{er}petui^o
Causa: Et sane in Thom^o q^{uod} p^{er}petui^o de intrinseca exis-
t^{is} q^{uod} p^{er}petui^o in p^{er}petui^o existit, argu^{nt} à nobis fa-
ct^{is} ostendunt autem s^{ed} est iⁿ p^{er}petui^o q^{uod} p^{er}petui^o at a s^{ed}
loquunt^{is} p^{er}petui^o in p^{er}petui^o de exist^{is} h^{ab}et durat^{is}

prae extrinsecas res utat. Quotiens frater in
 pietate Dei, qui vocant aliter, minus aliter in-
 purandis. Ne multa repugnant apparet, quod res
 hoc in his extrinsecis causis, sine duabus, beat simul ex-
 trinsecis, et duabus: res enim sunt, quae in extrinsecis
 se, et per extrinsecas in causa, et in opere, et in decore effi-
 ciunt. Quapropter ad Quotiens radiatum sane solus
 apparet, et aliter minus, coram Deo per pietate-
 tem. Quotiens frater aliter extrinsecis, sine
 duabus res extrinsecas res, quae sunt, et dicant, et
 vere, et in pietate, et in opere, et in decore, et in
 illis extrinsecis intentionibus, et quae in decore ab eterno
 praevidentur.

[illegible]

1. Anthropi in corpore intus, & in spiritibus mensuris, &
extrinsecis, & in mensura alia: Supponendum per
hoc, quod si fuerit ab ipso dominatore, & ab ipso oblatore.

intelligat ut in mensura existeret, et super eo adesse
immensitatem: nec potest dici quod in immensitate Dei,
et scilicet illa, quae ex his literis est immensa,
infinita mensura, et ubi. Quod si quoniam, scilicet Dei
est mensura infinita, ideo per se patet veritas re-
bus mensuratis, quod sunt quatuor, existens, durans, et
simpliciter Deus vere, et realiter existens, ac coexistens
Christo, nunc coexistens praesentati est etiam. Probo ergo ideo
etiam, quod si quod non est, nullum, ac coexistens non potest ex-
istens, et si quod non est, existens, nec coexistens, nec durans, ac
coexistens ab eterno durans: quod si immensitas non potest nunc
sibi facere praesentem, quod nunc in loco non est, itaque praesentem
potest nunc sibi facere coexistens, quod dicitur intempestivum, et ex-
istens. Patet.

Patet Secundo de 2°, consequenter, expansio: scilicet
et immensitas, etiam a extremis coexistens creaturae ad Deum,
etiam in illa. Minori: etiam creatura non dicunt, existens in immensa
etiam, et potest Deum. Immensitas dicunt, etiam in
creatura: praesentia, etiam ex extremis creaturae. Deo
coexistens, et est mensura, in qua dicitur, etiam
philosophice Deo coexistens. Unde ergo non coexistens in propria
durante quod dicitur, coexistens Deum in mensura superioris,
etiam praesentia, in qua dicitur.

Hanc id locus amplius hic
autem per se, ut dicitur in Abelch, et Caractery, quae
in scriptura dicitur Dei thorae, qui in cap. 3. Dei thorae
nominibus est etiam. Deum etiam simpliciter magnum,
etiam in extremis thorae etiam etiam quae discipulus Dei,
etiam lib. 83 quodammodo se lo dicit in illa etiam potest omni,
etiam ipse Abelch. Etiam alio Patet etiam etiam etiam etiam

and need some sentiment, particularly O'Hare's, as in the
story O'Hare's localism, etc. The author: W. J. O'Hare
may, however, argue:

De V. q. immensitas ex utraque,
quod ex sine in loco, in propria mensura, ut illa occupet,
et mensuret, nec prout illa reddit locata. immensitas alic-
ui mensura: & ex utraque expectat, quod ex sine in propria
durat, et mensurae ne prout illa mensura, in se tangit in
aliena mensura. De V. q. nulla, l. apparet. hoc reddi-
t, cum immensitas in se non durat. Durat, ex utraque &
in se illa durat: & durat nulla, & in se in
verba non durat. Durat, siquidem non apparet: immen-
sitas durat, nec possidet in loco, antequam ipse
sine in loco: & durat, nec possidet in loco, antequam
antequam durare incipit.

antequam dixeris in corpore. **Art. 2.º** **I**tem, si **Thomas**
 § 2.º **Lo** dist. 9. ar. 3. disparitatem Quiracines, quod
 immensitas n. coexistit. seduy habendo illay ad se, neg;
 mensurando illay, mo. immutabili, et immutando illay ad
 facty ad exha. n. sue p. mo. hoc, et minus. p. tenitay a;
 n. mensurando immutando illay: q. illc. coexistit, quz
 ay creata et existit in p. p. a. durat, et mensura. d. at
 huc ay p. tenitay, n. e. coexistit. mensurati, et p. tenitay ad
 p. tenitay. Sub uniformitate illa simul p. v. d. d. d. men-
 surati, quz p. tenitay h. et ex. et e. coexistit ad p. ten-
 nitay. quz p. tenitay durat, et malitay h. ay
 p. tenitay n. p. tenitay sub eade. mensurati, et reduci ad
 uniformitay p. tenitay. q. ay p. tenitay simultane. **Sectio**
3.º, amplius uarietay p. tenitay. **cluditay** et ma. d. cluz. f.
Art. 3.º

fratellus evasiones promittant, et
ma d'cho. 3.

... Primum Thomae. solus, et si cal-
pinescent, faulet, in igne. Immutabilis; et si habet na-
ta ad se, negat, quod mensurat; reducat ad unum tantum
ipsum mensurans, faciendo eadem infinita, immensa, et ubi;
sine hoc existantia ad instar ipsius mensurans, quod infinita, im-
mensa, ubi, et sine hoc est, et dantur illa mensurat quae-
ritur eadem in seipsis, et ut locata per propria mensura;
ut hinc illa mensura per se futurum, et ut mensura infinita.
per se densa infinitum. mensurans reducere illa, quod mensurat
ad unitatem tantum, et ipsa mensura: per se tantum et si sit infinita
mensura in se, et in mensurando computat, quod in dantur in
propria mensura, ut illa mensurat, et immensa.

Immutabilis. Immutabilis et immutabilis, et per se tantum, et
immutabilis et hinc simul, et immutabilis, et per se tantum, et
Successive mensurat. res creatas, ut successive locatas in seipsis;
ita in propria ubi, et sine mensura, et mensurat ut mutabi-
les res, quod mutabiliter in loco; id quod summam perfectionem,
et ad se ulla perfectione perit, et in se, et successio in eadem
super immensitatem. Si mensurans, et hinc, et ipsas res creatas,
quod mensurans, et per se tantum, et hinc simul, et immuta-
bilis, per se, et summam perfectionem, et a se ulla perfectione,
successive mensurans res creatas ut durante in propria mensura,
quod res ante mensurat, et se tanquam per se tantum mensura.

Immutabilis. Si res creata hinc loca in se, et in propria mensura
et in se, et non materialiter, et ne per se tantum immensitatem: ne ubi
casus, et res creata per se tantum, et in se, et per se tantum di-
cuntur immensitatem, et dicitur ordinem ad illa tanquam ad mensurans, et
et superiores: et coexistens, quod hinc creatas res durante in se-
ipsis, et in propria mensura, et non materialiter, et per se tantum ad se tantum.

hanc; siquidem duas, & quæ res creata habet duas in se ipsa
partes, scilicet Divinæ eternitatis, & hinc ordinis ad illa tangens
ad illa, & superius, nempe: & quæ tangens hinc, quod ubi
creata sunt, coexistant. & se ad immensitatem. & quæ
duas hanc creaturam non sit coexistentia per se, & dante
ea materialis, & per accidens ad eternitatem. Per.

Art. 3° Quibus no. 24. in fine de

secundum de perfectione per se lineæ: & ut perfectionem
lineæ: & quæ immensitatem debet dante dante, & quæ
et quæ dante hanc lineæ, nempe hanc dante per se
quæ est: eternitatem, & dante dante dante dante, &
et hanc dante, nempe hanc, eternitatem, & quæ hanc in
hanc, & quæ hanc in hanc, & quæ hanc, & quæ hanc, ideo
et hanc hanc, & hanc eternitatem coexistentem in hanc
hanc hanc, & hanc hanc immensitatem: & quæ hanc, &
hanc hanc hanc lineæ immensitatem, & hanc hanc hanc
loca eternitatem, & hanc hanc hanc, & quæ hanc.

hanc, quæ hanc apparet, facile impugnatur. & quæ hanc
hanc in hoc loco, quæ hanc hanc immensitatem, & quæ hanc ad
illa, & quæ hanc aliena mensura, & hanc hanc, & hanc hanc
hanc hanc: & quæ hanc hanc hanc coexistentem, & hanc hanc
illa tangens aliena mensura reddi ad eternitatem coexistentem, & quæ
hanc hanc in propria durat. Item. & quæ hanc hanc hanc
hanc hanc, & hanc hanc hanc. Item. & quæ hanc hanc hanc hanc
hanc, & hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
hanc, & hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc

67
accidentali ad se
coexistente, sicut et immensitate, ut in aliena mensura et
non potest denominari oblique secundum; si sit, ut in mensura aliena
denominatur simpliciter, et ob obsequium existens in potentia. Sive ita
apud philosophum, et in ordine simpliciter, et per se, et simultaneum, in
obsequium, ut in mensura simpliciter: una ita nullo modo datur, dicitur
locum, et in ordine distantibus, inveniatur ut in mensura immensita-
tibus.

2° in infinito infinitum mensuratur in eodem locandi, in men-
suratur simul locabilia, nisi quando ipsa in infinitum, et pro
loco: et in infinito infinitum mensuratur in eodem durandi, in
mensuratur simul durabilia, nisi quando ipsa in infinitum, et
pro durabile.

3° quod non est de ratione mensuratur infinitum, quod simul
mensuratur in extensa, quae mensuratur; imo ad illius perfectionem
pertinet, quod successiva mensuratur in extensa, quae successiva ex-
tenditur: et ideo in spatio locale. In novis per extensionem ca-
vet, et per locum. Illam successionem, immensitatem successivam
mensurat. Nam est, quod ad perfectionem mensuratur infinitum pertinet men-
surare res, quae ipsae in apte ad mensurandum, et res creatae solum
apud ad mensurandum, sicut mensurabiles, ut locantur, in seipsis
mensuratur. Et in ipsa successiva locantur, in ipsa
mensuratur, locantur successiva mensurabiles in aliena mensura;
in extensa mensuratur, et successiva mensuratur, quae sit in ipsa perfectione;
et in ipsa mensuratur successiva durant, et successiva mensuratur ad-
versus perfectionem, et successiva mensuratur, perfectionem tanquam cli-
entem mensuratur.

4° ideo immensitatem mensuratur, et tanquam alie-
nam mensuratur res creatae successiva; quod ipsae res successiva lo-
cantur, in seipsis mensuratur, et res creatae successiva
mensuratur in seipsis tanquam in ipsa mensuratur, et perfectionem illam

illa successiva mensurat. Et hoc qd repugnat, quod sit deus
mensura infinita, mensura mensurabilis, p[er] quod ipse
habeat esse rati[on]is p[er] se, q[uod] reddat, et p[er] se men-
surabilis, siue mensurabilis.

Ne refutet, si dicat, q[uod] Thom[as],

peritatis et mensura successiva, immensitas uero mensura
permanens: n[on] inde p[ro]bat[ur] u[er]um, q[uod] mensura non
dicat[ur] q[uod] immensitas e[st] mensura permanens, p[er] se p[er] se p[er] se
mensura successiva, et permanens: p[er] se p[er] se p[er] se mensura
tempor[is] et aliter successiva, et p[er] se mensura permanens,
et successiva.

Et sane n[on] p[ro]bat[ur] Thom[as] militat[ur], quod d[icitur] a-
veritas, inextincta neque in p[er]itatis: n[on] in illa d[icitur]
mensura aliter, et mensura p[er] se, et d[icitur] ab ip[s]o u[er]um error
p[er] se adhibet[ur] existenti[is] mundi ad p[er]se, u[er]um p[er] se
ubi p[er] se error, qui eode[m] u[er]o illa eade[m] d[icitur] p[er] se
fuit. Sicut p[er] se p[er] se, adhuc p[er] se u[er]um p[er] se
q[uod] si res creat[ur] denominat[ur] ab immensitate p[er] se, et ab immen-
sitate immensitatis, et debent denominari ab Omnipot[entia] Om-
ni p[ot]ente, a sua omni p[ot]ente, a simplicitate simplici, et a re-
liquis d[icitur] p[er] se p[er] se p[er] se.

Clare p[er] se u[er]um.

durat[ur] temporali[ter] et p[er] se, et u[er]um p[er] se u[er]um
et immensitas, q[uod] p[er] se p[er] se et p[er] se, et p[er] se, et p[er] se
durat[ur] temporali[ter] p[er] se u[er]um mensura p[er] se p[er] se
et p[er] se p[er] se p[er] se mensura p[er] se et p[er] se: et p[er] se
reliquis. q[uod] quid[am] si manifesta ad u[er]um p[er] se accipiat[ur]
in illo u[er]um, in quo d[icitur] Thom[as] q[uod] d[icitur] p[er] se p[er] se,
ut u[er]um, hoc e[st], n[on] p[er] se, et densit[er] et immensitas p[er] se
omni p[ot]ente: et quid[am] in eode[m] sensu de temporali[ter] p[er] se
p[er] se e[st] n[on] p[er] se: hoc e[st] a n[on] p[er] se p[er] se.

in quo Antiochus per aliquod episcopus.

Atque ubi solus novus addit
difficultates. Dicitur e. 1. ideo Antiochus coexistit realiter
eternitati Dei ab eterno, et semper, ut docet Duns Scotus
et Antiochus coexistit eternitati Dei, et eternitas e. realiter
indivisiibilis ab eterno: p. ob eandem rationem, quidquid est de illis partibus
materialibus eternitatis, eandem Antiochus coexistit realiter toti eternitati
Dei ab eterno, et semper: p. quidquid est de illis partibus
materialibus, quae non realiter ab eterno. Antiochus e. et eandem Antiochus
p. non realiter indivisiibilis ab eterno, et non e. sine eo cuius eandem ab
eterno, et semper: p. non totam partem partibus materialibus eternitatis
Dei, e. et semper.

Quod e. 2. p. quae non realiter indivisiibilis ab eterno, et e. cuius eandem ab eterno, et semper, et e. cuius eandem
in hac instanti tempore: p. si e. eo, quod non tempore sit
eandem: eandem Antiochus nunc dicitur bene inferre: p. nunc dicitur
et Antiochus: ita e. eo, quod non sit e. eo: eandem Antiochus
non existit in eternitate ab eterno: bene inferre: p. Antiochus non
existit in eternitate ab eterno. Quod e. 3. p. eternitatis e. non habet
eas p. materialiter, nisi habet eas in Deo, quod non mirum est si
e. succedere, nec fallere, nec materialiter: p. simul, et remanere
fallere, quod materialiter mirum est ea indivisiibilis. Quod ad
versum eandem manifestum e. respondunt Antiochus in adp. e.
coexistit eternitati, ut tunc, Antiochus e. p. e. eternitatis
non ab eterno: et non docet, eandem Antiochus coexistit in adp. e.
eternitati, nempe non instanti correspondenti existit Antiochus
non, unde fundant eandem Antiochus coexistit eternitati ab eterno,
quod inde inferat, Antiochus non coexistit eternitati ab eterno.
Subdit e. and dicitur e. p. hinc p. e. futurum.

Subiecto. Quod e. 4. p. hinc p. e. futurum. Quod e. 5. p. hinc p. e. futurum.

...the ... (C) ...

Chancery

denominat *impol., euryngica*.

Odnozy waly raly, duraliony, temporalny; to odnozy waly, V. & duraliony

diunt e de ualua a fion huius temporis fient: p denominatione
habetur p fion a fion huius temporis fient: Sed deno-
minali implicatua e: nq ualua huius temporis fient in-
p d: expul ab p fion n p fion incipit: p d: hanc eg d:
p d: q: e fion ualua huius p fion immutabilis p fion
argua p fion adducta. Subiecto e obiectum ex au-
p fion d: ualua p fion ualua.

Subiectio
Obiectum ex aut ualua d: ualua p fion
p fion p fion

Omittit fion p fion p fion p fion
fion, que p fion p fion, nq n ualua, q fion ex p fion p fion
p fion p fion: et idem p fion p fion, que p fion p fion p fion p fion

Obiectum p fion p fion, p fion p fion p fion
p fion p fion, et p fion p fion p fion p fion p fion
cap p fion, et p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion, et p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion

Ex p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion

In p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion
p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion p fion

n v^o de intentionali; et obliu.

Deo negando, an, quod in p^o nati
assumit ab adversariis; in d^o mentis Sancti Palmy

Instat 3°

Idem author (V^o eni^o de instantia in sec^o de p^o nati) dicit
Deo negando, an, quod in p^o nati eo quod omnia, quae
nobis sunt, in illi presentia, instantaneae; si loquuntur, de p^o nati
istis obliu, et est de necessitate, et p^o nati. Ita eundem. Ex eo eni^o
quod fuit, esse obliu Deo presentia, n^o recipiunt, et n^o ducunt
se p^o nati in p^o nati; ex prophetarum mentibus n^o nulla in p^o nati
obliu, de q^o tang^o in p^o nati habent p^o nati. an, p^o nati. Quid
d^o nati, lib^o 2° questionum ad simpliciarios q^o 2° quid e^o, inquit,
p^o nati n^o nati futurum? quid e^o futurum e^o Deo; qui omnia su-
percedit tempora? si eni^o in p^o nati n^o nati futurum,
et p^o nati; ac p^o nati nati p^o nati, et nati d^o nati p^o nati. Donat
d^o nati, lib^o 2° moralium cap^o 23: p^o nati dicit, qui un-
guis e^o, antiqua uenit, uidet, et id, quod futurum e^o, p^o nati quae
venit fuit, quid e^o d^o nati. P^o nati autem quomodo e^o p^o nati, de nulla
nati, qui, fuit, nati p^o nati, et nati, q^o Deo nihil futurum e^o, ante
eundem oculis p^o nati nulla sunt, p^o nati h^o nati fuit, nati uenit
un^o. ite d^o nati lib^o de casu diaboli cap^o 2° ait. p^o nati
nati p^o nati de Deo dicit; ex cuius omnia sunt ei p^o nati, nati futurum
p^o nati p^o nati p^o nati. Et Boetius lib^o 5° de consolacione p^o nati
p^o nati dicit: si p^o nati p^o nati nati, qui uenit d^o nati, nati
p^o nati quasi fuit, et nati nati nunquam deficientes instantaneae
p^o nati p^o nati

Deo h^o p^o nati manifeste loqui, nati de p^o nati reali, et p^o nati
ca, et d^o nati de obliu, quae res p^o nati in p^o nati obliu, nati d^o nati
no. Et eni^o p^o nati nihil e^o Deo futurum, ex eo, quod d^o nati, nati uenit
nati infinita oia supercedit temp^o, uidet, ex p^o nati p^o nati

a Deo ab eterno; et potius est d^{icitur} q^{uod} cognoscunt^{ur} ab eterno, in presen-
tia Deo ab eterno: q^{uia} n^{on} loquit^{ur} de p^{re}senti reali, et p^{re}senti, et de
obscuro, et intentionali. S^{ed} Sanchez d^{icitur} n^{on} d^{icitur} f^{uisse} n^{on} p^{re}senti
cognoscunt^{ur}; q^{uia} mensurant^{ur} q^{uod} p^{re}sensitatem Dei, q^{uod} est tota simul;
et distantia d^{icitur} cop^{re}hensio Dei, n^{on} habere in se successum; q^{uia} le-
ves sunt successus; n^{on} h^{abent} m^{en}suram cop^{re}hensio Dei, de illis, q^{uod} men-
sura^{ntur} p^{re}sensitatem, q^{uod} est tota simul, null^{us} habet in se successum.
p^{er} hic d^{icitur} Thomas nullo m^{odo} insinuat f^{uisse} est Deo ab et-
erno p^{re}sensia p^{re}sensitatem, et p^{re}sensia: ac contra n^{on} b^{eat}u^m c^{on}-
secutus cop^{re}hensio p^{re}sensitatem; n^{on} v^{er}o rebus a Deo s^{ub}st^{ant}ia.

Intra Sa-
nchez l^{ib}. 1. p^{re}sensitatem ob^{sc}ura omnia Deo ab eterno p^{re}sensia
p^{re}sensia p^{re}sensitatem, seu ideas, q^{uod} n^{on} habent adiuncta voluntate
q^{uod} d^{icitur} f^{uisse} p^{re}sensitatem representant^{ur} q^{uod} d^{icitur} d^{icitur} Thom^{as}, d^{icitur} o^{mn}ia, q^{uod}
n^{on} int^{er} p^{re}sensitatem Deo p^{re}sensia, n^{on} s^{ub}st^{ant}ia carac^{ter}e, q^{uod} n^{on} ad^{ec}quet^{ur} n^{on}
habet apud se p^{re}sensitatem d^{icitur} int^{er} p^{re}sensitatem est p^{re}sensitatem ob^{sc}ura
n^{on}, et realiter, et ob^{sc}ura, q^{uod} int^{er} p^{re}sensitatem ob^{sc}ura, et realiter nulla
det^{ur} media. Sed d^{icitur} Qu^{estio} an^{te}, rep^{re}sentat^{ur} q^{uod} nullo m^{odo} p^{re}sensitatem
adversus n^{on} in Deo dat^{ur} duplex p^{re}sensitatem representat^{ur} n^{on} fu-
turum; una est i^{de}a d^{icitur}, det^{ur} p^{re}sensitatem det^{ur} adiuncta, et alte-
ra est cop^{re}hensio i^{de}a d^{icitur}, q^{uod} representat^{ur} n^{on} futurum imm^uta-
bil^{iter} p^{re}sensitatem p^{re}sensitatem: q^{uod} n^{on} futurum n^{on} Deo p^{re}sensitatem
p^{re}sensitatem ob^{sc}ura, et intentionali b^{eat}u^m, sive duplex d^{icitur} b^{eat}u^m: n^{on} p^{re}sensitatem
l^{ib}. 1. q^{uod} d^{icitur} n^{on} habet apud rationes, sive ideas rerum
p^{re}sensitatem: q^{uia} i^{de}a d^{icitur} p^{re}sensitatem f^{uisse} ad p^{re}sensitatem
n^{on} super omnia p^{re}sensitatem in sua p^{re}sensitatem
n^{on} p^{re}sensitatem. Ont^{olog}ia f^{uisse} n^{on} d^{icitur} p^{re}sensitatem n^{on} p^{re}sensitatem ob^{sc}ura,
et p^{re}sensitatem realiter, inde t^{er} n^{on} rep^{re}sentat^{ur} n^{on} futurum est Deo ab eterno p^{re}sensitatem
p^{re}sensitatem realiter; n^{on} n^{on} s^{ed} Deo p^{re}sensitatem ab eterno p^{re}sensitatem

quod est copula et ratio Omnis cognitionis. habet hoc, quod est re-
 sponde presentis obiectis et, quod respiciuntur: ad 23 v. requiritur,
 quod si praecipio mensurat, eternitate: et copula temporalis n-
 tot res adae sibi obiectis presentis ab eterno, quod respiciat:
 et ad Sanctus et, in his verbis, et loquitur, de cognitione, et quod
 et omnia haec utay et presentia obiectis: et de copula, et quod
 et illi ad presentem presentia obiectis, deducit recursum ad Divi-
 na cognitionem, ut mensuratur eternitate: ea enim verba et, et
 unde omnia, quae in intemp, et haec ab eterno presentia, et,
 eius in his verbis, ad presentem: manifeste loquuntur, de praesentibus
 ab eterno.

Instat 4. Sanctus Thomas inquit dicit, quod in intemp,
 presentia est Deo ab eterno; et presentia haec simul existens am sit in tem-
 poris; et presentia vere, et realiter am sit omni tempore: et circa quod,
 in intemp, vere, et realiter, et non obiectis sed in Deo presentia
 ab eterno.

Respondeo ad 4. maius: et in hoc tenet distinctionem n-
 invenit, hic dicitur, ut sequenti pariter: presentia haec simul existens
 am sit omni tempore: et omnia, quae in intemp, in Deo ab eterno
 presentia: hic enim magis dicendum est ad 23 Thomam sequentibus
 Cayetano: ad v. et, et, ita arguit: copula et, mensurat eternitate,
 et tunc est, et, ad illam successione in se ipsa simul, et ab eterno su-
 et, et omnia, quae successive existunt, et adducunt, in intemp: ac-
 unde si assumet de se presentia, ut ipse scita a Deo in quan-
 ty affecta presentia est simul, et ab eterno ab illa successione;
 et ut ostendat cognitionem Dei, quod tenet in se ipsa specificatiue sumptis,
 et tunc simul ab eterno ab illa successione.

Adde minus de v. et,
 et ex illa apparet inferri consequens: Etiam quod in intem-
 p, quo tunc dicitur, et ab eterno et in suo temp, sunt presentia

Deo ad seipsum existenti; ita, quæ in loco, in presentia
Deo ubique existenti: nam cum immensitas vere, et realiter
ambit de loco; in v. d. Deo presentia ubique appellatur
ubique sup, ea, quæ in loco.

Instat 9.º cum presentia non sit
attributum pertinet ad cognoscere, et ad ducere, non causat quodod-
ling, et realiter, et phice: quod quod d. Thom. dicitur de presentia in Deo
presentiam presentiam non loquitur de presentia obliua, et de phice, et re-
ali.

Deo presentia est attributum phicum non ad inchoare, et ad ducere
hunc; et presentia est ratio phice, quæ Deo est realiter presentia
creaturis; ac prout dicitur Thom. in eo quod de presentia obliua, et inten-
tionali; cum assent, res est presentia Deo ratione presentia; ipse
u, non loquitur in isto textu de presentia reali, et de obliua, et intention-
nali; cum hic loquitur, de presentia dicitur inchoare d, quæ mensurat
presentiam, sive Dei inchoare presentiam, quod Deo fuit sup, dicitur;
etiam si presentia Dei sit attributum speciale phicum ad ducen-
dum, nihilominus, presentia est prout mensurat Dei presentiam d; ac
omnem transcendit presentiam. Quia, ego, dicitur phice presentiam.
Unde presentia Dei est attributum speciale non redditum
presentia obliua, et realiter, ut dicitur fatemur: ita presentia ut
est phice mensurans presentiam d, ego, dicitur phice presentiam
non totum simul, et ad omni successione existente ab presentia redditum
receptum, quæ tali presentia repræsentat obliua, et intentionaliter presentiam
Deo ad presentiam simul et ad omni ulla successione. Etiam
in hoc textu non loquitur d. Thom. de presentia mensurante
presentiam in quæ fuit d, inchoare, et de presentia mensurante inchoare,
sive presentia d, quæ Deo fuit inchoare et dicitur presentiam.

Spec-
gens Goneri, ut post Cay etiam dicitur in hoc textu dicitur

Quia Thomae reus est futurorum infirmitate, inquit,
et Deo reatu praesentia: hoc manifeste inquit Cajetanus,
duo causas assignant, quod res sint praesens Deo ab ipso,
sit reus reus et praesentia. Et primum, ut ostendimus in
Thomae in assignat eas duas causas, propter quas res
sint Deo ab ipso praesentia; et alia quam. Et est ideaster-
na, 2a, h est praesentia, ut est specialis attributus, et inhi-
bitus, sine cognitione praesentia Dei; ac proinde neutra est praesentia
Dei, 3a. Unde colligitur de Thomae in 2a, 3a, h est
mente et Thomae; siquidem hoc est scilicet de Deo ostendit, testimo-
nium, ex quo illa inhihit Cajetanus, in nullo inane talis dis-
tinctione dicitur utraque manifeste innuat Iohannes a S. Thomae:
clia et Thomae verba, quae cum ferunt, adeo ostendit,
ut non indecant inae explicatio. Subiecto 6o argumentum
arade occurrimus. Apud a rade occurrimus. Et

Voluntate existeret ab ipso. Existere
in durate, quae caret principio, et fine; et sit, existunt in infirmitate,
quae est durate carere principio, et fine: et sit, existunt ab ipso.

Res
non h negare fuit, et Deo praesentia in praesentia, quod exis-
tunt in seipso; imo libenter cedimus ipsa et in praesentia
nitate, sive in praesentia, sive in praesentia; nega-
mus tam illa et praesentia Deo in infirmitate, sive ab ipso
no, primum quod in seipso. Unde, Thomae de 2a, 3a,
2a, cap 66 ait: quidquid est iniquum et parte tempo-
ralis coexistit praesentia, quod praesentia est, et in seipso
praesentia temporis. Praesentia futurum, nec est manifeste
fauet, siquidem. 2a, dicit, id quod existit, quod existit
iniquum et parte temporis sit, coexistit praesentia, et est praesentia
praesentia, imo et in praesentia, et praesentia in seipso parte,

que diuina libenter amplectimur; n^o v^o tamen sententia.
Promittitur, siquidem ex illis n^o addit^o fuit, exco^one p^oter-
ne ad p^oterno, siue e^o p^oteritiam, et p^oteritiam ab
p^oterno, antequam p^oteritiam p^oteritiam.

Ex eo a, quod fuit, exco^one p^oteritiam
p^oteritiam, n^o infer^o, qd^o exco^one ab p^oterno: qd^o fuit, exco^one
ab p^oterno, n^o i^o importat fuit, exco^one in p^oteritiam, nec co^one
ex p^oteritiam; Et qd^o ill^o ducit; ex qd^o fuit, n^o ducit p^oter-
itiam p^oteritiam; inde it^o, qd^o it^o exco^one in p^oteritiam, n^o-
hilomin^ous n^o exco^one ab p^oterno, nec p^oteritiam dicit, quod co^o-
ne a^o nunc, siue in p^oteritiam p^oteritiam; qd^o hac p^oteritiam p^o-
nit^o fuit, exco^one reddi p^oteritiam ducitiam p^oteritiam. Qu^o
p^oteritiam, quod fuit e^o.

Obiiciant 2°: p^oteritiam e^o ab p^oterno
ad p^oteritiam p^oteritiam, e^o n^o fuit in p^oteritiam, ad p^oteritiam p^oteritiam; at p^oter-
itiam ad p^oteritiam sumpta dicit, et hoc p^oteritiam omnia nobis p^oter-
itiam, ex fuit, qd^o p^oteritiam habet ab p^oterno: p^oteritiam p^oteritiam
diuina p^oteritiam, p^oteritiam, ex fuit. Obi^o: de, quod co^one
p^oteritiam, ut semper exco^one, exco^one semper, et de fuit, co^o-
ne p^oteritiam p^oteritiam ut semper exco^one: p^oteritiam semper, exco^one p^oter-
no.

Res distingo mai^o: p^oteritiam e^o ab p^oterno ad p^oteritiam p^oter-
itiam p^oteritiam. De p^oteritiam, De p^oteritiam mai^o: p^oteritiam, exco^o-
ne p^oteritiam, nego mai^o: n^o ut n^o p^oteritiam p^oteritiam, p^oteritiam p^oteritiam
ut e^o p^oteritiam, exco^one p^oteritiam. Res n^o dicit co^one p^oteritiam, et ad p^oter-
itiam p^oteritiam, exco^one p^oteritiam. Res n^o relatiue ad p^oteritiam, et ad p^oter-
itiam exco^one p^oteritiam: qd^o tota, et ad p^oteritiam p^oteritiam, n^o e^o ueritatem
p^oteritiam, nec co^one p^oteritiam p^oteritiam p^oteritiam. Ad p^oteritiam p^oter-
itiam, exco^one p^oteritiam, ut multi iudicant ex p^oteritiam p^oteritiam, et
exco^one p^oteritiam p^oteritiam p^oteritiam p^oteritiam, qd^o ueritatem p^oter-
itiam. Inde e^o p^oteritiam p^oteritiam, e^o de ueritatem p^oteritiam.

*Igitur non est infinitum, sed finitum, liber non est
simpliciter, et sine ulla successione, et debilitate, nec unum
nunc, et instanti indivisibile temporale, et successus, qui in
propria mensura, et durasse pariter, ac succedere deinceps, dicuntur.
Unde illud quod in se ipsum, non sunt realiter presentia ingre-
nitatis, hoc est, si dicimus omnia durare, quod apparet eius infinitatem:
I. illas, si dicimus simul, et pariter, ac successive quod opponitur, eius
simplicitati, et indivisibilitati.*

Res quatuor, et minor, alio modo
 1° in 1° et 2°, et 3° et 4°, et 5° et 6° et 7° et 8° et 9° et 10° et 11° et 12° et 13° et 14° et 15° et 16° et 17° et 18° et 19° et 20° et 21° et 22° et 23° et 24° et 25° et 26° et 27° et 28° et 29° et 30° et 31° et 32° et 33° et 34° et 35° et 36° et 37° et 38° et 39° et 40° et 41° et 42° et 43° et 44° et 45° et 46° et 47° et 48° et 49° et 50° et 51° et 52° et 53° et 54° et 55° et 56° et 57° et 58° et 59° et 60° et 61° et 62° et 63° et 64° et 65° et 66° et 67° et 68° et 69° et 70° et 71° et 72° et 73° et 74° et 75° et 76° et 77° et 78° et 79° et 80° et 81° et 82° et 83° et 84° et 85° et 86° et 87° et 88° et 89° et 90° et 91° et 92° et 93° et 94° et 95° et 96° et 97° et 98° et 99° et 100° et 101° et 102° et 103° et 104° et 105° et 106° et 107° et 108° et 109° et 110° et 111° et 112° et 113° et 114° et 115° et 116° et 117° et 118° et 119° et 120° et 121° et 122° et 123° et 124° et 125° et 126° et 127° et 128° et 129° et 130° et 131° et 132° et 133° et 134° et 135° et 136° et 137° et 138° et 139° et 140° et 141° et 142° et 143° et 144° et 145° et 146° et 147° et 148° et 149° et 150° et 151° et 152° et 153° et 154° et 155° et 156° et 157° et 158° et 159° et 160° et 161° et 162° et 163° et 164° et 165° et 166° et 167° et 168° et 169° et 170° et 171° et 172° et 173° et 174° et 175° et 176° et 177° et 178° et 179° et 180° et 181° et 182° et 183° et 184° et 185° et 186° et 187° et 188° et 189° et 190° et 191° et 192° et 193° et 194° et 195° et 196° et 197° et 198° et 199° et 200° et 201° et 202° et 203° et 204° et 205° et 206° et 207° et 208° et 209° et 210° et 211° et 212° et 213° et 214° et 215° et 216° et 217° et 218° et 219° et 220° et 221° et 222° et 223° et 224° et 225° et 226° et 227° et 228° et 229° et 230° et 231° et 232° et 233° et 234° et 235° et 236° et 237° et 238° et 239° et 240° et 241° et 242° et 243° et 244° et 245° et 246° et 247° et 248° et 249° et 250° et 251° et 252° et 253° et 254° et 255° et 256° et 257° et 258° et 259° et 260° et 261° et 262° et 263° et 264° et 265° et 266° et 267° et 268° et 269° et 270° et 271° et 272° et 273° et 274° et 275° et 276° et 277° et 278° et 279° et 280° et 281° et 282° et 283° et 284° et 285° et 286° et 287° et 288° et 289° et 290° et 291° et 292° et 293° et 294° et 295° et 296° et 297° et 298° et 299° et 300° et 301° et 302° et 303° et 304° et 305° et 306° et 307° et 308° et 309° et 310° et 311° et 312° et 313° et 314° et 315° et 316° et 317° et 318° et 319° et 320° et 321° et 322° et 323° et 324° et 325° et 326° et 327° et 328° et 329° et 330° et 331° et 332° et 333° et 334° et 335° et 336° et 337° et 338° et 339° et 340° et 341° et 342° et 343° et 344° et 345° et 346° et 347° et 348° et

[illegible]

ne finient actualiter durare una temporali, si huius
existere in seipso. quod a eternis ut mensuratur, ut
obicitur. Sicut, in finientem saltem ad 3. finientem.

Incipit 1°:

corpus in finitum in ratione extensionis, ubi alii quantitas dis-
tinctibus intente, simul adest: & p[er]manens, quod est in finitum
in durare, ubi durationibus, quantitas intente distinctibus.
Simul, et ad illa successione est continua coexistente de-
bet, at distincta in ratione durationis attendit per seipsum,
presens, & futurum: & ubi huius simul, et sine successione continua,
coexistit p[er]manens.

Respondeo, Iam ante, ne de cog: imo o p[er] se, conseq,
existere in seipso, & in ut corp[us] in finitum in extensione adit alii,
quantitas & distinctibus intente, requirit, quod huius omnia, in se
existant: & ut p[er]manens coexistat ubi durationibus coexistit
successus, requirit, quod huius incipit successione existant, & con-
tinua requirit, successione p[er]manens continua.

Incipit 2° p[er] in finitum

coram mensuratur, a o p[er]manens, quatenus finient, in illa, at quod
quid finient, in alio, finient, ad omnia illius: & ubi p[er]manens succe-
sione continua careat, quod finient, in illa, & in intente successione
sint, in alio finient, ab illa mensuratur.

Ad hanc partem, quod ex

Nadarrere, accipit Sicut, res, Iam maiori, ne de minori:
Quid, quod catenari finient, in alio, quatenus est illi p[er]manens
coexistit, in debet esse, aut coexistere admo d[um] alterius,
aut coexistit, & ad mo p[er]manens naturam, quod
in finitum in seipso, aut in seipso, existit: unde p[er]manens, ubi
simul, in debent res et temp[us], et p[er] se in finitum, &
ad mo p[er]manens: alioquin p[er]manens debet esse in seipso,

rationem intentionalem, et in eis obiectis res futuras, et actus non existentes;
et per se actus mensurat philosophice, et in eis reali res futuras, quan-
dum actus non existant.

Ad petam obiecta facile retrogredere, in ad-
versarios. Sicut actus mensurat ea, quae nec sunt, nec erunt, vel
possibilia, ordinata futura, imo et inchoata: et per se actus mensurat
omnia actus mensurat. Restat sicut actus mensurat ab eter-
no intentionaliter res futuras, putat in sua inchoata durare:
et per se actus mensurat philosophice, durative res futuras, et
putat in sua inchoata durare. Neutrum ergo admittit adver-
sarius.

Similiter nam, secundo alibi, respondet ergo. Disparitas. Quia
in eo, quod sit in Deo ab eterno tota forma sciendi, et volendi;
in eo sit tota forma coexistendi futuris. Quia pro eo paritate
solum inferat, quod sit in requiritur existat aliquid: nec, ut Deum
absolute in se existat ab eterno, et in se habet tota forma sci-
endi: ita in requiritur, quod nec in Deo distincte existant, et
Deum eam ab eterno cognoscit: et in se habet tota forma sci-
endi.

In hoc loco quoniam sit in Deo tota forma volendi
futuram, nihilominus sit in Deo ab eterno tota forma eam
libere, et efficaciter volendi. Siquidem ad plures, nempe ad Thomam,
Ockum, Charrington, et alios ea denominatio includit tamquam variabile
et distinctum, reductionem temporalem ad aeternam, et in se sita, et
dati ab eterno denominatio libere, et efficaciter volendi: et quoniam Deum
in aeterno coexistenti ab eterno rebus futuris, distinctum in aeterno et exis-
tente temporale rebus futuris, non nihilominus denominatum ab eterno
libere coexistenti.

Et hoc in hoc non videtur, si dicamus, denotare libere, et effi-
caciter volendi, et hoc in oio, et ad se inchoata, quod sit in aeterno

mirabile coexistenti: p. q. nec in nunc presenti, nec ab eterno de-
t. ex. ita ex. ita in futuro; nec nunc, nec ab eterno, p. de. cau-
di. illius futurum coexistenti; sicut in pot. illi nunc, l. ab eterno
viventi, intelligitur p. q. nec p. q. pot. illi d. nunc, l. creator
rei fut. l. illi d. nunc p. q. illi d. nunc, l. creator
pot. illi coexistenti in futuro; l. rei futura in pot. illi illi coexis-
tenti: q. ad l. d. nunc importat, in illiguo, et ad l. in nunc ex. ita
in futuro.

Item **Q**uoniam dicitur, quia res aia futura erit mihi
existenti hodie, p. q. nunc, nullo modo dicitur illi p. q. nunc mihi ut
existenti hodie; n. h. h. nunc p. q. quia ead. rei erit aia p. q. nunc,
dicitur illi p. q. nunc, n. illi ut existenti aia, et illi ut hodie
et ab eterno existenti, et p. q. nunc q. in p. q. nunc p. q. nunc id. q. illi
existenti hodie, hodie, et nunc, et semper: p. q. nunc p. q. nunc
p. q. nunc p. q. nunc existenti hodie, et ab eterno: p. q. nunc
p. q. nunc materialis; et illi in p. q. nunc, et n. illi quatenus
erit p. q. nunc, qui existit hodie, et semper; et illi quatenus erit p. q. nunc
p. q. nunc ut existenti hodie, et semper: p. q. nunc p. q. nunc ab eterno p. q. nunc
p. q. nunc.

Deus dicitur ante, et post, et nunc, p. q. nunc p. q. nunc, p. q. nunc
et p. q. nunc, et nunc et p. q. nunc, aut n. illi, aut p. q. nunc, aut
p. q. nunc, quod aia aia fut. erit p. q. nunc ut existenti hodie, et
semper, et dicitur p. q. nunc, p. q. nunc, quod: p. q. nunc ut existenti hodie, et
ab eterno. p. q. nunc p. q. nunc, et nunc p. q. nunc, n. illi, p. q. nunc,
quod p. q. nunc ut existenti hodie ab eterno, hodie, et ab eterno p. q. nunc
p. q. nunc. **Subiectio**, an res futura, l. p. q. nunc, sint tales in Dei:
et an ex eo, quod n. sint, inferatur, eas de Deo p. q. nunc p. q. nunc.

Subiectio.
An res futura, l. p. q. nunc, sint tales in Dei: et an ex
eo, quod n. sint, inferatur, eas de Deo p. q. nunc p. q. nunc.

in eternitate. Specie fiat accipere. nec in proprie futurum,
 1. Quod, nec prae, et in dicitur, ut in ordine ad tempus
 dicantur futurum, prae, et in dicitur. Probo 1°. prae magis magis dicitur.
 Deus ut existens ab aeterno est prior mundo duratio, ut docet
 Thomas 1° 2^{ae} q. 96 art. 1 ad 8^m dicendum, inquit, quod
Deus est prior mundo duratio, quod inter id, quod est in se, et illud,
 quod in se habet, non est, et est, necesse est dari ordinem prae ad po-
 terius, et posterius ad prae, et duratio; et id, quod est potius
 ut alio, duratio, et aetate, quod posterius est, est futurum: et Deus
 ut existens ab aeterno, et praeque mundus in se existat, ut pri-
 or mundus ut futurum; et mundus fuit vere, et proprie futurum
 in se ut existens ab aeterno.

Probo 2°: futurum est, quod in se
 non est. In hoc instanti temporali, et est in sequenti instanti tem-
 porali: et Antiquus non est in hoc instanti temporali, nec in
 eternitate Dei ut existens in hoc instanti temporali; sed ad
 aeterno, et est in tempore, sequenti: et Antiquus non est nobis
 ut hodie existens, et est in hoc instanti temporali, et ad aeterno exis-
 tens est futurum. Maior est deo futurum. Minor 2° est eundem;
 quod quod est in aliquo tempore, sine fine, sine in fine, non est in aeterno
 eternitatis Dei ut existens in aeterno eodem tempore.

Probo 3°: ut res
 non sit, et proprie fut. ut eternitatis ut in hoc instanti, sine ad
 aeterno, et dupliciter existens, non requiritur quod in aliquo
 se tempore eternitatis existat, et in aeterno, eiusdem eternitatis
 existat: quod est impossibile dei fatum; quod eternitatis Dei
 sit indivisibilis, et totum simul, non potest habere partes succes-
 sive fluentes; et sufficit, quod dicitur, partes temporis succes-
 sive, sine imaginari (quod in libro Philosophorum est plenum)
 O tempore intra eternitatis, in ordine ad quod dicitur, eterni-

et in aeterno

*illius denarii n^e C^ostantini factus; iⁿ quibus vocatur.
P^ro n^e factus Antiochii in p^resentia dⁱ secundum se, et ben-
edictione sumpt.*

Et v^o quoniam duas instantia Dei scilicet, et
specificatio sumpta, n^o it^{er} p^{ri}ma, nec pot^{er}it^{er}ia, n^o d^uo s^um-
pti; ac contra Antip^h n^o p^{er}it^{er}ia, nec fut^{er}ia in illis,
nihilom^o, n^o est nunc p^{er}it^{er}ia, et co^{er}ist^{er}ia. Quod. q^{uod} ut sit inter duo
ordo simultat^{is}, sive p^{er}it^{er}ia, et p^{er}it^{er}ia, n^o suff^{er}it, quod inter illa
n^o p^{er}it^{er}ia est ordo p^{ri}or^{is}, et pot^{er}it^{er}ia; et v^o locum requirit p^{ri}or^{is}
ta utriusq^{ue}; et Antip^h nunc n^o exist^{er}it: p^{er} Antip^h n^o est nunc
p^{ri}or^{is}, nec co^{er}ist^{er}ia p^{er}it^{er}ia Dei. Hanc d^o lectur^{am}, salte^m in t^{er}ti^o,
ampl^{er} tractat^{ur}, illi d^o, q^{uod} ut indicant nos f^uit, n^o est de p^{er}it^{er}ia; q^{uod} ut
v^o Deus nunc n^o illi p^{ri}or^{is} p^{er}it^{er}ia; acc^{er}it^{er}ia rep^{er}it^{er}ia hanc cogi-
tando Antip^h n^o est m^o f^uit, n^o p^{er}it^{er}ia in p^{ri}or^{is} d^uo
t^{er}ti^o q^{uod} ut n^o f^uit p^{ri}or^{is} p^{ri}or^{is}, et specificatio accept^{er}ia p^{er} p^{ri}or^{is}. q^{uod} ut n^o f^uit,
suff^{er}it, quod n^o p^{er}it^{er}ia est d^uo p^{ri}or^{is} t^{er}ti^o p^{ri}or^{is} inter illa; at v^o
ut sit p^{ri}or^{is}, requirit^{ur} v^o p^{ri}or^{is} exist^{er}it v^o p^{ri}or^{is}.
Sicut exponit

Ad, eorumque eternitatem. Per se, et per specificationem acceptam, indi-
cat, futuram Anthropiam, subiectum, quod pertinet ad futuram
ordinem principalem durationis. Anthropiam; at uero, ut dicitur in
philosophia, Anthropiam; i. Anthropiam philosophice consideratam, u-
quantur existat. Unde, per Anthropiam, sine cuius duratione non potest
ita, nec fuit, nec erit. Nunc, si ad eternitatem in eternitatem, et
Specificationem acceptam, et inducitur, ut relative ad tempus dicatur,
fuit, et per se. Cum hoc puncto divergentem, et, sicut plures
philosophantur, de substantia emittente ad rem, ulla duratione, sine
ipsa durando à duratione, quae in ipso potestati supervenit.
hinc substantia. Ordinata, non potest, nec potest, nec per se; et
et in statu existens indubitanter ad nunc, hinc durationem per quod de-

congruentibus; & ultimum requirit utrumque coexistens in
videtur in duabus durationibus unius; sicuti temporis in-
stanti, utraque coexistens; quod quidem non potest fieri con-
dicio unius, & potest unius; & coipso, quod coexistens actualiter
coexistens debent simul coexistere; at, si utraque actu coexistens,
non potest eorum similitudo essentialis & quidditativa esse simultanea exis-
tentibus, siue facere ordinem. Sicuti est, quod ob id, simul
coexistens, & altera non coexistens, non est illa simul coexistens, quam non potest
simul coexistens ad idem, siue fut, quod coexistens.

Ad idem, siue fut, quod coexistens.

Coexistens, coexistens simul ad idem, non facit ordinem per se, & potest
non, nec idem futurum, & altera non, nec idem coexistens, in quo
altera non coexistens, & idem maius: si unum coexistens est quod altera non coexistens
non, nego maius: est idem maius, qualis est per se, & idem
duratio amplior, & superior, & inferior, indubitanter duratio altera
coexistens, ita in tempore, aut, siue reali, siue imaginario durat, ut
autem duratio coexistens, & idem ordinem, per se, & idem
coexistens, ut futurum. Unde non ita coexistens ad idem, siue tota-
litera coexistens, ut coexistens tota per se, & idem tota, cui co-
existens, non ita coexistens, siue tota litera Deo, ut coexistens, et duratio
duratio per se, & idem duratio. De. Secunda, & idem
hi futurum, ab eterno ad per se, Deo, non non
ipso, & idem, & idem, & idem, & idem.

Sectione 2a

an presentia realis futurorum ab eterno ad per se, & idem
Dei, sit Deo ratio ratio cognoscendi ratio, & in-
fallibiliter ipsa futura. Intelligentia absoluta?

Si non Deo, & idem
an presentia realis futurorum ab eterno ad per se, & idem
Dei, sit Deo ratio ratio cognoscendi ratio, & in-
fallibiliter ipsa futura. Intelligentia absoluta?

2° Deo ratiō naria cogdi' celo, et infallitea fut.
traherent nū. ~~Q. 1^a~~ et D. Molina. Eximio Q. 1° sub
cuidant⁹ plur⁹ Thom⁹ et Joanne a S^{to} Thoma adueny
Cayetano, Penarum, Cuius, et alio Thom⁹ quos requunt⁹
et citant Albeida d^{is} 48 n° 11, et Discaltheat⁹ Sal-
manticens⁹ de scia Dei d^{is} 8 d^{is} 4, illig⁹ Subiicit So-
nety d^{is} 4^a art. 9°.

Quo 1°: id, quod e' impote, n^o pot⁹ e' deo
ratiō naria cognoscendi celo, et infallitea fut.
impent⁹ ab⁹ futuro⁹ ab⁹ p^{re}terito ad p^{re}sentat⁹ Dei e' imp-
li, ut manet p^{re}sentat⁹: p^{re} h^{ic} pot⁹ e' deo ratiō naria cognosca-
di celo, et infallitea fut.²

Quo 2°: Quanta realit⁹, et intin-
care⁹ impent⁹ futuro⁹ inuag⁹ nia m^ultu⁹ a⁹ p^{re}sentat⁹
ia, ut Q^u celo, et infallitea cognosce⁹ p^{re}sentat⁹ lib⁹
Dei ad p^{re}sentat⁹ p^{re}sentat⁹: p^{re} nec p^{re}sentat⁹ realit⁹, et phi-
rica e' e' d^{is} a⁹ in aliena m^ultu⁹ p^{re}sentat⁹. Con-
sequencia est legitima: siquidem res realiter, et phi-
ric⁹ ab⁹ p^{re}terito p^{re}sentat⁹

~~ad p^{re}terito p^{re}sentat⁹ existens ad⁹ in t^{er}mine, et t^{er}mine; a p^{re}terito magis
p^{re}sentat⁹, qu⁹ res, qu⁹ p^{re}sentat⁹ in t^{er}mine: h^{ic} e' t^{er}mine t^{er}mine d^{is}
existens ad p^{re}terito in aliena m^ultu⁹: a p^{re}terito si ad t^{er}mine naria est
existens t^{er}mine p^{re}sentat⁹ illa, qu⁹ h^{ic} regim⁹ t^{er}mine t^{er}mine salu⁹ suades. Realit⁹,
et phi-rica p^{re}sentat⁹ rei, qu⁹ n^o habet m^ultu⁹ u⁹ m^ultu⁹, qu⁹ carentia
existens e' d^{is} t^{er}mine t^{er}mine, n^o pot⁹ e' naria ad t^{er}mine; t^{er} t^{er}mine t^{er}mine
n^o h^{ic} m^ultu⁹ u⁹ m^ultu⁹ existens existens rei, qu⁹ e' d^{is} t^{er}mine:~~

1000 S^c à priori. Quod ideo quæ vocat, et
 copnoscit ea, quæ in acilla, quæ in illis, quæ in illis, quæ in illis
 influunt magis, in illis, quæ in illis, quæ in illis, quæ in illis
 et in illis. Quia P. realis, et per se coexistens rei copni-
 ti, et in illis copnoscere schabet de materiali, quod non est, et
 in illis, non meate, et per se fundam in illis. Quia ad co-
 gnoscere, et res meata, non per se in illis, non meate, et per se
 fundam in illis. Et ex hoc infuit fundam, et in illis in illis, et per se
 et ex hoc in illis, et actualitatem, et per se in illis.
 Quia coexistens realis, et per se in illis, et in illis copnoscere
 et schabet de materiali ad copnoscere.

[illegible]

Ansolutio; et q. in edicto obliu, ut illi, qui per habent, debent;
sed quoniam ab eterno Deo sit ipse orig. rerum; nihilominus
e absolute derivatur et impentia ab, futura, uti e co,
posita; et obliu edictonate; q. e derivatur ab eterno, ut ab eterno
necesse hoc obliu per se, sub edictonate, quod obliu per se, ponat a
voluntate creata.

Adde illi reale rerum presentia in eternitate et
si daret, et per se reale derivandi. Quoniam in illi: nec est ipse
nec est ipse, et ideo ut possit sit, quod ut sit, debeat ex pre-
sentia ab alio derivari. Quod derivatur a principio est. Quoniam
si daret a deo Deo: possit hoc, quod presentia reale rerum
indigendum indigendum in illi, debeat: et ad hoc minus requirit.
At r. si per se daret, a voluntate creata: ut hoc ponit, quod sit
ab eterno derivare ad presentia reale, ut per se presentia in eternitate per hoc
scire, quod voluntas creata in tempore, absolute per se, et per
derivare in illi Deo, ut ab eterno tale presentia representet.
Insuper illa presentia reale, et eterna presentia dependet quasi
a principio per se a presentia temporalis ipsius presentia, quod
est illi propria, et in omni mensura. Et Thomae scilicet
visionis Dei e causa in actu? huius presentia, ut in tempore
per se presentia est causa, et talis presentia reale presentia in
eternitate, quod hoc presentia causa a presentia. Sectio 3a, an
natura futurorum realis presentia in eternitate ab eterno, ut de illa
ab eterno intuitu cognoscatur. Sectio. 3a

an sit natura futurorum realis presentia in eternitate
ab eterno, ut Deus illa ab eterno intuitu cognoscatur?

Est conclusio: si natura realis, et per se in-
presentia futurorum presentia in eternitate ab eterno, ut Deus ea ab eterno,
intuitu cognoscatur. Hec conclusio e de 3a. Dominicana. Illi, qui
inducunt ad intuitum Dei notitiam, et absolute e rerum con-

creata n' obij. potestas eni'q' obij. v'q' ch' illi' requiritur
priori; aut. salte' n' e' p' potestatem natura; et' cop'ntia.
P'nt' p'nt' e' intuitiva in C'p'ntu' Sancti ex'ntis
p' potestatem originis p'ntis in D'no de N. Trinitate.
Nulla e' co' a creaty' intuitionib' ad C'ntas.

Dico. intuitio

creata ch' potest' verum co' obij. n' p'ntis, et' p'ntis, aut
ch' p'ntis ex'ntis. Adm' p'nt' ex'ntis, infus: p'nt'
pot' clari' intuitio verum co' obij. p'ntis temp'nt'
ex'ntis. L'nt' co' q' si n' n'ntia ex'ntis obij. p'ntis
intuitione, n' d'nticabit illi' maiore p'ntis equo'nt'
bat p'ntis natura, q'q' n' ex'ntis p'ntis tem-
poris: n' obij. n' p'ntis p'ntis, et' tant' p'ntis p'ntis;
et quod p'ntis e' p'ntis, n' pot' illi' p'ntis p'ntis;
et si n' n'ntia, ut d'ntis p'ntis, de materiali re habet ea
co'ntentia: q' h'nt co'ntis n' n'ntia ad intuitiones creatas.

Inno

1. Scientia Dei, p'ntis p'ntis, sive p'ntis p'ntis, et' p'ntis
p'ntis co'ntis obij. n' d'ntis a p'ntis in p'ntis p'ntis; siquid'
illa id' obij. et eod' mo' rep'ntis, et' d'ntis: et eod' co'ntis
inead' p'ntis ex'ntis obij. illi' co'ntis p'ntis: p'ntis quatenus co-
ex'ntis obij. e' intuitio; et' e' intuitio, quatenus antecedit
obij.

Inno 2. q' intuitio creata n' d'ntis, in p'ntis p'ntis
obij. et' p'ntis respectu ad ipsu' obij. ut co'ntis, n'ntis manet
intuitio ut p'ntis, q' n'ntis manet co'ntis, et' p'ntis ob-
ij; alioquin' e' intuitio n'ntis p'ntis intuitio co'ntis; et
denominat' q'q' co'ntis p'ntis ab ex'ntis co'ntis obij;
acq'nt' ea co'ntis p'ntis de intuitu in abstractu p'ntis,
l'ntis q' p'ntis co'ntis et' e' intuitio in obij. p'ntis, n'ntis.

prout, quod ipse obij existat: sed sua deus ideo est intuitiva, quia
eius obiecta sunt realiter praesentia ab ipso; et potius ideo praesentia sunt,
quod deus intuitio facit, ab ipso super omnia aeterna, prout in sua
praesentia, et quatenus praesentia deus, ut patet in Subjecto de deo
magis ad duo Thomas, ubi patet. 9. addit sanctus de quodam modo
non sunt nunc actus, tamen sunt, fuerunt, et erunt, et omnia deus
sua praesentia. Et sua praesentia, quod ut talis intuitiva est, et
praesentia, non ideo intuitiva non sunt, sed est intuitiva praesentia.

hic de, futurum, conclusio eorum. Praesentia realiter praesentia ab ipso
non attingit, sed incipit: et est intuitiva, quia facit, ad illa, ut exis-
tentia in sua propria natura existit, et durationis, et illo nunc, in
quo existit, et debeat, sufficienter immo ab illis, quod sit natu-
ra media ab eis distincta, et ex eis. Prout, quod ex his intuiti-
va, quod debeat, immo, a modo ut existente, per aliquod
tempus: et ideo de rebus praesentibus, quare immo per se
magis, dat, et ex his intuitiva est, et illis, non existant actu. Sed
4. Obiectiones solvantur. Sectio 4.

Obiectiones solvantur.

Obiectiones in Genesim ad nihil in-
currendum, non sufficit quod dicitur, ad re obiectum, et intentionaliter pre-
sentia intuitiva, et requiritur natura, quod sit, a totis, et exis-
tentia, et existens in aliqua duratione: at sit, ab ipso
non in propria duratione existant, nec in praesentia: prout terminant
ab ipso nobis intuitiva requirit, quod ab ipso existant, et
sunt praesentia in mensura praesentia. Maior patet, et dupli-
ci testimonio sancti Thomae: et ex eo, quod corpus propheta
non est intuitiva, et ab intuitiva, et tunc ad re futuram nobis
in praesentia in mente Propheta: et corpus Archepiscopi de futuro

de futuro et de presenti ut in hac parte; et in ea obvia esse ipse
 reprobantem, tanquam, quod ipse accidentia obvia sunt, et
 in tam obvia, copulatio ipse et obvia, et realiter sentit.

Propter
 quod eandem maiorem. Itaque de eadem intentionem: nam ad obvia
 sentit; et de eadem paucis: nam ad obvia sentit; atque ad
 eandem paucis non sufficit nam ad obvia sentit sentit tantum obvia,
 sed affectiva; et requiritur effectiva, et realiter sentit ipse; et
 paucis ad notitiam intentionem, non sufficit intentionem, et obvia sentit
 obvia copulatio, et realiter existit existit, et realiter sentit
 ipse.

Si hic auctor vellet magis in hac parte sentit per se,
 his omnibus superest deest: quod nunquam negamus
 negamus; et quod negamus, non probat; de eadem sentit
 una ad intentionem, quod non ad obvia sentit ut sentit obvia
 sentit in mente copulatio, et nam nam debent ad obvia phi-
 cie sentit existit, et proinde habet: negamus; et nam, ut
 sentit ab ipso intuitu, quod ipse sentit, sentit ab ipso
 sentit, et phi cie sentit: ut dicamus, sentit quod sentit,
 existit, et quod sentit existit existit, ad illa ut existit
 sentit sentit sentit: Et ut hanc magis doctum existit, nihil
 sentit sentit.

Deo est, sentit maiorem: et requiritur nam, quod
 sentit ad obvia phi cie, et realiter existit, et sentit sentit ipse intentionem
 sentit maiorem: existit, et sentit, et intentionem, et aliam sentit ad
 quod sentit existit: Deo maiorem, et minorem; et sentit ad
 sentit existit. Et sentit ut copulatio ut intentionem, non sufficit, quod sentit
 ad obvia intentionem sentit, et nam requiritur, quod sentit, in ob-
 via ut nam existit, et sentit: et sentit ut copulatio sentit, et sentit
 existit, et sentit, ad illa ut sentit intentionem sentit, et sentit

scilicet ex necessitate adfut, ut phisic, et realiter existen-
tia, et quoniam aliqua temporis duria, et ipsa non sunt obli-
via presentia ab eterno, indiget, quod ex cognitione D. sit in-
initia. Unde illa duo testimonia Phil. theom, et tanco-
ritio prophetica, quae cognitione asphor de Cilyprifurmas
duntaxat habent maiorem in se, in quo illa admittimus; et
ideo non indigent istis. Adde non repugnare cognitione prophetica
in se, siquidem in scriptis, et sacra pars prophetiae vocantur, inde-
le.

Ad alia maiorem, quibus res omnia maiori distingo minor:
atque ad rationem gaudii non sufficit hanc ad bonum per se presentat,
obliuia, seu effectiva, et requirit effectiva, et realiter presentia
solum instanti, in quo existit gaudium, si sit creatum. Deinde minor: non
increatum: nego minor. Etiam si bonum se habeat ad operum, et
venit ad intuitum; nihilominus nihil ex paritate non infertur
quod si bonum sit obliuia gaudii creati, debeat se phisic per se, et
pariter per eodem instanti gaudii; at, non debet se per se, et pariter
per eodem instanti, tunc ad se, ut debeat gaudium de illo,
et sufficit quod gaudium per se respiciat illud bonum ut per se
aliqua temporis duria: nam si pariter actuali, et invariabili,
essentia boni creati in gaudio D. sunt necessaria, Deum non desi-
deraret ab eterno duriam pariter cognoscere, quade-
tiam gaudet: habet eterno debet ad Deum se simul per se,
et ad bonum, ut Deum ab eterno pariter hanc de illa desideret, et
gaudium. Unde Deum ab eterno sub hanc pariter de peccato:
Quoniam scilicet ut ex tempore, et alio temporis duria, et ab eterno
desideret ipse non pariter existens in tempore, ante.

Obiectum 2°:

notitia intuitiva essentialis et propria per se obliuia alia per se duria
sentia, quae cognitio abstractiva per se, et notitia intuitiva per se

perit ~~obli~~ obliq, et intentionale in obli: ne respiciat
obli p^{re}sent intentionalem, et obliue est dictio p^{re}sentis, cuius
ut notat, et nullus obli p^{re}sent actualiter cognoscit, nisi
p^{re}sent intuitu, necesse est intentionali, a qua obli denomi-
nat, p^{re}sent p^{re}sentia obliue, et p^{re}sent intentionali: p^{re}sent obli in-
tuitiva exaliter existit ex p^{re}sent obli p^{re}sent realiter p^{re}sent, sive
obli p^{re}sent p^{re}sent p^{re}sent.

Ad idem p^{re}sent distigdo coen:
p^{re}sent intuitiva exaliter existit ex p^{re}sent obli p^{re}sent realiter, et
p^{re}sent, qua obli obli p^{re}sent p^{re}sent intuitiva, neq^{ue} coen: qua
obli in p^{re}sent, intuitiva, l. aliter tempore, ad quod intu-
tio recedat, Quid coen: coen: abstractiva, et intuitiva
ut p^{re}sent in eo, quod illam obli debeat est p^{re}sent intention-
nalis, et p^{re}sent aut in eo, quod coen: abstractiva l. deo
salit, q^{ui} in p^{re}sent tendit, et in p^{re}sent, coen: coen:
obli ex aliter tempore realiter p^{re}sent existit, at v^o intuitiva
ex in p^{re}sent tendit, et claritatis, p^{re}sent coen: ex in ob-
li p^{re}sent tempore dicit, in qua obli existit coen: intuitiva, et
in p^{re}sent moneta: coen: v^o obli ex in intuitiva requirit
et p^{re}sent, quod intuitiva ut talis sit, nisi illa ab obli meatu
p^{re}sent p^{re}sent: et hoc requirit p^{re}sent intuitiva, in-
de est, quod ad illa huius coen: l. requirit.

Obliue p^{re}sent
coen: obli l. p^{re}sent p^{re}sent distigdo coen: a coen: obli ut p^{re}sent p^{re}sent
ip^{se} coen: p^{re}sent intuitiva p^{re}sent abstractiva. Ad distigdo
maior: differunt p^{re}sent intuitiva p^{re}sent, et minor: differunt
maior: differunt coen: et p^{re}sent dicit tempore, in quo est p^{re}sent obli, et ma-
ior, et minor, et p^{re}sent coen: Distigdo una coen: obli l. intuitiva, et
quod p^{re}sent p^{re}sent, et l. una coen: coen: et de nominativis,
et coen: quod obli nunc sit p^{re}sent, et coen: illi coen: p^{re}sent, q^{ui} antea

- n̄ erat illi p̄sens. quid dicitur eadē. eodē p̄sens ē rursū de obo
sibi p̄sens; n̄m de obo sibi p̄sens, aut p̄sens; nihil n̄ dicit,
m̄ abstractiua, & m̄ intuitiua illud enī sibi dicitur diuer-
sy staty, & mutaty obh, n̄ v̄ diuersitaty in copre; h̄c v̄, arguit
diuersitaty in staty, & p̄fatione copre; eides n̄ p̄t dū-
ny copre dūne. Nec debet dū intuitiua p̄fatione ex eo, qd
p̄cedat ad copre exēntē obh; n̄ p̄fatione p̄fatione in su-
p̄sens n̄ copre tali copre sibi adēquaty, & m̄ m̄ny su-
copre p̄fatione staty, copre; quod staty n̄ dūne intuitiua
p̄fatione n̄ dūne staty ex eo, quod obh staty, nec adēcla-
raty, ex eo, qd obh n̄ p̄sens.

Itaq; in Deo n̄ differunt intuitiua,
& m̄ staty copre abstractiua, & intuitiua; siquidē eadē sūnt
simpliciter intuitiua, & intuitiua; siquidē eadē sūnt
simpliciter, & quoad staty staty obh diuersificant; p̄t eadē sūnt
relaty ad p̄fatione abstractiua, & relaty ad copre eadē
intuitiua; ita eadē sūnt p̄t dū intuitiua relaty ad staty ut
sibi exēntē exēntē, & p̄sens; & n̄ intuitiua p̄fatione ad
eadē staty ut sibi p̄sens.

Nec omnino anti recto dicitur staty
p̄fatione ē in staty simpliciter intuitiua, & abstractiua, & n̄ m̄ny,
exēntē exēntē obh, quanta ē in staty intuitiua, quod sit intuiti-
ua, & dūne, exēntē exēntē obh; qd p̄fatione sūnt p̄-
uenit ab obh sibi requirit, quod illud copre, n̄ aliter, ac
ē in se sūnt exēntē, sūnt p̄fatione, & si p̄t dūne dūne de copre-
ta obh intelligeret, aliqua sūnt abstractiua in dūne, & aliter.
intuitiua in p̄fatione p̄fatione aliqua p̄fatione m̄ny, in de-
nominate abstractiua; siquidē ea abstractiua n̄ p̄t dūne de-
fatu. Quod n̄m in copre exēntē exēntē obh, & de-
fatu staty
intuitiua.

Costo de la carga:

Exo Ex. 14 hys denominat: Quo ce pnoit yp^a jwaly an-

[illegible]

ut e' certo certum: et per hoc. Antea ph' q' instanti h' in quo e' mu-
tatio: implicatur e' q' ex mutao de peccato in peccatu includit
de peccato in peccatu: si daretur in unico, et eodem instanti realiter
non peccati in peccatu: d' impetent in unico, et eodem instanti realiter
peccati, et non peccati; et non repug in unico, et eodem instanti realiter
unus peccati, et non peccati; q' repug in unico, et eodem instanti realiter
non repug in unico, et eodem instanti realiter mutatio peccati in
peccatu.

Supra, ~~transcursum~~ v' q' ex p'lioe sententia ad-
versarij declarare oportet: not p' aduersarij. Durus p'ter-
itaz, p'one de p'teritis diuersis: — 1o q' habet ex p'te p'ter-
iti decessu, tanq'z eius mensura p'teriti, et ad p'te: 2o q' p'teriti
ex p'te futuraz p'teriti, ad q'z + illa ratio sup' infinitatiz un-
ius p'teriti recendit. Et ad p'teriti p'teriti p'teriti decessu p'teriti
in mensura p'teriti, et temp' h' quo est p'teriti in quo d'ay
p'teriti, et infallibiliter, p'teriti, p'teriti, et p'teriti. recte p'teriti p'teriti;
ubi sup' no. 19.

Locu' affrahue reo. Q' e' q' ut aliquod me-
diu fundare p'one certu, et infallibiliter notitiz. Aliquid effluu, sufflu,
quod ut illis d'icatur, et ex sup'poe ut no inuadibile, et indefecti-
bile; et h' p' impole p'teriti decessu p'teriti, v' de ex p'te
peccati Antea ph' n' mensuraret p'teriti, et temp' h' quo, d'icatur
et p'teriti p'teriti, et p'teriti p'teriti, et p'teriti p'teriti, et p'teriti p'teriti,
p'teriti p'teriti, et p'teriti p'teriti, quod t'eme' e' q' e' p'teriti p'teriti de-
cessu in illo temp' h' quo, p' omnibz, et singuliz instantibz p'teriti
p'teriti p'teriti p'teriti, et p'teriti p'teriti, et p'teriti p'teriti, p'teriti p'teriti,
et fundare certu, et infallibiliter futuraz p'teriti sig.

Ad v' p'teriti
ita fingat, ut fiat hoc p'teriti, ita possit mutare sua decessu

de metatropis imitantibus, fateor in eadem potest deesse, et
apud operationibus Schicki sybolat, et medius inuentionem ad
concordiam fuit, quae potest causare quod in primis deesse
Quoniam potest deesse, quod in illis hodie erat futurum, et de
presente deesse non est futurum; ac contentum in talis medius est in
inbilis, et immutabiliter conuenit cum effectibus ut futuris.

dicant, a Thom^o ad 13° desiderant^{ur} eternitati, ut tenent^{ur} ex
 futurorum, ad qu^{os} ratio sup^{er} infinitatib^{us} virtualiter extendit^{ur},
 igitur, an sup^{er}, q^{ui} d^{icitur}, eternit^{ate} mensuret^{ur}, ita tam^{en} fu-
 tura dependentia illi realiter non coⁿstant: an tunc qu^{is} in tali
 deculo eternitate mensurato, fut^{ur} dependentia certo igno-
 ret! et ad huius dubii solut^{em} ulterius supponunt, fut^{ur} Depen-
 dentia libere pot^{est} divideri 1° ordin^{em} ad caus^{as} p^{ri}mas, et
 2° ordin^{em} ad caus^{as} 2as immutabil^{es}, et inde p^{ri}mas,
 et 3° ordin^{em} ad voluntat^{em} D^ei, qu^{is} mediante deculo et p^{ri}ma futuri-
 tatis re^{rum}. quid^{am} Thom^{as},

31. *Argumentum respectu ad causam Dⁱis, nu-
lla pars est ratio certit^{udinis} limit^{is} cognitioni Dⁱvisi^{onis} seu futurorum
Dⁱis, nisi illorum scilicet in eternitate; reddens ratio. Causa Dⁱ-
visiva se inspecta, est indifferens ad e^{ssentiam}, et non effectus, quod dicitur, at
in medio indifferens requirit determinatum aliquid cognoscere: scilicet per hanc
causam ignem, ut actum essentia^m causae conditum; et ob hoc non cognoscit extra
causam in propria durate, bene, in eternitate, tanquam in alienamen-
to: sed respectu ad eam, dⁱvisiva nulla potest e^{ssentia} certitudinis cog-
nitionis, sed in futurorum dⁱvisiva, nisi illorum scilicet in eternitate.*

Resque rerum infirmitate n. ce unius medij, in quo Deus illa cen-
 so et in salutem posuit oporuerit: quia et si impole infirmitate Deo
 res illa n. essent, ea t. n. in suo decreto spiciant, et in-

et immutabili iusto cognoscitur. Quod est quod medium infallibile
 Quodammodo aliqua res est sufficienti ratione infallibilis cognoscibilis
 in; at deinde efficacia divina voluntatis indefectibilis, et gra-
 tuitate mensurata, infallibilis in futuritione. ^{Dei} Quodammodo
 ratione illius futuri, Omnipotentia possunt vero cognoscere; at contra-
 phia illorum pro infinitate, non est unum, et idem medium, in quo
 Deus vero, et infallibilis cognoscitur.

Unde hic iudicium
 feramus. Suppono ea dicta. ^{1^a} dicitur. 9. recte.
 Subiectum 2^a 5. futuri duplicem accipit: 1° futuri in causa:
 1° futuri in se: futuri in causa a prima exordia res futuri,
 accedens in propria illius futuri: a 2°, l. de hanc causa, l.
 Maior eius inclinatio ad hoc ut effectus possit fieri, quod non
 est tempus, potest fieri: at 2° futuri in se, quod nunc non est, et
 est, siue existit per alio nunc potest fieri.

Unde dicitur 1°: Deus
 vero, et infallibilis cognoscit futuri in causa, siue in se,
 modo sit res praeposita ponenda, modo non sit. Quod est, quod Deus de hanc
 b, et infallibilis cognoscit de quod est verum, et futuri in se, siue
 in nunc de hanc causa, methi. Deum in effectus, siue oblati-
 1° causa, quod potest inclinari ad ponenda effectus, quod adhuc po-
 nenda est tempus, futuri, modo tamen effectus res praeposita in se po-
 nenda sit, nunc non sit, est quod verum, et effectus verum in nunc di-
 le: quod Deus de hanc, certo, et infallibilis cognoscit futuri in se,
 siue futuri in effectus in se, modo effectus sit res praeposita ponenda, modo
 non sit.

Ratio 2°: Deus non potest certo, et infallibilis, et immutabilis cog-
 noscere futuri, Omnipotentia in causa a Deo, et indifferente. Quod est
 evidens. Quod causa a Deo, et indifferente ad se, et non effectus,
 non Quodammodo in se talis effectus: per illa non potest effectus cog-
 noscere.

et ut futurus.

Dico 3° attⁿ n^o requirit^r cognitiō futurorum in
presente ab ipso, ut Deus illa ab ipso cognoscat in re
ipso. Hanc Dilect^{us} probamus sec^o 2°, et hinc cap^o pro-
bamus sec^o 6°.

Dico 4°: si semel admittat^r deus D, efficias
speciem, et immutabile, siue thomisticum independens a scia media,
siue propria n^o schol^o a scia media dependens, quod Deus de-
cernat fut^o, et h^o libere, utiq^{ue} tale deus est in medio suffi-
cienti, in quo Deus certo, et infallibiliter cognoscat eade fut^o, et h^o.
Hanc Dilect^{us} demonstrat n^o adducta & assumunt^r 1°.

Unde or-

gus 1° Gonet^{us}: et alii thomistae. Deus p^o se in suo deo est
caus^a, speciens, et immutabilis, tanq^{ue} in medio, cognoscat certo, in-
fallibiliter, et immutabiliter fut^o. Dilect^{us} p^o ad hanc cognitionem n^o in-
necessaria futurorum in presentia: p^o p^o hanc cognitionem sine fine
admittit alia cognitio D, repraesentans eade fut^o, et h^o, ad quod requi-
ritur h^o coexistens. Ant^o e^o loc^o, aduersarij, qui h^o D^o admittunt.
2° p^o q^{ue} illat^{us} cognitio est intuitiva; siquidem tendit summa cla-
ritate in exist^o futurorum p^oali tempore, dicit^{ur}, p^oinde, ac si illa
esset p^ohic p^osentia.

Nec p^ose dicit^{ur}, quod ad cognitionem n^o intuitivam,
q^{ue} est cognitio rei in medio: siquidem Deus in sua essentia tanq^{ue} in
medio cognoscat intuitivam D, reprobans. p^o si Deus in deo cognos-
cat intuitivam essentiam rei p^oinde, ac si esset p^ohic p^osentia, nulla
deus indiget alia p^osentia cognoscere, quia eade essentia intuitivam sub-
iunctio 2^a fundam^{ta}, part^o affirmat^o labefactant^r.

Sub Sectio. 2^a
fundam^{ta}. part^o affirmat^o labefactant^r 2^a

Primum fund^o, quod ponunt car-

inchoat hoc ē, ex q^{uo} d^eus exierit in gloria duratur, pot^{est} d^eus iu-
dicio de p^{re}sentis affione: ego ueniat Antioch^{us}: siquidē d^eus tu-
venit uenit h^{ic} Antioch^{us}: q^{ui} idē, l. ab inferno affaber, in affa-
bit? Si 2^a: q^{ui} in temp^{or}e mutat^{ur}, & habet iudiciū affationis, quā
habet ab inferno. Si 1^a: q^{ui} Antioch^{us} debet uenire deo
ab inferno, ut cognoscat^{ur}, a deo iudicio invariabili. Et uenit q^{ui} uenit
vera n^{on} ab inferno q^{ui} affationis d^eus uenire Antioch^{us} de-
bet ab inferno d^euē ea uenire.

et hunc argumentum istud fuit;
c. Quod cum ad istam affirmet se esse yfem Anthropi n. ad,
neg. ab yfemo, et interm. V. p. invariante et n. requirit, quod
exstat ad istam Anthropi: ac quod n. inferat, illi affat
Quam inceptum in temp; neg. inferat, p. ad istam flz.

fundus 2. C. H. Beld. Sup. 43 no 36: q. si fut, n. est p. h. c.
 Q. uentia Deo ab eterno, et p. h. c. est p. h. c. ad ventia. De-
 us ad eterno sic affaret. Antiphony v. d. e. m. h. p. h. c.
 Presens: e. in illo instanti, in quo existeret Antiphony, Deus
 debet deponere tale iudicium, et hoc in temp, de novo hinc:
Antiphony 13 e. m. h. p. h. c. Presens: et hoc e. absurdum: q. p.
 sentia realit. futurorum in eternitate ab eterno, novae e,
 ut Deus illa cognoscat iudicium immutabili. Iste 1. cau-
 tante de presenti Antiphony in Deo est hoc iudicium: Antiphony
 existit: q. illud est m. h. c. habet, imo et habuit ab e-
 terno. alioqui enim aliquod iudicium Quing in temp, iniret
 existere; et Deus n. pot. ab eterno habere tale iudicium, nisi
 mo, et ab eterno Antiphony p. h. c. coexistat Deo: unde
 Deus n. coexistente loquenti n. pot. ipse dicere ab, i. existit:
 q. d. i.

Dear Mr. P. J. Gallagher, Good Day never a
after

in a mensura loquenti n' pot' esse dicere: existit in propria
mensura p. 11.

Q^a Summa eode mō pot' intrare ita 3: 13
1. Deus affat ab eterno: ego n' verbo Antiph ut anti-
feri in infinca sua durat: 1. affat: ego verbo: n' pot'
affare hoc: 13. q' e' d' fide: p' debet affirmare 13: p' cautere An-
tiph ingria, infinca durat mutaret aut falsificaret, in-
finca 13: p' p'ra realt reay in speciatate ab eterno oio inutil e'
p' saluanda inmutabilitate Divina indicij: p' h'c difficultas, uti-
p' q' omni e', et ad omnib, soluenda.

Nec possunt dicere aduer-
sarij: Deus nunq' copnoscit Antiph p' existens ab, et
infinca mensura, et ut existens in mensura aliena, con-
tinca 13: q' existit reay ut in mensura aliena, et continca
quasi a priori dependit a mensura infinca et temporalit: n'
n' liberay, et Antiph futurilibet dependet ut intemp, a p'ra
et in speciatate ab eterno oio derivetur: p' Deus debet ab e-
terno eg depende copnoscere. 13: q' 1. Deus a ligdo copnoscit
reducere Antiph: 1. nunq' id copnoscit. Si 13: p' ponat,
quod reuerat aut. Si 13: 1. id copnoscit intemp: 1. ab eterno.
Si 13: p' copnoscit Divina substie n' est eterna, et tempora-
lij: Si 13: p' Deus pot copnoscit ab eterno reducere Ant-
iph, q'z ut ab eterno gducay. Suo Joann a Sto Thomado-
cine gducho actuz Dei identificat ay D, delecto: funct,
n' obstet difficultat, et vera est h'c doctrina: n' gducho pa-
mina, scu re gducta copnoscit ab eterno, q'z ut ab eterno in-
finca ay re gducho passiva.

U'z odiz ordie occurram
dicta, et eum offensio, et difficultat saperem, nobis
placet Dei maiest ay, Antiph, de amare Dei cap 11.

ubi explicamus illud Genesi cap. 1. ^{se 10} vidit Deus cuncta, quae
fecerat Deus: ita declaratur immutabilitas eius, et decretorum Dei:
docet bonum esse, non dicitur: nec usque adeo decipiebat Plato, ut
putaret Deus in omni re naturae factus beatorum; et ostendere
voluit artificis sui placuisse in factis, quod placuerat in
te faciendo: non quod villo modo Dei inavimus, et aliud in eo
fiant, (sic obiectum) quae nunc sunt, et aliud, quae in eo sunt aliud,
quae fuerant. Non enim more nostro ille, sed quod futurum est, pro-
mit; sed quod praesens est, aspirat; sed quod praesens est, respicit; et
alio modo quodam a naturae operationis diversitudine longe, late, di-
verso: ille quippe, non ex hoc in illud operatione mutata, sed in im-
mutabilitate videtur. Nec aliter enim, et aliter antea, et aliter
postea; quomodo non ita; ita et in omni sua propria tempore,
praesentis, et futuri, et futuri varietate mutat. Nec enim
in principio de operatione in operationem transit, in unum in omni
hunc simul advenit per cuncta, quae novit: quomodo temp-
ta novit, nullis suis temporalibus rationibus, quae ad tempora
porabilia movent, nullis suis temporalibus modis. Ibi est bon-
um videtur esse, quod fuerit. ubi bonum esse videtur, ut fuerit;
nec quod factus videtur, sed dupliciter, in aeternum. Tertium D.
Aug.

Unde ad directionem, et eius tractat rō Dey, n̄ habere illū cognos-
centi modū, quē nos explicamus p̄ verby, l. de p̄senti, l. de p̄terito, l. de
futuro, & alijs plurimū, nempe simplicissimū intellē, ad quē sig-
nificandū n̄ habemus vocē; nā enī invenit̄ ad signandū in-
dica, quē repraesentat̄ n̄r Dignitatis obij, quē nūc repraesentat̄ inven-
tū dēo. Unde Dey, qd̄ obij illi coexistit in temp̄e, n̄ p̄i illud re-
parat̄ ad illū equivalem̄ hīc vocibz, existit, & simplicissimū
intellē, qui eodē mō addit Dey remm̄ de exista obij aliqua
temporū dīa, p̄m̄qz ip̄ij existat, ac qd̄ ī existit. q̄ vocat̄

ea, que n^o p^o, tangens ea, que p^o, idē, eadē clauſura op^o p^o
 rem contrā, antequā int, ac postquā idē.

3 13 13 3 Itaq. Dey. de, quod p^rter
 cognat^{us} & aliqua dicitur tempor^{is} cognat^{us} ab ipso eo simpli-
 cissimo intuitu n^{on} amaro hunc, h^{ic} it^{em} tempor^{is}, & superexcedente
 omnia temp^{or}, & p^rhendente ip^sum Dey, & et temporal^{is} exist^{en}tia
 p^ris p^ris, et instanti^{is} A: et talis intuitus dat fund^{us}, ut n^{on} p^ris
 n^{on} aff^{er}re n^{on} p^ris, verba p^ris Dey cognat^{us} Antiph^{is} p^ris
 ut futur^{us}, quaten^{us} ex D, cognat^{us} p^ris ad exist^{en}tia Antiph^{is} p^ris
 ut p^ris, quaten^{us} ip^sa consistit in aliquo temp^{or} Antiph^{is} p^ris
 ut ut p^ris, quaten^{us} ip^sa p^ris exist^{en}tia Antiph^{is} p^ris: ac p^ris ea
 Divina cognat^{us}, qu^{od} mut^{us}, curat^{us} M^{ut} intuitus, & intuitu in-
 variabili, & immutabili rep^res^{en}tat^{us} dicitur et off^{er}, Itaq^{ue} An-
 tiph^{is} p^ris, & p^ris p^ris denominat^{us} intuitus dicit^{ur} sua de fut^{ur}, de
 p^ris, et de p^ris. Et sicut Dey cognat^{us} p^ris & homin^{is},
 quaten^{us} simpliciter intuit^{us} p^ris: & p^ris n^{on} est long^{us}, q^{uod}
 intuit^{us} p^ris & long^{us} ab^{est} vmbra p^ris, seu p^ris
 orientalis: ita simpliciter intuit^{us}, & exist^{en}tia Antiph^{is} p^ris ut coest-
 rent^{ur} in instanti^{is} A: & cognat^{us} ab^{est} ulla imp^ris de, quod
 n^{on} cognat^{us}, de exist^{en}tia: Antiph^{is} p^ris hodie n^{on} est p^ris p^ris
 in Deo, & est.

Exemplo et explicatio. Nunc exponere, et sim-
plex aperiens, quod ex illa angustia videtur. Dicitur pariter
albus, et sic, quod explicat, yban. pp. hic pariter est albus;
quod ideo dicitur tale albus. Nunc explicante patitur, quod ex-
primitur hic verbum; est, fuit, et erit. Similiter, per se, et "cop-
noscendi" mus a cognoscere immobilitatem, et immutabilitatem ge-
nerare res successiva fluentes, et eam mutares, quod subiecta
dependere a signis mutationibus: per quod probatur, quod cop-
noscendi attribueretur ad dūm sup, ut illi dūm dūm,

et si nunc apprehenderet intellectus me cognoscendi auctorem testamenti.
Et tunc ad hunc me cognoscendi de materiali scilicet, quod
D, generat, mergetur actu, h, solum aptitudine. Ob hoc adfut.
et scilicet de materiali adfut, additionata, quae nunc p[ro]fici
p[ro]sentia generat: ac contra generat solum radicaliter, et
aptitudine. scilicet in futuro tan ab, quae additionata, qua-
terius e[st] mensura p[ro]p[ri]a cognitionis: ut Deus nunc cognoscatur im-
mutabiliter et res mutabiliter, nisi est generat.

[illegible][illegible]

A vocifer.

ad fœdus coponit Adamy sibi e^o p^{re}sentib^{us} & Antiochy e^o
futuray: p^{ro} ne copio D. in aliquo temp^{ore} ^{mutat} debet sibi copon-
ere ut sibi p^{re}sentay.

Res 10. inter: Quia 1. cognovimus
semo cognovimus Antiochy et futurum, 1. cognovimus: p. ignorat
aliquid venecognovibile: p. 13. p. 13. exultant Antiochy,
et nobis prout flos Dei affertur Antiochy et futurum nunc
p. n. solum dedone fur, 2. coexistantibus p. seculo p. seculi, vix
et dedit n. b. mutuo coexistantibus, ne indeo mutui, sed
de futura hunc Antiochy nunc nunc.

Geo V. Lincoln Disb'do ant:

[illegible]

They, as optimal discuss Coim,

Dr. 1° 1° Tom. 3. cap. 3 no. 13: in aeternitate creatur datua Successio,
et Deus illas videt, et eas videt res creatas in ordine ad durat^{em} tem-
porales, nunc et praesens, et antea future futurus, et deinceps et
deinceps; et v^o scia, quae Deus aeternit^{er} videt, semper, et immutabi-
liter, et eodem modo illas intuetur: deinceps ad praesens videt Ada-
mum in tali temp^{ore}, et future et in sequenti praesens, et in alio
posteriori praesens: et hoc semper, et ad praesens videt. Unde et nunc

Tanti Preti, n'è necessaria alla Per. Pm, quz spm, conta
in hoc instanti, quz ponè h'et & sacrificio. r

732
Sustine possunt ad amica
ut, quamvis non dicta, et delectata venient, per interitum, et peritiam
sunt; nihilominus ab eterno, et peritiam illis possunt cognoscere, et de-
lectata venient, et miseriae futuri. Insuper ut talis non est delectata
venient, et cur: Quia id est ad eterno affabile delectata, necess.
est peritiam realitatem huiusmodi futuri ad eterno.

Ad hoc obiecto et adversario
Sunt: q^a si futura n^{on} est in hinc delectata veritas, et est; ita
q^a si n^{on} est delectata in hinc veritas, et fuit; et, ad lig. A, p^r-
sentibus n^{on} ponit ad adversarium, ut nunc, p^ria realit^{er} p^resentibus in
p^resentibus: q^d nec debet ad hinc ad hinc futurum. Etiam aliter est:
q^a ex veritate actualiter in hinc n^{on} aliud sit, nisi entitas, et
entitas ex hinc ob hinc sit, quod in hinc, et actualit^{er} veritas
sibi requirit, in hinc aperte q^d causalit^{er} ob hinc ut actualit^{er} con-
stat. P^reterea: ideo res Omnipotens futura est ad p^resens p^resentibus
sens p^resentibus: q^d reip^sa est fut^{ura} in p^resens mensura temporali;
et docent adversarii: n^{on} q^d alit^{er} existeret, nec p^r alit^{er} causa p^r-
sentibus, et existeret p^resentibus n^{on} q^d illas, a quibus p^resentibus in hinc,
et existeret: p^ria in hinc, quod reip^sa, q^d ut p^resens ad p^resens habeat
delectata veritas, et quod nunc n^{on} habeat delectata veritas p^resentibus,
in hinc: q^d nunc est delectata veritas, quod res n^{on} fuit, in hinc, nunc
est veritas ex p^resentibus p^resentibus.

Ad v. r. Thom. effugit quod in decreto
d. us illud statuit de debeat videri futurum ab eterno: D. 1.
q. 2. requirit realem futurum pro infirmitate; rigide independen-
ter ad illa ratione debeat esse debeat videri, quod res sit in tempore. D. 2.
q. 3. pro futura pro infirmitate ab eterno duntaxat necessitate
ad mandatum copiam d. et tota ratio illius debeat est duntaxat debeat;

nariatur Deo in se; & nulla perfectio D. simpliciter necessaria
 potest sciri Deum in existens creaturam Dignitatem fuit: & ideo
 in creaturam non potest se sola Deum in existens creaturam Dignitatem
 fuit: & perfectio D. quae sciri non Deum in existens creaturam
 fuit: & ideo fuit: non potest se eam futurum, neque potest se ratio de
 mandis suis Divinis, ut sit potestas sua existens futurum Dignitatem,
 quae non existit: & ideo D. non potest se sola in creaturam futurum, neque,
 potest se ratio de mandis suis Divinis, ut sit potestas sua existens futurum Dignitatem,
 quae non existit, neque potest se medium, in quo Deus debeat sciri potestas
 existens futurum creaturam, quae in futurum existens creaturam rei.
 Impugnatio?

Idea D. sciri per se repraesentat, quae fuit, sit, ac quae non sit: &
 non potest se sola debeat sciri Deus, ut sit potestas sua existens creaturam,
 futurum est, quae sciri illius rei, quae non sit. Atque per se ratio est: neque
 idea est ratio practica residens in mente artificis repraesentans
 factibile, & magis, quo factibile est: accipere ideam, est ratio practica,
 quae inest in Deum, & repraesentans creaturam, quae potest fieri in
 Deo, et de modo, quo potest fieri. Unde dicitur Deus non decessit creaturam
 rebus mundi, et alius, eam habet ideam, ac non habet, quod
 sit magis, quo sciri mundi creandus sit, ex eo, quod decessit
 sciri condere, & potestas est, quia sciri potest decessit creaturam
 mundi.

Obiectum: ideo D. in infinitum in repraesentando: & repraesentat
 in rebus potestas, et est futurum Dignitatem; & contra potestas in medium
 in quo Deus repraesentat,

Quod dicitur ante, neque de eo. Et magis ex eo,
 quod ideo est, ut in infinitum in repraesentando, rebus inest, quod
 repraesentat in eo omnia, et ut ipsa in se repraesentabilia, et
 in eo, quo in repraesentabilia; & ideo D. sciri rebus re-

me, et de facto cognoscere actus in libris definitos. Probo:
Primo. Si est effectus, et ab eo. Si non futurum dependens à sua media,
talis est, ut non possit plene, et sufficienter cognosci, ut est in re, quod
cognoscatur, nam dicitur ea ab eo, quod definitum est ab eo, futurum; signifi-
cat eadem divina essentialiter necessitatem ex eadem fuisse, necesse-
rium; sed quod in D. definitione ponitur cognoscitur, et de facto cognoscatur,
et actus non liberi futurum definitum, nihil aliud est, nisi quod ea
quod de facto dicitur ut, ut non possit cognoscitur plene, et sufficienter, quod cog-
noscatur, actus namque ita definitum est de facto futurum: Q.E.D.

Suppono
Quod hanc D. definitio est sua media dependens, non est requiritur ad
necesse actus liberos, et bonos; et ideo non est numerandus inter causas, quod
essentialiter petit necesse actus liberi ad sui exitum: Imo suppono, ipsum
non admitti à nobis D. bonis et actus praeiudicis; et deinde ea et actus bonos
et salutares. Inde colligitur, quod huiusmodi definitio non possit esse prima-
ria, et utilis ratio cognoscendi fuit.

Quapropter propter disputatio est de po-
tente, siue deinde D. quod essentialiter requiritur ad omnes actus non
liberos, siue quodlibet postulent essentialiter ad sui exitum. Et in ea
Adversus Thomam, sequenti magister Petrus, ut ipse voluit,
indicantur. Quod non possit deinde ad non actus liberos, nisi
per deinde absolutum, et effectum essentialiter necesse ex eadem media
liberi, aut eadem deinde deinde. Et in media aptum, et namque argu-
et Quod proinde fuit, in hoc deinde sui voluntatis, quod deinde, et
ab eo, effectum deinde ea fuit, quod, si pro fuit, si, siue in ea,
et si pro D. ut si tale deinde deinde, ita et aliter Thomam, ut refert
Gorety dist. 4. art. 5.

Hoc est, deinde dupliciter potest ad huiusmodi, et ita
ut immo, ratio voluntatis creatur ad actus, quoniam est imprimatur in
motum, siue deinde, siue: et in hoc sensu deinde, ut sent,

et sane hic syllogismus est in Præmissis, si maior in loco minoris
istius.

Propter hoc ad Præmissas. Maior quidem debet ducere
ad adversarij: non actualis influxus Prædicationis in actionem
volendi est hic actualis influxus voluntatis noster: quod Prædictio ac-
tu ducere est idem, ac voluntatis ut Prædictio actu ducere; et vo-
luntas ut Prædictio actu ducere in actionem amandi est idem, ac ip-
sa actus amandi: inquit, non ducunt ad illam, quod alia actio: quon-
iam est, realiter existens est ipse, rei actionem volendi, ac Prædictio ducere
actu in actionem volendi; et est ducens.

Minor autem sic mi-
nistrat. quod Prædictio ad actionem volendi non ducere actu in talis ac-
tionem, hoc est ipse Prædictio non existens, hoc est, illa existens, ad illam po-
tens actionem volendi; et nulla voluntas Prædictio ad actionem vo-
lendi gaudet potestate ad faciendum, ne existat ea Prædictio, ne-
que ad faciendum, ne, talis Prædictio existens ponat, siue se-
quatur, actus volendi: quod nulla voluntas Prædictio ad actionem
volendi, gaudet potestate anti ad faciendum, ne ea Prædictio ac-
tu ducatur in actionem volendi.

Exponitur clarum eadem ratio. Volun-
tas Prædictio ad idem, nulla potestate habet ad impediendum
existens talis Prædictio: quod voluntas Prædictio ad idem non libere,
et non ducit. Quia nequit negari. An non ipse; quod voluntas
Prædictio ad actionem ~~libere~~ ducendum, nulla gaudet potestate
ad impediendum influxum ipsius Prædicationis in actionem ducen-
dum; et talis influxus ipsius non dissimulat realiter ad ipsam
actionem ducendum: quod voluntas Prædictio ad actionem ducendum nu-
lla gaudet potestate impediendi actionem ducendum. Quia est lepti-
ma: minor est veritas: non quod dictus influxus ipsius Prædicationis
est dependens ex alio intrinseca actionem ducendum ab ea Prædictio.

que quidam dependenda est ipsa met actio; quod si se ipsa de-
pendet à nra voluntate, ita se ipsa dependet à se debet, et
deant Thom, & R.R.

Major autem, in qua est difficultas, suadet.
Impedire influentiam pariter debet, et facere, quod non est con-
tra debet, et quod aut illa est existens in se quod actio: nullum
est alius modus impedendi influentiam causae potest existere; et vo-
luntas debet ad actionem Orientandi nullapaudet potestate
ad faciendum, quod non existat debet; neq. ad faciendum, quod ad illa
est existens in se quod actio: si voluntas debet ad actionem
Orientandi nullapaudet potestate impedendi influentiam par-
iter debet in actionem Orientandi. Sectio 2. ex soluc.
in nullam objectionem deducit eundem sententiam impugnatio.

Sectio 3.

Ex solutione in nullam objectionem deducit eundem
impugnatio.

Obiectio 1. in eo signo, in quo nra voluntas est
indifferens ad utrumque eorum libenter, debet etiam voluntas
et indifferens ad aliud efficaciter volens: aliquid enim in aliquo sig-
no potest nra voluntas efficere efficaciter utrumque bonum; et si
illo eodem signo non potest illud efficaciter velle: sed voluntas
Quia indifferens libenter utrumque libenter ad amandum libe-
re, potest utrumque potest in signo alia voluntas et efficaciter
utrumque eorum debet. Sed in hac voluntate tangit in
medio potest utrumque eorum debet. Sectio 3.

Ad re-
sponsum: et sup. deinde d. que voluntas ipsa est stare,
Quia voluntas et sua electione operatur utrumque eorum crea-
uit. Sup. libertatem, et nra voluntati reliquit debet, et
inde in illo signo est voluntas indifferens, et in alia electione, et indiat

et in dicitur attempnatio, et debeat, quod ipse ex plenitudine
hominis est in Deo ex eo, quod in parte suo deus est
debeat, et in ipso, quod libere voluerit in p[er]sona, nisi quod
sua voluntas elegerit, et relinquere debeat ad hunc casum,
ponere hoc in manu d[omi]ni sui. imo opp[ro]prio, ad regem.

Quare
dicitur, ut ex ex[em]plo P[ro]logus S[ecund]e legia cap[itu]l[um] 1. ad: -
Dei oratio p[er]sonis ad dandum, l. faciend[um] id, quod ex eo ad, et
efficiat debeat statuit in d[omi]no, ne faciat. l. Dei in illo ipso
p[er]sonis in ex[em]plo p[er]sonis ad dandum in omni, l. ab omni ex[em]plo
liberati. ex sua voluntate, nisi ipse statuit. l. in p[er]sona sua effi-
cat debeat. nisi voluntas p[er]sonis debeat ad hunc ex[em]plo
debeat. quod ob id, ut in d[omi]no, ut in ipso, ut in d[omi]no, in
Q[ui]bus dicitur q[uod] in d[omi]no. P[ro]p[ter] ip[s]os voluntas, in d[omi]no, et
ad plura, et quod debeat creat in hunc casum, l. in illo, et ad hunc
debeat, et ad p[er]sonam voluntatis accentes nisi arbit[ri]um et p[er]son-
am libere subdit Deo, ut efficiant, et ut efficiant p[er]sonam ad hunc;
in d[omi]no, subdit Deo, ut debeat, et ut debeat ad illu[m].

Nec Deo substan-
tialiter, nec alicui a causa sita Deo, ut male opponit Thom[as] 1. q[uod] 82, alicui,
Sive debeat voluntatis creat, tota p[er]sona a Deo, et tota p[er]sona ad ar-
bitrio creat, quia indubitabile, et p[er]sona tota p[er]sona a Deo ut efficiant, et in
ut debeat, et tota p[er]sona a sua voluntate ut efficiant, et ut efficiant
be, et debeat. Necesse, quod Dei efficiat debeat, in factu, quod
debeat, ut ex plenitudine in d[omi]no de auctoritate, nihil t[ame]n q[uod] debeat, qui effici-
ant debeat nisi voluntatis bene debeat.

Obiicitur C[on]trafactus ip[s]os
imp[er]iosos q[uod] si recipiunt p[er]sona p[ri]ma arbitrio creat, ip[s]os arbitrio
in indiget ad p[er]sonam, et debeat Deo, electo, sive debeat acti-
onem honeste p[er]sona, in hunc casum. Deo ut auctor, et h[ab]et arbitrio

meo; et hoc dicitur requirere potest. Ratio maior. Quod ex al-
qua suppositione ponatur. Hoc si illo, non potest haberi alicui ut author,
nisi sit causa, ut ex tali suppositione hoc ponatur. Si ille: non subest
causa; quia aliquid dicitur per se, et Deo non libere; non potest ignorari
honoris attribui; atque, si Deus efficiat, et ducit, si tangit si
debet, non est causa, ut ex suppositione emittat hoc actus si illa: § 11.

negando maiorem, et eum probans. Quod si hoc tanquam authoris habet
productio actionis honeste per hunc, sufficit, quod actus per se ad
eas actiones, tanquam, quod ex intentione illius efficientis, ordinat,
ad eorum actus honeste per hunc, et si actus per se ad illas scho-
las ex intentione, et ex se per se ad intentionem actionis honeste per se.
§ 12. Alioquin in adversariis debent haberi Deo ut au-
thor actus hunc per hunc, et adhuc non attribuitur suffi-
ciat, si actus requiritur per hunc, et per se.

Post obitu 3. Deus

et perfectissimus Deus auctor actus meatus, et potest facere, ut ipsa
creetur, i. efficiatur ab arbitrio meo; et hoc non habet hoc domi-
nium, si omnis actus creatus actui existens non portularet decretum Dei
ad hoc, et efficere: siquidem plures essent actiones honeste, ad quas
existens obtemperaret. Deus non habet media; non enim potest ex obli-
vione, habendo illa auctor, sub quibus videt voluntatem meam non
efficiatur tales actiones: non habendo alia auctor: et eo ipso, quod
auctor dicitur, et actus sunt distincta: non actus essentia degen-
det ad auctor, aut correspondet: et per hoc signa, quo arbitrio meo
potest per se sub auctor, et impedire sic media de eius
inefficacia, non potest Deus facere, ut ipsa voluntas creetur; siquidem
inefficacia non est Deo libera. Quod igitur necessarium non ad-
mittat, libere essentia, et intentione actionis meae.

Maiores huius

Major huius obiecti in supra
 de his, ubi tangit, quatenus supponit actionem in creatura
 habere auctorem, eo quod libertas sit essentia actus liberi, quod
 deditur verum de iudicio, eoque dicitur in libro de anima dicitur dicitur.
 3. recte in hunc modum satisfactum. Nego tamen dominum Deum
 si ea actio creata non ponit quodammodo ad aliam auctorem, nisi ad eam
 quo Deus videtur voluntatem creatam in se habere. talis actio, quod
 in illa habet potestatem removere potest. Quod si Deus non ponit au-
 ctorem talem illi, et talem non, utique non, et per hoc. Unde ut ve-
 ritatem ponit eundem ad inducere in finem aliam actionem consentientem,
 aliam auctorem, quod. Quia in Deo, non ponit perfectissimo Deo do-
 minio, quod non ponit per hanc deitatem actionem ex supposito, quod tale
 auctorem finem fuerit inefficax: per hoc tamen id non ponit Deum impositum
 Deo, et essentia actionis finem actionis ex tali auctore: et non le-
 git dominum Deum, quod ipse nequeat in solo inducere per illam
 eandem actionem, quod illi per dant. simul ut in ea, ex eo, quod ponit
 solo per infinitas alias actiones, ipsam inducere.

Nec deinde do-
 minio Deum, quod non voluntatem ponit per libito elicere, et eli-
 cere actionem. A. ex hoc auctore, est, Deus non ponit illam actionem po-
 nere per hoc auctorem, sed aliud. Quod est, quod hoc impositum in Deo non est,
 et contra, et ex supposito, quod valit libere. Hinc hoc auctorem, quod finit
 inefficax: quod si Deus non habuerit illud auctorem, non ponit non voluntatem
 talis actionis elicere, et per hoc, quod ponit in Deo, hinc requiritur
 deinde potentiam Deo. per hoc quod queritur super eo, ita
 auctorem A. sit impositum non illud deinde, sed ad deinde ad actionem
 A. et Deus ex tali supposito id non ponit; nihilominus modo deinde
 infert, quod Deus non eligit, nec amet per talis actionem; ut autem eligit,
 et amet.

Quod quidem docet. et in sa adversariis debet admittitur.

ex tunc derivata ad ipsam libertate creata, quae est habet in
 ly, l. copulata; et est potestate electiva, et tunc pueniente ali-
 berate, q. de hanc, quae servit, negant: q. d.

Non libenter du-
 dimus hoc dicimus unius ipse ad alia; quoniam inde non reddit melior
 positionis Dei dominus, ut ostendo adhuc. Suppono casu, cuius potestas non re-
 cadunt advenant: Deus tribuat auctoritatem sufficientem ut decreto aut negandi
 auctoritatem infirmam efficiat, ut de hanc, ut in ipso potest negare, antea de-
 hanc, potest esse prohibito dicitur: alioquin enim auctoritatem, quod dicitur homi-
 ne sufficientem, est parum insufficientem ad dicitur; et Deus per auctoritatem suam suffi-
 cientem non potest praefacere, ut non dicitur, per infirmam, et dicitur in un-
 ca, et denominatur: etiam alia alia non est nana, et sufficiens non
 de hanc, et auctoritatem infirmam efficiat; ac coeque in auctoritatem sunt infirmam
 infirma, ut non docemur: q. d. hanc eandem debet solvere difficultatem.

Atque

si reant Thomam, adhuc in hanc potest facta esse in potestate de de hanc ad dicitur,
 ut auctoritatem de hanc auctoritatem sufficientem reddat quam ex tunc insufficientem
 ad dicitur: q. d. l. negata antea de hanc ad dicitur, non habet Deus novam
 libertatem de hanc ad dicitur. 2. q. d. est canonica libertas: q. d. Deus
 est auctoritatem insufficientem ad dicitur. 3. l. potest de hanc ad male dicitur,
 adhuc arbitrium creatum de hanc ad fratre dicitur, potest per tunc non de hanc:
 l. nana de hanc, ad fratre? si dicat hoc 2. q. d. Deus est auctoritatem fratri pe-
 ccati, et malitiae, quod nemo catholicus admittit. Si dicat 1. q. d. involun-
 tate nostra invenit per potestatem excludendi fratre malitiae, per illo sig-
 no, quo Deus non potest per illud fratre excludere: q. d. per alio signo potest
 facere bonum, qualis est exclusio malitiae, et fratri peccati, per quod Deus non
 potest electiva, et solus denominatur: q. d. Thomam nunquam erant in ista, nec sa-
 ne potest utatur, si salva relinquitur in nostra voluntate ut electiva, tunc
 libertas: q. d. per de hanc non debet poni in deo, ut salvet illius dominu-
 m. Deus q. d. auctoritatem libere non voluntatis.

Et sane iudicium potest

in peccato ut malo; et deinde Dei non potest esse efficacius in peccato ut
mali: et futuris malis frater non potest resistere, deinde Dei est, et
et efficacius. Unde facile percipitur in eorum doctrina Thomistica et P. Q. quid o-
cent, satis innocentem. Deus non peccat ad malum frater peccat, et sanctus
ad entitatem malum acceptum; et nihilominus docent Deus in suo decreto
ignorare malum frater peccat, tanquam in medio D. nexo.

Gonety de

Sua Dei dicitur Art. 6. § 10. Quod est id notatur a multis P. Q. in eorum,
et ut hoc duo ponat, duplex Dei decretum affert, alterum positivum, et ef-
fectivum, in quo coponitur peccatum quoad entitatem; alterum a permissivum,
in quo coponitur peccatum quoad malum frater: additque utrumque decretum
peccato, et diverso modo: nam bonitatem physica actus inhoneste, et prae-
sequitur ad decretum peccati. Operatione physica, et causalitatis, qualis pro-
portio ad entem; malum vero frater, sine deprimere. Oportet ad decretum
permissivum Operatione logica, seu illationis, quatenus sunt ex permissio-
ne Dei, seu sub tractione gratiae efficaci sequitur defectibilitatem non tan-
tum ex alio influente, quod ex innata defectibilitate arbitrii
creatur: ita ad suspensionem Decretum utriusque Dei sequitur annihilationem,
et ex remotione salis corruptio carnis, hoc ex ablatione columnae ca-
sus lapideae, et Operatione physica: quod nec remotione salis, nec ablatio columnae
causant huiusmodi carnis, seu corruptionem; et alterantur, ex repugnantia
quatuor qualitatibus, et altera ad ingentem gravitatem lapideae. Quod
doctrina accepit hic auctor est magister Thomas Aquinas, dicitur de anima,
et Joannes à S. Thoma in 3.º libro 1.º dicitur 1.º art. 3.

Hec solutio placet

Oportet, quod brevis calamo perstringam. 1.º exemplum, et Gonety sug-
gestionem declarat, perinde evadent doctrinae summae. Si quis autem dicit
et teneat, Deumque inae physico; aliter, si teneat, Deumque, mini-
me debet, ut ea mensuranda, ita ut ea, iniqua non in annihilatione
nisi; et debet ut una ea moralis, et ut ita, et non in annihilatione sequitur,
physice, et logice ad suspensionem Decretum. Si teneat, Deum non teneat, Deum

Effectus est efficax, att^o est moralis et malitia fralis, n^o phi-
ca, et logica reus.

Q^o 7. l. ad denegand^o q^{uod} intrinsece efficax
n^{on} requirit defectus moralis, scilicet malitia fralis, quia infallibiliter, ac de-
fectibus phisicis, seu annihilatione subsequens ad subtractionem Divini, n^{on}?
si dicat^{ur} 2° 3° exempl^o imp^{er}minens: n^{on} infertur ex eo, quod cognoscit^{ur}
annihilatio in decreto Dispensans Divinus, deducit cognoscit^{ur} malitia fralis
in decreto negati^{ve} prout intrinsece efficax. si dicat^{ur} 3° 4° illi defectibus
phisicis n^{on} pot^{est} moraliter imputari creatur^e, ita nec defectibus moralibus,
sive fralis malitia potest imputari voluntati creatur^e.

3° 7. In quan-
tum Deus denegavit Divinus phisicis, nihilominus, et talique causa, virtute cuius po-
t^{est} causa sufficientem Divinam, decretum Dei n^{on} fuit medium infallibiliter in quo
cognoscitur, annihilatio n^{on}: et quantum Deus negat p^{er} intrinsece efficax,
inest voluntati creatur^e n^{on} fuit, autem, sufficientem, quo p^{er} se pot^{est} Divinam
inest moralis: q^{uod} illud decretum, quo Deus negat p^{er} intrinsece efficax, n^{on} pot^{est} et
medium, in quo videatur, defectus moralis, sive fralis malitia peccati.

4° 7. re-
spondetur, ut decretum negativum q^{uod} intrinsece efficax sit ratio sui medium, in quo
cognoscitur, malitia fralis, si tale decretum n^{on} ducatur, medium ex^{tra} pecca-
ti, et hoc decretum ratio sui n^{on} ducatur medium ex^{tra} peccati, imo ratio
sui est q^{uod} pot^{est} ex^{tra} peccati: p^{er} n^{on} pot^{est} et medium, in quo cognoscitur,
fralis malitia peccati. Per omnia. Decretum negativum p^{er} intrinsece effi-
cax pot^{est} Divini ex decreto negativo q^{uod} sufficientis, et p^{er} ad peccandum;
et corpore, quod n^{on} dicit^{ur} q^{uod} sufficientis, nec p^{er} ad peccandum, inest peccati:
p^{er} 4°.

Nec refert, si dicat^{ur} decretum negativum q^{uod} intrinsece efficax, et
et decretum tribuendi q^{uod} sufficientis: n^{on} enim rep^{er}itur, ut decretum tribuendi
aut p^{er} indifferens, et libere ad Divi, videtur, ut medium infallibiliter
Divini ex negati^{ve} inest ex^{tra} hinc: siquidem p^{er} ut libere creatur^e voluntati
et, ut p^{er} Divini quodlibet ordinem libertatis d^{icitur} reus, quod

reus, quod ex se, a quo ipse unice p[er]tinet, et dependet; et si est
 talis, si deus tribueret p[er] se utatur, destructus, et rep[er]itur unus ex
 nemine deus: & deus negatur p[er] inhi[n]e[n]t[ia]m efficacis requiritur a na-
 ra collatione p[er] sufficienti.

5° deus p[er]ducens ad male peccati e[st] indi-
 cy, e[st] virtualiter a deo negativo p[er] inhi[n]e[n]t[ia]m efficacis; et malis p[er]aliquo
 h[ab]itu n[on] p[ot]est p[er]ducere p[er] deum p[er]ducens ad male peccati; neq[ue] in illa tan-
 quod in medio p[ot]est cognoscere malitia p[er]aliquo, videtur aduersarij: q[uod] in de-
 creto negativo p[er] inhi[n]e[n]t[ia]m efficacis n[on] p[ot]est cognoscere tanquod in medio ma-
 litia p[er]aliquo, neq[ue] illud p[ot]est p[er]ducere e[st] p[er]ducere. Probo maiore de-
 creto p[er]ducendi e[st] dicitur p[er]ducens p[er]ducens e[st] p[er]ducens deus e[st] duc-
 ens dicitur opposit[um]: alioquin e[st] Deus p[er] unum deus vellet dicitur, et
 p[er] aliud e[st] ducens dicitur: quod inhi[n]e[n]t[ia]m implat: & deus p[er]ducens ad inhi[n]e[n]t[ia]m
 dicitur e[st] p[er]ducens deus negatur p[er] inhi[n]e[n]t[ia]m efficacis ad dicitur; accor-
 dat h[ab]itudo n[on] e[st] virtualiter indita.

Incho, et explic. Ideo deus p[er]de-
 brans ad male dicitur peccamini dicitur, virtualiter a deo
 negativo p[er] inhi[n]e[n]t[ia]m efficacis ad dicitur opposit[um]: q[uod] in deo p[er]ducens p[er]ducens
 hanc p[er]ducens efficacis, quod p[er]ducens ad male dicitur; dicitur p[er]ducens n[on] p[ot]est
 n[on] e[st] repugnans: q[uod] illa dicitur nequit a e[st] repugnans. Probo mino-
 re: q[uod] voluntas indit[um] ad dicitur, et dicitur, n[on] debet, ut eliciat dicitur, p[er]ducens
 cludere dicitur: alioquin p[er] uno, e[st] dicitur n[on] e[st] inhi[n]e[n]t[ia]m p[er]ducens ad dicitur, et dicitur.
 & x[rist]us. Deus, ut p[er]ducens ad male dicitur, debet p[er]ducens cludere, et p[er]ducens
 efficacis ad dicitur.

Sandus arguo ex p[er] Varquez & Thom[am] qui docent deus p[er]de-
 libens quoad deus dicitur, & p[er]ducens p[er] aliquid e[st] ducens. Deus p[er]de-
 ut libens, duntaxat supradict[um] e[st] Dei e[st] ducens r[ati]o ad dicitur p[er]ducens: & in illa
 n[on] p[ot]est Deus cognoscere p[er]ducens: p[er]ducens n[on] p[ot]est cognoscere p[er]ducens, in decreto inuolunt[um]:
 ita auctoritate, ut auctoritas rex Varquez p[er] dicitur 65. cap[itulo] 2° 20.

Refutatio
 arguitur Goncius dicitur p[er] deus p[er]ducens art. 5. S. 3. n[on] 252, illi que rati[on]e

- q^d unica versio n^o de d^og^o at: in hac prima v^olunta-
-) ita videt e^oq^u fore y instanti A: l. a l^oica, q^u ita n^o videt^r
  -) ponere q^uoq^{ue} d^og^ou^m iⁿstanti, quoniam iⁿstanti d^og^ou^m detracti
  -) v^oluntati, et iⁿmutabilitati e^us d^o d^og^ou^m fore. O^uo q^uoniam iⁿst^o;
  - verbi^{us} videt^r Scot^us de veritate sententia^m, q^uo d^oat. p^ore d^og^ou^m
  - copnoscere f^ut^r iⁿmo de veritate d^og^ou^m iⁿ medio; quatenus op^osoni
  - ob^odictioⁿes d^og^ou^m iⁿ d^og^ou^m iⁿstanti, q^uo n^o solut^r; nihilominus, ut
  - doet Scot^us e^oq^u n^o repudiat ad^o; alig^u tam^u p^oponit ad
  - utrand^u l^oica tal^u d^og^ou^m; q^uo q^uo d^og^ou^m n^o copnoscit f^ut^r
  - in alig^u medio d^og^ou^m iⁿ illi^o, d^o iⁿstanti: verba e^us r^o. Por-
  -) ita aut^u detracti v^oluntati d^og^ou^m iⁿ v^oluntati, q^uo q^uo d^og^ou^m
  -) iⁿst^o aut^u n^o iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti iⁿstanti iⁿstanti, q^uo d^og^ou^m
  -) iⁿst^o n^o iⁿstanti d^og^ou^m; quoniam n^o iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti
  -) iⁿ illo p^ori iⁿstanti, nempe ante o^u d^og^ou^m iⁿstanti v^oluntati
  - q^uo d^og^ou^m copnoscit v^oluntati n^o iⁿstanti; q^uo iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti
  - ut^uq^{ue}, e^oq^u n^o copnoscit v^oluntati d^og^ou^m iⁿstanti; q^uo iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti
  -) sunt detracti ad v^oluntati, nec n^o detracti ad f^ut^r, d^o iⁿstanti iⁿstanti
  -) sunt copnoscit; et e^oq^u d^og^ou^m iⁿstanti n^o iⁿstanti copnoscit iⁿstanti
  -) iⁿstanti, iⁿ quo n^o v^oluntati, e^oq^u d^og^ou^m iⁿstanti n^o iⁿstanti
  -) d^og^ou^m. S^opi Scot^us.

Iⁿde iⁿter d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m docere d^og^ou^m

iⁿ d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti. Scot^us. q^uo iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti

cendi f^ut^r, d^o d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti, q^uo d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti

n^o iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti: nempe q^uo d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti

e^oq^uo d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti

ill^o iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti

iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti

iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti

cenda illa f^ut^r. Hanc f^ut^r m^o d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti d^og^ou^m iⁿstanti

incipit. Solita in 13 die 39 q. unica sup. 54 cap. 4. e
ides q. 1a. Soli utat mo. 13. sequent. sup. map. 13. de. 13. in
Angley a monte Pilao sup. 21. art. 4. Deinde ultima, Pon-
tius in duo versu theologiae sup. 5. q. 6. Theodorus Erminius
sup. 1. q. 4. no. 129, 130.

Accedunt Nominales nempe Ocamus
Nauiscanus in 13 die 38 q. unica, Gabriel ibid. art. 2. o.
de 2a. Maion ibid. q. 6. Ricardus de Mediavilla ibid.,
Gregorius Ariminensis, Augustinianus ibid. q. 2. art. 2. qui-
bus adiungo Cnricus de Landado Vero antiquior colli-
beto 8. q. 2.

Probo Præ. p. priori naturæ ad nōg actionē
liberæ v. o. dicitur. Quod n. dicitur, aliquid esse necessarium, quod tunc
infallibilis Dei ratio de ea actione: p. ista nōg actio libera. o. dicitur. Dei
incommutabilis, et debeat ratio infallibilis. Quod et e. r. o. universa-
lis est p. o. b. v. ut Deus illi coponiat. Probatur. Dicitur enim
omnis n. infallibilis ad Dei coponiam, nōg quod e. in e. actuali, et
p. priori nā ad liberam actionem o. dicitur. Dei, n. e. est in e. actuali, tale futu-
rum. Dicitur enim p. priori nā ad nōg actionem liberam o. dicitur. Dei, n. referat
ipsa actio ut fut. ad Dei coponiam, accipiente n. e. ea actio fut. ad Dei
coponiam b. h. d. d. c. Cōsecutiva e. Mensura nota: nōg e. actualis
nōg sumit a p. ductione futuri; et p. priori nā ad p. ductionem h. e. g.
duens: p. 13. Maion autem gradus e. Duo prima in 13 die 38
sup. 1. art. 3. ad 3. et. o. dicitur p. r. a. m. q. futuri. Dicitur, referat ad
Dei coponiam infallibilis infallitatem nōg tunc futuri. Dicitur, et infalli-
bilis n. deservit. Dicitur, futuri libere. Dicitur, quoniam a. h. g. p.
priori nā in eo, ex ista duos futuri: nōg eo necessitate ante
nōg necessitas ante, ut ut, ut videtur in fut. nōg: p. h. e. infal-
litas p. uenit ad p. r. a. c. h. o. n. e. sup. eo. sup. r. o. quod ist. nequit h. e.

est a Deo vero, quod est Deus sufficienter de huius cognoscendo.
Sed et si suadet, quod in Divina est Summa, et infinita ge-
neris sui, lineae, quod sit evasione namque copiose omni, quod
cognoscibile, et enumerabile; et eo modo quod vere cognoscibile,
enumerabile; et ex supposito, quod vere cognoscibile, et enumer-
abile sint; et adhuc summa, et infinita, et necessaria in eo de-
tinet, quod ipsa sua non ponit in deum sufficientem ad cognoscen-
dum quodvis obiectum, quod sit vere cognoscibile, et enumerabile quodvis
et modo ipsa sit: et plene ad summa, et infinita, et necessaria in
neque, quod sufficienter debeat. Proinde hoc, quod futurum sit de-
bitum futurum, et ideo ut tale vere cognoscibile, et enumerabile, ut
ipsa cognoscatur tale futurum potius de huius futurum, quod non futurum.

10. Existit ergo Deus, saltem quod datur est sufficienter ratio obiectiva,
ut Deus illud cognoscatur per instanti, in quo existit, et id, quod est
ratio sufficienter obiectiva, ut cognoscatur a Deo per aliquod tempus. Et ratio
sufficienter obiectiva, ut cognoscatur a Deo ab eterno: et existit Deus per
aliquod tempus, et ratio sufficienter ratio obiectiva, ut Deus illud cog-
noscat ab eterno. Ideo existit hodierna Deus sufficienter de huius ex se,
obiectiva huius, ut repraesentet ipsa existit hodierna Deus; et Divina
est a se, et utaliter necessitas reparandi, et cognoscendi de hoc cog-
noscibile, et enumerabile: et simul est verum, et vere enumerabile,
hodie existit Deus; et etiam ad eternum Divina est a se, et utaliter
necessitas reparandi, et cognoscendi de hoc cognoscibile, et enumer-
abile: Deus enim in tempore non acquirit aliquid ex parte de huius
obiectum ad verum futurum, quod ad eternum non habuerit; igitur
est a se, et per se sufficienter, et plenius est in linea intelligendi
et est verum, et vere enumerabile Deus hodie est existit: et illa
est ratio, qua Deus de huius ad representandum sua infinita

Quia nunc existit hodie; quod hodie existit; debet, et ad reparandum
ad pteritum dicitur nunc existit hodie, quod hodie existit.

Quod si Petrus, et eius dicitur liber hodiernus existit ab aeterno, ab
aeterno cognoscitur. Intra Deo; et in ista hypotesi non magis influet
et relate ad Aug. Quod, quod in existit; siquidem non movetur, et
sanctus in aeternum se habet ad dicitur aug: quod quoniam ab aeterno
non existit, dummodo existit in aliquo tempore, potest hanc dicitur esse
dicitur pteritum. Et tunc in ista hypotesi cognoscitur. a Deo pteritum
indivisi voluntate Petri, quod pteritum pteritum est aliquid dicitur esse
dicitur, et istud pteritum cognoscitur a voluntate Petri: ita quoniam, non
pteritum, et in tempore existit, non cognoscitur a Deo pteritum indivisi, et
pteritum pteritum de hodiernis, qua pteritum debet, voluntate Petri ad
dicitur, quod quid est cognoscitur dicitur in tempore, et non in causa; in veritate
obstina, et non in aliqua futuritione pteritum.

Nec vbi apparet absurdum
in eo, quod ut pteritum, non, quod pteritum est tempore: quod hanc pteritum
non dicitur influere pteritum, nec vbi causalitatem; et dicitur in aeternum
dicitur, et dicitur obitum: quod explicat in hanc nunc; et dicitur in aeternum
nunc ab aeterno, et in tempore, adhuc hodiernus dicitur pteritum
dicitur in tempore; et dicitur Quoniam: dicitur non cognoscitur ab aeterno dicitur
futurum Petri, non ipse dicitur existit in tempore. quod sane pteritum
dicitur independentem bene dicitur pteritum pteritum tempore; et ne
nunc repat in aeternum.

Aliter et in aeternum, ita dicitur: pteritum
nunc pteritum: pteritum futurum: et bonum in aeternum; non, non sap
creatur: quod in istis creatis debet, ab obitum pteritum ab illo pteritum.
et obitum obitum pteritum in aeternum, pteritum emittit pteritum in; et
inde quod in istis creatis obitum pteritum cognoscitur obitum pteritum; non,

est futurus; at v^o si ad divina in n^o detest^r ab omⁿi mediante
 ip^sius. Sed et detest^r ab ip^so oblo^r p^rima, at p^raliter, quate-
 nus est vere enuntiabile; et ip^sius, transiens ut vere enuntiabile
 p^rens quod futurus ut futurus: inde fit, quod t^{er}o d^{ic}it. p^rot^r de h^{ab}it^u
 oblo^r in p^resenti instanti p^rens ad cognoscend^u ip^sius est p^rens in hoc
 instanti p^resenti: ita p^rot^r p^r ip^sius oblo^r, l. p^resenti, l. futurus de-
 nunt ad cognoscend^u illud est, l. p^resenti, l. futurus.

Ep^{ist} 3°. 1^a.

quod reddidit ut n^o detest^r, ut hoc p^r illo ut futurus intemp^r,
 est sufficiens r^{ati}o obli^ra, ut hoc futurus p^r illo ut a Deo cognoscibile;
 et id, quod reddidit ut n^o detest^r, ut omⁿi p^resenti existat intempore
 p^resentia illius, h^{ab}et aliquid aⁿi; et ip^sius oblo^r, sine detest^r li-
 bera p^resenti ad omⁿi p^resenti rep^resentat: p^r ip^sius oblo^r, sine detest^r li-
 bera p^resenti, quod existit intemp^r, est r^{ati}o obli^ra, ut ip^sius oblo^r est
 cognoscibile a Deo; ac coeⁿtra omⁿi ad ill^u requirit^r. It^{em} est
 rep^resentat: ut omⁿi p^resenti est p^resenti, ut omⁿi p^resenti est p^resenti. Deo; q^{ui} ex-
 istit ut omⁿi p^resenti. At v^o si rep^resentat, ut ab ip^sius p^resenti
 ut rep^resentat? Deo: q^{ui} sup^r ip^sius cognoscibilitate p^r aliquat^u tem-
 poris d^{ic}it est p^resenti int^{er} ex se, et n^o est subli^re detest^r aⁿi
 p^resenti, ut ill^u cognoscatur.

Itaq^{ue} p^r ip^sius oblo^r, sine exist^{en}tia, quod
 ut futurus ut n^o detest^r in se habedunt ad p^resentia p^resenti est Deo
 ut cognoscendi ad p^resentia omnia, ut p^resenti n^o realiter n^o ab ip^sius
 no, et singula in sua tempore d^{ic}it. Sed v^o sit satis argu^{er}
 omⁿi.

Sec^{ti}o. 2^a.

Sit satis argumentis contrariis.

~~~~~

Tenet^r d^{ic}it q^{ui} d^{ic}it ut futurus ut n^o detest^r
 p^resenti ut. l. hanc questionem: an Deo p^resenti sit, Obli^ra, et lib^{er}a

in eam veritate obliu. Ita Corin. eorum de quo quidam dicunt
 in eam voluntate obliu. Pute tamq. quidam nulla alia de obliu
 uergetur, nisi quod tradit & 2° no 108: no de fut. Dm ante
decretis nulla habere debita veritate obliu, in qua Dm fut,
Chia libera ueritate cognoscit. Prope, ut e uidetur, n. soluit ques-
 tionem, quod ipse author promittit: n. adhuc manet hic sub iudicio:
 an et Dm cognoscit in seipso ea ueritate obliu debita, quod hinc
 fut. Dm, libera pot. decretis? Cui difficultati, quod in libro pro-
 ueniat hic author, n. respondet; siquidem n. affert Dm cognoscit illa
 ueritate obliu debita in seipso, antedecretis, l. pot. decretis, l.
 illa cognoscere pot. decretis in seipso, et in decretis, nec pot. ac-
 pat.

Unde uidetur hic author. Fundere duas questiones valde diuer-
 sas: nempe an Dm cognoscit fut. Dm, et libera in ueritate
 obliu debita illorum: et an illa cognoscit ante, l. pot. decretis: et
 perperam supponit id e, quod Dm cognoscit fut. Dm, et
 libera in debita ueritate obliu illorum, et quod ipse cognoscit ante
 decretis: et et perperam supponit id e illa cognoscere pot. de-
 cretis, ac illa cognoscere in decretis. Quapropter post primam ques-
 tionem male ita explicat. statim questionem no 105: quod
an in illo praeiudicio rationis, in quo adhuc n. dicitur in obliu
decretis, decretis absolutis, l. ditionibus et futuris, l. in futu-
rationem uer. Chia, illa sint debita futuris, l. n. futuris a se, l.
ditionibus; et pp. de illis exarbitrat. debita ueris, l. pp. siue quod
id e, an futuris debita ueris ditionibus, eam ueritatem obliu
sit dependens, l. independens a diuino decreto? Si ergo ab illo
 dependeat, erit eo prior, et illud an; si autem dependeat, erit
 eo posterior, et subsequens ad illud. hpc. Finis.

On exepi bu-

dict ex mente Philo. sequitur, quod si causa non sufficiens
coproni in causa, et non coproni sine causa. Et ut inter causas
 debeat numerari decreti, et itacludit: Solius decreti cop-
roni non sufficit; e tang natura; qd non pot alicui coproni
emanatio effectus ad interiora causa.

Unde colligo Doney perge-
 re imponere Primis Doney, quod asserunt qd prius ad de-
 crety exente coproni ipso a Deo, et in ipso natura. Ceterum
 quoniam Suarez cap. 8 docuit qd aliquo ipso prius cop-
 ron decreti; att, nunquam docit in eo decreto coproni futurum;
 et duntaxat asseruit n coproni futurum sine decreto. Catenus a
 asseruit Primis, qd prius coproni decreti; qd in ipso p-
 cedenti a decreto pot Deus scire, quid pateretur ipso
 ipse decretum: ne hoc pp: Deus p potiori n decretum cre-
 atio mundi: et ita: qd enim dicitur a vera: siquidem p eo
 ipso dat, Oremus ex altera ipso, ut vera: qd Deus coproni-
 et decreti creando mundum n in Divina voluntate p illo prius
 ut nulli mineora interpretat, et in ipso decreto n ut fut, ut ma-
 le intelligit Doney, et ut existente in ipso potiori qd tota pte-
 nitat: siquidem quod e ab ipso nequit nate p potiori
 quo dicitur in futurum; alioqz omz filij et sps coproni-
 et futuri; qd coproni, in eia p prius ad penam et spia-
 lionz, ut dicitur in Thoma de Unitate.

Suppono D. Doney Dei
 decreti ee duorum qd diversitate futurorum. Ut ex plicat Thoma
 1a dicitur. 8 rect, 1a subiecta 6a q. 2. Nihil alia n ab ipso, a
 a solo Deo: alia v, n ab ipso, a Deo, et ab ipso creato:
 ea autz, quz Deus scit, l. simul qz causz nati in tempore
 dunt, decernit ab ipso pducere in tempore p definitione et
 causz: quz quidz ut pote Oremus ex rebus futuris p definitione, not

Remedij illas cognoscendi; imo & futurarum talium, et ex-
cunq[ue] earundem rerum. At v^o, illa, quae non à me libero arbitrio
dehinc re, et dūq[ue] de ad extra, sicut actiones honestas; et ideo
non à Deo eas p[er]mittente efficiuntur, sed p[ro]babili in mea Schola
sentientibus, ut saepe dicimus; et tunc eas p[er] se efficere, et à vi ame-
dia dependens, e[ss]e non sit natura, nec medij naturae, potest esse me-
dij. Deo cognoscendi actiones nostrae liberae et honestae futurae;
sicut actiones prius; et ideo à Deo eas p[er]mittente: Et tunc quia
Dei permittens debet esse p[ro]p[ri]e, e[ss]e illarum ex causa libertatis, ut
ex D. Thoma 2^a. 2^a. q. 87. articulo 1° indicamus, non potest esse Deo medij
cognoscendi de hac actione futura, magis honesta.

Quibus pag. 11
ad oblationem. 120. De una maiori de iure Specificatio Sumpt, de
triplo minor: nulli futuri Obi, et soli Deo libere et futuri
ante decem Dei. De do minor: et soli ad hunc casu libere:
Subdistinguo: ante decem Dei in aliena applicari dicitur: De
do minor: ante decem Dei de hunc ad vnu ex hunc: ne om
nora. Oblationes aut minoris hunc. N. 1, 2, 3 ante de
cem, et de definitione Quam voluntati in aliena applicari
Quam Obi, et de hunc de hunc futuri: vnu aut in dependen
tia a decem Dei, de hunc. Idem de hunc e ad Obi, de hunc.
q. res in statu meo politati, vnu de Quam habeat ali
quod decem illa: quod de dicta de hunc de hunc de hunc
versariam vnu na. Unde futuri neque de hunc de hunc in
dependenter a decem Dei hunc ut a xaoe vnu ut; et ut a xaoe, h
neque hunc. que ad hunc in conceptione boni, et mali, hunc fut,
malitia peccati; que fut, q. de hunc, de hunc; et q. illa pr
pp, de hunc voluntati ad peccati.

Nec Be g. d. h. v. n. o. r. e. t. e. n. g. e. n. t. i. a. n. i. s. i. n. f. u. t. u. r. e. a. n. t. e. a. d. d. e. u. m. D. e. i. h. i. s. t. o. r. i. a.

mentis dicamus, eas nō esse futuras, ratiō deest. Sed hanc
 aegritudinem futurae simplici, nō habent esse futuri ex natura maiore,
 sed a deo, neque extra sunt, sed a calitate dei; siquidem saltem
 quod deus, in diuinitate agere dicitur, et ipse facit.
 Ad 3. ratiō negat maiorem: quod est verum, in futuro, non est, ex
 vi deitatis, causae naturae, ut in luce fut, ex supposito soli:
 de quo intelligendus est Thomae, quod de deitate aut. 2. dicitur:
ex diuinitate hoc est futurum, designat, ordo, qui est in causis ad illius
productionem; nihilominus in veritate in futuro libere; quod hoc, et nō
 exstitit ratiō deitatis, procedentis ad actionem libere arbitrii.
 Ita dicitur, quod, a prima, et perfecta deitatis causae, et
 ab actione temporali deitatis voluntati, creatur.

Obicitur 2.

Id, quod futurum est, ex vi oppositionis deitatis, et naturae futuri ne-
 cessitate aut, et ab; et a prima deitatis, simplici in futuro, et ex
 vi, et ratiō oppositionis deitatis: neque hoc nihil, primo: quodlibet
 est, et ratiō: quod nihil est, neque naturae: sed ratiō futuri necessitate aut.
 De minor. quod ex eodem primo debet aut futurum simplici, ex
 quo aut, veritas obliua eorum, quae, aut supponit futurum, aut
 est futurum ipsa, et obliua deitatis, et eiusdem obliua veri-
 tatis aut, et prima deitatis ex vi oppositionis deitatis: aut
 lex est, ut una ex, et deitatis vera, et altera deitatis
 falsa: sed veritas obliua in, et deitatis, aut ex lege opposi-
 tionis. Deinde: futurum simplici, et deitatis futuri, et signo
 simpliciter in, et deitatis, si fundatur, in lege deitatis, si-
 quidem hoc, et omni ratiō in, et deitatis, et ratiō: sed deitatis.
 nulla potest esse effectus simpliciter simplex, quod nō paret a deo
 immo, et talis, et deitatis actualis futuri, quod est a deo immo.
 Sed potest esse a deo immo, aut ratiō deitatis, et deitatis, et deitatis
 aut actionem creatur, neque deitatis in, et deitatis, et deitatis.

pectat de hanc arbitrii: p[ro]p[ri]a. i[st]a p[ro]p[ri]a: futuris catervatim
liberatis tanq[uam] q[uod] n[on] e[st] i[st]a, et n[on] e[st] arbitrii p[ro]p[ri]a
n[on] de hanc ita rebatur, siquid[em] e[st] p[ro]p[ri]a lib[er]tate d[icitu]r, q[uod] p[ro]p[ri]a
de hanc ex[er]cit[ur]: et e[st] p[ro]p[ri]a lib[er]tate sua; q[uod] q[uod] n[on] p[ro]p[ri]a
e[st], p[ro]p[ri]a i[n]telligi n[on] d[icitu]r: p[ro]p[ri]a i[n]telligi.

Ad 2° p[ar]te[m] mai[or]is: q[uod]
aliud e[st] ex h[is] p[ro]p[ri]is: d[icitu]r al[ia] ex e[st] i[n]f[er]i
m[od]o p[ro]p[ri]is: et aliud i[n]f[er]i hoc de hanc p[ro]p[ri]is, ut ex p[ro]p[ri]is
d[icitu]r i[n]f[er]i: hoc e[st] p[ro]p[ri]is i[n]f[er]i, n[on] ex de hanc i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i, i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i, et i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i: n[on] ut e[st] i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
p[ro]p[ri]is i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i: ita et i[n]f[er]i i[n]f[er]i.

Ad 3° p[ar]te[m]
res n[on] de hanc: q[uod] q[uod] n[on] p[ro]p[ri]is i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i: al[ia] ex e[st] i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i: i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i, q[uod] i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i: d[icitu]r al[ia] ex e[st] i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i: et d[icitu]r i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
de malo act. d[icitu]r q[uod] i[n]f[er]i, i[n]f[er]i, ad i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i, et sub d[icitu]r i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i.

Ad 4° p[ar]te[m] d[icitu]r syllog[is]t[is], n[on] p[ro]p[ri]is i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i: n[on] i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i, ac de hanc i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i: i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
q[uod] de hanc e[st] i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
q[uod] ad i[n]f[er]i: d[icitu]r q[uod] i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i

Ad 5° p[ar]te[m] n[on] e[st] i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i
i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i i[n]f[er]i

Si quis, et si deum ad se deinde pederet.

Stande audient, me vult et annos, quos in
suis Philosophis et Theologis Scholasticis p. quos, ad huc,
et si à vobis n. recedam, inuitu ad hoc murem accedo.

Suo enumeratione mea quid inde, et in p. et; illis
tam inuicem dicitur meo genio amabat, l.
Ipe vultu p. p. deceptus, l. amore dicitur
long. cap. 2. Theopie Scholastic mag
gisterio unu. die XV Maii 1700.

Idem Agnoscit. sacro, ad alia su-
periora. Una vocat: fuit Deus, et
ea, quae huius domi cedant in fau-
or. Dei, O, nec in honore inma-
culatae Virginitatis Mariæ, Dñi
Aup, Parentis in Dñi se-
nati de Loyola, et beati
Stanislaus Kostka

Anno Dñi m. MDCLXXIII

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Index Obsequia V. de scientia Dei absoluta
huiusmodi. ca. 1. de scientia Dei absoluta. — fol. 1.
my. p. 1.

Quaestio. 1.
An Deus infalliter ab ipso cognoscitur
fut. Scientia absoluta — ibid. —

Sectio. 1.
Deus certus, infalliter ab ipso cognoscitur
fut. Scientia absoluta — ibid. —

Sectio. 2.
Prima obiectio desumpta ex eo, quod libertas
n. coheret ex natura libertatis enodatur. — 2

Sectio. 3.
Alij obiectioes solvantur. — 4

Sectio. 4.
In rebus scientia Dei media optime desumitur
nat. ex libertate arbitrii creati. — 10

Subsectio. 1.
Sola scientia magis libertatis deservit. ibid.

Subsectio. 2.
Fundamentum hominum quaeritur. — 13.

Subsectio. 3.
Alia adversaria argumenta solvantur. — 19

Subsectio. 4.
Alij hominum obiectioes satisfaciuntur. — 23

Subsectio. 5.
Secunda scientia media, tam ex creatura, quam
ex inaequalitate libertate ab alijs obiectioes liberatur. — 29

Subsectio. 6.
Nonnulli instantibus obiectis plura et magis
diligenter declarantur. — 39

Directio 2 ^a	
An scientia omnium sit ea res? —	96.
Sectio 1 ^a	
Statu questionis, propositi —	ibid.
Scientia simpliciter intelligit —	4)
Sectio 2 ^a	
Scientia omnium sit causamata res? —	99
Sectio 3 ^a	
Objectiones ab authoribus de sumptu captant? —	54
Sectio 4 ^a	
Fundamenta rationis labefactant? —	58
Directio 3 ^a	
An res, ut dicitur, ab ipso se apparent? —	62
ut sit prima eorum scientia in seant? —	
Sectio 1 ^a	
An sit scientia absoluta sine scientia Deo obiectum	
- an etiam naturae —	ibidem
Subsectio 1 ^a	
Statu questionis, eventus, rationes, et existant? —	ibid.
Subsectio 2 ^a	
Absolute sit? in existentia prima et naturalis Deo, seu	
eius scientia, proutque in semet existant? —	65
Subsectio 3 ^a	
An sit, evasione, promissum, soludum, et naturalis? —	69
Subsectio 4 ^a	
An sit, ut in prima, proutque, proutque? —	72
Subsectio 5 ^a	
Objectiones ex auctoritate, proutque, proutque? —	75
Subsectio 6 ^a	
An sit, ut in prima, proutque, proutque? —	79
Subsectio 7 ^a	
An sit, ut in prima, proutque, proutque? —	84
Sectio 2 ^a	
An scientia, realis, proutque, ab ipso se apparent? —	87
ut sit Deo sit Deo sua natura apparenti, aut, ut	
fallit, ipsa sit? —	

Sectio 3^a 124
An sit nana futurorum realis presentia in statu
ad statum, et Deus illa ad statum indubitanter cognoscit. 89

Sectio 4^a
Objectiones diluuntur. 91

Sectio 5^a
An sit nana presentia futurorum in statu, et Deus
ad statum illa cognoscit indubitanter immutabili? 94

Subsectio 1^a
Pars negativa statuitur. ibid.
Secunda pars positivè labefactantur. 96

Disputatio 1^a
An deus aliqua presentia futurorum indubitanter, quæ
sit ratio à priori illa cognoscendi. 102

Sectio 1^a
1^a sententia quæ assertit, Deus cognoscere futurum in suis ideis
impugnatur. — ibidem. —

Sectio 2^a
Secunda sententia positivè thronistica, quæ dicit, Deus præsum
futurum in suo decreto efficaci absolute, impugnatur. 103

Sectio 3^a
Resolutione in nullam objectionem deducitur eundem sententiam
impugnatio. — 106

Sectio 4^a
Alia impugnatio eundem sententiam. — 109

Disputatio 2^a
Quæritur an illi ex parte obli, ut absolute fut. indubitanter
cognoscant. — 112

Sectio 1^a
Ratio uniusmodi ex parte obli, ut cognoscant fut.
lib. ut ipsam int. — ibid. —

Sectio 2^a
Fit satis argumentis contrariis. — 115

17
The first of these is the
fact that the

18
The second is the
fact that the

19
The third is the
fact that the

20
The fourth is the
fact that the

21
The fifth is the
fact that the

22
The sixth is the
fact that the

23
The seventh is the
fact that the

24
The eighth is the
fact that the

25
The ninth is the
fact that the

